

TÜRK EĞİTİM-SEN
TÜRKİYE KAMU-SEN

Şiir Yarışması

24 Kasım Öğretmenler Gününde
Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi Tarafından
Düzenlenen Şiir Yarışmasına Katılan Eserler

TÜRK EĞİTİM-SEN

Şiir Yarışması

24 Kasım Öğretmenler Günü'nde
Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi Tarafından
Düzenlenen Şiir Yarışmasına Katılan Eserler

Şiir Yarışması

2005 Yılı 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde
Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi Tarafından Düzenlenen
Şiir Yarışmasına Katılan Eserler

Baskıya Hazırlayan
Ayşegül DÖNMEZ

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi
Bayındır2 Sokak No:46
Kızılay/ANKARA
Tel:0.312.424 09 60(8 Hat)
Faks:0.312.424 09 68

Türk Eğitim-Sen, Türkiye Kamu-Sen üyesidir.

ÖNSÖZ

Sanat, şüphesiz toplumsal gelişimin en önemli dayanaklarından birisidir. Her ne kadar sanatçılarımız, ilk sanat etkinliklerinin tarih öncesinden gelerek çağdan çağa, kuşaktan kuşağa geçen tecrübelerinden faydalansalar da, kendi eserlerini meydana getirme süreçlerinde; kendi tarzlarıyla resim, müzik, heykel, edebiyat eserleriyle de sanatı geliştirdiler. Toplumla diledikleri mesajları, sanat aracılığı ile sundular ve 82 yıllık Cumhuriyet sanatını oluşturdular. Hiç kuşku yok ki, toplumun çağdaşlaşmasına, ilerlemesine bu yolla katkıda bulundular. Sanatçıları bu anlayışta odaklaştıran Cumhuriyet'in kurucusu Atatürk bu alanda da sanatçılarımıza hep öncü ve destek oldu.

Yok edilmek üzere olan milletimizi, Türk Kurtuluş Savaşı ile yeniden şaha kaldıran büyük Atatürk, hedefe ulaşmamız için asker ve irfan ordusu olmak üzere iki orduya ihtiyaç olduğunu belirtmektedir. Vatani kurtaran asker ordusu; tarihte görevini, düşmanı topraklarımızdan atarak başarıyla yapmıştır. "Bir millet irfan ordusuna malik olmadıkça, savaş meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin, o zaferlerin yaşayacakları neticeleri vermesi, ancak irfan ordusuyla kaimdir." diyen Atatürk, aynı zamanda irfan ordusuna da hedefini göstermiştir. Cumhuriyet kültürü, yalnızca milletin hayatını şekillendirmekle kalmamış, bu hedeften yola çıkan irfan ordusu (ki, biz bu orduyu bugün eğitim çalışanları olarak görüyoruz) ile kendi felsefesini, kültürünü, değerlerini koyduğu sanatın her dalında uluslararası sanatçıları da yetiştirmiştir.

Sanata ve sanatçılarımıza büyük önem verilmesi gerekmektedir. Bu görev, Devletimizin asıl sorumluluklarından olmasının yanı sıra, sivil toplum kuruluşlarının da öncelikli işlevlerinden bir tanesi olmalıdır. Bu nedenle Türk Eğitim-Sen olarak, özellikle üyelerimizin sanatsal çalışmalarına önyak olmaya gayret ediyoruz.

Türk milletinin geleneğindeki güçlü sanatçı ruhuyla eserlerini veren eğitim çalışanı şairlerimizi tanımak ve tanıtmak amacıyla, üyelerimiz arasında bir şiir yarışması düzenledik.

"Bir millet sanattan ve sanatkarlıktan mahrumsa, tam bir hayata malik olmaz." diyen Atatürk'ün gösterdiği hedeflere ulaşmak amacıyla, üyelerimiz arasında düzenlediğimiz yarışmaya 368 şiir katılmıştır. Bu şiirlerden şartlara uymayan 9 eser değerlendirmeye alınmamıştır. Seçici Kurul üyelerinin şiirleri derecelendirmede çok zorlandıklarını belirterek teslim ettikleri birbirinden kıymetli şiirleri bu kitapta toplamış bulunuyoruz.

Yarışmaya katılan tüm arkadaşlarımıza, seçici kurulumuzu oluşturan sayın Prof. Dr. Abdurrahman GÜZEL, Yrd. Doç. Dr. Ali YAKICI ve Yahya AKENGİN'e ve bu çalışmamızın her aşamasında desteklerini esirgemeyen Merkez Yönetim Kurulu üyelerimize teşekkür ediyorum.

Firdes İŞİK
Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri

Eserler şube isimlerine göre sıralanmıştır.

Ali Bektaş - Ordu Şubesi	1
Hadi E. Güngör - Hatay-2 Nolu Şube	4
Kebir Polat - Gaziantep Şubesi	5
Bayram Ali Çelikten - Manisa Şubesi	7
Nihat Şengül - Konya-2 Nolu Şube	8
Rafet Öztürk - Ankara-5 Nolu Şube	9
Muharrem Güvercin - Adana-1 Nolu Şube	11
Hüseyin Yurtseven - Adana-1 Nolu Şube	12
Dursun Murat Gül - Adana-1 Nolu Şube	13
Şükran Gönen - Adana-1 Nolu Şube	14
İbrahim Pataz - Adana-1 Nolu Şube	16
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	17
Metin Çetin - Adana-2 Nolu Şube	22
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	24
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	27
Yusuf Delikoca - Adana-2 Nolu Şube	29
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	30
Arif Naci Köneç - Adana-2 Nolu Şube	33
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	34
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	36
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	43
Mehmet Çetin - Adana-2 Nolu Şube	44
Emirali Arslan - Adıyaman Şubesi	46
Emirali Arslan - Adıyaman Şubesi	47
Emirali Arslan - Adıyaman Şubesi	48
Bilal Turgut Devran - Adıyaman Şubesi	49
Hacer Saygı - Adıyaman Şubesi	50
Abdulkadir Bilgiç - Adıyaman Şubesi	51
Musa Göçer - Adıyaman Şubesi	52
Şemsettin Açar - Adıyaman Şubesi	54
İbrahim Atay - Afyonkarahisar Şubesi	56
A. Gülseren Çelik - Afyonkarahisar Şubesi	57
Rıza Selek - Afyonkarahisar Şubesi	58
Emine Karakuş - Afyonkarahisar Şubesi	59
Ceyhan Güngör - Afyonkarahisar Şubesi	60
Ceyhan Güngör - Afyonkarahisar Şubesi	61
İsmail Çelik - Afyonkarahisar Şubesi	62
Hakan Akalın - Aksaray Şubesi	63
Kaya Çağlar - Amasya Şubesi	64
Tevfik Pekacar - Amasya Şubesi	66
Şengül Yılmaz - Ankara-3 Nolu Şube	69
Şükran Yargı - Ankara-3 Nolu Şube	70
Şükran Yargı - Ankara-3 Nolu Şube	72
Selahattin Sürsavur - Ankara-3 Nolu Şube	74
Şükran Yargı - Ankara-3 Nolu Şube	76
Mehmet Nuri Parmaksız - Ankara-3 Nolu Şube	78
Ünsal Doğan - Ankara-3 Nolu Şube	79
Muharrem Büyükkaynıkçı - Ankara-3 Nolu Şube	80
Hasan Yıldırım - Ankara-5 Nolu Şube	81
Hüseyin Sönmez - Ankara-5 Nolu Şube	83
Necla Sönmez - Ankara-5 Nolu Şube	84
Abdullah Yiğitoğlu - Ankara-5 Nolu Şube	86
Şükrü Kumru - Antalya-1 Nolu Şube	87
Velim Savaş - Antalya-1 Nolu Şube	88
Ayten Teylik - Antalya-1 Nolu Şube	90
İdris Aydın - Antalya-1 Nolu Şube	92
Halil Yiğit - Antalya-2 Nolu Şube	93
Nazende Çağaloğlu - Antalya-2 Nolu Şube	94
Mükerrem Kurt - Antalya-2 Nolu Şube	96
Ali Süslü - Antalya-2 Nolu Şube	98

Osman Köseoğlu - Antalya-2 Nolu Şube	99
Ziya Bircan - Antalya-2 Nolu Şube	100
Güler Şahin - Antalya-2 Nolu Şube	101
Turgut Başer - Artvin Şubesi	103
Özgür Koca - Artvin Şubesi	105
Asil Portakal - Aydın Şubesi	106
Ahmet Taşdelen - Aydın Şubesi	107
A. Tarkan Binici - Balıkesir-1 Nolu Şube	108
Mustafa Keser - Balıkesir-1 Nolu Şube	109
A. Tarkan Binici - Balıkesir-1 Nolu Şube	111
Muammer Sazak - Balıkesir-1 Nolu Şube	112
Hüseyin Buluş - Balıkesir-1 Nolu Şube	114
Mehmet Curabay - Balıkesir-1 Nolu Şube	115
Bilal Dülgeroğlu - Balıkesir-2 Nolu Şube	116
Güven Çetin - Balıkesir-2 Nolu Şube	119
Dilek Dülgeroğlu - Balıkesir-2 Nolu Şubesi	121
Bekir Yeşil - Bartın Şubesi	122
Adnan Kaynak - Bartın Şubesi	123
Hüsnü Cesur - Bartın Şubesi	124
Fatma Bayam - Bilecik Şubesi	125
Süleyman Ergün - Bitlis Şubesi	127
Süleyman Yıldız - Bitlis Şubesi	128
Metin Koca - Bitlis Şubesi	129
Melih Zencir - Bitlis Şubesi	130
Rahmi Sarıgül - Bitlis Şubesi	131
Hüseyin Hatlı - Bitlis Şubesi	133
Osman Kuş - Bitlis Şubesi	134
Tuncay Demir - Bolu Şubesi	135
Tuncay Demir - Bolu Şubesi	137
Tuncay Demir - Bolu Şubesi	141
Islahattin Öztürk Bolu Şubesi	143
Medine Bağlan - Burdur Şubesi	144
Uğur Yalçındağ - Burdur Şubesi	146
Selim Maçan - Bursa-1 Nolu Şube	147
Selami Yıldırım - Bursa-1 Nolu Şube	148
Zeynal Yaman - Bursa-1 Nolu Şube	149
Nail Demir - Bursa-1 Nolu Şube	151
Mustafa Değirmenci - Bursa-1 Nolu Şube	153
Engin Yiğit - Bursa-1 Nolu Şube	154
Cevdet Beken - Bursa-1 Nolu Şube	155
Süreyya Güven - Bursa-1 Nolu Şube	160
Osman Yılmaz - Bursa-1 Nolu Şube	161
Bayezit Ergene - Bursa-1 Nolu Şube	163
Perihan Dirican - Bursa-1 Nolu Şube	165
Saadet Şenoğulları - Bursa-1 Nolu Şube	166
Galip Duman - Bursa-1 Nolu Şube	167
Ahmet Rıdvan Turan - Bursa-1 Nolu Şube	169
Fatih Dede - Bursa-1 Nolu Şube	170
Ömer Duygulu - Bursa-1 Nolu Şube	172
Ebru Baran - Bursa-1 Nolu Şube	173
Hulki Demirtaş - Bursa-2 Nolu Şube	174
Kubilay Şahin - Bursa-2 Nolu Şube	176
Esat Güler - Bursa-2 Nolu Şube	178
Hasan Hüseyin Yılmaz - Bursa-2 Nolu Şube	179
Elif Saat - Bursa-2 Nolu Şube	182
Sabri Salman - Çorum Şubesi	184
Tamer Kaya - Çorum Şubesi	186
Muzaffer Dursun - Çorum Şubesi	187
Ramazan Kaymakçı - Denizli Şubesi	188
Abdullah Ogün Barışkan - Denizli Şubesi	190

Serhat Can - Denizli Şubesi	191
Mustafa Hızeskin - Denizli Şubesi	192
Osman Keçelioğlu - Denizli Şubesi	193
Kadir Can - Denizli Şubesi	194
Hasan Öztepe - Erzurum-1 Nolu Şube	195
M. Yasin Kalaycıoğlu - Erzurum-1 Şubesi	196
Fadime Saylan - Erzurum-1 Nolu Şube	197
Fikri Özkal - Erzurum-1 Nolu Şube	199
Hüseyin Yeşiltürk - Erzurum-1 Nolu Şube	200
Rıfat Küçük - Erzurum-1 Nolu Şube	202
Kezban Yeşilyurt - Erzurum-1 Nolu Şube	203
Mustafa Sağlık - Eskişehir Şubesi	204
Metin Akdemir - Eskişehir Şubesi	205
Bahaddin Özaçmak - Eskişehir Şubesi	206
Metin Akdemir - Eskişehir Şubesi	207
Necip Zeybek - Eskişehir Şubesi	208
Mehtap Kavas - Eskişehir Şubesi	213
Yüksel Subaşı - Eskişehir Şubesi	215
Melek Işık - Eskişehir Şubesi	216
Erdal Işık - Eskişehir Şubesi	217
Kadir Erdevir - Gaziantep Şubesi	218
Mehmet Dinç - Gaziantep Şubesi	219
Nuh Göğüş - Gaziantep Şubesi	220
Gülseren Çağlayan - Gaziantep Şubesi	221
Öner Çağlar - Gaziantep Şubesi	222
Veli Kılıç - Gaziantep Şubesi	225
Mehmet Yaşarcan - Gaziantep Şubesi	227
Bestami Gülsüren - Hatay-1 Nolu Şube	228
Muzaffer Kalkan - Hatay-1 Nolu Şube	229
Reyhan Özay - Hatay-2 Nolu Şube	230
Osman Özay - Hatay-2 Nolu Şube	231
Hikmet Akyol - Isparta Şubesi	232
Sevil Yıldız - Isparta Şubesi	233
Sevil Yıldız - Isparta Şubesi	234
Ercan Yaman - Isparta Şubesi	235
Ali Balaban - Isparta Şubesi	236
Yakup Şimşek - İstanbul-2 Nolu Şube	237
Uğur Demirtaş - İstanbul-2 Nolu Şube	240
Birgül Bilgin - İstanbul-2 Nolu Şube	241
Bünyamin Ayçiçeği - İstanbul-2 Şubesi	242
İbrahim Bulut - İstanbul 2 Nolu Şube	243
Fatma Polat - İstanbul-3 Nolu Şube	244
Meryem Özen - İstanbul-3 Nolu Şube	246
Yaşar Yener - İstanbul-3 Nolu Şube	247
Osman Gökçe - İstanbul-5 Nolu Şube	249
İsmail Çalım - İstanbul-5 Nolu Şube	250
Hilal Sağıral - İstanbul-5 Nolu Şube	252
Elif Baydar - İstanbul-6 Nolu Şube	253
İhsan Koç - İstanbul-6 Nolu Şube	254
Ali Rıza Özaydın - İstanbul-6 Nolu Şube	256
Maşallah Taş - İstanbul-7 Nolu Şube	258
Fatma Can - İzmir-2 Nolu Şube	260
Özlem İnci - İzmir-2 Nolu Şube	261
Filiz Kutlu - İzmir-2 Nolu Şube	263
Mustafa Yaman - İzmir-2 Nolu Şube	264
Orhan Güngör - İzmir-2 Nolu Şube	267
Hakan Dolgun - İzmir-3 Nolu Şube	269
Ünata Öztürk - İzmir-3 Nolu Şube	270
Hüseyin Özçiftçi - İzmir-3 Nolu Şube	271
Mustafa Gökhan - K.Maraş-1 Nolu Şube	272

Mehmet Serin - K.Maraş-1 Nolu Şube	274
Şakir Yemenli - K.Maraş-1 Nolu Şube	276
Mustafa Hamarat - Karabük Şubesi	277
Mustafa Yılmaz - Karabük Şubesi	279
Leyla Pehlivan - Karabük Şubesi	281
Dursun Arslan - Karabük Şubesi	283
Ufuk Demiray - Karabük Şubesi	284
Nurcan Özkan - Karabük Şubesi	285
Yaşar Özkan - Karabük Şubesi	286
Recai Yüksel - Karabük Şubesi	287
Ahmet Turgut Kurtoğlu - Karabük Şubesi	288
Mehmet Mendilli - Karaman Şubesi	289
Mehmet Çete - Karaman Şubesi	290
Ali Çevik - Kastamonu Şubesi	292
Mehmet Ali Koçak - Kastamonu Şubesi	293
Sadık Kırkoğlu - Kastamonu Şubesi	294
Sıtkı Önder - Kastamonu Şubesi	295
İsa Yılmaz - Kastamonu Şubesi	297
Saim Kebelioğlu - Kastamonu Şubesi	298
Seyfi Altındış - Kayseri-1 Nolu Şube	299
Duran Metin - Kayseri-1 Nolu Şube	300
Noman Salın - Kayseri-2 Nolu Şube	301
Adnan Büyükbaş - Kayseri-2 Nolu Şube	302
İzzet Talip Polat - Kayseri-2 Nolu Şube	305
Akif Taşdelen - Kayseri-2 Nolu Şube	307
Abdullah Ayata - Kayseri-2 Nolu Şube	309
İbrahim Mucuk - Kayseri-2 Nolu Şube	311
Ömür Kuzğun - Kayseri-2 Nolu Şube	312
Rafet Arıcan - Kırıkkale Şubesi	314
Dilek Duran - Kırıkkale Şubesi	315
Faruk Nafiz Demir - Kırıkkale Şubesi	316
Abdullah Yücesan - Kırşehir Şubesi	317
Necati Yıldırım - Kırşehir Şubesi	319
Özgür Akalp - Kırşehir Şubesi	320
Mehmet Sait Diyarbakırlı - Kilis Şubesi	321
İsmail Malatya - Kocaeli-1 Nolu Şube	322
Fatma Gülşen - Kocaeli-1 Nolu Şube	323
Süleyman Pekin - Kocaeli-1 Nolu Şube	324
Halil İbrahim Erdoğan - Kocaeli-1 Nolu Şube	325
Murat Erarlan - Kocaeli-1 Nolu Şube	326
Gülizar Ünel - Kocaeli-1 Nolu Şube	327
Murat Sipahioğlu - Kocaeli-1 Nolu Şube	329
Mahmut Kuru - Kocaeli-2 Nolu Şube	330
Yusuf Ziya Yılmaz - Kocaeli-2 Nolu Şube	331
Sami Akcan - Kocaeli-2 Nolu Şube	335
Seyfettin Bozçalı - Kocaeli-2 Nolu Şube	337
Fikir Tevfik İdare - Konya-1 Nolu Şube	338
Bekir Can Çanuk - Konya-1 Nolu Şube	339
Bekir Can Çanuk - Konya-1 Nolu Şube	340
Hasan Can - Konya-1 Nolu Şube	341
Hasan Can - Konya-1 Nolu Şube	342
Hasan Can - Konya-1 Nolu Şube	343
Ümit Özduman - Konya-1 Nolu Şube	344
İbrahim Karaçay - Konya-1 Nolu Şube	345
Tuğba Ünüvar - Konya-1 Nolu Şube	346
Mehmet Çiftçi - Konya-1 Nolu Şube	347
Döne Gürcü - Konya-1 Nolu Şube	348
Ayvaz Adıgüzel - Konya-1 Nolu Şube	351
İhsan Özetçi - Konya-1 Nolu Şube	352
Tülay Karabıçak - Konya-1 Nolu Şube	353

Zühal Küçüksavran - Konya-2 Nolu Şube	354
Yaşar Gürcü - Konya-2 Nolu Şube	355
Çetin Erdoğan - Konya-2 Nolu Şube	357
Turan Şakalar - Konya-2 Nolu Şube	359
Cemil Arı - Konya-2 Nolu Şube	361
Sevgi Yücer - Konya-2 Nolu Şube	362
Ahmet Güleç - Konya-2 Nolu Şube	363
Salih Özden - Kütahya Şubesi	365
Gamze Altun - Kütahya Şubesi	368
Gamze Altun - Kütahya Şubesi	369
Gamze Altun - Kütahya Şubesi	370
Gamze Altun - Kütahya Şubesi	371
Ahmet Urfalı - Kütahya Şubesi	372
Ahmet Urfalı - Kütahya Şubesi	373
Ahmet Urfalı - Kütahya Şubesi	374
Ahmet Urfalı - Kütahya Şubesi	375
Mehmet Karabekir - Kütahya Şubesi	376
İhsaniye Düzdağ - Malatya Şubesi	378
Levent İskenderoğlu - Malatya Şubesi	379
Nebehat Temelli - Malatya Şubesi	381
Pirvani Temelli - Malatya Şubesi	383
Pirvani Temelli - Malatya Şubesi	384
Ahmet Düzdağ - Malatya Şubesi	385
Mustafa Atalay - Manisa Şubesi	386
Feridun İpekçi - Mersin-1 Nolu Şube	387
Durmuş Gültekin - Mersin-1 Nolu Şube	389
Ahin Erdiñç - Mersin-1 Nolu Şube	391
İsmail Sağır - Mersin-1 Nolu Şube	392
Recep Kara - Mersin-1 Nolu Şube	393
Cevat Mertaslan - Mersin-1 Nolu Şube	394
Abdullah Işık - Mersin-1 Nolu Şube	395
Emin Ateş - Mersin-1 Nolu Şube	396
Cevat Mertaslan - Mersin-1 Nolu Şube	397
Cengiz Narin - Mersin-1 Nolu Şube	398
Eşref Şulha - Mersin-1 Nolu Şube	400
Zafer Ağut - Mersin-1 Nolu Şube	401
Tevabil Akıncı - Mersin-1 Nolu Şube	402
Şerife Ağut - Mersin-1 Nolu Şube	404
Ayla Selçukoğlu - Mersin-2 Nolu Şube	405
Ömer Işık - Mersin-2 Nolu Şube	406
Ali Gül - Mersin-2 Nolu Şube	407
Kenan Şahbaz - Mersin-2 Nolu Şube	408
Mustafa Türkücü - Mersin-2 Nolu Şube	411
Selahattin Ozanoğlu - Mersin-2 Nolu Şube	413
İdris Özler - Muğla Şubesi	415
İsmail Aslan - Muğla Şubesi	417
Nezahat Uslu - Nevşehir Şubesi	418
Adnan Menderes Şahin - Nevşehir Şubesi	419
Mehmet Ali Talayhan - Nevşehir Şubesi	420
İhsan Uğraş - Niğde Şubesi	421
Mürsel Karahasan - Ordu Şubesi	423
Selami Öztürk - Ordu Şubesi	424
Ahmet Şahin - Ordu Şubesi	425
Cabir Özata - Ordu Şubesi	426
Mustafa Arslan - Ordu Şubesi	427
Halim Kunduz - Ordu Şubesi	428
Selim Cabbar - Ordu Şubesi	429
Seyfettin Duman - Ordu Şubesi	430
Rüştü Danışman - Ordu Şubesi	431
Reşit Akdağ - Ordu Şubesi	434

Gülay Nar (Akbaş) - Ordu Şubesi	435
Binnaz Zingir - Osmaniye Şubesi	436
Ahmet Kandemir - Osmaniye Şubesi	437
Doğan Gültekin - Osmaniye Şubesi	438
Ahmet Kandemir - Osmaniye Şubesi	439
Zeynep Şen - Rize Şubesi	440
Hamza Kaya - Sakarya Şubesi	441
FeYZa Güçlü Gezer - Sakarya Şubesi	442
Hasan Topçu - Sakarya Şubesi	443
Veysel Yiğit - Sakarya Şubesi	444
Sinan Yılmaz - Sakarya Şubesi	445
Bekir Uzun - Sakarya Şubesi	448
İbrahim Açılan - Sakarya Şubesi	449
Cengiz Yazgan - Samsun-1 Nolu Şube	450
Osman Sivri - Samsun-1 Nolu Şube	452
Akif Şanlı - Samsun-1 Nolu Şube	454
Aydın Ustaoglu - Samsun-1 Nolu Şube	456
Ahmet Taşan - Samsun-1 Nolu Şube	457
Nigar Erdil - Samsun-1 Nolu Şube	458
Abdullah Dede - Samsun-1 Nolu Şube	459
Hüseyin Büyük - Samsun-1 Nolu Şube	460
Hasan Sancak - Samsun-1 Nolu Şube	462
Zeynep Hamzaçebioglu - Samsun-1 Nolu Şube	463
Üzeyir Koçyiğit - Samsun-1 Nolu Şube	464
Doğan Kan - Samsun-1 Nolu Şube	466
Şinasi Koçar - Samsun-1 Nolu Şube	467
Doğanay Erdin - Samsun-1 Nolu Şube	468
Gülİstan Köprülü - Samsun-1 Nolu Şube	469
Beyhan Ural - Sinop Şubesi	471
Aslan Uslu - Sivas Şubesi	472
Mahmut Öztürk - Şanlıurfa Şubesi	474
Aras İlhan Yılmaz - Tekirdağ Şubesi	476
Sevinç Kırğul - Tekirdağ Şubesi	477
Şükrü Işık - Tekirdağ Şubesi	478
Ayşe Gücyeter - Tekirdağ Şubesi	479
Yılmaz Şanlı - Trabzon-1 Nolu Şube	481
Veysel Balcı - Trabzon-1 Nolu Şube	483
Fatma Atasoy - Trabzon-1 Nolu Şube	484
Suat İnce - Trabzon-1 Nolu Şube	486
Kamuran Tuna - Trabzon-2 Nolu Şube	487
Bekir Semerci - Uşak Şubesi	488
Bekir Semerci - Uşak Şubesi	489
Davut Kürtül - Uşak Şubesi	490
Cafer Oral - Uşak Şubesi	493
Mustafa Altındağ - Uşak Şubesi	496
Bekir Semerci - Uşak Şubesi	499
Bekir Semerci - Uşak Şubesi	500
Abdulahap Sağınç - Van Şubesi	502
Fikret Zorer - Van Şubesi	504
Gökhan Güler - Van Şubesi	505
Necmi Hamamcioglu - Van Şubesi	506
Erdal Kayan - Van Şubesi	507
Nazmi Karahasanoğlu - Yalova Şubesi	508
Nuray Toksoy - Zonguldak Şubesi	510
Harun Toksoy - Zonguldak Şubesi	511
Hasan Başar - Zonguldak Şubesi	512
Şener Çetin - Zonguldak Şubesi	513
Erol Yetiştiren - Zonguldak Şubesi	514
Muhammet Ardıç - Zonguldak Şubesi	517

BİR NEGATİF ZİYARETİN ANATOMİSİ

Oturdum
Nemrut'un bahtsız tahtına
Seyreyledim
Put misali dağları
Keşke.
İman düşseydi aciz bahtına
Ne olurdu
Düşürseydin gözündeki ağları?
O zaman
Sevensiz ölmezdin
Belki
Kefensiz gömülmezdin...

Oturdum da
Nemrut'un bahtsız tahtına
Seyreyledim
Güneşin şevkle batışını
Sadece ben gördüm
Batarken kaşlarını çatışını
Duymadı
Ruhu Nemrutlar
Duymadı, Nemrut 'taki putlar...

Oturdum da
Nemrut'un bahtsız tahtına
Seyreyledim heykellerini
Akıbeti senden beter
Bu anlamsız tapınak
Seni tarife yeter
Sadece ben gördüm
Kölelerin gözü yaşlı nakşını
Sadece ben gördüm
Nakışların taşları yakışını
Ve...
Bir vaveyla koptu taşlardan
Az çekmemişti taşlar
Zulmün tapınağı başlardan
Bense,
İzin dileniyordum
Bir zulümkara acımak için
Gözümdeki yaşlardan

Oturdum da
Nemrut'un bahtsız tahtına
Seyreyledim
Güneşin tatlı batışını
Anladım o an
Tefekkürün imanıma iman katışını
Ve anladım ki
Her şevkin bir udu
Her devrin bir Nemrut'u
Var..

Oturdum da
Nemrut'un bahtsız tahtına
Seyreyledim,
Ziyaretçileri
Kör, ruhsuz, sağır ve etten
Ve bin kıssa çıkardı ruhum
Bu negatif ziyaretten...

Oturdum da
Nemrut'un
Bahtsız tahtına
Seyreyledim
Güneş, dağların arasından düşüyordu
Bu ruhsuz mabetle
İmanım üşüyordu
Yüzümü yalıyordu karanlık bakışlar
Her heykelde
Herkes kendini buluyordu
Bahaneydi
Heykeldeki müthiş nakışlar...

Son bulurken bu negatif ziyaret
Anladım,
Rab istemezse
Topuklara bile ulaşmaz hidayet...

Oturdum da
Nemrut'un bahtsız tahtına
Seyreyledim
Kendimi
Bir heykelin donuk gözbebeklerinde
Çıkarken bu yüksek tapınağa
Duygularımı bırakmışım
Dağın eteklerinde
Öpüp sallarken ellerimi güneşe
Heykeller de gömülürken karanlığa
Sebepsiz.
Gönlüm oldu pür neşe...

Kalkarken
Nemrut'un bahtsız tahtından
Yüreğim iki burkuntuya esir,
Ruhu yücelememişlere feryat
Biri de
Sorulmayan halimdi
Heyhat...

29 MAYIS NEMRUT DAĞI

KIZIM

Kızım Berceste 'ye...

Ay haresi, gün Őulesi; hoş edam, iŐvem, nazım,
Sevinci mutluluğum; kederi ağrım, sızım.
Soframın bereketi; ekmeğim, suyum, tuzum...
Kızım...

Ruhumun aşk ateşinde kllenmez kzm,
Canımın ten kafesinde; can evim, zm,
SöylenmiŐ, söylenecek en güzel sözüm...
Kızım...

Kış kıyamet ortasında, sensin baharım, yazım,
Türküm de sen Şarkım da... Sensin kavalım, sazım
Skutum, hem çığlığım; hem Davudi avazım
Kızım...

BaŐucumda kitabım, kalem ucunda yazım
Can kulağım, yüreğim, sebebim, iki gözüm
Gl yaprağım, çiy tanem, kelebeğim, süt kuzum,
Kızım...

Geçmişim, geleceğim; kaderim, alınıyazım,
lks kar beyazım, bedeli kan kırmızım,
Yerde bayrak direğim, gökte ayım-yıldızım.
Kızım...

GURBET KAHVESİ

Selam verdi, ilişti boş bir masaya.
Etrafı şöyle bir süzdü,
Garsona bakıp "çay" dedi
Aniden daldı uzak limanlara,
Hüzün mavisi gözleri

On altı mı desem, on yedi mi
Eh, işte o yaşlarda.
Bıyıkları daha henüz terlememiş
İçinde bir dert var gibi
Henüz, kimseye söylememiş.

Derdi olmayan gelmez bu kahveye
Zaten burası Gurbet Kahvesi
Herkes kendi oyununu oynar
Burası, tek kişilik oyun sahnesi

Bilmediği gölden su içen ceylan gibi
Ürkek ürkek yudumladı çayını
Herkes gibi o da gelmişti gurbete
O da alacaktı kaderden
Kendine düşen payını

"Merhaba" dedim, oturdum yanına
"Merhaba amca" dedi
Yüzü Harran'a benziyordu, yanık
Yüreği Palandöken kadar aktı
"Memleket nere hemşerim?" dedim
Derin derin uzaklara baktı.
"Tokat" deyiverdi.
Ses vicdanımda yankı yaptı.

Dedim "yiğen mevsim daha bahar
Sen daha tomurcuksun
Gurbeti omuzlamak için
Sen daha küçüksün"

İçinde bir buz kütlesi erimiş gibi
Damlalar dayandı gözlerine
"Babam öldü" deyiverdi
Anladım ki baharda doluya tutulmuş
Bir şeftali çiçeği idi.

"Kimin kimsen var mı buralarda?" dedim
Çökmüş omuzları daha da çöktü
Eğdi başını sustu.
O perişan hali ile
Dilinden daha çok konuştu.
Anladım ki sahipsizlik
İstanbul'dan daha büyüktü.

Dedim "ne iş tutacaksın?"
Ökseye tutulmuş bir kuş gibi
Ne yapacağını bilmez bir durumda
Çırpındı yüreği.
Anladım ki;
Yıkıldı içindeki umut direği.

Üzülme hemşerim üzülme.
Burada herkes senin gibi
Herkes birbirine benzer
Hepimizin ekmek kavgası
Sana da bir kapı açar kader.

Kalkmak için müsaade istedi
Dedim "müsaade senin"
Nereye gideceğini bilmiyordu
Ama ben biliyordum
Bilmediğine gidecekti.

Çay parasını ödemek için,
Küçük ellerini cebine attı.
Dedim "bendensin hemşerim"
Başı ile bir "sağol" yaptı.
Bir çocuk gibi oturduğu sandalyeden,
Büyümüş bir adam gibi kalktı.
Gurbetçi kahvesine
Herkes gibi o da bir selam bıraktı

UTAN

Ben bir çocuğum
Yetimim,
Öksüzüm,
Hatta ölmüşüm.
Bosna'daki kurşun,
Irak'taki bomba
Sokmadı beni
Anamın koynuna.
Değer miydi beni korkutmak
Para uğruna,
Petrol uğruna,
Ölümcül bir kurşunla
Delik açmak alınma
Değer miydi?
Ağladım Bosna'da
Filistin'de yandım.
Susuz kaldım,
Aç kaldım.
Amansız hastalıklar sardı
Körpe bedenimi
Bir şey yapamadım
Sadece ağladım.
Duymadı sesimi
Dost bildiklerim
Dünya çocuklarına kucak açanlar
Beni görmedi,
Beni bilmedi.
Anamın süt dolu göğsünü
Bir kurşun deldi.
Anam gülemedi,
Acısını gizleyemedi,
Bastı bağına beni
İnledi inledi.
Gözlerinde hasret,
Dudak kenarlarında kan
Anamdı, kardeşimdi
Şu da babam
Kanlar içinde yatan
Gör de utan
Utan
İnsanlık utan.

BOYACI

Boşuna kendini yorma boyacı,
Parlamaz bu eski, yırtık çarıklar.
Bastıkça ufalanır da her taşı,
Tozar yine çilekeş kaldırımlar...

Büyüdükçe içimdeki bu sancı,
Sokak sokak delice dolaştırır.
Felek acımadan sallar kırıbacı,
İnsan basacağı yeri şaşırır.

Bırak artık boş hayaller kurmayı,
Hayatına sığmaz bunca dilekler.
Mümkün mü durdurmak geçen zamanı?
Pervasızca gün batar, günler biter...

İstersen yine de salla fırçanı,
Belki bir akşamlık nafakan çıkar.
Zor yakalanır da hayatın tadı,
Çilede anlaşılmaz bereket var...

Hep yakında sanırsın son durağı,
Sen adım attıkça uzanır yollar,
Karşına çıkıp da musalla taşı,
Ta ki, nefesin bitinceye kadar...

BEKLE KÜÇÜĞÜM

Oy Toroslar'ımın boynu bükük karanfili
Bekle beni!
Belki Nur Dağı'nın yamacında.
Belki de Çukurova'da ıssız bucakta;
Kim bilir belki de çok yakınımda yanı başımda.
Umutla, elinde kalemle bekle beni küçüğüm!

Oy Erciyes'imın mis kokulu kırmızı gelinciği
Bekle beni!
Anadolu'mun ana yüreğini açacağım sana,
Gönül bahçemden inciler dökceğim sana,
Mavi bulutlarla bilgimi taşıyacağım sana.
Samyelinin seni kavurmasına izin vermeyeceğim küçüğüm.

Oy Egeli'm, zeybeğim, zeytin gözlüm
Bekle beni!
Bakma gözlerimin böyle puslu bakışına,
Gönüm seninle şenleniyor, küçüğüm,
Seni başarının zirvesinde gördükçe
Dünyalar benim oluyor, küçüğüm.

Oy Konya'mın yağız buğday tenlisi
Bekle beni!
Mevlana'yı tanıtacağım sana,
Hoşgörü denizinden tattıracağım kana kana,
El ele gideceğiz Yunus'un dünyasına.
Hep beraber seveceğiz insanı, insanlığı küçüğüm.

Oy Edirneli'm çiçeğim, ayçiçeğini
Bekle beni!
Anlatacağım sana şanlı tarihini,
Malazgirt'te Alp Arslan'ın atının şahlanışını,
Anlatacağım bin dörtyüz elli üçü, Fatih'i.
"Ordular ilk hederiniz Akdeniz'dir" diyen,
O büyük komutan Mustafa Kemal'i.
Bu şanslı mirası taa...iliklerine kazıyacağım küçüğüm.

Oy TÜRKİYELİ'M ülkemin ufku geleceği
Bekle beni!
Bu kutsal yolda saçlarımı ağartsam bile,
Seni yüceltmek için eriyip yok olsam bile,
Sel olup akacağım minicik yüreğine;
Bilim yolunda ilmek ilmek dokuyacağım seni,
Çağdaş uygarlık yolunda koşturacağım seni,
Ay Yıldızın dalgalandığı her yere geleceğim.
Bekle beni küçüğüm, bekle beni!
Çünkü ben bir ÖGRETMENİM!
Ne Mutlu TÜRK'üm diyenim.

SEVGİDEN GERİYE

Gönüller terk etmiş sevgilerini,
Unutmuş muhabbet zamanlarını.
Aşıklar incitmiş cananlarını,
Hasret deryasında avereler var.

Sevgiden bihaber bütün güzeller,
Kalmamış hakiki vefadan eser
Dudaklar maziyi sual eyler
Sevdadan bahseden efsaneler var.

Canan yok kalbimde geceler ıssız...
Nameler tükenmiş, sessiz sedasız
Kararmış sevdanın ışığı, yalnız...
Zulümle çırpınan biçareler var.

Cananın kalmamış eski neşesi
Kırılmış, kalmamış şevki hevesi,
Uzakta bir iki hıçkırık sesi
Gönülleri kanağan sevdalılar var.

UNUTMAM SENİ

Olmasan da yanımda hep aklımdasın.
Yazdığım şiirde mısralardasın.
Döktüğüm gözyaşının her damlasındasın,
Sen varsın her yerde unutmam seni.

Güneş batıp ufka dalınca,
Karanlığın koinunda Ay'ı görünce,
Yıldızlar inci inci parıldayınca.
Sen gelirsın aklıma unutmam seni.

Ellerim ellerine hasret kalınca,
Kollarım sen diye boşluk sarınca,
Dudaklarım kuruyup da çatlayınca
Sen gelirsın aklıma unutmam seni.

Saçların diye ipeği tuttuğum zaman,
Gözlerin diye kömüre baktığım zaman,
Sensin diye resmine sarıldığım zaman,
Sen gelirsın aklıma unutmam seni.

ANADOLU'MUN KÖYLERİ

Camileri, minareleri,
Tane tane şirin evleri,
Hocaları, dedeleri,
Anadolu'mun köyleri.

Kara taşı, cirit düzü,
Mert yiğidi, güzel kızı,
Anaların nurlu yüzü,
Anadolu'mun köyleri.

Sohbetli çeşme başı,
Eğilmiş mezar taşı,
Al yazmalı gelin başı,
Anadolu'mun köyleri.

Gelinlerin gözü yolda,
Eri, nişanlısı gurbet elde,
Ya şehirde ya Alaman'da,
Anadolu'mun garip köyleri.

Azası ilgisiz, muhtarı dertli,
Okulu ısınmaz, öğretmen dertli,
Mahsulü pahasız, ahali dertli
Anadolu'mun dertli köyleri.

Tahlilde bozuktur, içme suları,
"Sandıkta keklik" oyları,
Seçimde yapılır (?) toprak yolları,
Anadolu'mun viran köyleri.

Akşam oldu, gün batıyor,
Bacada duman tütüyor.
Gönlüme hüzün katıyor.
Anadolu'mun hazin köyleri.

OĞLUMA

Bir yürek vardı ki bizde oğul.
Orta Asya'dan estik, ılık bir rüzgar gibi,
Serinletmeye geldik Anadolu'yu.
Sevgi doldurmaya geldik gönüllere.
Alparslan'la açılan kapıdan oğul,
Süzüldük içeriye.

Arkamıza bakmadan, coştuk hep oğul,
Vatan diye sarıldık, bir ana gibi,
Göğsüne sokulduk.
Nice canlar verdik metrekaresine.
Ne Haçlı durdurabildi, ne de Bizans oğul,
Kılıçarslanlar'la koştuk hep ileriye.

Düştük bazen ama, yıkılmadık oğul.
Tekrar dirildik, ilkbaharda yeşeren yapraklar gibi,
Yeni filizler açtı çevremizde.
Vazgeçmedik bu sevdadan.
Bir Türkmen çadırında Osman oldu adımız oğul,
Adımız değişti ama, vatani kazımıştık yüreğimize.

Dünyaya nam saldı oğul.
Hoşgörü, sevgi, merhamet deryası gibi,
Rahmet yağdırdık topraklara.
Doyurduk insanlığı, altı yüzyıl adaletimizle.
Fatihler, Yavuzlar, Kanuniler hep önde oğul,
Çağlar açıp, adımızı taşıdık şanlı tarihimize.

Hani demiřtim ya, dűřmeyen bir Allah (C.C) oęul.
Yine karalar bağladık yağmur bulutu gibi,
Kurtuluştu bu seferki destanımız.
řanlı Tűrk Milleti, omuz omuza el ele.
Rabbim hep yanımızdaydı oğul,
Bak, Mustafa Kemal'ler şahlandı şimdi de.

Bakıyorum da gűzlerin kapalı oęul.
Bir varmış, bir yokmuşla başlayan masal gibi,
Dinliyorsun ama hissetmiyorsun.
Biliyorum suç bende...
Gűzlerine geręęi gűsteremedim oęul,
Gűtűremedim seni Dumlupınar'a, Çanakkale'ye.

Ama sen çorak bir tarla değilsin oğul.
Sadece uyururulmuş bir hasta gibi,
Gűzűn kısılmıř, hep ۆnűne bakıyorsun.
Kaldır kafanı bak gűkyűzűne!
Seni selamlayan nice şehitlere bak oğul,
Bak ayağının altında titreyen kemiklere...

Haydi şimdi sıra sende oğul.
Sűnműř kűllere bulanmıř, sessiz bir volkan gibi,
Bűyle bařıboř, řařkın, miskin durma!
Yeni bir destan daha yazdırtma bizlere.
Sen de tarihe geç insanlığınla, buluşlarınla oğul,
Nasıl olurmuř gűster, Tűrk gencini dűnya aleme.

BAYRAĞIMA SESLENİŞ

En yüksekten haykır, Türklüğümüzü,
Kutlu taç etmişim, başıma seni.
Asil milletimin, gülüyor yüzü,
Yükselmiş görünce, arşıma seni.

Bağrına, nakıştı ayla-yıldızın,
Dalgalan, başımda dağlısın hüzün,
Hürriyet ışığı saçıyor yüzün,
Sevdan girdiriyor, düşüme seni.

Daha yüksel, gelsin gökler dar sana,
Saygım sonsuz, rengindeki al kana,
Yüce duygu yaşatırsın, sen bana,
Alıp da bakarken, karşıma seni.

Bulduğun yerde, artar gururum,
Başım, gökyüzünü deler yürürüm,
Törenlerde sana, saygı dururum,
Eşleyip İstiklal Marşıma seni.

Kurumlara, kışlalara, takarım,
Sana saygısıza, kızgın bakarım,
Gönlüm der ki, götürür de dikerim,
En yüce dağların, başına seni.

Bayrak: Vatan, şeref, namus, ar bize,
Sensiz kalmak, ölümden de zor bize,
Gölgendedir, en onurlu yer bize,
Düşman hedef seçmez, boşuna seni.

Göksüne el basar, yemin içerim,
Senin düşmanına, savaş açarım,
Uğruna can verir, serden geçerim,
Görevim, ileri taşıma seni.

Eğer, bir gazada görev alırsam,
İstiklal uğruna, şehit olursam,
Eve, tabut ile döner gelirim,
Sarıp getirsinler, naşıma seni.

...der:Senden ayrı kalamam,
Uzakta durursam, huzur bulamam,
Ben, ölünce, başka bir şey dilemem,
Çizsinler, mezarım taşına seni.

GECENİN BEHRİNDE

Geceler sessiz ve karanlık
Geceler masum ve dingin
Geceler zifiri karanlık

Gecenin karanlığında
Birbirinden çok uzak ve yalnız
Bu karanlık ve yalnızlığa rağmen
Pırıl pırıl parıldayan ışıldayan yıldız

Buymuş demek ki zor ve güzel olan
Yalnızlıklar içinde ışık ve yıldız olmak

Geceler gebe güzele çirkin
Geceler gebe iyiye kötüye
Geceler veriyor ilham ve esin
Geceler kılıyor insanı mahzun

Gecenin ve karanlığın orta yerini
Yırtıyor bir bebek sesi.
Bana da yer açın ben de geliyorum aramıza

Gecenin sessizliği içinde bir tren düdüğü
Özlemleri hasretleri sona erdirircesine mutlu
Ayrılığın ölüme eş değer hüznü kadar acı

Bir siren sesi duyuluyor
Arkasından feryatlar
Bir başka yerde
Şen şakrak kahkahalar
Gecenin behri nelere gebe bilinmez ki

Gecenin karanlık dehlizlerinde,
Gecenin karanlık pazarlarında
Neler alınıp satılmıyor ki neler

Sevdasızlar sevda alıyor.
Sevdahlılar rolünü oynadıkları sevdalarını satıyor

Gönülsüzler gönül alıyor.
Gönülleri emanet olanlar gönüllerini satıyor.

Vefasızlar vefa alıyor
Vefalılar değerini bilmedikleri için vefalarını satıyor

Beyinsizler beyin alıyor
Beyinliler beyinlerini boşaltarak satıyor .

Fikirsizler fikir alıyor
Fikirliler tümden fikirlerini yolda bulmuşçasına satıyor.

Kalpsizler kalp alıyor
Kalpliler ruhları ile birlikte kalplerini satıyor .

Düzenbazlar düzenbazlık satıyor
Düzenbazlığı marifet sananlar düzenbazlık alıyor.

Aşksızlar aşk alıyor
Aşkı bilmeyenler aşkı tanımayanlar aşk satıyor .

Akılsızlar akıl alıyor
Akıllılar akıllarından olması pahasına aklını satıyor.

Çirkinler güzellik alıyor
Güzeller çirkin olmak için her şeyini satıyor.

Merhametsizler merhamet alıyor
Merhametliler kendilerine zehir zemberek olacak merhametsizlik alıyor .

Acımasızlar acıma alıyor
Acıma hissi olanlar çok iyi yaptıklarını sanarak acımasızlık ve gaddarlık alıyor.

Neler alınıp satılmıyor ki.
Bu karanlık pazarlarda
Gecenin behri.
Gecenin karanlığı nelere gebe değil ki ?

Ne onurlar, gururlar ve de vücutlar
El değiştiriyor oyun masalarında
Mallar, mülkler, şerefler ve aşklar
Oyun masalarına sürülüyor rulet diye .

Ne yiğitler ve de mertler
Namertleşiyor klüp (kumarhane) köşelerinde .

Ne kadehler kalkıyor
Panterler sofrasında
Tırnaklar törpülenmiş keskin ve cilalı
Bazılarının pasta ve meze olması şerefine

Ne kadehler kalkıyor
Şerefine dedikleri
Şerefsizce işler için

Ne gonca güller karaçalı kaktüs oluyor
Ne orkideler deve dikenini
Burada gonca gül ve de orkide olmanın anlamı yok.
Burada kıymetli olan deve dikenini, karaçalı ve de kaktüs.

Ne sofralar kuruluyor
İhtişamlı ve de muhteşem

Sofralarda yenilen içilen ise
Sadece ve sadece insan eti

Bu sofralarda
Kadehler kalkıyor birbirinin şerefine
Kadehlerinde içtikleri ise birbirinin şerefi

Gecenin sessiz ve dinginliğimde
Neler alınıp satılmıyor ki neler
Bu karanlık pazarlarda

Alınıp satılamayan sadece
Gecenin karanlığı içinde
Yalnız başına parıldayan
Yalnızlıktan korkmayan
Yıldızların ışıkları .

Onları da alıp satacaklar
Ellerinden gelse bu karanlık
Pazarın patronları.

Güçleri yetmiyor
Yıldızları alıp satmaya güçleri
Demek ki alınıp satılamamamış
Yıldız olmanın gereği.

Bu duygular içinde bahçeme bakıyorum
Daha değişik kokuyor GÜL.
Farklı geliyor bana NAR çiçeği.
Görmüyorum sardunyalarda bir bezginlik

Gelin duvağı daha bir ihtişamlı
Laleler ise daha mahzun ve davetkar
Bir başka mis kokuyor bahçem
Bir başka boyutta görüyorum bahçemi

Buymuş diyorum alınıp satılamayan
Gecenin behrinde
Sessizlik ve huzur
Buymuş demek ki insanı özgür kılan.

İçim kıpır kıpır
İçimden gönlüme bir şeyler akıyor ılık ılık
Yaşamak sevinci doluyor içime
İnadına yaşamak...

Aşık olmak istiyorum
Gönül zincirlerimi kırarak
Aşık olmak istiyorum aşık
Ta ki gönlüme zincir vuracak
Kimyasal formül bulunana dek

Sevdalanmak istiyorum
Sevdasızların inadına sevdalanmak
Kalpleri taşlaşmışların inadına her şeye sevdalanmak

Sevdaları da seviyorum
Aşkları da
Vefalıları da seviyorum
Yufka yürekli de

Fikir üretenleri de seviyorum
Akıllıları da

Hele gönülleri olan GÖNÜLLÜLERİ
Daha çok SEVİYORUM.

Karanlık sessizliğin içinde
Pozitif DÜŞÜNENLERİ
Geceleri de SEVİYORUM
Bahçemde ve de gecenin içinde yalnız
Yıldızları da ne kadar yakınımda görüyorum
Bu gece ellerimi uzatsam sanki ellerimde olacaklar

Tek başlarına zifiri karanlığa rağmen
Korkusuzca tek başlarına ışıltılı, pırıl pırıl parlayarak
Buymuş demek ki yıldız olmak !..

Zifiri karanlığın içinde bile
Korkusuzca tek başına bile olsa ışık saçmak
Tek başına IŞIK OLMAK

Her şeye meydan okuyorlar
Zifiri karanlığa bile
Mağrur ve ONURLU
Budur diyorlar sanki
Hiç de kolay olmayan yıldız olmak . . .

Herşeyin bir bedeli varmış demek ki ?
Yıldız olmanın da tek başına olmak
Buymuş demek ki güzel olan bu !
Tek başına da olsan
Güzeli yaşamak !..

Önemli değil zor değil ki
Işığın içinde yıldız olmak
Önemli ve zor olan karanlığın içinde yıldız olmak

Buymuş demek ki güzel olan bu !
Tek başına da kalsan
SEVDALARINI korkusuzca YAŞAMAK !!!

SEN BENİM İÇİN

Sen var ya benim için.
Canlı için hücre
Hücre için de
Hücre de mitokondride
Protein amino asit ribozomlar

Canlı için GÜNEŞ
Evren için merkez
Nefes için oksijen
Çöl için yağmur

Bülbül için GÜL
Arı için ÇİÇEK
GÜL yaprağı için ŞEBNEM

Göz için NUR
Işık prizması için IŞIK

Arkadaş için GÜVEN
GÖNÜL için YOL
Kalp için SEVGİ
Beden için RUH

Kubbe için hoş SEDA
Bilmek için MERAK
Sevmek için YÜREK
Yapılan iyilikler için VEFA

Akıl için İZAN
Hoş görünüm için ESTETİK
Mutluluk için HUZUR
Güzellik için HUY
Hayat için SU

Sinerji için duygu ve COŞKU
Dalgalar için SAHİL
Nehirler için YATAK
Petek için BAL

Ne ise sen de benim için olsun
Telepatik ve sibernetiksel
Dünyamın hız ve enerji kaynağı
Bu dünyada
Güçlü olanlar değil
Uyum sağlayanlar
Hayatın tadına varacaktır

Bu beden
Maddeden ruha dönüşünceye kadar da
Öyle kalacaksın GÖNLÜ GÜZEL
Kendi GÜZELLER GÜZELİM

Öyleyse altı milyarlık
Bir loğa oyununda her loğa ile
Uyum sağlayabilenler
Hayatın sefasını sürebilecektir.
Çünkü onlar oyunu kuralına göre oynayanlardır !...

Yaşamak direnmekse
Bu beden ruha dönüşünceye kadar
Bütün hücreleri ile
Şaha kalkarak direnecektir !...

EY BENİM KIYASLANAMAYANIM

Bizim sevdamıza kara sevda derlerse inanma
Bizim sevdamız zifiri kara sevdadır

Ferhat Şirin için dağları delmiş diyorlar
Ben senin için evrenin sonsuzluğunu delerim

Kerem Aslı için yandı diyorlar
Benim ise senin için her hücrem har oldu

Mecnun Leyla için deli oldu ise
Ben senin için zır deliyim

Zamanların zamanlar harmanında
Tozu dumana kattığı anlardan bir zaman

Zamanların zamanlarla kesiştiği an
Zamanların kalburdan elendiği zaman

Azgın zaman şelalelerinden hızla akıp gittiği zaman
Zamanın zamanlara sorduğu zaman

Nedir bu telaş içinde hızla akıp gitmenizin nedeni?
Sevdaları sevdalılara taşıyoruz

Sevdalıların sevdasıyla buluştuğu o ana
Şahitlik etmektir acelemiz

Sevdalının sevdasıyla buluştuğu an
Evrendeki en büyük elektriksel akımının

Nurundan meydana gelecek seyrine doyum olmayan
Anı zaman kayıt defterine geçirmektir
Acelemez bundandır derler tüm zamanlar, zamanlara

SEN SÖYLE GÜLÜM...
Böyle bir sevdayı ne ile kıyaslayayım?
Benim kıyaslanamayanım.

Seni ne ile tanımlasın tanımlar?
Seni tanımlamayı tanımlar bile

Tanımsız olduğunu bildiği için ve de
Güzelliğın tanımlı sen olduğun için

Tanımlar bile güzelliğın başka!
Tanımlı yok diyorlarsa GÜLÜM

Sevginin timsali olan
Seni çiçeklerle mi kıyaslayayım?

Çiçekler renge, renk açar koku salgılar
Senin teninin kokusuna benzemesi için

Ne çiçeklerin mis kokulu salgısı,
Ne suni parfümler, ne de dünyadaki diğer kokular

Senin teninin kokusunun
Milyarda bir mikron zerresini veremez

Benim hiçbir şeyle kıyaslanamayanım
Böyle bir sevdanın var olduğunu

Yukarıda ALLAH yerde SEN biliyorsun ya
Allah'ımdan daha başka ne isterim GÜLÜM?

Sevdalar zamana bağılı olamaz
Sevdalar zamanın sonsuzluğında

Her zaman olduğu yeredir
Biz zaman kalburu içinde elendiğimiz için
Sevdaların yok olduğunu farz ederiz gülüm

Sen ki ey benim kıyaslanamayanım
Geçmişteki başlangıcım!
Gelecekteki sonsuzluğumdaki sonum!

Sensiz geçen mikro salisenin bile
Zamanların durduğu anlar

Zamanların evrendeki kara delikler tarafından
Yutulduğunu hissettiğim çağlar gibidir

Seni gördüğüm ve seninle birlikte
Olduğum anlarda ise

Her hücremin delirircesine
Bayram yapıp coştüğünü

Kalbimin hiçbir kural dinlemediği
Gönlümün kanatlanıp
Bedenimi uçurmak istediği anlardır GÜLÜM.

Böyle bir sevda nasıl olur da
Alelade duygularla kıyaslanır GÜLÜM.

Benim hiçbir şeyle kıyaslayamadığım
Sevdamin sevdalısı
GÜZELLİĞİ kıyaslanamayan GÜZELİM.

Gönül ışığım pürü nurum nur tanem.
Sana bir tanem diyemem o sadece bir tanedir

Oysa sen GÜLÜM!...
Sen evrenlerin merkezindeki dünya
SEN DÜNYADAKİ GÜZELLERİN EN GÜZELİSİN!... GÜLÜM

YAŞADIN VE GÖRDÜN MÜ

Sen hiç çok güzel
Duyguların bitimini yaşadın mı?

Sen hiç kalbinin
Bıçağın keskin yüzüyle
İkiye ayrıldığını hissettin mi?

Sen hiç kalbinin
Beynini uyuşturduğu
Anları yaşadın mı?

Sevdiklerini ve onları kaybederken
Geri dönmeyeceklerini bilerek
Ağlama gözlerim Mevla kerimdir

Demekten başka yapacak
Bir şeyin olmadığı çaresizlik
Girdaplarını yaşadın mı?

Gözlerinden damlaların
Kendiliğinden düşmesine
Engel olamadığın
Anların oldu mu?

Sevdalarının anlaşılmasını
Karanlık hüznünü
Hücrelerinde hissettin mi?

İçini ürperten güzel duyguların
Yer bir olduğunu
Taa kalbinin derinliklerinde
Kor ateşlerinin içinde
Kavrulduğunu yaşadın mı?

İnsanı başka alemlere
Kanatsız uçuran
Sevgilerin coşkuların

Çevrendeki herşeyi
Olduğundan daha güzel
Gören duygularının
Karanlık bir çıkmazda
Kesiştiğini yaşadın mı?

Sen hiç on katlı
Bir apartmanın balkonundan
Düşen kristal vazo
Gördün mü?

Kırılmadan önceki
Haline getiren
Usta gördün mü?

Tabi ki göremezsin (zalim)
Sen kendinden başka
Hiç kimseyi göremeyecek kadar
Soyut yaşayan birisin
GÜLÜM

ÖĞRETMENİM

Çiçek olmak isterim baharlara,
Müjdelemek güzel günleri insanlara.
Sen bahçivansın, ben fidan saksıda,
Sula beni, yetiştir öğretmenim.

Sana geldim, sığmaz iken avuçlarına,
Tanımazken anlamlı birşeyi yaşamda.
Sen kalemsin ben boş bir sayfa,
Bilginle doldur beni öğretmenim.

Dedim ya ilklere hayattımda,
Kırma, incitme, hor bakma.
Sen ana ol, ben evladın sana,
Gözün gibi bak bana öğretmenim.

Bilgi, hüner, kabiliyet gerek insana,
Gelecek için emanetim ben sana.
Sen müzisyensin, ben bir nota,
Bestele beni, yorumla beni öğretmenim.

Çalışmalıyız son hızla, Ata'nın yolunda,
Hep birden aynı hedef, isim altında.
Sen rehbersin, ben çıkan yola,
Ata'nın izini göster bana öğretmenim.

Ulaşılmazmış, varılmamış yıldızlara,
Elbet ulaşırsız ona da zamanla.
Güneşsin sen, ben bir dünya,
Işığınla aydınlat beni öğretmenim.

Yaşamın varmalıdır elbet anlamına,
Nefes olmalıyım güzel yurduma.
Sen ruhsun, ben beden sana,
Seninle yaşıyorum öğretmenim.

Tüm dünyaya sevgi aşıla,
Dargınları barıştır, son ver ayrılığa.
Sen sevgisin bizler muhtaç sana,
Sev bizi, sevdin canım öğretmenim.

GÖRMEK İSTEDİĞİN

Yok ise beyninde şahane saraylar
Bütün sarayları virane görürsün.

Yoksa beyninde güzellikler
Güzelliklerde çöplüğü görürsün.

Yok ise beyninde hoşgörü
En hoşgörülü ortamda kavgayı görürsün.

Yok ise beyninde bağışlama duygusu
Herkesi zalim ve acımasız görürsün.

Yok ise beyninde tolerans
En sükun ortamları gergin görürsün.

Yok ise beyninde insan sevgisi
Her insanı canavar görürsün.

Yok ise beyninde güven duygusu
Çevrendeki herkesi hain görürsün.

Yok ise beyninde arkadaşlık duygusu
Herkesi kendine düşman görürsün.

Yok ise beyninde mertçe duygular
Bütün duyguları namert görürsün.

Yok ise beyninde realiteleri (gerçekleri) görme duygusu
Görmek istediğin YALANLARI görürsün.

Yok ise beyninde coşkulu duygular
Her coşkulu duyguyu pörsümüş görürsün.

Yok ise beyninde evrensel duygular
Her düşüncüyü kendi küçücük dünya penceresinden görürsün.

Yok ise beyninde çağlar ötesi ve berisi zamanlar
Yaşadığın zaman diliminde ezilir gidersin.

Yok ise beyninde evrensel düzeyde aşk duyguları
Bütün insanları sevgisiz yaşıyor görürsün.

Yok ise beyninde paylaşma ve cömertlik duygusu
Herkesi fesat, hasis ve cimri görürsün.

Yok ise beyninde her gönle girme duygusu
Her GÖNLÜ boş ve anlamsız görürsün.

Yok ise beyninde fedakarlık ve özveri duygusu
Her fedakarlık ve özveriyi zahmet, külfet görürsün.

Yok ise beyninde karşındaki insan gibi düşünebilme duygusu ve
(yeti, olgusu) psikorealiterin
Her şeyi ben merkezli görürsün.

Yok ise beyninde olaylar ve olanlar karşısında bağıntı kurma, sentezleme,
örnekleme ve fonksiyonel düşünme !...
Herşeyi BASİT görürsün !...

Yok ise beyninde çevrendeki oluşumları
Görebilme, sezebilme, hissedebilme
Yorumlayabilme çözümleyebilme
Ve imbiklerinden süzebilme duygusu !.

Çevrendeki oluşum, gelişim, değişim olup biteni avam
ve de yüzeysel görürsün !...

Yok ise beyninde ideallerin, amaçların
Emellerin, dileklerin, hedeflerin
Kızıl elmaların, stratejilerin bunları
Pekiştirebilecek duygusal ve reel entegrelik
Düzeyde duyguların...

Yapılanları, yapılacak olanları
Yaptığın ve yapmak istediklerini!
Tekdüze, gereksiz, yorucu, bezdirici
Usanç verici, iç karartıcı, rutin can sıkıcı !.
Ruhsuz ve de sanal bakış açısı ile görürsün!...

Yok ise beyninde pırıl pırıl, ışıl ışıl
Beyninden gözlerine yansıyan ışıltılar ve de!
Onları oluşturan duygular...

Baktığın herşeyde karanlık boşluğu görürsün!
Var ise beyninde bu duyguların ve gördüklerinin !...
TAM TERSİ

Çevrene pozitif enerji veren
Negatif enerjileri NÖTR eden

Her ortamda aranan özlenen
Yokluğu hissedilen

Herkesin GÖZÜNÜN
Seni görmek ve de senin de onları
Görmeni istediği !

Senin sesini duymak ve
Onların da sana seslerini duyurmak istediği

Senin onlarla olmanı
Onların da seninle olmak ve de
Senin de aralarında olmanı istediği

Sana güvenmeyi
Senin de onlara güvenmeni istediği

Gönül ve kalbini ardına kadar açmanı
Onların da sana gönül ve kalp kapılarını
Ardına kadar açmak istediği

Değeri bilinen ve de
Değerlerinin bilinmesini istediği

Çok ama çok sevilen SEVGİLİ olursun
Böyle olabiliyorsan?
Ne MUTLU sana !...

İşte o zaman
Dünya da DÜYALAR DA SENİN OLUR!
GÜLÜM

KÖPRÜLER

Köprüler var insanı yalnızlığa bağlayan
Köprüler var insanı terkettiren hayattan
Köprüler var insanı son bakışta ağlatan
Köprüler köprüler
İçimde uzanan liğme liğme yolsuz yollar

Bir saklı peri uçmuyor nedendir zaman
Bir gidiş ileri bitmiyor nedendir zaman
Bir rüzgar deli esmiyor nedendir zaman
Zaman zaman
İçimde haykıran boşluktaki yokuş

Beklentilerde esir mi bu duman şimdi
Her sitem nasıl düşecek gönüle şimdi
Aydın şavkında ağlayacak sular şimdi
Şimdi şimdi
Ezan vaktinde soracak kim sessizliği

Köprüler var çok insanı anlatmayan
Köprüler var sahtelikte ince kağıttan
Köprüler var kopacak serseri halattan
Köprüler köprüler
İçimde kıvrım kıvrım iki ipin ucu yalan

ZAMAN KALBUR İÇİNDE

Zaman, zaman içinde zaman kalbur içinde.
Zaman mı akıp gidiyor,
Yoksa biz mi zamanın içinden akıp gidiyoruz?

Zamanın içinden biz mi geçiyoruz,
Yoksa zaman mı bizim içimiz den geçiyor?

Akıp giden zamanın kıyısında mı,
Yoksa merkezinde miyiz?

Zamanın içindeki zamanı biz mi hızlandırıyoruz,
Yoksa zaman mı bizim içimizdeki zamanı hızlandırıyor?

Zamanın içinde dönüp duran biz miyiz,
Yoksa bizim içimizde dönüp duran zaman mı?

Zamanın içinde eriyen biz miyiz,
Yoksa bizim içimizde eriyip giden zaman mı?

Zamanın arkasında olamadığımız önünde duramadığımız,
Zaman izafiyetini biz mi oluşturuyoruz, yoksa?

Zaman mı bizi oluşturuyor,
Yoksa biz mi zamanı oluşturuyoruz?

Zaman mı bizi sınırlıyor,
Yoksa zamanı biz mi sınırlıyoruz?

Zaman mı kalbur,
Yoksa zamanın içinde biz mi kalburuz?

Kalburda biz mi zamanı eliyoruz,
Yoksa zaman kalburunda biz mi eleniyoruz?

Kara delikler mi zamanı yutuyor,
Yoksa zaman mı bizi ve kara delikleri yutuyor?

Biz mi zamanı çalıyoruz,
Yoksa zaman mı bizi çalıyor?

Biz mi zamanı harcıyoruz,
Yoksa zaman mı bizi harcıyor?

Zaman mı acımasız,
Yoksa zamana karşı biz mi acımasızız?

Zaman mı dar,
Yoksa biz mi zamana dar geliyoruz?

Boş zaman mı var,
Yoksa zamanın içinde biz mi boşuz?

Yaşadığımız zaman mı hoş,
Yoksa zamanın içinde biz mi hoşuz?

Yaşananları zamanla zaman içinde biz mi unutuyoruz,
Yoksa zaman mı bizi içinde zamanla unutuyor?

Yaşadığımız zaman mı güzel,
Yoksa zamanın içinde biz mi güzeliz?

Zamanla olgunlaşan biz miyiz,
Yoksa zamanı olgunlaştıran mı biziz?

Güzel geçen zaman mı yoksa,
Zamanın içinden geçerken biz mi güzeliz?

Zaman mı sonsuz,
Yoksa yaşanan zaman içinde biz mi sonsuzuz?

Sonlu olan zamanda,
Sonsuz olan SEVGİ, GÖNÜL, HOŞ SEDA' dır.

Zamanın sonsuzluğu bunların içinde yok olur.
Yok olmayan sadece ve sadece!!!
SEVGİ, GÖNÜL, HOŞ SEDA ve RUHTUR.

Ne mutlu ki onlara !
Sevgisi, gönlü, hoş sedası.
Olup da bunlara ruhlarını da katabilenlere !.

SEN

Sen hiç bulutla denizin kesişim noktasındaki
Sanal salıncaklarında saçlarını
Uçururcasına doya doya sallandın mı ?

Sen hiç dudakla gözün aynı andaki
Gülüşündeki inci beyazlığı su duruluğundaki.
Mutluluğu gördün mü ?

Sen hiç musiki ezgileri ile
Zaman mefhumunda (ışınları hüzmelerinde)
Savrularak istediğin
Zaman boyutunda ve diliminde
Yaşadığın anların oldu mu?

Sen hiç kırlardaki turacın ötüşüyle
Akdeniz akşamlarındaki
Alaca karanlığında meltem ve aşağı
Yellerinin oluşturduğu iyotlu havasının
Büyüsüne kapılarak gariplik,hüzün ve sevinç
Veren otantik sesinden oluşan
Duyguların kesişimini yaşadın mı?

Sen hiç yağmur damlalarının çinko
Çatı veya cama vuruşundaki
Ritm sesleriyle kendini dünyanın
En müthiş orkestrasının
Veremeyeceği müzik ziyafeti
Sofrasında bulundun mu?

Sen hiç güneşin batışında
Sendeki hüzünleri alıp
Başkalarına mutluluk olarak götürdüğünde
Düşünerek mutlu olduğun anların oldu mu?

Sen hiç gecenin karanlığında
Pencerelerden veya ışık kaynağından
Süzülen ışık hüzmeleri gördüğünde
İçinde çok güzel duyguların
Kesiştiği anların oldu mu?

Sen hiç varsın mutsuz olayım
Benim mutsuzluğum başkalarına
Mutluluk getirecek dediğinde
Mutsuzluğu yaşadığın anlarda bile mutlu olabildin mi?
İsyan ettiğin oldu mu?

Sen hiç yaşam terazisi kefelerinin neden
Birbirine denk gelmiyor insan
Birini buluyor diğeri kayboluyor
Diğeri buluyor, biri yok oluyor
Bu mu hassas terazi?
Böyle teraziyi parçalamam gerekir
Dediğin oldu mu ve sen hiç
Denk yaşam terazisi gördün mü?

Sen hiç cıvı cıvı hayat dolu
Bakışların gülüşlerin
Donuklaştığını görüp
Buna sebep nedir
Ne oldu da böyle oldu
Acaba dediğin oldu mu?

Sen hiç çok estetik çok hoş çok güzel şeylere.
Çok güzel dediğinde
Sihrinin bozulacağını düşünerek
Çok hoş, çok estetik, çok güzel
Demekten korktuğun oldu mu?

Sen hiç sabahlara konuştuğunda yorgun
Ve bezginliğin yerini
Tatlı bir yorgunluk, rehavet ve tatlı huzur
Veren zamanın ve uykunun
Dinlenmek için o kadar da
Önemli olmadığı
Sabah serinliklerini yaşadın mı?

Sen hiç sevdaların hüznünün bile
Mutluluk verdiğini düşünerek
Hüzün deryasındaki
Mutluluk kayığına bindin mi?

Mutluluk veya mutsuzluk
İnsanın beyninde oluşuyor, bitiyor ve başlıyor ise
Bulunduğun yerde
Problem değil problemin çözümünün
Bir parçası olmalıyım dediğin oldu mu?

Sen hiç düşüncelerindeki sınırsız
Yaşama isteği ve sevincini
Yaşadığın çevrendeki kurallar manzumesi
Cenderesinde preslenmesinin
Verdiği preslenmiş duyguları yaşadın mı?

Sen hiç çok güzel duyguları
Kendine bile söylemekten korktuğunda bile
Bu duyguları paylaşmazsam çıldırırım
Dediğin anların oldu mu?

Sen hiç güneşin batışında bulutların
Oluşturduğu kızıl şekilleri sevdiğine
Benzeterek gözünü kırpmadan
Güneşin batışını seyrettin mi?

Sen hiç bir dağın zirvesine varıp
Kuş bakışı bakarak
Demek ki gönlüm hep buradaymış
Bedenen neden burada bulunmamışım
Gönül gözüm beden gözümden
Güzellikleri daha önce görüyor
Hüznünü yaşadın mı?

Sen hiç güvercin yavrusunun
İlk uçuşuna hazırlanırken
Kanatlarını son kez açıp gerinirken
İlk uçuşun verdiği
Korku ve sevinci gördün mü?

Sen hiç inadına yaşama
Sevinci olmayanların
Gözlerindeki boş boş fersiz gri
Bakışı gördün mü?

Sen hiç bu dünyaya gelmelerinin
Sanki nedeni yakmak yıkmak
Kırmak dökmek parçalamak
Dağıtmak olduğunu sanan
Kalpsiz ve ruhsuzları gördün mü?

Sen hiç çok ciddi
Şeyleri alaya alıp
Çok basit şeyleri
Ciddiye alarak
Çok ciddi sorunlar yaşatanları gördün mü?

Sen hiç çok güzel (şeyleri) duyguları
Hissetmemiş ve yaşamamış insanların
Ben çok güzel (şeyleri) duyguları yaşamadım
Çevremdekilere de yaşatmam diyen
İnsan görünüşlü canavarları gördün mü?

Sen hiç önceden olacakları
Hissetmenin sezmenin ve çok şey bilmenin
Derin boyutlu (her olayı değişik perspektiften) düşünmenin
Mutsuzluğunu yaşadı mı?

Sen hiç yüzde yüz olacak
Şeylerin olmadığını şaka sanarak
Oluşum ve gelişimlerin
Gerçek (reel) olduğunu görüp
Donup kalanları gördün mü?

Sen hiç tek düşünceleri ve amaçları
Yaşamı yemek ile lavabo (tuvalet)
Arasında geçenlerin
Gözlerindeki vahşeti görüp
Sözlerindeki basitliği duydun mu?

Sen hiç son bir ümit
Işığının da söndüğü gözlerdeki
Gözlerine alaca karanlığın çöküşüyle
Omuzlarının da çöktüğünü gördün mü?

Sen hiç yaşamla ölümün
Kesişimin (bileşimin)deki bıçak sırtı anlardaki
İnsanların gözlerindeki korku dolu
Buğulu bakışı gördün mü?

Sen hiç kendince
Zafer kazananların
Gözlerindeki ilkel vahşi bakışı
Her şeyi küçümseyen, alaya alan
Gözlerdeki iticiliği gördün mü?

Sen hiç yaşamı zifiri karanlık
Hüznünü yaşayanların
Çıkamaz labirentlerinde
Bir ışık arayanların seslerindeki gözlerindeki
Çaresizlik hüznünü gördün mü?

Sen hiç herşeyini kaybedenlerin
Gözlerindeki son bir ümit ışığı arayanların
Gözlerindeki son bir ümit ışığını gördün mü?

Sen hiç mutluluktan ağlayanların
Gözlerindeki hüznün ve sevincin kesişiminin oluşturduğu.
Gözyaşının yanaklarından süzülmesini gördün mü?

Sen hiç kelebeğin veya bir kuşun uçuşundaki
Ahengi görüp içine
Yaşama sevinci doldu mu?
Sen hiç karşılıksız özveride (iyilik ve yardımda)
Bulduğunda bir gönlün
Kanatlanıp uçtuğunu gördün mü?

Sen hiç yaşamın
Pınarlarından sevgi, huzur, güven
Mutluluk akanların gözlerindeki
Yıldız yıldız, inci inci parıltıları gördün mü?

Sen hiç sevdaları
Başı dumanlı dağlar gibi yüce
Dalgalar gibi hırçın
Şelaleler gibi coşkulu
Çöllere gibi harlı
Denizler gibi engin
Sular gibi duru sevdaları gördün mü?

Sen hiç sevdalarındaki yüceliğinden
Elini uzatsa dağları tutan
Başını kaldırsa bulutlara değen
Yürüdüğünde ardından ormanların
Yürüyeceğine inananların
Bakışlarında çevresine ışık saçan
Sevginin gücünü ve sevmem ihtişamını
GÖRDÜN MÜ?

Sen bunları görmediysen duymadıysan
Hissetmediysen model alıp model olmadıysan
Senin yaşamın hep hayat çöplüğünde
İzbe karanlık, çıkmaz
Arka sokaklarında geçmiş.

Sen hiç ilkbahar sabahının
Serin tazeliğini görmemişsin.

Sen hep sonbaharın son günlerindeki
Ayaz soğuk sabahlarındaki gazeli görmüşsün

Sen hep hazanı
Hüznü, acıyı, kederi, gamı görmüşsün.

Sen hiç baharı yaşamamışsın
Hep hayat seni yaşamış
Sen hiç hayatı yaşamamışsın.

Ama sen bunları
Görmüş, duymuş ve hissetmiş isen

Sen gönül bahçelerine girip
Binbir çeşit
Mis kokulu rengarenk çiçek açan
GÖNÜL BAHÇELERİNDE YAŞAMIŞSIN

Sen hayatı yıl, ay, gün, saat, dakika
Saniye saniye değil salise salise, dolu dolu
Yaşamışsın ne mutlu sana.
Sen gerçek (reel) hayatı yaşıyorsun.

İnadına yaşama sevinci de
Parayla değil ya
İnadına yaşama sevincini yaşamak isteyenler

Binlerce yıldır seni bekliyorlar.
Yanlış duymadın SENİ BEKLİYORLAR.

NEDEN SEN evet, EVET neden SEN onlara.
MODEL olmayasın ! ...
Neden, NEDEN ? ? ?
Bir TANEM !!!...

SEN, SEN YİNE SEN!!!!...

SELAM

Ey kalbi en sevgi yüklü
Duygularımla selam olsun
Sen veya sen ne fettansın sen
Gelmiş, geçmiş ve gelecekteki
Sevenlerin sevebileceklerin
En çok sevileni
Sevgi tanımlanamaz yaşanır
Bir kimyager titizliği ile
İncelese idin
Bir trilyonluk her hücremde
Senin resmini görürdün
Çünkü bu hücreleri taşıyan
Dağda, ovada, platoda vadide
Ağaçlarda, yapraklarda, çiçeklerde
Güneşte, ayda, yıldızlarda
Gecede, gündüzde, bulutta, suda
Her nereye baksa seni görüyor
Taa ki bu kalp atışları
Durduğunda donup kalan
Yüz trilyonluk donup kalmış
Senin resmin olacak
O resminde senin
Güzel gülüşün,
Güzel endamın, güzel yüzün olacak Gülüm
Sen ki gönlümün prensi
Rüyalarımın perisi
Hayatın boyunca geçtiğin
Bütün yollar pürü nur olsun
Yeşeren umudun,
Biten hüznün,
Hep gülen yüzün,
Susmaya sözün,
Bilgi kaynağın,
Dualarım yaşama sevincim,
Bilgi kaynağın,
Her doğan gün,
Yaşama sevinci ve neşesi getirsin
Dili tatlı, gönlü kanatlı,
Dünyalar güzeli,
Sana selam olmasın da
Kime selam olsun?
En kalbi ve sıcak duygularımla
Selam olsun
Gülüüm...!

ATATÜRK

Ben Atatürk'ün
Neyini seviyorum
İlime ve fenne önem verişini seviyorum
“Köylü milletin efendisidir.” diyor
Traktöre binişini seviyorum
Kocatepe'de heybetli duruşunu seviyorum
Samsun'dan çakmak çakmak
Bakışını seviyorum
Eline tebeşir alıp kara tahtanın başına geçip
Başöğretmen oluşunu seviyorum
Yetim bir çocuğun ideal ve hedeflerini belirleyeli
Dünyada saygın bir lider oluşunu seviyorum
Yorgun ve bitap düşmüş bir milletin
Dirilişine liderlik yapışını seviyorum
İktisat kongreleri yaparak
Ekonomiye verdiği önemi seviyorum
Sanat ve sanatçıya verdiği değeri seviyorum
Cepheye giderken annesine
Arkamdan dualarını eksik etme deyişini seviyorum
Gençlere verdiği önemi belirten
Gençliğe hitabesini seviyorum

Yaşadığı dönemde bugünleri görebilme
İleri görüşlülüğünü seviyorum
Büyük hayallerini duyguları ile harmanlayarak
Hayallerini gerçekleştirmesini seviyorum
Türk milleti dünyanın asil
Milletidir deyişini seviyorum
Dış ilişkilerde onurlu
Vakurlu dik duruşunu seviyorum
Halkına karşı alçak gönüllüğünü seviyorum
Dağdaki kobani ile konuşurken
Gösterdiği mütevaziliği seviyorum
Kendine güvenini, halkına güvenini ve
Ekip çalışmasını seviyorum
Önemli kararlar verirken
Yapmış olduğu istişarelerini seviyorum
Düşman bayrağına ve esir komutanlarına
Göstermiş olduğu saygısını seviyorum
Güzel Türkçemize, fenne ve matematiğe
Yaptığı yenilikleri ve kattıklarını seviyorum
Türk doktorlarına güvenini seviyorum
Dünyanın en gelişmiş süper gücü olmamızın
Belirlemiş olduğu kızıl elmalarını seviyorum
“Ne mutlu Türk'üm diyene”
Deyişini seviyorum
Atatürk'ü Türklerin Atası
Atatürk olduğu için seviyorum.

TÜRKİYEM

Sakarya oldun, Fırat oldun türkülerde.
Anadolu oldun, Trakya oldun gönüllerde.
Bayrağımın dalgalanmadığı yerlerde.
Garip kaldın, mahsun kaldın TÜRKİYEM!

Yağmur oldun, rüzgâr oldun kaşıma.
Emek oldun, ekmek oldun aşıma.
Gelsem Sultan Süleyman'ın yaşına,
Sana olan hasret bitmez TÜRKİYEM!

Gurur oldun, onur oldun bizlere.
Sevinç oldun, keder oldun yüzlere.
Sana kem gözlerle bakan gözlere,
Bu dünyayı dar ederim TÜRKİYEM!

İlke oldun, ülke oldun illere.
Baraj oldun, köprü oldun sellere.
Vatan vatan diye açan güllere,
O güzel adını verdim TÜRKİYEM!

Kış oldun, bahar oldun mevsimlere.
Kanat oldun, kalkan oldun Ayşe'lere.
Güven Ahmet'lere, Mehmet'lere,
Hepsi de uğruna ölür TÜRKİYEM!

Kars oldun, Edirne oldun çağlarca.
Şehit verdin, Gazi verdin yıllarca.
Yarın Hakk'ın divanına varınca,
Hesap vermeye hazırım TÜRKİYEM!

Nemrut oldun, Ağrı oldun gönlünce.
Ana oldun, baba oldun sevilince.
Çanakkale'm, Sakarya'm denilince,
Yürekler birden çarpar TÜRKİYEM!

Nice geceler boyu uykusuz kaldık.
Kur'an dedik, Bayrak dedik yılmadık.
Sen rahat uyu biz daha ölmedik
Emir öğretmeninden selam TÜRKİYEM!

BABA OCAĞI

Nesi boş, nesi dolu şu kahrolası dünyanın,
Neyi gerçek, neyi yalan gördüğümüz rüyanın.
Herkes kanat takıp uça kuşlar gibi havada,
Kimler vardı, kimler yoktu şu virane yuvada.

Yıkılmaya yüz tutmuş babamın ahşap evi,
Onlara sahip çıkmak değil mi bizlerin görevi.
Düşmüşüz dünya derdine hiçbir şey görmüyoruz,
Ne yeninin ne eskinin değerini bilmiyoruz.

Baba evi, baba ocağı böyle olmamalı,
Rahmetli babam mezarında rahat uyumalı.
Şimdi hiç gidesim gelmiyor o güzel köyüme,
Ama birde gelin sorun şu çarpan yüreğime.

Hiç aklımdan çıkmıyor balık tuttuğum dereler
Kuzu baktığım, papatya topladığım tepeler.
İçimden hala çelik çomak oynamak geliyor,
Bunları düşünmek bile bana acı veriyor.

Yine çocuk olup köyümde yaşamak isterdim,
Çayırlarda, tarlalarda yine ekin biçerdim.
Bütün bunlar olmayacak duaya âmin demek,
Var mı öyle şehirde yaşayıp köyü de sevmek.

BÜLBÜL

Dün ormanda sessizce seni aradım,
O güzel sesini duyabilmek için.
Gelirken de koca çınara uğradım,
O da direniyor yıkılmamak için.

Çık artık ortaya dertleşelim biraz,
Sana anlatacak çok şeylerim var.
Güven dostluğumuza etmez itiraz,
Biliyorum birine ihtiyacın var.

Dinle beni dinle matem anlımsız,
Şarkılara döküver acılarını.
Sitemlerim hepsi yersiz ve zamansız,
Ne çabuk unuttun anılarını.

Bak güneş batıyor hava kararmakta,
Yine yalnız, tek başına kalacaksın.
Fayda etmedi sana yalvarmakta,
Anlaşıldı ortaya çıkmayacaksın.

Sana veda etmeden gidemiyorum,
Şu ağaçta ağlayan biri var sanki...
Öt artık öt kendimi tutamıyorum.
Seni kafesten salan bendim inan ki...

Dönüşte baktım koca çınar yıkılmış,
Rüzgârlara dayamamış gövdesi.
Bir zamanlar dalına bir bülbül konmuş...
Onu bir daha görmekmişti sevdası.

Hızlı adımlarla uzaklaştım ordan,
Daha fazla üzölmek istemiyorum.
Bir bülböl sesi duydum çok uzaklardan,
Bu da onun son sesi diyemiyorum...

OLMUŞUM

Gece gündüz senle olmak isteyen,
İnan ki sevdiğim delin olmuşum
En güzel gonca'yı dermek isteyen
Billahi sevdiğim elin olmuşum.

Volkandan fişkırان lavlar gibiyim,
Avcıya görünen avlar gibiyim
Derimi sil baştan kavlar gibiyim
Yanıp ateşine külün olmuşum.

Destan olsun sevdam bütün dilere,
Kurbanım yar sinendeki gülere
Gezip göreceğın gurbet ellere
Sererek canımı yolun olmuşum.

Bütün benliğimi bağladım sana,
Nice geceleri ağladım sana
Kapını kapatma sen bu Ozan'a
Dergaha yüz süren kulun olmuşum.

KAR SOĞUĞU

Kar soğuşu var yüreğimde
İnsanlara karşı
Sevemedim yaşamayı
Sevemedim hayatı.

Kar soğuşu var gönlümde
Kırılmış her şeye karşı
Vurdukça ufalanan,
Ufalandıkça çoğalan..

Kar soğuşu var ellerimde
Dokunduğum her şeye karşı
Okşandıkça üşüyen,
Üşüdükçe kaybolan ellerimde.

Kar soğuşu var gözlerimde
Baktıkça küçülen,
Küçüldükçe acıyan yüreğimde.

Kar soğuşu var ayaklarımda
Yürümek isterken, koşan
Koştukça, sevgiden uzaklaşan ayaklarımda.

Kayboluyorum tutun ellerimi.
Kayboluyorum tutun yüreğimi.
Kar soğuşu var, tutun beni!

ANNECİĞİM

Ben bir küçük çiçeğim,
Toprağımsın benim,
Havam, suyum, yemeğim,
Senden gelir anneciğim,

Ben bir küçük çiçeğim,
Güneşimsin benim,
Karanlıkta ışığım, üşüyorsam sıcaklığım,
Senden gelir anneciğim.

Ben bir küçük çiçeğim,
Baharımsın benim,
Bu güzelliğim, bu rengim,
Senden gelir anneciğim,

Ben bir küçük çiçeğim,
Masalımsın benim
Sen masalsan, masalcın
Olacağım anneciğim.

BİR AKSİ SEDA

En güzel türküyü en güzel şiirler söylerse,
Tutuşmuş birkaç mısranın,
Direniş türküsüdür bu duyduğun.
Daha, benim türküm söylenmedi yeryüzünde .
Başkaldırların en soylusu ise şiir dediğin,
Yakıp bütün şiirlerimi,
Yalnız iki dize ile gelirim sana.

Ya umutlarımı ver bana,
Ya en kalın urganınla, çek beni darağacına .

Şiirler yanar, şair ağlar.
Sabah ezanı ile yeni bir gece başlar.
Ve başlar kanamaya kabuk bağlamış bir yara .

Bir ormanın en koyu yeşilinde değil;
Bir dilek ağacının
Kurumuş dalları arasında ara
Sana yanan yüreğimi.
Eğer bir gün geleceksen cansuyum !
Susuzluğumu getirme bana.
Yine aynı taşı dikeceksen başucuma,
Bir kurşunluk barutum var,
Anasını yitirmiş çocuğa.

Ilık akşam yeli bıraktığında,
Gecenin kıyısına,
Sol yanımdaki cesedi,
Bir sessizlik kapladığında şehri
Arzuhale kime gideyim,söyle?

Kahreden bir denge,
Alıp götürdüğünde beni uzaklara
Tutsak olur ruhum
Bir garip çelişkiye.

Gülün dikenle işi ne?
Günün geceyle.

Ey yar!
Nedir bu fırtına, tufan
Hani nerde süt liman?
Bir akrep kıskacında bulurum kendimi,
Boynuma intihar suçunu yüklersin
Dilime, ölüme denk türküleri.
Gayrı, sabırlar tahammülsüzdür
Kurbanınım ciğerparem !
Koyma beni darda,
Sensiz şiirler kayboluyor kaldırımlarda.

Şairler yanar, şiir ağlar
Sabah ezanı ile yeni bir gece başlar.
Şairler ve şiirler yalnız birbirine ağlar..

ADADIM

Doksan ikilerden bu güne değin,
Benliğimi sendikama adadım.
Kimi zor geçti günler bazı da yeğin,
Gnlğm sendikama adadım.

Armayı görünce maşukam sandım,
Tutuldum, bağlandım, kavrulup yandım.
Sevđi deryasında yzyom sandım,
Düşlerimi sendikama adadım.

Onunla şenlendi divane gönlüm,
Onla şifa buldu tüm sızım ağrım,
Boşa geçti sanki önceki mrm,
Yıllarımı sendikama adadım.

Onunla bahardı kışım ve yazım,
Gnlmdaki sevdam, içimde sızım..
Bazen bize de gel! der idi kızım,
Ayşegül' sendikama adadım.

Kattım gecemi gündüzüm ile,
Katlandım dikene, sevdam var güle..
Evimin direği eşimi bile,
Refikamı sendikama adadım.

İstedim sendikam hep hizmet sunsun,
Bu dava ezelden, ebede sürsün..
Bazen aycısıydım kimi de garson,
Benliğimi sendikama adadım.

Bazen hüznü doldum, gözüm sulandı,
Kimi uykum kaçtı beynim dolandı,
Simsiyah iken bak aka bulandı,
Saçlarımı sendikama adadım.

Misafirdi gezmeydi unuttum hani,
Sıla-i rahimse olmadı yani,
Çok şey geçiciydi çok şey de fani,
Yarınımı sendikama adadım.

Bir sevda uğruna bu yola düştüm,
Ham idim yandım, yandım da piştim.
Asker yollamaya anca yetiştim,
Evladımı sendikama adadım.

Direndim dayandım kışa, borana,
Sürdü mücadelem kıran kırana,
Sitem ettim sitem! bomboş durana,
Dillerimi sendikama adadım.

Yoldaş olmadım hiç yolun bilmeze,
Sırdaş olmadım ben sözün bilmeze,
Meyil vermedim ki kadir bilmeze,
Tüm sevgimi sendikama adadım.

Sıtk ile bağlandım, devam diyerek,
Hep sıcacık bildim yuvam diyerek,
Batılla, taklitle kavgam diyerek,
Varlığımı sendikama adadım.

Tüten bir sevdadır, serimde duman,
Onsuz biçareyim, ahvalim yaman.
Asılsa boynuma idamlık ferman,
Son sözümü sendikama adadım.

Bu Ozan Derviş'in kışı da yazdır.
Sendikalı olmak boynuma farzdır.
Hilal kaş altında sürmeli gözdür.
Tüm sevdamı sendikama adadım.

ÇANAKKALE'DE

Tarihte eşi yok böyle bir zaferin;
Kanımızla satır satır yazdık Çanakkale'de!
Şahadet şerbetini içip birer birer,
Esaret kördüğümünü çözdük Çanakkale'de!

Türk'ü ayırmak için öz vatanından,
Toplanıp geldiler dünyanın dört yanından.
Hürriyeti aziz sayıp tatlı canından,
Ölümlere koşan bizdik Çanakkale'de!

Nice adsız kahraman toprak oldu orda;
Canları hayat verdi bu güzel yurda.
Şöyle bir bak etrafına, biraz dur da.
Kan olup toprağa sızdık Çanakkale'de!

İstiklâl sevdası türkü oldu Türk'ün dilinde.
Mehmetçik, şanına şan kattı vatan yolunda.
Yedi düvenli boğup Boğaz'ın coşkun selinde,
Vatan haritasını yeniden çizdik Çanakkale'de!

Al bayrağım! Hür dalgalan sonsuza kadar.
Uğrunda serden geçen koç yiğitlerin var.
Ne demek esaret; ne demek engel, duvar?
Bütün hain plânları bozduk Çanakkale'de!

Çanakkale gelir akla, destan deyince.
Türk gönüller titrer, bu destanı duyunca.
Söylesin dillerde çağlar boyunca.
Zalimlerin mezarını kazdık Çanakkale'de!

Kalemin aciz kalır, kelimeler yetmez.
Atay'ım, bu destan anlatmakla bitmez.
Türkoğlu yurdunu yad ellere terk etmez.
Vatana uzanan elleri ezdik Çanakkale'de!

YILDIZLAR VE ANNEM

Yıldızlar kadar uzaktın bana.
Sığınmak isterdim sıcaklığına,
Boşunaydı her şey biliyorum.
O kadar uzaktın ki;
Uzaktın uzak olmasına ya,
Bir o kadar da yakındın
Güzel annem.
Her gün bitiminde
Kararınca gök yüzü.
Kapanınca odama
Bakardım saatlerce yıldızlara.
Uyku girmezdi gözlerime,
Doyamazdım onları seyretmeye,
Sanki her yıldız senin parçandı
GÖZLERİNDİ, KOLLARINDI, SIMSICAK GÖĞSÜNDÜ!
İşte böyle güzel annem.
Hem uzak hem yakındın bana.
Yıldızlarla geçti ağlamaklı,
Bilmem kaç yıl.
Bir de bakmışım ki;
Avuçlarımdan kayıp gitmiş
Koskoca bir yirmi beş yıl.
Şimdi öyle pişmanım ki beklediğime,
Ama öylesine mutluyum ki;
Bir yirmi beş yıl daha beklemediğime

ÖĞRETMENİZ

Kişiye benliğini, dünyasını tanıtır
Fazilete sevkeder, kötülükten arttır.
Çocuğa şekil verir, gece gündüz çalışır
Mimarlar yetiştirir, yurdu imar ederiz.

Yeniliği ararız, ileriye koşarız
Eserimiz gençlerle çağdan çağa taşarız.

Bayrağı selamlarız, etrafa şan salarız
Öğrenciyle üzülür, öğrenciyle güleriz.
Mesleğe yöneltiriz, yeteneği bileriz
Güçsüzlere güç verir, göz yaşını sileriz.

Hürriyeti tattırıp, müspet ilmi veririz
Cehalet zindanını her fırsatta yereriz.
Gerçekleri gösterir, göz önüne sereriz
Engelleri tanımaz, zora göğüs gereriz.

Gayret olmasa, gönüller edilir mi fetih?
Akşemseddin olmasa, olur muydu bir Fatih?
Tanıttı çocuklara, Cumhuriyet ve Türk'ü,
Öğretmen yetiştirdi, koskoca Atatürk'ü.

Yeniliği ararız, ileriye koşarız
Eserimiz gençlerle çağdan çağa taşarız.

KOCA ÇINAR

Yamaçlarında açan gülleriyle,
Gülşeni şenlendiren bülbülleriyle,
Altay'dan Tuna'ya yiğitleriyle,
Bu topraklar, bu vatan hepimizin.

Her devri İrem eyledi atları,
Nağmeler yaydı altın kanatları,
Gönüllere taht kuran yüceleri,
Alpleriyle bu vatan hepimizin.

Kasvetli geceleri aydınlatan,
Ölümlüleri ölümsüzleştiren,
Zalimlere bedenden bentler kuran,
Mehmetçik, Türk erleri hepimizin.

Hummalı rüyaların şifacısı,
Hazan mevsiminin bahar rüyası,
Semaların nazenin nazlı süsü,
Ay yıldızlı al bayrak hepimizin.

Zulmetleri aydınlatan levhalar
Tarihten süzülen derin manalar
Makbere sığmayan koca yürekler
Vatan şehidi Elif hepimizin

Pancurları açtı Firdevsî tepelere
Raşeler yaydı gönülden gönüle
Rahmet damlaları saçtı bağlara
Şevklerle dolu tarih hepimizin.

MAVİ ATLAR 1

Mavi atlara biniyoruz,
Bir bahar akşamında.
Atlar bizi bir Şehrin göbeğine götürüyor
Orada
Bize başka bir mekan ve zamandan,
Gelmiş insanlar gibi bakıyorlar.
Atların ağızları köpüklü
Başları ve yeleleri dik!
Bastıkları her adımdan sonra,
Çelik ve beton sesi birbirine karışıyor.
Mavi atlar dedim
Belki siz hiç görmediniz
Ama biz,
Mavi atlara bindik
Ve bir Çehre girdik
Şehir bizi yabancı dedi
Biz Şehri yabancı gördük
Mavi atlarımız yüksekten baktı,
Betonlara duvarlara...
Barınamazdık bu Şehirde
Ve tekrar döndük
Mavi atların mavi Őehrine

MAVİ ATLAR 2

Sevdalar taşıdık,
Senelerce biz yüreğimizde
 nedir kin nedir bilmedik
Çünkü onları denize atmıŐtık.
Kucağımızı açmıŐtık
Bütün insanlığa
Biz gök kuŐađını görmüŐtük,
Altından geçmek istemiŐtık.
Sonra makinistler ve Őoförler,
Bize gazete atmıŐlardı
Biz onları okumuŐtık
Dünya kk müydü o zaman?
Elleri, ayakları nasırlı insanları sevmiŐtık,
Yüzleri harita gibi insanları...
Çünkü biz mavi atların mavi Şehrinde
Bu insanları tanıdık.
Ama yüreği nasırlı olan insanlar,
O Çehre giremedi
Biz onları asla sevmedik
Eskiden bacalarımızdan çıkan dumanlar
KucaklaŐırlardı birbirleriyle
Şimdi onlar bile birbirine soğuk
Halbuki sevinlerimiz aynıydı,
Ağıtlarımız aynı...
Şimdi ise bir Şeyler deđiŐmiŐ;
Kendi rengine değil toprak
Yağmurlu bir gün
Atlarımızın yeleleri ıslak
Gidiyoruz mavi atlarla bu Şehirden
Ve dönüyoruz tekrar
Mavi atların mavi Őehrine

BENİ GÖZELİ'YE GÖTÜRÜN

Elinde bir domates, elma gibi tuzsuz yer,
İri gözlerinde boncuk boncuk yaşlar.
Urfa sıcaklığında susamış meğer.
Dalgıç pompa yanmış, okulun suyu akmaz,
Beni alın, Osman'ıma götürün.

Emine'nin gözleri üzüm karası,
Minicik ellerinde terlemiş kalemi,
Dil bilmese de sevgiyle konuşur.
Gitmezsem, babası okuldan alır!
Beni alın, Emine'ne götürün.

Ali, Koca Nizam'dan gelir,
Nerden baksan üç kilometre.
Ali'm gelemez, yağmasın yağmur.
Okulu açayım, üşümüştür, yorulmuştur,
Beni alın, Ali'ne götürün.

Karadağ'ların Süleyman'ı,
Sigara sararken görmüşler.
Söz, vurup incitmeyeceğim,
Sade iki çift sitem edeceğim.
Beni alın, Süleyman'ıma götürün.

Güneşle beraber doğar kapımda,
Elinde ya yoğurt kabı, ya yufka.
Kara bir zeytin gibi Sino'nun Zeliha,
Uyandırdın yine beni, kız Zılha!
Beni alın, Zeliha'ma götürün.

Adlarınızı sayamadım, gücenmeyin,
Rahime, Salih, Şeydi, Ahmet, Metin...
Hiç birinizi unutmadım, emin olun.
Elden ne gelir, yazılmış kader,
Öğretmen göçünü sarar, Afyon'a gider.

Tezek sıcaklığı sınıfımda,
Birleştirilmiş bir ders vereceğim.
Lojmandan seyyar kablo uzatıp,
Teyple halay çektireceğim.
Öğle arası patlıcan közleyip,
En kaçığından, demli bir çay içeceğim.
Beni alın, Gözeli'ye götürün.

BEN ÖĞRETMENİM

En güzel sanattır, benim mesleğim.
Bana emanet edildi geleceğim.
İlim, medeniyet öğreteceğim.
İzindeyim senin, Baş Öğretmenim.

Ben, Fatih'i yetiştiren, Akşemsettin'im.
Ben Kanuni, ben Yavuz, ben Alparslan'ım.
Ben tarihim, ben coğrafya, ben fizik, kimya;
Öğretirim, sorumluyum, ben öğretmenim.

Bir köprüyüm, geçmişten geleceğe uzanan.
Bir yolcuyum, yükü çok ağır olan.
Yolumu kesip bana; pusu kuran düşman.
Bir ölüp, bin dirilen, ben öğretmenim.

Sevgi, saygı, şefkat tohumu bende.
Çarşıda, pazarda, köyde, şehirde,
Toplumda sözüm pek dinlenmese de.
Severim herkesi, ben öğretmenim.

Issız köylerimde ünüm var benim.
Kardelen çiçeğim, gülüm var benim.
Yirmi Dört Kasım' da günüm var benim.
Cennet vatanımda, ben öğretmenim.

OĞLUMA ÖĞÜTLER

"DOĞRULUK, DÜRÜSTLÜK ŞİARIN OLSUN,
SÖZ VERİRSEN TUT Kİ DEĞERİN OLSUN."

Doğru ol ki nur kaplasın yüzünü,
Ömer adaleti sarsın özünü,
Kanundan da sağlam olan sözünü,
Verdiğin gün, bu öğüdü hatırla.

"GARİPLERİ GÖZET, YETİM SEVİNDİR,
HAYIRDA YARIŞ Kİ, CENNET SENİNDİR."

Cömert olup, yık cimrilik bendini,
Böyle ister Allah' ın bu son dini,
Bir yetimin gözyaşında kendini,
Gördüğün gün, bu öğüdü hatırla.

"TEMİZ OL Kİ, TEMİZLİK İMANDANDIR,
YÜZÜNDEKİ NUR, BELKİ DE ONDANDIR."

Temiz kalplilerin güzeldir huyu,
Temiz giyinenin asildir soyu,
Taze abdest alıp, güzel kokuyu,
Sürdüğün gün, bu öğüdü hatırla.

"KOMŞULARIN İNCİNMESİN DİLİNDEN,
KUL HAKKI ÇIKARIR İNSANI DİNDEN."

Kapın açık olsun kapı komşuna,
Fakir ise ortak olsun aşına,
Kalbini kırıp da üzme boşuna,
Güldüğün gün, bu öğüdü hatırla.

"EŞ SEÇERKEN İYİSİNİ BUL, ARA,
SONRA ELALEME OLMA MASKARA."

Besmeleyle başla işin başından,
Hayırlı kısmetin gelir peşinden,
Yuva yapmak geçiyorsa içinden,
Kurduğun gün, bu öğüdü hatırla.

"EVLADINI HELAL İLE YETİŞTİR,
HAK EMRİNE UYMAK NE GÜZEL İŞTİR."

Bil ki bu yavrular bize hediye,
Bir lokma da olsa helalden yiye,
Bir gün verilmez mi bu hesap diye,
Sorduğun gün, bu öğüdü hatırla

"İŞİN BAŞI İSLAMIN BEŞ ŞARTIDIR,
FAZLASI TAKVADIR, BÜYÜK ARTIDIR."

Dilinde Şehadet, Namaz beş vakit,
Oruçla nefsi terbiyeye git,
Hac ve Zekat ile sağlam bir akit,
Kurduğun gün, bu öğüdü hatırla.

"DÜNYAYLA AHRETİ AYIRMA SAKIN,
UNUTMA Kİ ÖLÜM BİZE ÇOK YAKIN."

Bu fani dünyaya geldik bir kere,
Gönlünde Peygamber gülü yeşere,
Bir gün çağrılınca Ruz-i Maşşere,
Vardığın gün, bu öğüdü hatırla.

Kılıçtan keskindir ve ince kıldan,
Ölümü çıkarma bir an akıldan,
Geçmek için sırat denen o yoldan,
Durduğun gün, bu öğüdü hatırla.

'ANAN, BABAN ÖLÜNCE HAYIRLA YADET,
BU DUALAR ULAŞIR ONLARA ELBET."

Gözünde yaş olsa, içinde sızı,
Hak emri bu, böyle yazılmış yazı,
Baban için sen secdesiz namazı,
Kıldığın gün, bu öğüdü hatırla.

"SENİN EN BÜYÜK DÜŞMANIN NEFSİNDİR,
SAKIN GÖZ AÇTIRMA, YUMRUĞU İNDİR."

Unutma ölümü mal hevesinden,
En büyük düşmanı tut ensesinden,
Gördüğün belayı kendi nefsinden,
Bildığın gün, bu öğüdü hatırla.

DÜŞÜMDE ANNE...

*Küçücük mezarında unutma beni anne,
Dilimin döndüğünce anlattım seni anne!*

Bir beste -ki yansıdı hayali puslu camda-
Düşümde seni gördüm, sana uyandım anne!

Gönlüme düştü yağmur bir seyrin ortasında,
Ruhum ruhunun aksi, küçücük su tasında.

Yapayalnız dünyamda toprak, mermer ve mezar;
Bembeyaz elbisenle sende her nazar anne!

Minicik çarpan yürek, o her şeyden habersiz,
Hayat veren gözlerin yorgun, üzgün ve fersiz.

Biri var omuzlarda, kıymetini bilmedim;
Herkes ağlıyor diye ağladım sana anne!

O küçücük kollarım yalnız boşluğu sardı,
İçimdeki ürperti yedi kat göğe vardı.

Çaresizce iki göz, öte âleme baktı;
Yağmur oldu yaşlarım içime aktı anne!

Bir avuç kalabalık, annen gelecek, diyor;
Vuslat öte diyarda kimsecikler bilmiyor.

Bir damla düştü benden meçhul ummana daldı,
Gözyaşlarımı silen başka bir eldi anne!

Penceresiz odana hiç mi gün doğmayacak?
Kar renkli saçlarına hiç mi kar yağmayacak?

Bir avuç toprak attım, kapanmış gözlerine,
Bir zamanlar rüyalar gördüğüm dizlerine.

*Derin hıçkırıklarla içimizi kanattık,
Gizemli bir hâl aldı servilerin çığılığı.
Kapkaranlı dünyanda yapayalnız bıraktık,
Hüzünlü adımlarla terk ettik mezarlığı.*

20 YIL SONRA...

Aynalarda bir çehre! Sen misin, hayâlin mi?
İçimdeki gurbetsin, her taraf ayna anne!
Bir tufanın ardından korkutucu sessizlik;
İşte şimdi anladım, çok zormuş annesizlik!
Gözlerimin ferinde bin bir dünya aksetti,
Yalnız kalan bir hırka senden bahsetti anne!
Yine geldim yanına, ne çabuk geçti zaman,
Artık çocuk değilim, belki hiç ağlayamam!
Sana olan sevgimi belki hiç anlatamam,
Öldüğünü bilsem de gönlüme dinletemem!
Elimde tutuyorum hayal meyal resmini,
Yıllar sonra bir taşta gördüm ismini anne!
Belki geçen günleri bir bir hayâl ederim,
Acına dayanamam, hemen çeker giderim.
Arkamda bıraktığım koskoca bir dünyanın;
Kaybolurum içinde hazin bir hatıranın.
Düşse de bir gözyaşı, billurlaşır derinden;
Garip sesler yükselir ömrümün mabedinden.
Umut ile gerçeğin akisleri karıştı,
Hayal de olsa, gece almasın seni benden.
Dünya ile ahiret, iki âlem barıştı.
Ne olur çekilmesin gözlerin pencereden!
Bir gün gelir de belki yolunu unuturum,
Gizlice ağlasam da kendimi avuturum,
Defterime çizdiğin gülleri kuruturum,
Ne olursun affet, ben de unuturum anne!
Düşlerdeki gerçektin, asla bitmeyecektin,
Anneler bırakmazdı, hani gitmeyecektin?
Bak rüyam gerçek oldu, ter içinde uyandım!
Yıllar geçti aradan uyanmadın sen anne!

KARDEŞ

Alaşehir'e vardın mı?
Selam saldım, aldın mı?
Onca kalabalıktan sonra,
Şimdi yalnız kaldın mı?

Uzun olur, gurbetin gecesi,
Ağlar durur; anası ile bacası.
Bu görev, görevlerin yücesi,
Yap gel, kardeş seni beklerim.
Hasretini yüreğime eklerim.

GÜL GONCAM

Ne olur habersizken
Aniden çık gel gül goncam
Ama ben inceden inceye
Sezeyim geleceğini...
“Bir gelin kınalı elleriyle
Kiraz toplarken gel”
Can erikleri düşünce kütür kütür tezgâhlara
Kınalı kuzular meleşince harmanlarda
Binbir çiçek açınca ormanlarda
Bir imdat vakti kuşlar
Süzülürken yuvaya saf saf
Ne olur habersizken aniden
Çık gel gül goncam
Ama ben derinden derine
Sezeyim geleceğini inceden inceden
Yapayım hazırlığımı önceden önceden.
Sofralar kurayım dostlarımı ağırlayayım
“Dağlar gibi et yensin,
Sular gibi ayranlar içilsin”
Yetimler kimsesizler garipler
Kurtlar kuşlar yesin
İlede sevdalılar doysun bu sofradan...
Vuslata erememişler doysun.

Çulsuzlar giydireyim, kuşatayım
Gelin gibi süslensin herkes...
Gönlü aç, ruhu çıplak olan da giysin giysilerimden.
Sevgi giysileri bunlar.
Ne olur aniden gel gül goncam
Ama ben inceden inceye
Sezeyim geleceğini
Hazırlanayım sana önceden önceden.
Son sözümü söyleyeyim
Borçlarımı ödeyeyim gönül borçlarımı.
Hasretliklerimle kucaklaşıp
Dileyim helâlliklerini...
Sen yine de aniden çık gel
Gül goncam
Sezeyim geleceğini önceden önceden.
Anamın dediği ve erdiği gibi muradına
“Havaların hoşluğunda
İnsanların boşluğunda
Üç ayların nurlu sarhoşluğunda”
Seni beklerken gül goncam.
Seni karşılayayım önceden önceden.
Hazır olayım sana inceden inceden.

ANKARA'M BAŞKENTİM

Güzel Türkiye'min bir incisisin,
Bütün başkentlerin birincisinin.
“Ya İstiklal, ya ölüm'ün habercisisin.

Yurdumun kalbinin attığı yersin
Atamın sessizce yattığı yersin.

Kara günler gördük yıkılmadık biz,
“Hasta adam ” dendi dökülmedik biz,
Bu günlere çok kolay gelmedik biz,
Bu yurdu düşmana vermedik biz.

Türkiye'me başkent oldun Ankara'm
Atatürk'e durak oldun Ankara'm

Anıtkabri, Altınparkı, kalesi,
Açmış çiftliğimin gülü lalesi.
Gökyüzüne vurmuş bağımsızlık halesi.
Başka yoktur başkentlerin böylesi.

Türkiye'me yürek oldun Ankara'm
Gençlerime umut oldun Ankara'm

Çankaya kalbimizin attığı yer
Batıkent metronun gittiği yer
Eryaman dertlerin bittiği yer
Hacı Bayram Veli'm bize huzur ver.

Türkiye'me yürek oldun Ankara'm
Hürriyete direk oldun Ankara'm

Bu gece misketi çaldırılmaz mıyım?
Bu şehri ayağa kaldırılmaz mıyım?
Ben dostu düşmana aldırılmaz mıyım?
Sana göz koyana saldırılmaz mıyım?

Yurdumun kalbinin attığı yersin
Seymenimin şenliğe gittiği yersin.
Türkiye'me yürek oldun Ankara'm
Atatürk'e durak oldun Ankara'm.
Ankara'm Ankara'm güzel Ankara'm.

ONA

Dün acı bir haber okudum gazetede;
"Onları ölüm tüketemeyecek" yazıyordu.
Bu kutsal görev uğruna öğretmenim,
Kimseyle vedalaşmadan gidiyordu.

Yanaklarımızdan hasretle aksa da gözyaşları
Bedeniyle fikriyle yüreğimizdeydi.
Rabbimin huzurunda öğretmenim;
Müjdelenmişti, ölmemişti ve diriydi.

Yüzlerce ilim şehidiyle öksüz bırakılarak,
Memleketimin yıldızları, yılmadı yılmayacak.
Bitmeyecek asla kaleminin mürekkebi,
Ata'nın yüce sevdasını gururla yazacak.

Aradan aylar geçti bir zaman
Öğretmenimi rüyamda gördüm.
Huzurluydu, gülüyordu mimarım.
Mübarek ellerinden hasretle öpüyordum.

Taktı bayrağı elleri titreyerek göğsüme,
Dedi "gerekirse buna can vermelisin ",
İlminle, ahlâkınla öyle bir ol ki;
Hasta beyinler seninle dirilsin.

Uçacağız elbet bir gün hepimiz ötelere
Ötelere bilgiler hep gururla uçar.
Gururla taşınırken ay yıldızlı tabutlar,
Gözyaşımınla irkilir sınıftaki hatıralar.

Ne de çabuk geçti aylar seneler hey hat!
Şimdi ben de öğretmen oldum.
Yetiştirdi öğretmenim fidanın, işte dipdiri burada
Lâkin fırtınalı, zor bir günde yola koyuldum

Geçen gün ziyaretine gittim öğretmenimin.
Oturup kabrinin başında Fatihalar okudum.
Elimdeki fidanı dikerken toprağına,
Gözlerim doldu hıçkırığa boğuldum.

Ayrılıyorum öğretmenim şimdi yanınızdan.
Bak işte, sildim göz yaşlarımı
Kuşlar, taşlar, otlar duyun ve şahit olun.
Karıştıracağım, gerekirse öğretmenimle kanımı.

ATATÜRK ve ANKARA

Canına yetmişti yüce milletimin savaş ezgileri,
Nasıl da kesişiyordu tıpatıp kader çizgileri,
Mustafa Kemâl, Türk Milleti ve Ankara.
Karar vermişti; Yurdun kalbi artık Ankara.

Şimdi Türkiye'min kalbinin attığı yer Ankara.
Atamın sessizce yattığı yer Ankara.

27 Aralık 1919 günü bir güneş doğdu,
Dikmen sırtlarından bahtına bu milletin,
Her türlüşünü çektirmişti düşman bize zilletin.
Doğan güneş "makuz talihin" karanlığını boğdu.
Çekil git! Dökül git Akdenize! Dedi; düşmanı kovdu.

Bağımsızlık mayasının tuttuğu yer Ankara.
Atamın gururla yattığı yer Ankara.

"Ne doğan güne hükmüm geçer,
Ne halden anlayan bulunur." diyen
Şaire inat; doğan güne hükmün geçti.
Türk milleti ölümlerden ölüm seçti.
Hürriyetin, kurtuluşun, şehâdetin şerbetini içti.

Tüm dertlerin tasaların bittiği yer Ankara
Atamın huzurla yattığı yer Ankara.

“Rabbim isterse sular büklüm büklüm burulur,
Srtına Sakarya'nın Türk Tarihi kurulur.”
Demişti şairler şairi koca ınar bilinir.
Rabbim istedi sular büklüm büklüm buruldu.
Kalbine Türkiye'nin Ankara'da Cumhuriyet kuruldu.

Yurdumun kalbinin attığı yer Ankara
Anıttepe sırtlarında Atamın yattığı yer Ankara.

şimdi “Ankara'yı dinliyor gözleri kapalı”
Hicranla, yaslı anıyor seni milyonlarca Ankaralı
10 Kasımlarda, 13 Ekimlerde, 27 Aralıklarda...
Yurdumu Cumhuriyet, Ankara'mı başkent yapalı
Minnettr sana bu millet, ill da Ankaralı.

Bağımsızlık meş'alesinin tutuştuğu yer Ankara
Vatanı yürekte sevenlerin buluştuğu yer Ankara.

Yurdumun kalbi şimdi Ankara'da atıyor
Atam Anıt kabir'de huzur içinde yatıyor,
Her tepesinden ışıl ışıl uygarlık akıyor,
Milleti, Seymeni, Mehmetiği ona gözü gibi bakıyor.

Atayı yurdunun kalbine gömdüğü yer Ankara
Uğruna milletimin korkusuzca öldüğü yer Ankara.
Tüm dertlerin bittiği yer Ankara
Duaların hep ona gittiği yer Ankara

SANIRSIN

Efsûnlu hayatın sonu hiç yok mu sanırsın ?
Yetmiş senelik ömrünü sen çok mu sanırsın?
Mahşer günü şeytan bile ürker de azaptan,
Hep can alan Azraili sen tok mu sanırsın?

Her nîmeti sen boş yere ihsan mı sanırsın?
Göklerde olan kudreti noksan mı sanırsın?
Bayram günü koçlar bile korkar da kasaptan,
Alemdaki tek canlıyı insan mı sanırsın?

Dünyayı o bomboş geçen anlar mı sanırsın?
Sevdâyı sebepsiz yaşananlar mı sanırsın?
Mahşer günü dağlar bile titrer de hesaptan,
Hâk bilmez olan sevgiden anlar mı sanırsın?

EY MİLLET

İşler kötü, durum beter
Günlerin hep boşa geçer
Artık uyuduğun yeter
Aç gözünü be kardeşim

İngiliz petrol aradı
Bizimki lale suladı
Cahilliktir bunun adı
Aç gözünü be kardeşim

Eller yaptı sinevizyon
Teyp, radyo, televizyon
Kalmaz oldu bizde vizyon
Aç gözünü be kardeşim

Üç tarafın senin deniz
Boşa yutkunuyor geniz
Açlıktan kalmadı beniz
Aç gözünü be kardeşim

Yoktur artık bunun sonu
Boştan yere bulma konu
Bırak artık sağı solu
Aç gözünü be kardeşim

Gün geçtikçe batıyorsun
Suçlusunu arıyorsun
Hep dışarda buluyorsun
Aç gözünü be kardeşim

Uzaksın sen üretmekten
Boşa hava üflemekten
Bıkmadın mı tüketmekten?
Aç gözünü be kardeşim

*Muharrem Büyükkayıkçı
Ankara-3 Nolu Şube*

MAVİ GÜLÜCÜKLÜ TÜRKÜSÜ ÖĞRETMENİN

Ve birgün,
Okuyup adam olacaktı
Tahta valiziyle düştüğünde yollara.

Sırtını dayayıp, koca bir çınar gövdesine,
Bir of çekişe sığdırdı tüm alt yazılı arakesitlerini.
Yüzünde acı bir tebessüm kan damladı yüreğinden.
İki kere ikinin dört etmesi bile,
Silemedi hüznü yüreğinden....

Sustu... Susardı hep..
Anlayan olmadı suskunluğunu.
Olmaktansa var olmak savaşını.
Yitirdiği umutlara ek,
Önceki ilgileriydi artık elde kalan.

Ve,
Her dem yalnızlıktı yaşadığı,
En derin göğüs dekoltesinde aşkın.

Direndi... Direnirdi hep....
Toplayıp arta kalan neyi varsa kendinde,
Tutundu hayatın bir köşesinden.
Gülyüzlü çocukları görünce karşısında.
Kendinden kopup gidenler sunulmuştu sanki,
Bir tutam dağ çiçeğinde.

Asılıp hayata,
Bildiği ne varsa arakesitlerine dair,
Verdi çocuklara,
Koca bir güneş gibi doğdu, gülyüzlü çocuklara.
İnadına geçirdi tırnaklarını hayatın sırtına.

Gülümsedi... Gülümsüyordu artık..
Hayata dair/yarına dair/aşka dair neyi varsa,
En derin fırça darbelerinde tuvalinin
Paylaşarak renklerini hayatın
Okuyup adam olduğunda mavi önlüklü çocukları,
Bir türkü tutturdu mavi tadında.

İşte o..
Mavi gülücüklü türküsüydü öğretmenin,
Öğretmenimin,
Öğretmenlerimizin.

TÜRKİYEM.

Dağı, ovası, yaylasına
Erzurum'daki dadaşımın barı
Trabzon'da tepilen horonuyla
Elazığ'ın çayda çırası
Malatya, Antep, Kars'ın halayıyla
Bir başkadır benim

TÜRKİYEM.

Sıcak olur Diyarbakır'ı Adana'sı
Serinletir Torosların yaylası,
Portakal limon çiçeği kokar.
Anamur'un Finike'nin ovası
Onun için bir başkadır benim

TÜRKİYEM.

Aydın, Denizli, İzmir'de
Çalar zeybeğimin havası
Çanakkale'den geçilmez
Şehitlerimizin destanlar abidesi,
Onun için bir başkadır benim

TÜRKİYEM.

Tabiat güzelliğın gibi yoktur.
Dünyada emsalin
Van gölü, Tuz gölü, göller bölgesi
Tarihle, tarihler yazdırdı milletim
Anadolu'mun her il, ilçe, beldesi
Onun için bir başkadır benim

TÜRKİYEM.

İstanbul'um olmuş medeniyet beşiğim
Bursa, Edirne'de uzanır minarelerim.
Mimar Sinan'daki teknik ve bilim
Fatih'le büyümüşür benim büyüklüğüm
Onun için bir başkadır benim

TÜRKİYEM.

Anadolu'mdur beni bana bağlayan
Kırşehir, Yozgat, Kırıkkale'de eser havam
Seğmenimdir, bozlaktır benim dünyam
Ankara'da yatar vatani kurtaran kahraman
Onun için bir başkadır benim
TÜRKİYEM.

Ne olursan ol gel diyen
Hacı Bektaşî, Yunus Emre, Mevlana'sına
Dirlik, birlikle kurulan vatanımda
Yurtta sulh, cihanda sulh diyen Atam'la
Onun için bir başkadır benim
TÜRKİYEM.

Bir başka güzeldir benim Vatanım.
Binlerce şehit olmuş kefensiz yatanım.
Doğusu, batısıyla bölünmez hiçbir yanım
Dedelerimden kalmıştır kahramanlığım
Onun için bir başkadır benim
TÜRKİYEM.

Tarihime işlenmiştir.
Geleneğim, göreneğim
İnancım tamdır.
Bükülmez bileğim
Elini bir uzat, bir uzat
O zaman göreyim
Yediğin şamarlardan, şamarlardan
Bir daha, bir daha vurayım
Onun için bir başkadır benim
TÜRKİYEM.

Ben beni bilirsem geçmişimi,
Dedeyle torun arasındaki,
Vatan, vatan sevgisini
Kahramanlıklar yazılan tarihimi
Destanlaşan medeniyetimi devletimi
Al bayrağımdaki kanımın rengini
Döke döke geldim,
Geldim canım, canım **TÜRKİYEM.**

ŞEHİTLER VE BAYRAĞIMIZ

Toprağın için toprağa düştün.
Yılmadan savaştın, engelleri aştın.
Kahramanca coştun, taştın.
Yiğidim, askerim, Mehmet'im.
Senin gibi asker görmedim.
Toprak bağrına aldı seni,
Bir ana gibi sarıldı sana,
Bıraktın en derin acıları,
Seni seven canlara,
Sessiz şehir oldu senin vatanın
İncitmedin, hiçbir an Atanın
Yüreğini...
Bükemediklerinde o güzel
Bileği...
Arkadan kahepece vurdular!
Çoluk çocuk, yaşlı genç
Demeden hep kırdılar.
Birer birer
Zalimce haince!
Emellerini gerçekleştirmek için,
Sinsice
Saldırdılar.
Düşman sardı her yanı,
Kıpkırmızı Türk kanı,
Bir ay, bir yıldız ile buluştu.
Bayrağım, canım bayrağım oluştu.
Tanrı'dan bir sunuştu bu,
Yiğidim, askerim, Mehmet'im!
Senin gibi bir kahraman görmedim!
Tanımadım, bilmedim.
Daha nice kahramanlık
Yazacaksın tarihe,
Düşmanın bunu hep böyle bile.
Hangi millet, bayrağını kandan almış?
Hangi millet, bu kadar çok ağlamış?
Hangi millet, tarihe Türk kadar ün salmış?
Tekrar yazacağız tarihe Türk'ün adını,
Göstereceğiz, Türk'ün şanını.

SAVAŞAN DÜNYA

Gözlerimi kapıyorum,
Bu savaşan dünyaya;
Ama olmuyor
Olmuyor işte.
Okuyorum,
Dinliyorum
Bir sızı yüreğimde.
Bir an
Kendimden geçiyorum.
Ellerimi açlığa, ellerimi savaşa
Yüreğimi
Kine açıyorum.
O da ne?
Buna dünya,
Buna yaşamak mı dersin?
Eller ayrılmış,
Gözler çökmüş.
Barış dolu o topraklar
Kanla dolmuş, taşmış.
Yağmur değil,
Kan emiyor bu toprak,
Yere düşüyor yaprak yaprak
Binlerce ölüm, binlerce son.
Küçüğüm var,
O ise bir deri bir kemik

Yarınsız.
Kan dolu dünyada
Ölümünü bekliyor.
Gözyaşı bile kurumuş
Aç, susuz.
Umut dersen kalmamış.
Bitmiş, tükenmiş her şey
Her yer çoraklaşmış,
Kıtlık, kuraklık.
Yürekler bile yozlaşmış.
Atmış sevgiyi.
Dünya diyorlar buna
Yaşamak...
Ne yaşaması?
İnsanlar kırıp geçiyor
Birbirini.
Ne acı son.
Ellerimiz nerede?
İnsanın ilk yapacağı
Elini uzatmak olmalı
Derken siliniyor,
Yüreğim soruyor,
Düşüncelerim dağılmış
Parça parça.
Bir anlam vermeden,
Belki ben de
Kini, ayrılığı alırım diye
Korkuyorum
Bu SAVAŞAN DÜNYA'da.
Sevgiyi unutmaktan,
Uçan kuşu, doğan güneşi
İnanın... herşeyi.
Kaybetmekten korkuyorum.

BULAMADIM

Bir gün kopuz, bir gün neyle
Bir bağlama, bir de meyle
Bin bir türlü ifâdeyle

Sazda sözü bulamadım
Sazı sözsüz çalamadım

Sarp yollarda izler sürdüm
Yalın ayak size vardım
Kapınızı çaldım durdum

Sizde sizi bulamadım
Sizde sız siz kalamadım

Ömrüm geçti gurbet elde
Bazen handa bazen yolda
Çile dolu otuz yılda

Bizde bizi bulamadım
Bizde bizsiz gülemedim

Deryâlara girdim ama
İlim irfan gördüm ama
Kabukları kırdım ama

ÖZDE ÖZÜ BULAMADIM
ÖZDE ÖZSÜZ OLAMADIM

NİCE 24 KASIMLARA

Nasıldı o öğretmen şarkısı...
İnceden inceye söyledik hani,
Canım benim, canım benim, benim diyerekten
Eğitirlerdi bizi yılmadan, yorulmadan
24 Kasımlarla hatırlanıyorlar.
Küçücükler, minnacıklar tarafından
Acaba kendileri mutlu muydular bilmem.
Sabahın altısında kalkıp giderken.
Ilık ılık esen rüzgarda,
Mevsim kışta, yazda, baharda
Lâle sümbül, mor menekşeyi kopar da
Anla ve anlat öğretmenini.
Ruhları şad olmuşsa bile;
Anla ve anlat sen yorulmadan.!

15.10.2005

NAMLUNUN UCUNDAKİ CENNET

Bitlis'te akşamdı
Hazandı
Köy ilkokulu lojmanında iki öğretmen
"Tanrı mesleği" deyip çıkmışlardı yola
Kol kola
Türkiye haritası yüreklerinde
Bir vatan türküsü tutturmuşlar
Hizmet elzem, hizmet farz
Bayrak inmez, ezan susmaz!

Akşamdı
Dışarıda yalnızlığın voltası
İçeride anlaşılmaz bir suskunluk
Üç yaşındaki Yasemin, ortamdan bihaber
Uyumak istiyordu
Bu kahpe oyunu
Ne fark edebilir, ne de yorabilirdi...

Akşamdı
Büyüsü bozuldu suskunluğun
Eşkiya tıklatmıştı kapılarını
Vedalaşır gibi bakıştı karı koca
Kalem kırılmış, ceza kesilmişti
Tetiğe uzatıp kanlı ellerini
Taradılar şuursuzca, barış çiçeklerini...

Akşamdı
Bir yaralı ceylan misali düştü yere Gül Ana
Çözüldü kapıyı tutan elleri Murat'ın
Kanlı gömleğiyle usulca kaydı, bayrak gibi
Canlarına baktı, düğümlendi boğazında sitemleri
İkisi de yerdeydi başları sarkık
Allah'ın rahmetini kucaklamış
İki kan çiçeğiydiler artık...

Uykusunda vurdular Yasemin'i
Sarı saçları, beşibirlik gibi serpilmişti alınına
Üstünde Gül Ana
Kurşunlardan korumak için, basmıştı yavrusunu koynuna
Heyhat!..
Kapanıştıydı bu perdenin
Kardeş dediklerinin kurşunu ile ölmek
Ne garip tecellisiydi kaderin
Niçin gelmişti, niçin ölmüştü
Hiç öğrenemeyecekti Yasemin...

Zor bela kıpırdandı Murat Öğretmen
Sevdiklerine uzandı, son kez
Havada asılı kaldı eli
Burçlardaki bayrak gibi
Göğüs cebinde kırılmıştı kalemi
Mürekkeple karışmıştı kan
Dışarıda kaygısızca bir sürü insan
Ve uzaklarda kurtlar sessiz, tarifsiz!..

Öğretmenim!
Görevin ne senin görevin?
Öğretmenim!
Pusatsız askerim
Böylesine haince vurulmak
Var mıydı tarihinde senin?
Sen ki Fatih'in Akşemsettin'i
Sen ki Atatürk'ün öğretmeni
Sen ki Muhammed'in ümmeti
Hissetmiştin, görmüştün değil mi?
NAMLUNUN UCUNDAKİ CENNETİ...

Yeter, yeter, yeter! diyorum
Bu hain saldırı biter, biter! diyorum
Elimi attım sabır mavzerine
Tetiği çekmek üstüme düşer, düşer! Diyorum
Öğretmenim!
Görevin ne senin görevin?
Nur içinde yat öğretmenim
Kanını temizlemek namusum benim...

İŞİTİN TÜM PERİLER VE KANATSIZ MELEKLER

Bu yaşta resme bu merak
İçimde bir ukdedir kalan
Çocukluğumun kayıp yıllarından.

Güneşli yağmurlarda,
İslatıp resim perisi fırçasını
Boyardı ya bir taç gökyüzünün başına
Uçları yere degen,
Alamazdım gözümü renklerinden.
Kimin boya kalemleri yokmuş,
Ona sanki dert
Kim yılmış her resim dersinde fırça yemekten.
Kaplardı dünyamı o anlarda renkler
Özellikle kırmızı...
İçimde kopardı fırtına, sessizdi ağıt
Kederinden apak kesilirdi elimde kağıt.
Her güneşli yağmurda böyle ayaklarım çıplak
Koşardım o alkımın peşinden şuarsuz,
Üstüm başım ıslak.

Bu yaşta müziğe bu merak
İçimde bir ukdedir kalan
Çocukluğumun kayıp yıllarından.

Akiverir gönlüm şarkılara şimdi
Yalnız ve karanlık bir ormandan
Güne koşan ırmak gibi.
Akranlarım, sihirli parmaklardan çıkan
Seslere can verirken,
Ve iribaşlar gibi kuyruklayıp onları
Porte üzerinde dans ettirirken,
Kalemimle kağıdı gagalardım ben.
"Ümitsiz vaka" bu diyerek
El çektiğinde öğretmenim benden
Hiç sevinemedim nedendir bilmem.
Oysa o sihirli parmaklar isterdim ki
Tutsun benim de elimden.
Ne âlâ, söz eden yok okumama
Öyle ya, her yaşta okumalı insan.

Ama o zaman
Hayatın kasvetinden, kahrından
Kurtulmak içindi kitaplara sevdam.
Başka bahçelerde çalı olmak,
Dal olmak çiçeksiz
Başka evlerde kuzucuk.
Olmaktansa pabucundan çıkan parmağını
Yok farzeden çocuk...
O sayfalardaydı yoksulluğun geride kaldığı
Işık hızında tek yolculuk.

Hayal perisi, müzik perisi, resim perisi...
Umut sınıflarının kanatsız melekleri
İşitin, sözüm size!
Boyayınız sefaleti güneşli gök rengine
Kuş gibi şakıyarak resim yapsın çocuklar,
Sevinç nağmeleriyle, binlerce imza atsın
Gökkuşağı üstüne.

BİZ ÖĞRETMENLER

Biz öğretmenler
Uzak köylerde açan
Sevgi çiçekleriyiz rengarenk
Elif'iz, Ahmet'iz, Ayşe'yiz
Mutlu yarınları çoğaltan coşku neşeyiz
Ay Yıldızlı bayrağınız yurt ufkunda dalgalanan
Türküseyüz barışın kardeşliğin

Biz öğretmenler
Paslanmış dimağlara umut
Tebessüm oluruz çocuk yüzlere yüreklere
Tebeşir koksa da ellerimiz
Edirne'den Kars'a kadar
Yurt sevgisiyle küt küt
Atar duygularımız düşüncelerimiz
İstiklâl Marşımızı inançla gururla söyleriz
Biliriz bu vatan omuzlarımızda yükselecek.

Biz öğretmenler
Buluşlardan ilerlemelerden yana
Nasırlı ellerimizle sınırsız yüreğimizle
Alın yazısız memleketin
Burası köy şurası kasaba demeden
Düşeriz yollara yollara
Ülkümüz Türkiyemizi yüceltmek daima

Biz öğretmenler
Bir şefkat eli olacağız
Yurdumuzun çocuklarına bir güzellik örneği
Vatan topraklarına sevinç
Bir süt kadar temiz ve ak
Gümrah ırmakları gibi Anadolu'nun
Her zaman dupduru ve berrak
Eğilip kırılmadan dosdoğru yaşamak
Düşüncesi olacağız, genç nesillere körpe beyinlere
Binlerce çiçek açacak bahçelerde
Gençlikler parçalanmayacak harcanmayacak
Tebessümle karşılayacağız doğan günü
Sevgiyle umutla

ÖZLEM

Sevdası çalınmış ömürler geçti.
Vahasız çöllerde seni aradım.
Buz içinde solan kardelen gibi,
Kendi ateşimde kavruldum, kaldım...

Bu dağlarda yaralı, hep ben oldum.
Ölümlere sıralı, hep ben oldum.

Yenik savaşlarda geçti yıllarım.
Bir dem yaşasaydı gönül muradı.
Kıtalara sığmaz ayağım, başım
Vatanımda kaç parçaya ayrıldı...

Efsunlu uykulardan uyansaydık,
Erdemle pusatlanıp doğrulsaydık...

Ruhları boğsa da kara geceler,
Yüreklere gün ışığı özlemi.
Hayallerde yüzen mavi gemiler.
Getirsinler artık yiğitlerimi!

Şimdi çınar öz suyundan beslensin,
Yeşersin dalları, filizler versin.

Asya ana, emzir yavrularını,
Umudun şafağı söksün büyüsün!
Alperler kaldırsın sancaklarını,
Zincirleri kırmak için yürüsün!

Sonsuzluk sensin, çekik gözlü peri
Yine sun bengisu kadehlerini...

YÜREĞİMİN SESİ

Vatan, Bayrak, Sevgi
Evet günün yazısı, dedikleri gibi evet günün yazısı
Bizim varlığımızı anahtarı ..18 mart,
Vatan ,bayrak ve sevgi ..
Yücelik bu olsa gerek .
İŞte Atamın bana canı pahasına bıraktığı hazine.
Yüreğimin sesi diyor ki
Biz bunun hangisini unuttuk ne dersiniz ..
Yerine neyi koyduk; para mı,köşe dönmece mi?
Hangisini kaybettik vatan mı bayrak mı .?.
Yoksa sevgi mi:?
Nedir hiç düşündünüz mü?
Evet her Şeye rağmen umudumuzu hiç yitirmeyelim
ÇANAKKALE GEÇİLMEZ! diyen milletin torunlarıyz.
Hiçbir zaman vazgeçemediğimiz
VATAN,BAYRAK ve SEVGİ nin sevdalısıyızz..

Yaşamın içinden ... destan dinlediniz mi?
Yazamadan edemiyorum dediğiniz oldu mu.
Siz hiç kocasını Çanakkale'de , Şehit veren nineniz,
Babasını Balkanlarda Şehit veren,
Dedenizin hikayesini dinleyip..
Onlarla yaşadınız mı..?
Evet dedenizin gözyaşları
Bembeyaz aksakalından inerken
Yüreğinize damladığını,
Hissetiniz mi?
Gördünüz mü?
Yaşadınız mı?
Aclara gark oldunuz mu?

Siz köy odasında savaş anılarını anlatan
Aksakallı dedelerle günler, aylar yıllar geçirdiniz mi..?
O küçücük yüreğiniz sıkıştı mı?
Yumruğunuz katılaŐtı mı?
Gözleriniz doldu mu?
Vatanıma canım feda olsun diyerek çığlık attınız mı?

İŞte bunun için varız
Bunun için birer nefer olmuŐuz...
Kanımızın son damlasına kadar
Vatan için var olacağız..
Biz çünkü onların torunlarıyız

"Bastığın yerleri 'toprak!' diyerek geçme, tanı;
Düşün altında binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır, atanı;
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı." diyen
Şairimize sahip çıktınız mı?
Onu anladınız mı?
İçinizde hissettiniz mi?
Onu yeterince yaşattınız mı?

İşte bunun için yüreğim kanıyor
Bayrağım yanıyor...
Kanım donuyor...
Şehidim ne oluyor....diye
HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?

Siz, siz ninni yerine
Ağıtlar dinleyerek uyudunuz mu?
Yüreğinizin ta derinliklerinde
Kınalı ellerim solmadan
Yalnızlıklara konan
Osman'ımı yurt diyarlarında şehit verdim diyen
Ninenizle ağladınız mı?

Aç, susuz, ekmeksiz, günler aylar
Öksüz, yetim iki kadın,
Bir de çocukla yalnızlıklara gark oldunuz mu?
Her biri şehit olan, üç kardeşle evlenen,
Yangın yerine dönen gelinlerin,
Yaşanmış yüreklerini gördünüz mü?
Ağıtlarını duydunuz mu?
Yine de şükreden; bu günlerde geçer, güneş doğar..
Diyen analar, gelinler gördünüz mü?
Hissettiniz mi?

Bak bunun için yüreğim kanıyor
Bayrağım yanıyor
Kanım donuyor
Şehidim ne oluyor?
Hiç düşündünüz mü?

BEN - 2004

GÜZEL ANTALYA'M

Ey güzel Antalya'm!
Toroslar eteklerin,
Dantel olmuş kıyıların.
Nakış nakış işlenmiş makilerle,
Turuncu renkte taşların.
Bembeyaz açmış elmas pamukların,
Gelin olmuşsun, süzölmüşsün, giymişsin gelinliğini;
Masmavi Akdeniz'e kucak açmış, kavuşmuşsun.

Ey güzel Antalya'm!
Saçların dalga dalga savruluyor Manavgat'ta;
Kurşunlu'da,Düden'de,
Öyle uzun,öyle güzel uzanıyor,salınıyor Akdeniz'e.
Topuz olmuş Karpuzkaldıran'da bir kısmı,
Kavuşuyor denize;bir ananın hasret kalmış,
Yavrusuyla kucaklaştığı gibi.

Ey güzel Antalya'm!
Olmuşsun mıknaatıstan bir inci,
Çekiyorsun yaz-kış kendine dünyayı.
Hava sıcak, deniz sıcak, insanın sıcak...
Sevgi dolu kucak kucak!

Aspendos'ta, Side'de tarihi eser,
Kıyıların kalelerle bölgeyi saklı tutar.
Şairlere şiir, ressamalara kaynak sağlar,
Geleceğe ışık tutan geçmişim toprakta yatar.

Ey güzel Antalya'm!
O pamuk ellerin uzanmış körfezden denize,
Takmışsın cevherleri parmağına;
Kumluca, Finike, Kaş, Fethiye.
Topluyorsun türlü türlü, renk renk, koku koku,
Domatesi, biberi, limonu, portakalı, narı,
Unutmamışsın Alanya'dan almayı muzları.

Ey güzel Antalya'm!
Zümrüt yeşili ovaların,
Cam göbeği denizin, ırmakların,
Kekik kokar, keklik öter yaylaların.
Türkü söyler kara çadırda Yörüklerin.

Ey güzel Antalya'm!
Doğduğum, yudum yudum ana sütü içtiğim,
Pehlivanlar diyarı Serik'im.
Kar görmedim, çıkarmadım kışlığım,
Dört mevsimi Saklıkent'te sakladığım.

Ey güzel Antalya'm!
Portakalı altın yapıp asmışsın gerdanına,
Ünün yedi kıta, üç okyanus Avrupa'da.
Çiçek açmış bahar dalı ocakta,
Uzanmış yatıyor, beyaz, siyah, sarı, kızıl kumsalda.

Ey güzel Antalya'm!
Hep böyle sıcak, güzel, taze kal.
Çocukların, torunların neşeyle coşar,
Unutmaz geçmişini atasını sayar,
Gelinliğin kirlenmesin, değmesin nazar.

Güzel yurdum, Türkiye'm, toprağım.
Anam, babam, sevdiğim vatanım.
Ne zorlukla kazandık unutmadım.
Benim cennetim, güzel Antalya'm.

YAR NERDESİN

Firakınla yanar yüreğim, narınla alev alır bedenim
Gidişin yağmurla olmuştu, hasretim yağmurlara şimdi
Baharda güllerine küsmüş bülbüller gibiyim
Zevalin alır beni benden hasretim sana vuslatım beklerim.

Arz ile sema arasında nakış dokurum gece yarılarında
Yıldız toplarım rüyalarında başına taç yapmak için
Hicranla matemle girerim sensizliğin sabahına
Hülyalarım artık gerçek olsun, yar nerdesin vuslatım beklerim.

Bir şems gibi tulu etmiştin karanlık gecelerime
İnci mercan bakışların hani nerede gazal gözlerin
Şemsini istemiyorum mehtabım ol aydınlık getir geceme
Mahbubumsun, cananımsın yar nerdesin vuslatım beklerim.

Sen gittin ya gül bahçem harab oldu, gönlüm viran
Özleminin narıyla alev alev yanar yüreğim
Yollarım gözlerim şimdi yollar bana düşman
Hasretim sana yar nerdesin vuslatım beklerim

..YALNIZIZ

Paçavranmış bir idrak
Çiğnenmiş rüyalarımız
Kararsızlık / karamsarlık
Bilincimize taktığımız sinsi bir çelme
Yaşamak için mecburuz her şeye
İstemese de
Düşlerimiz rüzgârın önünde
İstedğimiz her şey bir ütopya
Var olan sadece biziz, bedenimiz
Benliğimiz bile bizden uzak
Bir meçhulüz kalabalığın içinde
Yalnızız
Yabancıyız
Yabancılığımız kendimize
Kendimizden dahi kaçmışız
Heyhat, gölgelerimiz peşimizde
Bir mağara ya da bir sığınak
Ne varsa hepsi bizden uzak
Belki de
Aradığımız bizde, bizim içimizde..

EL-EMAN

Baharlarımız vardı bizim oysa şimdi her yanımız hazan
Nicedir esmez oldu bad-ı saba ufkumuzda kara duman
Düşüncelerimiz bulanık lakin gönüllerimizde sırlı bekleyiş
Ya Rab! Bahtına düştük ne olur el-emân...

Duygularımız behimi arzulara mübtela, hatta esir
Hislerde erozyon, bohem bir hayat nazarlarımızda kir
Ötelerden bir el, birâb-ı hayat, hala dualarımız bakir
Ya Râb! Bahtına düştük ne olur el-eman...

Karanlığın koynunda bir yığın insan, düşüncelerde gaflet
Sevdaları yosun kaplamış, sinelerde husumet
Bedenlerimiz pahalı bir meta ruhlarımızda sefalet
Ya Rab! Bahtına düştük ne olur el-eman...

Kahr bulutları üzerimizde ey sevgili ne zaman vuslat
Aşkların içi boş sensiz, yanık gönüller var sana hasret
Dudaklarımız lâl oldu göz pınarlarımız kurudu dillerde sükûnet
Ya Rab! Bahtına düştük ne olur el-eman...

Ya İlâhi! Dergâhından uzaktayız siretlerimiz mahmur
Bundan muradın ne ise onu vicdanlarımıza duyur
Yalnız duyurmakla kalma bizi o duygularla doyor
Ya Rab! Bahtına düştük ne olur el-eman...

ÖĞRETMEN

Öğretmen denince içim açılır,
Sınıfa girdimi ilim saçılır,
Çocukları sever, gönlü açılır
Parayı pulu sevmez Öğretmen.

Öğrenciye bakar uzaktan gözler,
Açlığını fark eder ciğeri sızlar,
Doyurur karnını herkesten gizler,
Açlığı yokluğu bilir Öğretmen.

Kendini adanmış insan yoluna,
Duruşu benziyor bahar gülüne,
Düşenin sarılır hemen koluna
Fitneyi fesadı bilmez Öğretmen.

Tarihini anlatır topluma yöreye,
Sahip çıkar geçmişine töreye,
Huzursuzluk varsa girer araya,
Haklının yanında olur Öğretmen.

Haram para, rüşvet özünde yoktur,
Topluma girdimi seveni çoktur,
Peygamber mesleği Allah'tan haktır
Dostluğu, vefayı silmez Öğretmen.

Dargını barıştırır ortamı sağlar,
Ağa paşa olsa da doğruyu söyler,
Kötülüğü kaldırır ne yapıp neyle,
Fitneyi fesadı siler Öğretmen.

Vatanı sever, ölür yoluna,
Yalanı dolanı almaz diline,
Örnek olur, ilçe ile iline
Tehditten sürgünden yılmaz Öğretmen.

Atamdan emanet gençlikte sana,
Sahip çıkmak için güzel vatana.
Yetiştirip hazırlar her yıl sınava
Başarması için diler Öğretmen.

Bazı çiçekler var, erken soluyor,
Öğrenciyi görünce, yüzü gülüyor
Gerekirse onlar için ölüyor
Saç sakal ağarsa da solmaz Öğretmen.

Kimisi subay, kimisi doktor
Dağılmış her meslekten sayısı çoktur,
Serveti bunlardır, keyfine yoktur
Şükreder Mevla'ya, Güler Öğretmen.

NASIĞATIM VAR

Dinle arkadaşım nasihatim var,
Gönül bir Őiředir, kırmış demişler.
Sakin ol her zaman, düşün sözünü,
Keskin sirke, küpe zarar demişler.

Bakma her güzelin cilve nazına,
Her gülen dost olur, sanma yüzüne,
Kırılma kişinin doğru sözüne,
Kaybeden, dostunu arar demişler.

Vaktini nakit bil, zarar eyleme,
Gözünü tok eyle, nazar eyleme,
Ye, iç, gez ama israf eyleme,
Her Şeyin fazlası, haram demişler.

Güneş balçık ile sıvanmaz ey dil,
Konuşmaz olsa da bellidir kâmil,
Kendinden başkasını beğenmez cahil,
Kendi çalar, kendi oynar demişler.

Gerçeği görmeyen insanlar kördür,
Bilmeden konuşma, iftira zordur,
Giderse ahirette yeri çok dardır,
Őairi söyleten de budur demişler.

Yanılışlar kınanır, doğru kınanmaz,
Kurunun yanında, yaşlar da yanmaz,
Her şey aldanır da, bir şey aldanmaz,
İnsan ettiğini çeker demişler.

Kendini sempatik, nezaketli kıl,
Yılanı delikten, alır tatlı dil,
Hırs gider, kararır yüzün iyi bil,
Saymadığın taş, baş yarar demişler.

Çalış da haksıza olma sen esir,
Demiri kestirir, üstteki emir,
İnsan dünyasına bir kere gelir,
Gidenler geriye, gelmez demişler.

Çalışmazsan, açlıktan ölür gidersen,
Yaşlandıkça “ah gençliğim” dersin,
Bir an gelir, Azrail pençesin yersin,
Her ömrün bir sonu, vardır demişler.

KAHRAMAN

Yusuf gibi zindanları taç olarak takarlar;
Mesih olur semalara bir hamlede çıkarlar,
İbrahimce, putları bir bakışta yıkarlar;
Zekeriya misali dişlerini sıkarlar!
Bulunmaz yüzlerinde bir parça keder...
Ömürleri geçer, Hakk'ı niyazla,
Sorulamaz onlara ölümden asla,
Harcamaz zamanı, bir kuru yasla,
İsmail'in sırrı, onlarda bulunur !
Yunus ile Mevlana'ya varılır...
Geçmiş, bir ulvi kadehte gördüm,
Nuh'u andım Barbaros'a vuruldum,
Eyyup gibi Akdeniz'de duruldum,
Yakup'un aşkını buldum sonunda!
Pervaneler gibi döndüm korunda...
Yavuz'un davasıyla kavruldum, yandım,
Viyana önünde bir gül gibi sarardım!
Mekke'de boyandım; Söğüt'te uyandım,
Alparslan'ı, ölüme susamış sandım!
Ahmet Yesevi'ye kandım, yolunda...
Parlıyor toz bulutunun içinde, bir altın ye!e!
Mohaç ufkunun olduğu o müthiş yerde,
Götürmek istiyor, kahramanım bir kutsi sefere;
Yiğitler, savaşa koşarak gider...
Musa gibi, Firavun'a bu dünyayı dar ederek...
Gördüğün en son rüyayı hayra yormalısın!
Şamil'in yalnızlığını Veyssel'e sormalısın,
Çanakkale'de sonsuza kadar, soluksuz durmalısın!
Atalarının yolundan yılmadan yürümelisin!
Kahramanım; yük ağır, daha büyümelisin!
Aşarak yüce dağları bir gün bile bekletmeden gel!
Kırarak üç yüz dokuz yıllık ruhundaki zincirleri!
Geçit vermez engellere ne olur takılma yeter!
Nemli gözlerimizi ipekten mendil ile sil!
Bir sabah, ansızın atmosferimize gir!
Kahrettirme, geleceksen artık çabuk gel!
Derdimiz Zeliha'nın derdinden daha büyük,
Kırıyor kemiklerimizi omuzlardaki yük,
Yalnızlığımızdan boynumuz bükük!
Yürekler kabarmış, gözler uyanık,
Buyur, ANADOLU seni bekliyor
Kelimenin gücü bitti, bülbüller öttü,
Hemen, şimdi gel! Gelmişsin zaten!

EY TÜRK UYAN !

Bir alev gibi üzerini kaplayan
Karanlık gecelerin uğursuz uykularından
Asırlara hükmeden ey Türk uyan !

Al kanlar içindeki şehitlerin,
Başı öne eğik yetimlerin,
Haykıran gözlerdeki ümitlerin,
Sensin dermanı, ey Türk uyan !

Senin kılıcının gölgesindedir adalet.
Yüreğindedir her daim merhamet.
Senin nizamındır gerçek saadet.
Alperenler soyu, ey Türk uyan !

Dağların doruklarında seninle coşar rüzgar.
Senin hasretinle çarpar bu kalpler.
Bu vatan, bu bayrak seninle şaha kalkar.
Fatihlerin nesli, ey Türk uyan !

Akın akın gelip sel olup coştun.
Allah Allah nidalarıyla nice enginleri aştın
Tarihin sayfalarını şanla şerefle yazdın
Kahramanlar soyu, ey Türk uyan !

MEÇHUL ÖĞRETMEN

Tarihin altın sayfalarında izi vardır,
Nice insanların gönlünde yeri vardır,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Vatan sevgisini, insan sevgisini gönüllere taşır,
Çekilen acıları, yalnızlıkları paylaşır,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Fatihleri, Sinanları, Şamilleri yetiştirendir o,
Yarınlarla irfan ülküsünü birleştirendir o,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Nerede, nasıl, niçin, ne zaman ne yapar?
İnsanlık için ilim için meş'aleler yakar,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Süzülür bilgi pınarından demet demet inciler,
Kırılacaktır onunla, bağlı olan zincirler,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Korku nedir bilmez her zaman,
Ölüm bile gelse hazırdır her zaman,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Dudaklarından eksilmez büyülü heceler,
Onula çözülecektir en zor bilmeceler,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Özü sözü doğrudur onun,
Rehberidir kardeşlik yolunun,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Karanlıkları aydınlatan ışıktır o,
Yorgunluğun zevkine alışıktır o,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

Tertemiz kalacak sayfalarda adı,
Unutulmayacak o eşsiz vatan evladı,
Bilgidir, sevgidir, umuttur onun adı...

RÜYA

Dün gece gördüm,
Bana koşuyordu yine,
Tıpkı eski günlerdeki gibi
Sevincini, sevgisini haykırıyordu sürekli.
"Bir daha asla ayrılmayacağız!" diyordu,
Bir daha asla ayrılmayacağız...
Şaşkındım
Sevinçliydim
Bu sözler karşısında ne düşünmeliydim?
Bir heyecan sardı yine beni,
Tıpkı O'nu gördüğüm ilk günkü gibi.
Aylar boyu beklediğim şeydi bu,
Ya sonu?
Sonu ne olur diye hiç düşünmeden
Sarıldım,
Doyasıya sarıldım.
Ne kadar da hasret kalmışım bu an'a
Artık O bana aitti, ben de O'na
Yine gülmedi gözlerim,
Yine yaşlarla doldu.
Akan bu yaşlar, sevinç ve mutluluktaki.
Seviyordum ve mutluydum.
Bu an'ı hiç bitmeyecek sanıyordum.
O'na sarılmayı bırakıp gözlerimi açtığımda,
Karşımda gördüğüm bir dolap ve bir masa..
Uykunun "Rüya" denen tatlı görüntüsüyümüş bunlar.
Kalktım oturdum yatağıma
Ağlattı beni olanlar.
Gördüklerim
Kendisi kadar güzel,
Sözleri kadar yalanmış meğer.
Yine de bu an'ı
Rüyada yaşamak bile değer.

HELE GARDAŞ

Yaklaş... hele gardaş
Biraz daha yaklaş..
İki çift lâf edek, seninle
Ama...Önce beni dinle
Sonra dökülsün.
Elimizdeki, eteğimizdeki daş!

Derler ki: Doğunun iklimi sert,
Karayağız insanı MERT
Acaba hangi namert
Bozmayız kalktı, birliğimizi
Dirliğimizi...Yavaş yavaş!

Yıllarca yanyanaydık.
Halaylarda... düğünlerde
Çanakkale'de... Sarıkamış'ta
O mukaddes ölümlerde...
Erzincan işi, bakır güğümlerde
Kardeşliğimiz işlendi...
Nakış-nakış... desen desen
Allah aşkına... nerden çıktı?
Kime karşı, bu savaş?

Sen hep haktan
Haklıdan yanaydın.
Askerdeki bir kavgada...
Hemşehrine rağmen
UŞAKLI'dan yanaydın...
Gece nöbetlerimizde,
Sen bana... ben sana
Az mı olduk... SİRDAŞ.

Köyde... Sevdiğin bir kız vardı
Bir de kahrolası... başlık
Tarlanız kıraçtı... çoğu yeri taşlık
Hafta sonu... izinlerinde
Bölüştüğümüz harçlık
Harcıydı... dostluğumuzun... kardeşliğimizin
Bakalım... yine bulabilecek misin?
İstedığın kadar... gez, dolaş!

Velhasıl GARDAŞ.
Sözün kıyası...
Tut ki benim adım:BEKİR
Senin ki:BEŞİR
Sonuçta ne değişir?
Anadolu yaylasındaki
Bu kardeşlik halayı
Bozulmasın... dağılmasın
Sıkı tut omuzlarından... sımsıkı
Bana biraz daha yanaş!...

BAHAR DEMETİ

Bir başkadır ilkbahar...
Rüzgar bir başka fısıldar o mevsim
Çiçekler bir başka açar.
Ama kimseden korkuları yoktur,
Gizlenmek nedir bilmezler..
Çünkü güzellik ve sevginin sembolüdürler.
Konuşmasalar bile,
Seslerini duyuramasalar bile,
Ne söylediklerini anlamak mümkün değil mi sence?

Bir başkadır ilkbahar diyorum...
Havanın tatlı sıcaklığı bile bir başka.
Senin sıcaklığını yansıtır sanki bana.
Rüzgarın o fısıltısı yok mu...?
Senin sesin kadar masum,
Senin sesin kadar saf,
İlkbahar kadar güzelsin belki...
Ama, bu kaçış niye?
Bazen soruyorum kendime:
"Sen bahar mısın, yoksa BAHAR DEMETİ mi?" diye.

Bir başkadır ilkbahar, şimdi beni anlıyor musun?
Senin kadar başka,
Belki senin kadar mahsun.
Kimi zaman kuşlar,
Kimi zaman rüzgar,
Vivaldi'den bir senfoni çalıyor sanki,
İşte, o zaman anlarım geldiğini,
Anlarım ve başarımlarım toplamaya seni..
BAHAR DEMETİ...!

YARININ BÜYÜĞÜNE SESLENİŞ

Sen ey yarının büyüğü!
Sana sesleniyorum dinle.
Dinle ve anla!
Anla ki senin öz yurdunda,
Kartalların yuva yaptığı,
Özgürce kanat çırdığı,
Dumanlı dağlarında;
Ve sevda şarkıları söylenen bağlarında,
Şimdi baykuşlar ötmekte.
Ve bil ki Türk'ün erkek sesi gün güne kısılmakta.
Bu mübarek topraklarda küçüğüm,
Yaban otları bitmekte.
Sana derim ki çocuğum,
Şafağım, ufuğum, yarınım, yârânım,
Sana derim ki durma!
Bak bizlerin gözlerine mil,
Dillerine kilit vuruldu.
Testiyi kıranla taşıyana,
Aynı hesap soruldu.
Şimdi vicdanımız şahlansa da,
Neye yarar çocuğum neye yarar.
Üzerinde gezindiğimiz toprak mezar,
Biz de canlı cenaze.

Haklısın ne kadar kızsın da bize.
Haklısın canım ciğerim haklısın.
Bakamıyoruz yüzünüze.
Ama bil ki çığlık olduk haykırdık.
Tohum olduk yurt sathına saçıldık.
Kalabalıklarda tane tane seçildik.
Apansızın gök ekinler gibi biçildik.
Yine de duyulmadı sesimiz.
Hatta nefes bile almasın diye,
Pompalarla,
Bombalarla,
Patlatıldı göğüs kafesimiz.
Gülerek sordular sonunda da:
Sahi siz kimsiniz!?
Şimdi kimimiz toprak altında.
Kimimiz toprak üstünde tutsak.
Bir mucize olsa da kurtulsak.
Bu mucize sensin küçüğüm.
Farketmez biz sonsuzluğa uçmuş olsak da.
Şimdi sağ iken eğik başımız,
Emin ol o zaman dimdik doğrulur.
Sen ey yarının büyüğü!
Bu Millet seninle kurtulur.

MEHTER

Mehteri Bizim Mehter, tufandan beter
Her vuruşun beni perişan eder!
Her vuruşun; Kosova'dan, Estergon'dan, Budin'den
Var mı daha yücesi; bu ırktan, bu dilden, bu dinden?
Her vuruşun bir tokat ehl-i salip suratına
Seni duyan mücahit bakar mı rahatına?
Seni duyup da tüyü ürpermeyenin...
Ya nasipsizdir Hakk'tan ya da katıksız hain
Her marşın bir dua, cedlerimin ruhuna
Cedler ki karışmıştı hazinin arasına
Kös vurdukça şühedanın avdeti dört bir koldan
Yahya Kemal, Arif Nihat'ın geldiği yoldan
Yadettiriyorsun her vuruşunla o muhteşem maziyi
Şadediyorsun kabrinde Ertuğrul, Osman ve en büyük GAZİ'yi
Onlar ki gazada senden feyz aldılar
Musikiyle savaşı oyun kıldılar
Has dur! Ey mehteran, has dur!
Vur! yine vur! yine vur!
Al beni diyardan diyara savur!
Kosovalı, Bosnalı, Şumnulu kardeşlerim
"Ben kimim?" dersin, dinle; işte mehterim
Seni duydukça dize gelsin ol kefereler
Kapansınlar kafeslerine "Türk geliyor!" desinler
Türk'e ölüm yok, sen varoldukça
Sen varol ve vur! dünya durdukça
Çal artık "hücum marşını" ey mehterbaşı!
Bırak sünnet, düğünü; yetmedi mi bu acı?
Haydi "Ya Allah" deyup kaldır kılıcı
Üç hilaller dalgalansın artık KIZILELMA'da
Baykuşlar tüneğine, şimdi sabah olmada.

YAŞAM KAVGASI

Doğan bir çocuk yürüyüp koşmak ister.
Gönül dertten bıkip biraz coşmak ister.
Felek her gün bizimle uğraşmak ister.
İşte böyledir dostum yaşam kavgası.

Kimimizin cebinde yok beş parası
Kimimizin gurbette kalmış anası
Kimimizin yüreğinde var yarası
İşte böyledir dostum yaşam kavgası

Bir lokma ekmek için koşar dururuz
Yarınlar için hep hayaller kurarız
Boşa geçen yıllara yanar ağlarız
İşte böyledir dostum yaşam kavgası

UYAN TÜRKİYEM

Fransız'ı, İngiliz'i, Anzak'ı, Rum'u
Birleşerek, Çanakkale'de çevirmişler yolu.
Amaç ortak hedef belli: Anadolu.
Uyan Türkiyem, uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Birleşmişler, Ermeni'si, Yahudi'si, Rus'u
Türkiyem'e kurmuşlar kalleşçe pusu.
Hiç olur mu insanın bunlarla dostu
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Diyorlar ki biz sizin dostunuz...
Tamam da neden yanınızda yoksunuz ?
Bölücüler sizin en büyük aşkınız...
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Doğanlar, Zanalar, yetmedi Papalar.
Hepsi anlaşmış aynı kulvardalar.
Şüphe yok ki hepsi ortak amaçtalar.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Devamlı geldi gittiler Diyarbakır'a
Şaşırmışlar halbuki Başkent Ankara.
Tamam da ne işin var orada?
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Diyarbakır'da başka haritalar açıldı.
Her tarafa yabancı bayraklar saçıldı.
Nedense bizim medya bu olaya bayıldı.
Uyan Türkiyem uyan artık!
Yetti canıma, tak etti artık!

Sıkıştılar Mersin'de, dediler bu bayrak da bizim.
Bir mitinginizde Türk bayrakları da dizin.
Biliyor Türk Milleti; ne yapmak istediğinizi sizin.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Yok AB, Yok Ortadoğu projesi.
Hepsi Türk milletine Yahudi kelepçesi.
Kıbrıs sanki bunların iç meselesi.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Geldiler bunlar, yine geldiler.
Bu sefer misyoner olarak girdiler.
Bilirim, Tarih boyunca hep dayak yediler.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Güya Ermeni'ye katliam olmuş.
Türk'ü arkadan hançerlediğini ne çabuk unutmuş.
Ne kadar meraklısı varsa etrafa dolmuş.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Fransız'ı, Cezayir'de bir milyonu iç etmiş.
Amerika'sı milyonlarca yerliyi yok etmiş.
Bunlar sorulunca hepsi birden çark etmiş.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Tarih boyunca Türk'le uğraşıp durdunuz.
Her uğraştan sonra dersinizi aldınız.
Tamam da beyler, nedir sizin derdiniz ?
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Yok Dünya Bankası, yok İMF.
Sanki veriyorlar bize ulufe.
Hani verilen paralar, görülmüyor nerde ?
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Tatar'ı, Çerkez'i, Boşnak 'ı, Kürt'ü,
Laz'ı, Türkmen'i, Özbek'i, Yörük'ü
Hepsinin ortak adı vardı o da Türk'tü
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Bir dönem Sağcı, Solcu dediniz.
Alevi, Sünni diyerek toplumu gerdiniz.
Yoktur ayırımız gayrımız biz biriz.
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Hristiyanların Papazı öldü dediler,
Şanlı bayrağımı yarıya indirdiler,
Güya bizi yönetenler laiktiler,
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

Millet! Bir gün mutlaka uyanacak.
İşte o gün ne borç kalır, ne de alacak
Dülgeroğlu'nun milletine bir sözü olacak
Uyan Türkiyem uyan artık !
Yetti canıma, tak etti artık !

TÜRKİYEM

Avrupa'nın doğusu; Asyanın batı yanı
Otuz altıncı paralel kırk beşinci meridyeni,
Dünya'nın tam ortasındaki muhteşem merkezi;
Yüce Allahın; milletime emaneti Türkiyem!

Trakya'da Edirne'dir; ülkemin en batısı;
Yurdumun Avrupa'ya sınırdır kapısı;
Sinan'ın o muhteşem Selimiye Camisi;
Gönlümde fırtınalar kopartır Türkiyem!

Altı yüzyıl dünyaya başkent oldu.
Avrupa ve Asya'yı ortadan ikiye böldü.
Sayende Cenab'ı Mevlam milletimi övdü.
Herşeyinle muhteşem bir ülkesin Türkiyem!

Ayasofya, Süleymaniye, Topkapı Sarayı,
Yedikule, Dolmabahçe, Kadıköy'ü Vefa'yı,
Gezerken içinde çekersin sefayı
Sen gönüllerde taht kurarsın Türkiyem!

Muhteşem bir inci gibi duruyor boğazı;
Kendisine hayran bırakıyor gelip gezen herkesi;
Bir başka duruyor üzerinde muhteşem köprüleri
Sen dünyalara bedelsin, özelsin Türkiyem!

Çanakkele'den çıktım, vardım İzmir'e;
Yapıyor sanki insanlara tatlı bir nazire:
Bırakıp gidemezsin girmeden Çeşme'de denize,
Benim için yüce bir varlıksın Türkiyem!

Doğusu batısı, kısaca her yanı müzedir.
Vatan Türk Milleti için çok özeldir.
Ölüm, ancak senin uğrunda güzeldir.
Bütün canlar sana feda olsun Türkiyem!

Kuzeyde denize dimdik yükselir dağlar
Her yanında inci gibi fişkirir sular,
Görülmeye değer o güzelim yaylalar
Sen benim en büyük aşkınısın Türkiyem!

Bir başka duruyor güney Ege tarafı;
Dantel gibi sarmış sanki etrafı;
Marmaris, Bodrum, Fethiye'de dağıtırsın efkarı
Dersin, sen bir ömre bedelsin Türkiyem!

Mersin, Tarsus, Adana'dır, Çukurovası;
Türkiye'nin en güzel pamuk tarlası;
Turizm merkezleri ile güzel Antalya
Sende bambaşka bir özellik olur Türkiyem!

Türkiye'min başkenti Ankara'dır, Ankara!
Ne batıdır ne doğudur, merkezdir ortada.
Yüce atamın mübarek Kabri de orada
Sen bir tarafa, dünya bir tarafa Türkiyem!

Mevlana ile ünlenmiş diyardır orası
Ülkemde en büyüktür Konyamın ovası
Etli ekmek ve tandırı en güzel sefası
Sana, ayrı bir güzellik veriyor Türkiyem

Doğu Anadoluma gelince, dağlık bir yapı;
Palandöken, Ağrı, Erciyes'i karlarla kaplı;
Nahcivan'dan Türkistan'a, en yakın kapı
Benim gönlümde fırtına kopartıyor Türkiyem!

Türkiyemin her yeri ayrı ayrı güzeldir;
Doğduğum yer Ayvalık benim için özeldir.
Türk için bayrak, vatan kutsal değerdir!
Bu can ve bu beden feda sana Türkiyem!

ŞANLI BAYRAĞIM

Ey! ebedileşen şanlı bayrağım;
Ey! asil kan rengi al al sancağım!
Masmavi göklerde parlayan nurum,
Yüksel, daha yüksel, Gökler senindir!

Nazlı nazlı tırmandıka göndere,
Bütün haşmetini göster göklere.
De ki kainata selam Türklere.
Yüksel, daha yüksel, Gökler senindir!

Göster tarihteki kaldığın yeri!
Göster uğrundaki şehit erleri
Senin gölgendeki tüm zaferleri
Yüksel, daha yüksel, Gökler senindir!

Bu ne sevdadır ahh! sen bilemezsin
İçimdeki kuru söndüremezsin.
Benim için sen, bitmeyen nefessin.
Yüksel, daha yüksel, Gökler senindir !

İndirmek isterler seni gönderden
Şimdi dersin, bu da çıktı nerden ?
Yeter uyan artık uyan, Türkiyem !
Yüksel, daha yüksel, Gökler senindir !

Bayrak! ebedi inmez, ezan susmaz.
Unutma; sen bunu bir kenara yaz.
Türk Milletinden sizlere son ikaz.
Yüksel, daha yüksel, Gökler senindir !

ÇOK FARKLI OLACAK

Şu karşıda
Dağların yamacındaki karlar hele bir erisin
Güneş bütün ihtişamıyla etrafa gülümsesin
Ağaçlar rengârenk çiçek açsın
Koyunlar kuzular otlamaya çıksın
Kuşlar ve kelebekler
Bütün zariflikleriyle tabiata neşe getirsin

İşte o zaman çok farklı olacak
Çok farklı olacak ağaçlar
Çok farklı olacak insanlar ve sokak

Gözlerden akan yaşların yerini mutluluk alacak
Yıldızlar daha farklı bir ışık yayacak dünyamıza
Ay her zamanki gibi yalnız kalmayacak
Ve rüzgâr neşeli bir türkü tutturucağk hüzünlü tabiata

Şimdi ben masamda yalnız yudumlarken çayımı
O zaman boş kalmayacak
Şu yanımdaki sandalye...

Belki sen olmayacaksın yanımda
Dostum,arkadaşım, kardeşim, annem, babam olmayacak
Yalnız elimden tutan sımsıkı bir saadet
Dudaklarımdan dökülen
Ben yaşıyorum!
Ve ben seviyorum herşeyi

İşte o zaman çok farklı olacak
Çok farklı olacak sevgiler
Çok farklı olacak sevdalar ve aşk

Hep aynı noktaya saplanmayacak bakışlarım
Ütopyalardan kurulu bir hayat olmayacak
Öylesine bir yaşam "öylesine" kurulmayacak

Şimdi masamda yalnız, sadece ben
O zaman boş kalmayacak
Kalbimdeki yerin ve sen

YALNIZLIK

Geceleri sokak lambalarından dinlerdim öykümü
Yıldızlar uğurum olurdu ay umudum
Ve bir hayal peşinde koşardım
Hayallerim olurdu
Mutsuzluğum hüznüm gözyaşlarımla ıslanır sensizliğe boğulurdu.

Bir tutam yalnızlık..
Yalnızlıkla başlardı bütün dertler kederler
Yalnızlıkla doğardı odama her sabah güneş
Sevgi dağlar ardında kalırdı
İyilikler güzellikler ise mehtabın gölgesinde saklıydı.

Ve yine her seferinde meydan okuyordu zaman
Yine her seferinde bir sonbahar yaprağı gibi kopuyordum dalımdan
Annemden, babamdan, kardeşimden, sevdamdan...

Tutunuyordum simsiyah gecenin karanlığına;
Koparırcasına!
Tutunurdum da gözlerim gökyüzünde
Gözyaşlarım sağanak makamında...

İnadına!
Ümitler yeşerirdi ara sıra
Ve bir şeyler aradım sanki bir şeyler bulurcasına
Her yıldız kaydığında,
Her hüznün bulutunda
Her güneş battığında
Ansızın yok oluyordu bedenim
Korkuyordum
Aştan sevgiden mutluluktan korkuyordum
Bir mıknaş gibi çekişiyordum hasreti, sevdayı üzerime
Kendimden korkuyordum.

Bir saniyede bir ömrü düşünüyordum.
Belki bu yüzden duygulanıyorum her gece..
Belki bu yüzden ağlamak, gülüp geçmekti her şeye..
Belki bu yüzden sadece susmak, susmaktı saatlerce...

SEVGİLİYE

İlkbaharda ağaçların çiçek açmasıydı aşkımız
Martuların gökyüzünde uçması,
Balıkların denizlerde özgürce koşuşturmasıydı.
Ellerim ellerine değecek,
Kalbim kalbinle birleşecekti;
Bembeyaz bir aşk sayfasıydı aşkımız.

Bir sabah güneş gibi doğacaktım dağların arkasından
Seni seviyorum diye haykıracaktım gün boyu
Sana güzelliğini,
Sana seni anlatacaktım.

Yapayalnız bir mevsim!
Elimde ilk sigara
Şiirlerimde hep sen
Sevilmeyen istenmeyen bir sevda
Kör kuyular korku dolu rüyalar
Bir gün bitecek zannedirdim
Göz yaşlarım kan göllerine kavuşmadan önce.

İşte ben sevgiliye ulaşan ilk mektup
Sende sen de ömür buyu solmayan bir gül
Anılar yaratacağık hayaller ülkesinde
Gizli bir sevda yaşayacaktık küçülürken göz bebeklerimizde
Masmavi denizlerde bembeyaz bulutlarda kızılbaşacak
Akşama doymadan sabahı yaşayacaktık.

Bir dilek ağacımız olacaktı
Onun altında söyleyecektik en güzel şarkılarımızı
Ona bağlayacaktık en büyük umutlarımızı;
Yalnızlığımız olacaktı
Hasretimiz olacaktı
Bir ömür boyu mutluluk için
En tatlı kavgamız olacaktı.

SENİ SEVİYORUM ÖĞRETMENİM

Gürültünün ortasındaki sükunetini.
Güçlükler karşısındaki sabır ve azmini,
Umutsuzluklara rağmen ümidini kaybetmeyişi.
Sevgisizliğin ortasında sevgini yitirmeyişini seviyorum.

Senden öğrendim,çaresizliklere boyun eğmemeyi,
Yalnızlıklar içinde yalnızlık nedir bilmemeyi,
Bencilliği bir kenara itebilmeyi,
Sevgimle evreni kucaklayabilmeyi.

Bir mum gibi eriyip, kendini feda ettin,
Yokluklarda varlığın sırrını keşfettin,
Başkalarının önemsemediği sesleri işittin,
Kurak ve çorak olan her şeyi yeşerttin.

Nefrete karşı sevgiyle yöneldin,
Dikenlere bile çiçek diye su verdin,
Sana taş atana, güllerini gönderdin,
İlmik ilmik sevgiyi gönlüme işledin.

Yorulmadan ilerlersin, ilim yolunda,
Beklemezsin mükâfat bunun sonunda,
Bir meşalesin sen ,Anadolu'nda,
Türkiyem yükselir senin omzunda.

Fark edersin görülmeyen güzellikleri,
Kararmış gönüllere öğretirsin sevgiyi,
Ellerinde tutarsın bilgiyi, geleceği,
İnsanı seversin, önemsemeden kimliği.

Güzel olan her yerde,herşeyde sen varsın,
Kalbimde her zaman saygı ile yaşarsın,
Tükenmeyen bir ırmak, tertemiz bir pınarsın,
Kirli olan ne varsa, sevgin ile yıkarsın.

Sen yetiştirdin Atatürk'leri, Fatih'leri,
Hiç kimse bilmese de senin kıymetini,
Anne şefkatiyle seversin öğrencilerini,
Ve şekillendirirsin onların geleceğini.

Bugün ne kadar iyi anlıyorum seni,
Yeni fark ediyorum senin değerini,
Sana borçluyum şimdi öğretmenliğimi,
Ve saygıyla öpüyorum o güzel ellerini.

Öğrencilerim var, boy boy benim de,
Geleceği görüyorum, onların gözlerinde,
Sevgiyle yeşerirler yurdumun her köşesinde,
Gururluyum inan, yolundayım diye.

Ne yapsam ne etsem emeğin ödenmez,
Öyle bir güneşsin ki, değerın bilinmez,
Seni anlatmaya kelimeler de yetmez,
Seni seviyorum öğretmenim, sevgiler az gelir,
Sendeki güzelliği, güzel olanlar bilir.

GÜVERCİN

Bir sabah bakacaksın ki elinden uçmuş güvercin,
Neden uçtu diye derin derin düşüneceksin,
Nedenini anlamaya başladığın zaman,
Pişman olacak, kahrolup yanacaksın.

Bir gün tesadüfen o güvercini göreceksin,
İçindeki kıpırtılar uyanacak, dalacaksın,
"O benim güvercinimdi." diyeceksin,
"O özgürlüğü seçti." diye içinden geçireceksin.

Hani o güvercin varya o güvercin,
Her şeye rağmen kabul etmişti seni,
Ama sen aldırmadın, bir su bile vermeye üşendin,
O şimdi özgür, uçsuz bucaksız göklerde.

Bir gün gelecek unutacaksın o güvercini,
Nikâh masasına oturacaksın, yapmadan telâfisini,
İşte o an güvercin bir mektupla konacak masana,
Okuyacaksın mektuptaki sana olan hasret sancısını.

Ama o güvercin seni asla suçlamayacak,
Çünkü o kendi seçti özgürlüğünü,
Ama o unutmayacak hiçbir zaman seni,
Ta ki kanadı kırılana, gözleri kapanana kadar.

YA RESULALLAH

Dünyalar mutlulukla dolunca,
Hasretler gerçek olunca,
Kalpler Allah için çarpınca,
Yaşamak ne güzeldir ya Resûlallah.

Hayallerle yaşamaktansa,
Kin ve nefretle dolaşmaktansa,
Dünyaya mahkûm olmaktansa,
Sana koşmak ne güzeldir ya Resûlallah.

Ölüm kaygısını taşıma,
Güvenme sakın genç yaşına,
Sen de sarıl, Allah aşkına
Diyebilmek ne güzeldir ya Resûlallah.

Ellerinden düşmezse Allah kelâmı,
Dilinden dökülürse Resûl'ün sevdası,
Gönlünde de varsa Allah rızası,
Mutluluk ne güzeldir ya Resûlallah.

Senin hasretin çökerse gönüllere,
Ashabın ateşi vurursa emellere,
Ulaşabilmek için düşülürse yollara,
Kavuşmak ne güzeldir ya Resûlallah.

YALNIZ YOLCU

Nedense isyankâr olurum,
Bir yolculuk doğarsa, karanlığında hüzünlü bir gecenin.
Bir klakson acı acı çalarsa zamansız,
Ve bir kadın görsem, saçı-başı darmadağınık,
Bir kadın ümitsiz, çaresiz, hüzünlü.

Nedense kederli olurum,
Ağlayan bir çift göz görsem karanlıklarda.
Bir mendil uzatan olmuyorsa ardından,
Ve bir adam isyan ediyorsa kaderine,
Bir adam bilinçsiz, amansız hırsından.

Nedense efkârlı olurum,
Bir hasret şarkısı duysam radyolarda.
Bir "ahh" çekilse içten, derinden,
Ve bir çocuk, 'babam' derse ansızın,
Bir çocuk görmeden, bilmeden, sevmeden.

Nedense hülyalı olurum,
Anılar bir bir doğarken kalbime.
Maziye bir yolculuk başlarsa istemeden,
Ve ben, yılların yalnız yolcusu,
Ben ki yitik, harap, yapayalnız.

ADSIZ

Gecenin karanlığında yok oluş çığıyla uyanan adam
Sessizliği yırtan bir avuç gözyaşı, yumuk gözler
Hayalin içinde gerçeği arayan umut duvarı
Yıkılmaya baş tutan gökkuşağı gibi
Renklerin içinde çırpınan bekleyiş
Ne olacağı belirsiz zamanda durak olan haykırışlar
Rüyalarda serap gören gözü dağların arkasında yaşlı adam,
Yorgunluğu sahiplenen yürüyüşte başı önde gençliğim
Sabah dünden hazır ölümcül geceye
Güneş de ufukta sahipsiz yaniyor
Ay yıldızlarla dertleşir sonsuz boşlukta
Uçurtmalar artık eskisi gibi özgür değil
Rüzgar eskisi kadar vurdumduymaz olmuyor
Kapıları çalan gecenin sesi mi boşlukta?
Kelebekler bugün de gelmedi bekledim
Yağmur bugün göstermedi şefkatli yüzünü
Bulutlar, bulutlar dolmamış bugün
Kim düşünüyor, kim ağlıyor kim gülüyor şimdi
Kim zaman hırsızı oldu ki;
Sonbahar yaprakları nisanda döküldü bugün
Mavi yine esir, mavi yine donuk
Arayışın son sabahında yine tek başına
Kimi zaman baktığı yıldızlarda bir gözyaşı,
Kimi zaman yürüdüğü can kardeşi kaldırımlarda çaresiz
Yüreği umuda yolcu, biletsiz yasak sevgili,
Bilinmeyen gelecekle yüzleşme zamanı şimdi
Yarın yine mavi olmasa da dün çoktan kapılan kapadı.
Ve yine o an geliyor ve yine şiir bitiyor yüreğimde
Bir özlem, bir umut, bir hayal daha uğurluyorum limandan
Yarınki umut, yarınki hayal, yarınki mavi kim bilir
Nereye, ne zaman, nasıl götürecek
Hüznün efkârı zamanın belası isyanın düşmanı tek dostum mavi özlem
Seninleyim ve tekim...
Bir gün, elbet bir gün yalnızlık da konuşur,
Bir gün sonrası da olsa, bin yıl sonrası da
Elbet bir gün...
Sonsuzluk da yaşlanır.
Bir sonsuzluğun sonu yok bir de...

ÖZLEMİNE DAYANAMAM AHLATIM

Aldaste'de kucak kucak gül biçsem
Horhor bulağından bir tas su içsem
Tendirlek gölünde soyunup çimsem
Mesire yerlerin bunlar Ahlatım

Saka tarlasında ekin biçilir
Partoz gölgesinde ayran içilir
Harman savrulur dane seçilir
Samanı rüzgarla yollar Ahlatım

Tarlasında harman ettik herk ettik
Kime küstük niye seni terk ettik
Bağını bahçeni bırakıp gittik
Meyve yüklü kaldı dallar Ahlatım

Yam düzünün cıvı cıvı kuşları
Meydanlığın hep altınmış taşları
Hatırladım durmaz gözüm yaşları
Gelene tez biter yollar Ahlatım

Dede Maksut, Hasan Padişah, Bayındır
Karga Çayı, Garmuç Çayı suyundur
Kavuştuğum günler senin toyundur
Kavuşmaya engel yollar Ahlatım

Koşakümmet selam durmuş yoluma
Karadonlar çok takılır dilime
Hatırladım kalem aldım elime
Seni yazdım kana kana Ahlatım

Kadı Mahmut Camii İskender Paşa
Davulhana derler işlenmiş taşa
Kabe'yi bilmezsem tapardım haşa
Nimetin minnettir bana Ahlatım

Kadı Mezarlığı, Havayı Baba
Kırkkardeş Kesikbaş şü Merden Baba
Bayındır Köprüsü benzer mihraba
Yüzümü sürmeye geldim Ahlatım

Yaz gününde Van Gölü'nde yüzülür
Sütey Yaılası'nda balın süzülür
Eserlerin inci gibi dizilir
Gezebilsen kana kana Ahlatım

Bir sevdalı bulsam seni anlatsam
Meyve bağlarında uzanıp yatsam
Elime saz alıp durmadan çalsam
Çaldıkça zevk verir bana Ahlatım

Kırklar, Kacer, İkikubbe, Kulaksız
Yam, Erkizan, Selçuklu, Kale, Tunus
Taht-i Süleymana otağ kurdunuz
Bunlar mahallelerin senin Ahlatım

Sarıgül özlemi böyle giderdi
Seyran Tepesi'nde davar güderdi
Sana güzelliği Allahım verdi
Hasretin tak dedi cana Ahlatım

AHMET YESEVİ

İnsana baktıkça için ısıtan,
O gülen gözlerde AHMET YESEVİ.
Eğer alev ise Koca Türkistan,
Sönmeyen közlerde AHMET YESEVİ.

Fitneyi fesadı gönülden silen,
Vatan sevgisini imandan bilen,
Divan-ı Hikmet'i bilen söyleyen,
En güzel sözlerde AHMET YESEVİ.

Toylarda eğlenen, cihadda coşan,
Dervişçe sabreden, mertçe vuruşan,
İçi dışı aynı sözü konuşan,
En sağlam özlerde AHMET YESEVİ.

Nizam veren soy var senin dününde,
Nizam bekler dünya senden bugün de,
Her akşam husuyla Kur'an önünde
Bükülen dizlerde AHMET YESEVİ.

Alparslan'a destur veren öz Onun
Osman Bey'e ışık olan yüz Onun
Türkistan'da yokuş Onun, düz Onun
Nur dolu izlerde AHMET YESEVİ.

Hüseyin DEVREKİ

GURBET

Sıra dağları geçince başlar,
Ayrılığın tarifidir gurbet.
Sel olup gözden akınca yaşlar,
Garipliğın tarifidir gurbet.

Lokma geçmez, boğazda dizilir,
Sılaya acı mektup yazılır,
Yarin hayali düşlerde çizilir,
Yalnızlığın tarifidir gurbet.

Akşamları zindan olur geçmez,
Bir dost gelip kapıları açmaz,
Ayak bağlanıp yollara düşmez,
Acizliğin tarifidir gurbet.

Gönül bahçesine karlar yağar,
Yüreğine acı dertler dolar,
Yarin resimleri bir bir solar,
Sensizliğin tarifidir gurbet.

Ağu olur yenmez yavan aşım,
Düşünmekten usanır dertli başım,
N'idelim böyle yazılmış yazım,
Şaşkınlığın tarifidir gurbet.

Sır vereceğın dostların olmaz,
Yaren arayan gözlerin görmez,
Sözler dizilir, kalemin yazmaz,
Sessizliğin tarifidir gurbet.

Bayramlar gelir de gidemezsin,
Günler geçer bir kez gülemezsin,
Takvim biter şafak sayamazsın,
Suskunluğun tarifidir gurbet.

Türkmenim dünya işi böyledir,
Bazen ağlatır, bazen söyletir,
Ağlatıp söyleten de yücedir,
Onsuzluğun tarifidir gurbet...

*Osman KUŞ
100. Yıl İ. Ö. O. Sınıf Öğrt.
Güroymak BİTLİS*

KÖPRÜ

*Makedonya Devlet Üniversitesi Türkoloji Bölümü
öğrencilerinin çıkardıkları KÖPRÜ dergisine*

Bir ilham inerek arş-ı âlâdan
Dilleri dillere bağlasın Köprü
Dilerim yaratan Kadir Mevlâ'dan
Yolları yollara bağlasın Köprü

Sevgiyle büyüyüp, aşkla beslenen
Birlik için Türk İli'ne seslenen
Tarihler yazacak görev üstlenen
Elleri ellere bağlasın Köprü

Kapılar açsınlar, gidip gelsinler
Dallar araştırıp kökü bulsunlar
Kardeşler yeniden kardeş olsunlar
Kolları kollara bağlasın Köprü

Issız yaylalarda Türk'ü söyleyen
Sibir'de, Yakut'ta toylar toylayan
Vodna'da, Gence'de gönül eyleyen
Yelleri yellere bağlasın Köprü

Yıllar yılı hasretiyle dolduğum
Gökte arar iken yerde bulduğum
Hısım akrabadan ayrı kaldığım
Yılları yıllara bağlasın Köprü

Uzak diyarlara haber ulaşsın
Han'lar budunuyla burada bilişsin
Dedem Korkut gelsin sazla buluşsun
Telleri tellere bağlasın Köprü

Her akşam firkatla içini çeken
Visal hayaliyle ağıtlar yakan
Karadeniz, Aral, Hazar'a akan
Selleri sellere bağlasın Köprü

Bolu'dan çıkararak Karakurum'a
Kerkük'ten Halep'e, Van'dan Kırım'a
Üsküp'ten Uygur'a ve Erzurum'a
İlleri illere bağlasın Köprü

Sefil Pervane'yim söz ettim size
Szm bir kutlu iz ettim size
Gönlümü gl edip uzattım size
Glleri gllere bağlasın Köprü

Bolu : 2001

KAVS-I NÜZÛL

Sözümün özünü anlasın ehil
"Emrimdir halk olsun an" dedim geldim
Kâinat yok idi, âlem de dahil
Yarattım, sonra da "dön" dedim geldim

Sebebi var mutlak sanma nafile
Bilmeyen aklını yormasın bile
Elestibezmi'nde duran kandile
"Ruhlar toplanacak yan" dedim geldim

Âkil olan sormaz neden ve niçin
Bilinmez varlığı nasıldır hiç'in
Huzurda hizmeti gördürmek için
Meleküt kastedip "kün" dedim geldim

Var oldu melekler hepsi huzurda
Nurdan var eyledim bilmez kusur da
Beklerken sırayı hali hazırda
Sevecen bir sesle "cann" dedim geldim

Cinleri var ettim ıssız ateşten
Seridir her biri nûr-u güneşten
Uyardım alemi ilahi düştten
Tam da bu esnada "gün" dedim geldim

Aniden açtırdım sayısız perde
O anda var oldu bu koca yer de
Durmadan yanardı seyfareler de
Önce nazar kılıp "sön" dedim geldim

Emredip doğudan güneş doğdurdum
Mikâil eliyle bulut ağdırdım
Yıllarca üstüne rahmet yağdırdım
Yeşilden giyinsin "don" dedim geldim

Melekler yollayıp çamur aldurdım
Bin yıl kardırarak özü buldurdum
En güzel surette Adem oldurdum
"Lâyıktır kuluma ten" dedim geldim

Hayvan âlemini ast verdim ona
Varlık deryamızdan post verdim ona
Kendi sevgimizi dost verdim ona
Cihanda adına "cân" dedim geldim

"Bir iken esması bin isem eğer
Rahmi celâline kın isem eğer
Sizleri yaratan ben isem eğer
Adem'e secdeye in" dedim geldim

Melekleri ona secde kıldurdım
Bu kutlu secdede huzur buldurdum
İblis'in hırsına hüküm bildirdim
Kovuldun huzurdan "sen" dedim geldim

İblis dönüp dedi "Cenab-ı Hüdâ
Var mıdır kusurum de bundan mâdâ
Sûra dek ömür ver bana dünyada"
"Olasın hükmüme kın" dedim geldim

"Bir isyan beklemem ben böyle kuldun
İmtihan edelim hem iki koldan
Eğer Âdem oğlu çıkmazsa yoldan
O zaman nârıyla yun" dedim geldim

Dedim ki Adem'e "Oldu bir bahis
Düşmanın İblis'tir kurnaz ve hasis
Ben onun adını eyledim nefis
Beni sever isen yen" dedim geldim

Ve devamla "Anla benim dilimi
Nerde olsan takip eyle yolumu"
Sonra verdim ona her bir ilimi
Sorunca adına "din" dedim geldim

Adem'in içinde fırtına koptu
Onu düşündüren soy ile soptu
Sol eğe kemiği yerinden saptı
"Havva'dır olasıñ Şen" dedim geldim

Sizlere bahŐettim cennet ziyneti
Size mekân verdim yedi cenneti
Lâkin haram kıldım size nimeti
Adını sorunca nan" dedim geldim

İblis girdi o gün yılan donuna
Sürünüp, Havva'nın vardı yanına
Toplayıp nimeti koydu önüne
"Hiledir yüzünü dön" dedim geldim

Havva ol nimeti yedi, yedirdi
Adem'le kendine âsi dedirdi
Cebrail o anda hükmüm getirdi
"Cennet hayatınız son" dedim geldim

Havva'yı yolladım Çinü Maçın'e
Adem'i hapsettim Yemen içine
Dönüp de bakmadım bin küsur sene
"Nedamet atına bin" dedim geldim

Nur-u Muhammed'in hatırı için
Affıma uğradı diyerek suçun
Çoluk çocuk verdim. Acaba niçin ?
"Reha mı? Sen öyle san" dedim geldim

"Siz, beni koyup da öte baktınız
Size olan güvenimi yıktınız
Emr-i ilâhime karşı çıktınız
Bu işi temizler kan" dedim geldim

Öldürttüm Kabil'e can kardeşini
Kargaya gömdürdüm karga leşini
Tattırdım onlara can ateşini
"Bir daha bakmayın yan" dedim geldim

Onlardan türettim bir nice insan
Kimini şah ettim, kimini sultan
Kimi şükr'eyledi, kimisi isyan
"Bu dünya bir koca han"dedim geldim

Ruhsat eylemedim kefene cebi
Korudum âlemi olduğu gibi
Sonradan gönderdim binlerce nebi
"Hakikat oduna yan" dedim geldim

Altıncı asırın yetmiş birinde
Arap diyarında Mekke şehrinde
Bir güneş yükselttim arz üzerinde
"İşte bu beklenen an" dedim geldim

Muhammed Mustafa geldi cihana
Onu nebi kıldım cine, insana
"And olsun zamana ve de Kur'an'a
İşte size doğru yön"dedim geldim

"Körler karanlıkta kendini eyler
Yaratıp eğlendim gör nice şeyler
Demeyin Pervane boşa söz söyler
Onu söyletirim ben"dedim geldim

ÇOCUK

Oğluma...

Günlerden pazardı, vakit çok erken
Hastaydı, bir anda dirildi çocuk
Ana çocukları koyup giderken
Sanki ciğerinden vuruldu çocuk

Bakıp da yüzüne öylece kaldı
Geldiği o günü hayale daldı
Güzel gözlerinden üç damla geldi
Son defa ağlarken görüldü çocuk

Derinden derine içini çekti
"Gitme" diyebilirdi, boynunu büktü
Dilini ısırды, dişini sıktı
Hırsından, kahrından yoruldu çocuk

Üç yıldır verilen her söze kanıp
Şayet yalvarırsa vazgeçer sanıp
Son bir gayret ile şöyle uzanıp
Ananın eline sarıldı çocuk

Başını kaldırıp yüzüne baktı
Koca gözlerini gözüne dikti
Ananın elinden elini çekti
Ansızın yay gibi gerildi çocuk

Yorgun bakışları önüne kaydı
Komazdı babası evde olaydı
Minicik göğsünde bir sızı duydu
Daha gonca iken derildi çocuk

Hava yağmurluydu, önleri kıştı
Onunki umutsuz karşı çıkıştı
Velâkin ananın sinesi taşıtı
Sabır taşı olup yarıldı çocuk

Şöyle bir düşündü, yoktu kimsesi
Sıkışıp dururken göğüs kafesi
"Küt" diye duyuldu kapının sesi
Bu yaşta acıyla karıldı çocuk

Durdu duramadı balkona koştu
Ardından bakarken çoştukça çoştu
Dermanı tükendi, betona düştü
Taş oldu. Betonla örüldü çocuk

Kalkarak dişini sıktı anaya
Gözden yitene dek baktı anaya
Gönlünde muhabbet yoktu anaya
İçinde bin yerden kırıldı çocuk

Salona girerken yüzünü astı
Sanırsın herkesle bağını kesti
Daha açılmadan hayata küştü
Yerdeki mindere serildi çocuk

İçinden ağlarken babası geldi
Son bir gayret ile hafif doğruldu
"Oğlum" demesiyle gözleri doldu
Bir nazlı göl gibi duruldu çocuk

Dili döndüğünce anlattı bir bir
"Anam gitti" derken kabardı nehir
Minicik gönlüne sığmadı kahr
Ah edip acıyla buruldu çocuk

Onmadı hasretin açtığı yara
Uyurken ağladı hem birkaç kere
Ananın gittiği o günden sonra
Bilinmez diyara sürüldü çocuk

Yeşil yazmasını kokladı amma
Derdini herkesten sakladı amma
Bir gün döner diye bekledi amma
Ne arandı, ne de soruldu çocuk

Dert sahibi oldu her an yanarak
Her kadın görüşte yönün dönerek
Bütün anaları böyle sanarak
Ana sözcüğüne darıldı çocuk

Halâ düşünürüm, neydi günahı
Kimseler duymadı çektiği ahi
Bir bahar ayında pazar sabahı
Sessizce toprağa verildi çocuk

24 KASIM

Bizler öğretmeniz, aydınlatmaktır işimiz.
Aydın insanlar oldukça yükselecek ülkemiz.
Cehalet karanlığını elbet yırtacak sesimiz.
Sesimi yükselterek kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

Ben öğretmenler içinde bir öğretmen neferim .
İleriye, yeniliğedir, yaptığım her seferim .
Düşman dediğim cehaletle her an savaş ederim.
Zaferimi ilan ederek kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

24 Kasım bizim günümüz bunu biliriz.
Ne olur? Hiç değilse günü kutlasın biriniz.
İnsanlık sevgisi doludur, bilirim gönlünüz,
Öğretmenim kutlu olsun 24 Kasım gününüz.

Gecenin sessizliğinde herkes derin uykudayken
Pencere perdesinden ışık sızan evi var mı gören?
Biliniz ki o evde vardır, yarına hazırlanan öğretmen
Yarına hazırlanarak kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

Toplumda rehber, öğretici mutlaka öğretmendir,
İnsanlığın önünde aydınlığa giden liderdir.
Cehalet savaşı cephesinde silahı kalemdir.
Kalemle yazarak kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

Öğretmen, olmaz toplumda kimseye hasım.
Memnunluk verir okunup bilinirse yazım .
Gün senin günün bugün 24 Kasım
Kasımın 24. gününde kutlarım seni ÖĞRETMENİM.

Öğretmen eriyen fakat aydınlatan mumdur.
Yolu aydınlık, yüce Atamın yoludur.
Aydınlığa çıkan yolda öğretmen rehber olur.
Öğretmen olarak kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

Atatürk'ün okulunda çalışırız Atatürk yolunda.
Tükenmez erdemle uğraşırız insanlık eğitiminde
Kimimiz şehirde kimimiz uzak köyünde
Uzaklardan gelerek kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

Öztürk'üm, Türk'tür soyum, Türk'tür atam.
Halkına kendi öğretti okuma - yazmayı Atam .
24 Kasım'ı bana gün olarak bırakan
Atamın yolundan kutlarım gününü ÖĞRETMENİM.

UNUTMAYA BEŞ KALA

Ansızın baŐlayıverdi hayatımda
Birden günler akıyordu ve ben,
Günlerin içinde akıyordum.
Bir Şeyler olmalıydı,
Bir Şeyler olmalıydı,
Bir Şeyler olmamalıydı
Hayır hayır...Ya da evet.
Neydi suların akışını tersine eviren?
Ve neydi benim hayatımın serüveni?
Bu mu olmalıydı paylaşmak?
Böyle mi olmalıydı yaşamak?
Ben böyle mi okumuştum,
En kaliteli zannettiğim kitaplardan?
Paylaşmak; olmalıydı göz yaşını
H zn , acıyı, sevinci, inancı,
 zlemi ve  zge bir evi tanımak.
Ayrı yaŐanmamalıydı bütün realiteler.
Doğru olan yaŐadıklarım mıydı?
Yoksa yaŐadıklarım doğrular mıydı?
Dünyanın kuralı bu muydu?
Ben mi yanlış kural koydumdu?
Zannettiğim Şey güneşin doęuŐuydu?
Güneş doğdu; ama doğamiyordu,
Bir yerlerde kayboluyordu.
Anlayamıyordu,
Ve hayat beni anlayamıyordu.

Sağlamlık, doğruluk, aydınlık, eşitlik
Hepsi fasafisoydu.
Doğruları anlamaya çalışırken,
Başka bir gün doğdu
Meçhule giden bir gündü bu
Diğer gün batarken.
Elbette bir yardım gelecekti.
Ya da adına yardım denilecekti,
Unutmaya beş kala seni
Bende ne var ne yok alıp götürecekti.
Ufuklarda bir umut vardı,
Yeryüzüne çıkmaya az kaldı.
Acaba o dünya daha mı zalimdi,
Yoksa beni mutlu mu edecekti?
Sürüklerken kader beni
On biri beş geçti,
Unutmaya beş kala seni.
Zaten bende hiç yoktun ki...
İşte geldi ve alıp götürdü beni,
Alıp götürdü bilmediğim yerlere
Bilmediğim bir alabora
Yaşamaya beş kala.
Ve ben yeniden doğdum
Unutmayı beş geçe.

BELKİ DE...

Kaçıncı rüyasında,
Derin uyuyanlar,
Mağarada,
Çemen kucağındaki zerre,
Yuttu koca dünyayı.

Babil'in bahçelerinde,
Duvağını örerken bir tırtıl,
Yağız kişnemelerle,
Geç kaldığı ilk durak,
Tufandaki gemiydi,
Lavın merkezi rota,
Geçmiş sürünmek,
Haşhaş tanesi sarhoşluğuyla,
Şimdisi,
Gelincik kırmızısı güzellik,
İpince...

Ötesini kim bilir?
Doğumu fişkırmak,
Karanlık dörtнала koşarken,
Üç metrelik taş yatak içinde,
Sağ huzur,
Sol ateş,
Orta yok!...
Dal yaralanırken belki de,
Sûr son talkın olacak,
Belki de...

ÖĞRETMENİME MEKTUP

İşte bu olmalı en kutsal meslek,
Karşında duruyor, yüzlerce çiçek.
Göreceksin hepsi yeşerecek,
Yeter ki sen sula öğretmenim.

Öyle susamışlar ki bilgiye,
Umutla baksınlar ileriye.
Onların hepsi lazım bu ülkeye,
Görev senin, haydi öğretmenim!

Cahillik değil Türk'ün kaderi,
Çok pahalı bu vatanın bedeli.
Çalışalım, gündüzlü geceli,
Önde koşan sen ol öğretmenim.

Elbette düşmanı yenmek yetmez,
Çünkü, bu zorluklar asla bitmez.
Bizdeki bu azim hiç tükenmez.
Sakın yılma, canım öğretmenim.

Unutma, söz verdik bu millete.
Savaş açtık hepimiz cehalete.
Dönmeyelim tekrar o sefalete.
Güvencemiz sensin öğretmenim.

Bil ki geleceğin mimarıyız.
Bu vatana gönülden bağlıyız.
Hep ayakta nasıl durmalıyız ?
Sen öğreteceksin öğretmenim.

Uzak demedin, dağ taş demedin.
Bilmem mi orada ne sıkıntı çektin.
Görev yapmak şerefimdir dedin.
Senin hakkın ödenmez be öğretmenim.

Karanlıklara ışık oldun bilginle.
Kardeşliği anlattın kaleminle.
Bayrağımıza siper oldun yüreğinle.
Ver elini öpeyim öğretmenim.

“BEN TÜRKÜM” DE !

Öz adını iyi belle
Al kalemi yeniden yaz
Tak göğsünün üzerine
Olmadıysa kalbine kaz

Türk'üm, Türk'üm! Ben Türk'üm de!
Ne boy ne soy ne ırkım de!
İşte benim farkım bu de!

Ben çatıyım Hak katıyım
Parçaları kucaklayan
Ana gövde, üst yapıyım

Müslümanlık potasında
Çeliğime su vermişim
Adım konmuş evvel-ezel
Hem alperen, hem dervişim

Rüzgar olup yar yolunda
Dere tepe savrulmuşum
Ayazlarda dona kalıp
Aşk çölünde kavrulmuşum

Soydan öte bir yerlerde
Görenlerin gördüğünce
Türk adını Hak yerine
Koyanların dediğince

Öz adını iyi belle
Al kalemi yeniden yaz
Tak göğsünün üzerine
Olmadıysa kalbine kaz

Türk'üm, Türk'üm! Ben Türk'üm de!
Ne soy, ne boy, ne ırkım de
İşte benim farkım bu de!

BEN SUÇLUYUM

Madem ki gamsız biriyim şu âlemdede;
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...
İşte boynum, ferman edin bir kalemdede
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

İnsanlar yerken birbirinin naaşını,
Sorum: "Nasıl yastığa koydun başını?
Görmedin mi annelerin gözyaşını?"
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

"Neden hâlâ gözlerinde yaş yok?" deyin
Ve ağzınıza ne gelirse söyleyin
Bir de "İnsan mısın sen?" diye ekleyin
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Madem ki gamsızlığım zulme destektir
Zalime yardımdır, mazluma köstektir
Utanmaz hâllerin encamı kötektir
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Sorum bana: "Zulüm nerde, sen nerdesin?
Neden zalime karşı çıkmıyor sesin?"
İsterseniz yatırın bıçakla kesin
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

"Bunca feryat var iken nasıl uyudun?
Şeytan mısın ki sen şeytanlara uydun?"
Sorum: "İzzeti kendinden nasıl soydun?"
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Kirletilen her şeyin vebâli benim
Bozuldu mu acaba insanlık genim?
Yanmak için var binbir çeşit nedenim
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Hakk'ın huzuruna varınca, ne derim?
İnanın ki bundandır benim kederim
Mezarında bile rahatsız pederim
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Şeytandan kaçır iken şeytana döndüm
Bir güneş idim, artık dürülüp söndüm
Ben insanlığı toptan mezara gömdüm
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Zalimler girerken tarihin kanına
Sorum: "Neden sahip değilsin ervahına?"
Sonra götürün cehennemin yanına
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Zulüm dalga dalga âleme yayıldı
Sağır sultanlar bile duyup ayıldı
Uyuyanlar her yerde suçlu sayıldı
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

Gelin bu Ozan'ın suçlarını sayın
Ve ibret olsun diye âleme yayın
Gözyaşlarına bakıp da aldanmayın
Ben suçluyum, beni atın ateşlere...

ANLAMAZ Kİ...

Duydum ki el, aşkın tadını çıkarır;
Sevdiğim bana ancak laf sokuşturur.
Elalem mutluluğun tadına ermiş,
Ben ne etsem, muradım bana az gelir...

Açlığın doyunluğunda çile gerek,
Yoksulluğun cefasını çekmek gerek.
Mutluluğun ilacını bulmak gerek.
Söyleyin; can yoldaşım nerede şimdi?

İğneli sözlerin iner yüreğime;
Neler yapsam da geçmiyor ki makbule...
Feryat figan eder durur bülbül güle;
Dostlar; kavuşmak bu kadar zor mu imiş?

Çaresizlik acısı yüreğim dağlar,
Biçare gözler yare gözyaşı döker.
Avare dolaşırım ben diyar diyar...
Söyleyin; sevgili nerededir şimdi?

Ne söylersen söyle, o farkında değil,
Çektiğim ızdıraplar umrunda değil.
Kurduğum dünyanın içinde hiç değil;
Sevgi sunduğum yar halden anlamaz ki...

Yüce aşklar cefa ile olgunlaşır,
Koştukça peşinden o hep uzaklaşır.
Ecelim olmakta sırada bekler,
Söyleyin; bundan daha acısı var mı?

Sevip-sevilmek canlıların ereği,
Böyle davranmak mıdır aşkın gereği?
Zulmetmek midir vefasızın dileği?!
Söyleyin; böyle zulüm kimin eseri... ?

Üzme aşığı, kendin uzak edersin,
Aç gönül kapını, yüreğine girsin.
Cefanın sillesini nasıl bilirsin?
Söyleyin mutluluğa daha ne kaldı?

Sitemim nazlı yare pervasız gelir,
Duysa da feryadımı duymazdan gelir.
Çektirse de dünya gamını az gelir,
Söyleyin; böyle sevdalar kaldı mı ki... !

Kalp kalbin aynasıdır derler bilirsin,
Dost olan yüzlere her daim gülesin!
Sevenlerini hayat boyu sevesin!
Bu aşk böyle yaşanır; o anlamaz ki!

12'lik hece ölçüsü ile yazılmıştır.

YİNE AYNI HEYECAN VAR YÜREĞİMDE

On bir yaşında öğretmen okuluna başladım,
Değişti hayatım, öğretmenlikten hoşlandım,
“Bayrağımın dalgalandığı yer vatanım.” dedim,
Beni anlayanlar tarafından alkışlandım.

Arifiye İlk Öğretmen Okulu 'nın yanından,
Uzaklara, çok uzaklara trenler giderdi raylarından,
Okurdum Sarıkamış'ı Kars'ı vagonlarından,
Tayinim çıktı, geçti yolum Tuzluca'sından.

Güllüce'si, Tepecik'i, İmam-Hatip'i, Anadolu Lisesi,
Derken geçti ömrümün bu meslekte otuz senesi,
Ne kadar kolay “otuz sene!” demesi,
“Bugün yine on bir yaşıdayım!” diyor Mustafa'nın sinesi.

KUTSAL MESLEK

Kutsal dedik girdik işe,
Aldırmayız yaza kışa.
Bizim için görev namus,
Hedefimiz uygar ulus.

Bu meslekte barış vardır,
Hizmet için yarış vardır.
Amaç belli hedef belli,
Cehaletle savaş vardır.

Edirne'den Kars'a kadar,
Fikirler bir hep dostluk var.
Bu şerefli camiada.
Sevgi, saygı, hoşgörü var.

Yeni nesiller büyüyor,
Bak gözleri hep gülüyor.
Öğretmenler sayesinde,
Ümitsizlik yok oluyor.

Milletimiz gurur duysun,
Evlatları huzur bulsun.
Öğretmenler tek vücuttur,
Cümle alem bunu bilsin.

Hakimleri, savcılarını,
Polisleri, tabipleri,
Bir mum gibi erişerek,
Yetiştirdik tüm fertleri.

Milli birlik beraberlik,
Kalbimizde özümüzde.
Güzel sözler hoş sedalar,
Çalar bizim sazımızda.

Özveriyle çalışırız,
Dünya ile yarışırız.
Atamızın hedefine,
Bu ordu ile varırız.

AĞLAMAK İSTİYORUM

Ağlamak istiyorum, ağlamak
Kınamayın ne olur?
Şaşırmayın.
Ağlamak acizliktir,
Çaresizliktir, demeyin
Elinizden geliyor ise siz de ağlayın.
Ağlayın,
Ağlayın ki boşalsın yüreğiniz,
Dinsin öfkeniz, böbürlenmesin
Yere insin nefsiniz.

Ben ağlamak istiyorum!
Siz ne dersenez deyin.
Yine de öğütlüyorum
Ağlamayı deneyin.

Her hangi bir sebeple
Hiç olmadık yere
Biri size küfür mü etti?
Sinirlendiniz...
Yumruğunuzu sıktınız,
Dişlerinizi gıcırdattınız,
“Ulan!...” diye...
Hayır! Hayır! Yapmayın.
Ağlayın!...

Bir hiç yüzünden
Patronunuz canınızı mı sıktı?
Bir iki dakika işe geç kaldınız diye
Müdürünüz mü azarladı?
İlerlemeyen trafikte
Bir de polis ceza mı yazdı?

Eve geldiniz...
Suratı bir karış karınızın
Ya da
“Neden tuzu az bu yemeğin”
Diye mi çıkıştı kocanız?
Zaten
Çocukların umurunda değilsiniz
Gelişigüzel atmışlar çantalarını
Oturmuş
Magazin programı izliyorlar.
Yalnız,
Değersiz,
İtilmiş
Hissediyorsunuz kendinizi;
Bir şey gelip tıkıyor boğazınızı.

Daralıyor,
Nefes alamıyorsunuz,
Değil mi?...

Bir köşeye çekilin, ağlayın.
Hıçkırma hıçkırma,
Katıla katıla ağlayın.
Ağlayın ki
Boşalsın yüreğiniz,
Dinsin öfkeniz.
Rahatlasın,
Huzura ersin gönlünüz.

Anladım,
Ekranın karşısında da
Huzurlu değilsiniz.
Şöyle adam gibi
Haber programı bile
İzleyemiyorsunuz.
Şu onunla,
O bununla,
Kimin nesi, kimin neresinde
Belli değil.
Her şey birbirine karışmış.
Zihniniz bulanıyor.
Aklınız karışıyor,
Sıkılıyorsunuz...
Öyle mi?

Bakıyorsunuz,
Herkes, herşeyi konuşuyor,
Hani derler ya
“Ağzı olan konuşuyor”
Kimi insan haklarından,
Kimi hayvan haklarından
DEM VURUYOR
Kimi sağcı oluyor,
Kimi solcu.
Şucu bucu.
Yeşilciler meşilciler...
Nedense bir türlü
Yerine oturmuyor taşlar.
Herşey havada kalıyor.
Yine insanlar ölüyor,
Yine hayvanlar katlediliyor,
Ormanlar yanıyor.
Çevre kirleniyor,
Bir vurdumduymazlık ki
Almış başını gidiyor...
Diyorsunuz, değil mi?

Ve siz,
Üzülüyor,
Sıkılıyor,
Kahroluyorsunuz...
Ama
Elinizden bir şey gelmiyor.
Çaresizsiniz. Çaresiz.
Offfff of!!...
Saçlarınızı yolasınız,
Birşeyleri kırıp dökesiniz
Geliyor içinizden...
Hayır! Hayır! Ağlayın!...
Ağlayın kardeşim!
Ağlayın dedik ya!
Hem de hıçkırca hıçkırca
Katıla katıla ağlayın!

Ağlayın ki
Dinsin yüreğiniz,
Rahatlasın.

Düşünüp bakıyorsunuz
Enflasyon almış başını gidiyor.
Bir yolunu bulmuş
Herkes cebini dolduruyor.
Nasıl iş ise;
Fakiri de ağlıyor
Zengini de...
Hiç kimse halinden memnun değil.
Kimi bin türlü lüks içinde,
Kimi yaşayabilmek için harp içinde.
İçiniz almıyor...
Sinirleniyorsunuz.
Kükrüyor;
"Olmaz, böyle adaletsizlik" diyorsunuz
Belli,
Memursunuz,
Ya da işçi,
Kısacası
Dar gelirli.

Bakıyorsunuz bu iş böyle olmuyor,
Sendikalar kuruyor,
Ankara'ya yürüyorsunuz.
Ayaklarınızı şişiyor,
Sesiniz kısılıyor, bir türlü
Feryadınızı duyuramıyorsunuz.
Sonuç,
Sıfıra sıfır
Elde var sıfır.

Ümitsiz,
Yorgun eve dönüyorsunuz.
Her şeye,
Her şeye isyan ediyorsunuz.
Silahı alıp terör estirmek,
Sonra da...
Şakağınza bir kurşun sıkıp
Kurtulmak bu kahpe dünyadan!
Hayır! Hayır!
Yapmayın!
Deymes bütün bunlara.

Ağlamayı deneyin kardeşim,
Ağlayın!...
Hoşunuza gitmeyen ne görürseniz ağlayın.
Rahatlayın!...Boşalın!...
Hiçbir şey sizden önemli değil,
Unutmayın!
Katıla katıla,
Hıçkırığa hıçkırığa ağlayın.
Bırakın gözyaşlarınızın özgürce aksın.
Yüreğiniz hafiflesin,
Öfkeniz dinsin,
Ruhunuz dinlensin.
Varsın,
Eller ne derse desin.
Aldırmayın!
Ağlamayı deneyin ne olur!
Ağlayın kardeşim! Ağlayın!...
Hem de hıçkırığa hıçkırığa,
Katıla katıla ağlayın!

Nasıl?
Rahatladınız, değil mi?
Hani ağlamak küçüklüktü, acizlikti?
Hani ağlamak çaresizlikti?
Gördünüz mü, ?
Meğer ağlamak ne büyük şeymiş.
Çareymiş her derde.
Çıkışmış her yoldan.
Ağlamak meğer en büyük erdemmiş.

Bakın,
İşte ben de ağlıyorum.
Şaşırmayın.
Siz ne yaparsanız yapın.
"Ben ağlamak istiyorum."
Karışmayın!

BİRŞEYDİ HERŞEYDİ

Virane bahçelerin, yıkık duvarlarına,
Kazılıydı.
Silindi silinecek.
Çatlak üzümlerin bağ bozumuydu,
Suyunu güneş içmişti.
Her yanı yalnızlık kokan,
Mavi bir kır çiçeğiymiş,
Bir uçurumun dibinde açan
Salına salına akan gür suyu
Yolcular taşırdı bekleyenlerine.
Ucundaki küpeli çiçeğiymiş
Tüm katları dolaşan genç sarmaşığın.
Tavanı ile arası olmayan
Bir evin bodrumunda
Bir köşe nakışıydı
Mazi tozlu sandığın
İpek kınalığında
Solmuş sarı sayfaların
Hiç dil ile sevişmemiş,
En vurgulu cümlesiydi.
Suskun sözcüklerin iç çekişiydi.
Son bir kıvılcıma sahip
Tek kibrit tanesiydi
Geçmişin külleri saklı şöminesinde.
Bir dağ evinin donuk resminde...

ÜÇ GÜNLÜK MACERA

-Çok kimseli kimsesizlere-

İçini çekerek, kalktı yerinden
Pencereye baktı, ufuk boğuktu
İçindeki yara yandı derinden
Şafak sökmemişti, hava soğuktu

Yıkadı yüzünü durgun ve sessiz
Süzüldü gözlerden birkaç damla yaş
Hem çok kimseliydi hem de kimsesiz
Yöneldi kapıya yorgun ve yavaş

Başiboş dolaştı avare, bitkin
Boşa mı geçmişti bunca seneler
Başını salladı. Neden ve niçin?
Öyle harcanmazdı onca seneler

Sislenen ufkunda hayale daldı
Dinmişti efkârı, bitmişti keder
Gerçeğe dönünce büsbütün soldu
Sırtladı hayatı akşama kadar

Sokaklar onundu, cadde ve meydan
Taşlarla konuştu, taşlarda durdu
Dolaştı gün, ay, yıl; dolaştı her an
Yüreği son defa taşlarda vurdu

Kesildi nefesi yıkıldı yere
Kainat büyüdü, sonra küçüldü
Zamanı gelmişti, bitmişti süre
Ona da bir ömür böyle biçildi

Nasıl yaşamıştı neler görmüştü
Bilinmez ki nasıl yarası vardı
Belki de sevdaya selam durmuştu
Sevdası toprakla kendini sardı

Sahipsiz cesedi yerden aldılar
Sahipsiz sevdayı aldılar yerden
Kimsesizler toprağına saldılar
Silindi gözlerden ve gönüllerden

Sessiz ve sedasız gitmişti burdan
Gönlü öteelerde, arkada gözü
Kurtuldu dünyadan, kurtuldu dardan
Bir kelam etmeden bitmişti sözü

ÖĞRETMENİM

Işıl ışıldır bilgileriniz
Yalandan uzak yüreğiniz
Yozlaşan şu dünyada
Bir siz kaldınız tertemiz.
ÖĞRETMENİM...

Parlak yanan yıldızlarsınız
Çiçekler kadar narinsiniz
Yalan dolu şu dünyada
Uzak kalan bir sizsiniz.
ÖĞRETMENİM...

Yalandan, hileden uzaksınız
Herkes yanılrsa siz yanılmazsınız.
Değişen şu dünyada
Her şey değişse, siz hep aynısınız.
ÖĞRETMENİM...

Bilgilerinizi almadan dağıtırsınız
Yüreğiniz sevgi bağlarınız
Kararan şu dünyada
Işık saçan umutlarsınız.
ÖĞRETMENİM...

Yurdumun dağlarında, ovalarındasınız
Halkımın mürşidi, aydınısınız.
Şaşırın şu dünyada
Bizlerin rehberi, parlak ışığısınız.
ÖĞRETMENİM...

Vatan için kurşuna sipersiniz
Barış için ölen sizensiz.
Cahil olan şu dünyada
Yok olmayacak tek fanisiniz.
ÖĞRETMENİM...

Siz hep böyle kalınız
Sizinle aydınlanacak yarınlarımız
Yok olan şu dünyada
Hep var olacak kutsal varlıklarsınız.
ÖĞRETMENİM...

Sizleri çok seviyorum
Bende öğretmen olmak istiyorum.
Şu küçük dünyamda
Ben de sizin gibi varım diyorum.
ÖĞRETMENİM...

SANA GÜL UZATAN BİR GENÇLİK VAR

Çanakkale'nin bağrına sokulurken hançer
Dilinde tek bir seda "Allahuekber"
Dedi:
"Ey şehit oğlu şehit isteme benden makber"
Bin öldü bin dirildi de
Gömmedi tarihe bir tek asker

Feryatlar söz oldu dilinde
Yetimler köz
Bülbülleri susturdu kendi tuttu matemi
Akıtıp içine yaşları gizli gizli
Dedi: "Hani bu yurdun sahipleri?"

Dolaştı adım adım
Nasır tuttu kalemi
Sildi gönüllerdeki umutsuzluk pasını
Nasrullah Camii'nden arşa değerken sesi
Öpmek için Mehmet'i
Gökten ecdadlar indi

Dalgalandı bayrağım dualarıyla
Boğamadı imanı "tek dişli canavar"
Hürriyet ışığında yükselirken vatan
Düştü kubbemize ilahi bir nur gibi istikbal

Ey Akif! Bil ki, ne sana ne ırkına yok izmihlal
Kazanacaksın yüreklere gönüller zikrettikçe istiklal
Ne olur durma küskün sevgin yüreklere dar
Bak, hilalin altında
Sana gül uzatan bir gençlik var!

YAŞAMALIYIM İŞTE

Yaşım otuzbir nasıl geçti onca zaman,
Arkama dönüyorum uzun bir yol,
Yanıma bakıyorum, kısa bir mutluluk,
En son ne zaman güldüm anımsamıyorum.
Her zaman hüzün, her zaman gözyaşı.
Çocukluğumu bile yaşamadım, yaşayamadım.
Kaşları her zaman çatık, otoriter bir baba.
Yapma etme kızım diye, dilinde tüy biten bir anne.
Küçüklüğümde kazımışım benliğime
Ben böyle olmayacağım.

İçime attığım, gizlediğim her mutsuzluğum,
Gün gelir eritip bitireceğini nereden bilirdim ki beni,
Otuzbir yaşında kalp hastası olacağımı
Ama niye ben niye?
Yaşamak zorundayım, yaşamalıyım.
O iki yavrucuk için yaşamalıyım,
Bir kez de olsa mutluluğu kahkahalarla duymak için yaşamalıyım
Yaşamalıyım işte...

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim, öğretenim, sen kılavuzum.
Sensin kurtuluşa ön öğretmenim.
Sen benim Fatih'im, sensin Yavuz'um,
Sensin tarihimde şan öğretmenim.

İstiklâl güneşi, sönmeyen bir nur
Milletim hep seni övgüyle okur.
Yükselmiş memleket seninle olur.
Millete verirsin yön öğretmenim.

Yan da yan durmadan, aydınlat bizi.
Nasıl kat etmişti atla denizi,
Adalet timsali geçmişimizi.
Ancak anlatırsın, sen öğretmenim.

Yunus'ca söyleşir, onca coşarsın.
Önün engel olsa, yılmaz aşarsın,
En ücra köyüme durmaz koşarsın.
Ufuklarda doğan gün öğretmenim.

İlmi, ilimce öğrendik senden.
Ruhu nasıl ayırırlar bedenden.
Korkar oldum artık bugünkü günden.
Anlat bana kimim ben öğretmenim.

Söyle Oğuz muyum, yoksa Alparslan?
Var mı damarımda halâ eski kan?
Yoksa istemem ki, olmasın bu can.
Cevap vermez isen, yan öğretmenim.

Yan ki köksüz nesil, hem de ümitsiz,
Kendini bilmede kalmış nasipsiz.
Böyle bir memleket kalır sahipsiz.
Olmaz mı tarihte son öğretmenim?

Kendini unutan olmaz mı köle?
Sen anlat ne olur, çeksen de çile.
Bütün herkes ayrı düşünse bile,
Sen bensin, ben de sen öğretmenim.

Sen, “YÜKSEL TÜRK” diye seslenen o ses.
Sen, ruhları yıkayan, büyü nü nefes,
Ümitsiz olmasın sevin sin herkes,
Damarımda asil kan öğretmenim.

Sensin Sakarya'mız, sen Çanakkale,
Sen varken gelir mi, zay istiklâle?
Cehalet yangını kabarsa bile,
Yine söndürürsün, sen öğretmenim.

Sen Hoca Yesevi, sensin Mevlana,
Sen ruhumu okşayan, şefkatli ana,
Gönlümden fışkıran, hürmetler sana,
Lütfen kabul buyur, sen öğretmenim.

Selam, sevgi sana, şeref taç sana,
Artık yüzün gülsün, övgü az sana,
Selam olsun Ulubatlı Hasan'a,
Burçlara dikilen sen öğretmenim.

Dumanım tüterim “TÜRK OCAĞI”ndan
Her yanı Türk kokan, yurt bucağından.
Hayalim süsleyen, kutlu dağından,
Dahada yücesin SEN ÖĞRETMENİM.

YAKARIŞ

Yer, gök, kainat matemde,
Hilal sessiz, yıldız uykuda.
Gözler yaşlı, gönüller yaşlı,
Gazi sessiz, şehit uykuda...

Baharda çiçekler tez soldu.
Melekler sordu, neden oldu?
Bu ne aşılmaz çetin yoldu?
Yollar sessiz, yolcu uykuda...

ŞANLI RASÛL'E

Evrenin en parlak güneşi doğdu,
Isındık, feyz aldık, tenevvür olduk,
Zulmeti, vahşeti, haşyeti boğdu,
Şiddetten, zilletten, dertten kurtulduk.

Bizim için çile çekti, gam çekti,
Yaşadı, öğretti Din-i İslâmı,
Tevhid, dostluk, sevgi ekti, aşk ekti,
Üzerine olsun Hakk'ın selâmı.

Hangi insan var ki arzda, söyleyin,
Düşmanı güvenip emanet verdi,
Akıl sahipleri insaf eyleyin,
"Akı olmayanın dini yok" derdi.

Bir kişiyle, ya da meclis anında,
Sözlerini tane tane söylerdi,
Kendini beğenmiş kâfir yanında,
Azametle ona nazar eylerdi.

Fakirin hâmisi, garip babası,
Gönlü kırıklara ümid olmuştu,
Herkese açtı geniş abası,
O'nda erdem, ahlâk vücût bulmuştu.

Şirke, zulme karşı mücadelesi,
Kararlı duruşu, etkin girişi,
Komutan olmuştu siyah kölesi,
Eşitti gözünde köle-hür kişi.

Adalet yolundan zerre şaşmadı,
Tefecilik, kan davası yok oldu,
Rütbe, makam, şan peşinden koşmadı,
Asırlardır müntesibi çok oldu.

Arka dişi görünmedi gülerken,
Sünnetiydi O'na has tebessümü,
Dövmedi dizini kabre girerken,
Zeyneb'i, Kasım'ı, Ümmü Gülsüm'ü.

Üç dedi münafık alâmetini:
"Söz verdiği zaman sözünden döner,
Korumaz kimsenin emanetini,
Yalan söylemesi bir başka hüner."

Müslümanı bir güzel tanımladı:
"Zarar gelmez elinden ve dilinden",
Arkasından sözünü tamamladı:
"Mazlumun hakkını alır zalimden."

Kendini tanıttı tevazusuyla:
"Kuru ekmek yiyen kadının oğlu,"
Müslümanın acısı, sızısıyla,
Kalbi parça parça, yüreği dağlı.

Buyurdu ki, " ey müminler dinleyin,
Nefsinize her ne diliyorsanız,
Kardeşinize de onu dileyin,
İslâmı hakkıyla biliyorsanız."

Müslümanlar her bir şeye muhtaçken,
Bedr esirlerinden ilim istedi,
"Yanında komşusu susuzken açken,
Tok yatan bizlerden değildir" dedi.

Şanlı Rasûl Kur'an'ın ta kendisi,
Etten ve kemikten, yürüyen vahiy,
Alemlerin Rahmeti, Efendisi,
Düstûru ilâhî emir ve nehiy.

Ey kimsesizlerin kimsesi Rasûl!
Düşmanına bile merhamet ettin,
Cümle mazlumların gür sesi Rasûl!
Sen ki zalimere en büyük settin.

Emanet bıraktın Kur'an-Sünneti,
Tebliğine Hakk'ı şahid eyledin,
"Kim ki taşır ise bu emaneti,
Cennet vâcip olur o kula" dedin.

GÜZELLEME

Güzel ne gezersin sıladan ayrı?
Yok mudur sevenin yalan dünyada?
Yakışmaz insana denginden gayrı.
Gonca gülü kurda kuşa yâr etme.

Mihnet etme sevda için ellere,
Düşürürler gurbet ilde dillere,
Zülûflerin açıp verme yellere,
Sonra pişman olup ah-u zâr etme.

Gönül evin harap olur nâr olur,
Gül bahçende baykuş öter hâr olur,
Solar güzelliğın târumâr olur,
Şu dünyada bir gün bile kâr etme.

Vehbi söyler kendi dinler nafîle,
Ömrü geçti bin bir çile ah ile,
Gönül kuşum bir gün olsun sen bile,
Sevdiğin diye kimselerden âr etme.

"9 EYLÜL" DE İZMİR

Babama Veda...
Felaket bulutlan çöküyor sanki şehrin üstüne
Yer-gök ağıt yakıyor olacaklara dair
Milyonlarca el sıkıyor yüreğimizi, nefessiz kalıyoruz
Bir el! Simsiyah bir el!
Koca bir parça söküyor kalbimizden
Yetmiyor hıçkırıklarımız felaketi durdurmaya
Gideni geri almaya gücümüz yetmiyor
Ölüm sisi gibi çöktükçe keder, şehrin üzerine
Zavallılığımıza bakıp,
Kaybettiğimize yanıp,
Gidenin ardından, daha bir ağlıyoruz!

SOKAK ÇOCUĞU

Yetim kaldım daha doğmadan sonra da öksüz
Ne baba gördüm ne annem oldu benim
Kaderin oldu hep benimle ilgili son söz
Oysa ne hayallerim vardı öğretmenim

Köyüm terk etti ilk önce
Sonra memleketim, sonra da siz
Felek de çekti elini yakamdan sizi görünce
Ben sizdeyim öğretmenim siz ise bensiz

Söküp attınız yüreğinizden ama
Bu şehir sardı sarmaladı beni
Yapışıp her gece karanlıklar yakama
Fısıldar kulağıma "boşver öğretmeni"

Ben kalkarım her sabah güneş yatarken
Üzerimde gazete sayfaları biraz da tiner akşamdan kalan
Rüzgar süpürür sokakları ben volta atarken
Gerçek bir tek ben ve sokak, gerisi yalan

Sohbet ederiz her sabah kaldırım taşlarıyla
Ben gözlerimle konuşurken onlar hep dinler
Sonra kuşlar karışır aramıza o dik başlarıyla
Sonra da siz elinde kitap ve kalemle öğretmenler

Yüreğim kabarıp hep ağlarım gözyaşı akıtmadan
Görünce çanta elinde koşan çocukları
Dönüp de arkalarına bile bakmadan
Sonra bir zil sesi yırtarcasına kulakları

Neden beni kimse sevmiyor öğretmenim?
Okşamıyor saçlarımı hiç kimsenin eli?
Çok mu kötüyüm suçum ne benim?
Neye karşılık tüm bunlar neyin bedeli?

Kimine göre serseriyim kimine göre piç
Ne biçim düzen bu nasıl dünya
Yorganım bir parça rüzgar, döşeğim kerpiç
Belki de hayal tüm bunlar, beklide rüya

Hiçbir şey korkutmuyor beni artık ölüm dahil
Sırtımı tırmalayan rüzgar, üzerime yağan kar bile
Çılgına dönmüş şu serseri sahil
Bu hiddetin, çırpınışın öfken nafile

Dünya bu kadar mı bencil, bu mu hayat?
Kaldırmıyor artık şu yorgun toy bedenim
Benimki zamanda zoraki seyahat
Yolun neresi bu yarısı mı, sonu mu öğretmenim?

Artık kalmadı ne gücüm ne takatim
Son ders, son akşam belli çalan zilden
Pes ediyorum siz kazandınız anladım
Son bir arzum bir isteğim var sizden

Bir anne bir de baba çizim tahtaya sevgiyle
Sonra da bir şiir yazın SOKAK ÇOCUĞU diye

ZOR ÖĞRETMENİM

Her güne gülerek başlamayı umarsın,
Bu gidişle bu iş zor öğretmenim.
Didinir, çırpınır çareler ararsın,
Yalnız kalmışsan zor öğretmenim.

Kaderin bellidir kaleminin yazgısı,
Hazırdır darda boynunun askısı.
Bu uğurda ölemdir bu yolun şanslısı,
Ölenle ölebilmek zor öğretmenim.

Hep gülmeyi düşlersin kendince ümitli,
Ağlamadan gülmek zor öğretmenim.
Sınıfında çocuklar öksüz ve dertli,
Çare olmadan gülmek zor öğretmenim.

Bakmayın gönül köşeme hüznün var hüznün
Çare tükenmişse muhabbet zor öğretmenim.
İmkânlar kısıtlı öğrenciler ki, çok üzgün,
Azmin bitmişse düzeltmek zor öğretmenim.

Sevgidir ilacın, cesaret kalkanın,
Haine silahın kalem öğretmenim.
Bilgin, cesaret, yürek ve azmin,
Ülkeme ışık, nur öğretmenim.

Varsın zalimler zulmüyle anılsın,
Öğretmene şehitlik şan öğretmenim.
Kalemin bilgiyi şerefle yazsın,
Ülkeme şehitlik az öğretmenim.

Bu yolda teslimiyet kozdur haine,
Vatana kalleşlik zor öğretmenim.
Kalemin doğru yazmazsa nafiye,
Cahile doğru satmak zor öğretmenim.

Sen ağla, sen üzül vatan sağ olsun,
Ser vermeden sağ olmak zor öğretmenim.
Nice Fatih'lerin ruhu şad olsun,
Ders almadan zafer ki zor öğretmenim.

Gönlünü rahat tut bil ki yalnız değilsin,
Yiğitler arkada çok öğretmenim.
Ölsen de şerefiyle şehit oldu denilsin,
Fatihalar okuyacak çok öğretmenim.

Bu kalem dertlidir sitemi var affedin,
Boş sorulara cevap yok öğretmenim.
Ararsalar seni hangi köydesin,
Dağlar taşlar hep sen öğretmenim.

MEDET YA RAB!

Yolculuğumuz sanadır
Ve aızığımız sendendir
Unuttuk menzilin yolunu
Bilmem nedendir?
Yüceldikçe dipsiz kuyulara düştük
Yokları bölüştük
İşte savaşımız
Ağrıyor başımız
Medet! Medet! Ya Rab!...

Deryalarda susuz kaldık
Serapa daldık
Bilmek yanmakmış
Sormak bilmekmiş
Dillerimiz lal oldu
Gönüllerimiz bir hal oldu
Ham kaldık
Kem kaldık
Medet! Medet! Ya Rab!...

Gül verdin bağımıza
Dikenini batırdık canımıza
Bahçıvanı payladık
Ne varsa tarumar eyledik
Şimdi parya bile değiliz
İblis'in kapısında dilenciyiz
Sen Rahman'sın
Sen Rahim'sin
Medet! Medet! Ya Rab!...

Biz kuluz, sensin nimetimiz
Sana köleliktir hürriyetimiz
Noksanımızı tamamla, hoşgör
Yüreğimizi nazarınla nakış nakış ör
Sığınağımız sensin
Aradığımız sensin
Sen ol dersen olur
Bizi duy ne olur
Medet! Medet! Ya Rab!...

"Benim hayatta yegâne fahrim,s ervetim Türk'lükten başka bir şey değildir. Bu memleket tarihte Türk'tür, halde Türk'tür ve ebediyen Türk olarak yaşayacaktır.

Ne Mutlu Türk'üm diyene..."

M. Kemal ATATÜRK

NE MUTLU

Atatürk böyle söylemiş
Ne Mutlu Türk'üm Diyene
Hem de çok güzel eylemiş
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Gocunmaya gerek var mı?
Böyle demek bize ar mı?
İnkâr etmek büyük kâr mı?
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Türkiyelilik ne demek
Ardır bunu benimsemek
Yok bu numarayı yemek
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Bu milletin ismi Türk'tür
İsmi gibi cismi Türk'tür
İyi bakın resmi Türk'tür
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Gözüm toktur gönlüm toktur
İnsanlığa faydam çoktur
Tarihimde leke yoktur
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Hem yiğitlik erlik için
Hem bütünlük birlik için
Huzur için dirlik için
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Uzak durma bana öyle
Biz kardeşiz yaklaş şöyle
Bana katıl sen de söyle
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Bayrağa renk katanımız
Vatan bizim vatanımız
Yatan bizim yatanımız
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Hem bu güne hem de düne
Bakın nam saldığım üne
Orta Asya'dan bugüne
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Düşmeyelim namert ize
Kanmayalım yalan söze
Başka dost yok bizden bize
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Beraberdik hep yan yana
Anlatayım bir bir sana
Çanakkale şahit bana
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Sakarya'da kan dinmedi
Türk, Kürt, Çerkez, Laz denmedi
Yemen'e giden dönmedi
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Şehidimiz gâzimiz bir
Geçmişimiz mazimiz bir
Bak tarihe izimiz bir
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Vur yumruğu takır takır
İhanet zincirini kır
Durma ülkem durma haykır
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Ülkenin felâhı için
Mazlumların âhı için
Şehitlerin ruhu için
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Musul için Kerkük için
Kıbrıs için Türklük için
Birlik ve bütünlük için
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Gölgesidir benim sılam
Bayrağıma olsun selâm
Bilmem bundan başka kelâm
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

Düşünelim fikredelim
Hep bu sözü zikredelim
Hamd edelim şükredelim
Ne Mutlu Türk'üm Diyene
Ne Mutlu Türk'üm Diyene

ÜLKÜ GÜLÜME!

Ülkü gülüm, bir hasret sarar yüreğimi derinden
Sızlar yaralarım binbir yerinden.
Küçük bir sitem duymayayım dilinden;
Bütün karanlıklar inadına üstüme gelir,
Fırtınalar kopar yaralı yüreğimde,
Ülkü gülüm söyle, fırtınalar dize mi gelir?
Bir ümit ışığı ararken kara gözlerin,
Islak bakışlarında, bir damla gözyaşı olasım gelir...

Bir buruk ağıt varsa şimdi dudaklarımda
O şanlı destanların yerine,
Ben dayanamam ülkü gülümün
Saçlarının tek bir teline.
Göstermeyin gözyaşlarını, dayanamaz yüreğim,
Üşür bedenim, titrerim yine,
Alıp yüreğimi, kınalı ellerine koyuveresim gelir!...

Bir zamanlar doludizgin koşardı atlar,
Böyle boynu bükük değildi o eski yurtlar!
Yol gösterirdi Ergenekon'da bozkurtlar
Bir güzel yurt, bir şanlı tarih
Gelir gözlerimin önüne serilir.
Sonra yüreğimi kahreden bir sis perdesi;
Silinmesin diye hayali gözlerimden,
Kapatırım gözlerimi; işte o an, kör olasım gelir...

Yüreğim fatihalara muhtaç bir mezar taşı,
Yüreğim yağmura hasret bir kurak toprak!
Yüreğim uzak sevgisizliklerden,
İhanetlerden uzak ve uzak ikiyüzlülüklerden!
Yüreğim şikayetçi yapılan zulümlerden,
Şikayetçi her yerde feryat feryat!
Çaresizlik yağmur olup boşalırken gözlerinde,
Dudaklarında bir buruk ağıt olasım gelir...

Bir ümit sancısıyla kıvrandır geceler,
Bilirim geceler güne hasrettir.
Gözyaşlarıyla ıslanırken nurlu secdeler;
Bir rüzgâr eser Türkistan ellerinden,
Dünden bugüne selam getirir.
Yine filizlenir yüreklerde yetim sevgiler
Semalara açılan avuçlarda bir dua,
Secdelere kapanan bir alın olası gelir...

Sanma bu hasret tüter başımızda hep duman duman
Yine duyulur içimizi ürperten ezan sesleri,
Şanlı destanlar süsler dudaklarımızı birgün,
Birgün dalgalanırız yeniden bayrak bayrak!
Müjdelerle yüklüdür başımız üstündeki bulutlar,
Yağar beklediğimiz yağmurlar sağanak sağanak...
Ve çözülp büyüler, dile gelirken her zerre toprak,
Ana yurdun bağrında, bir avuç toprak olası gelir...

Ülkü gülüm, senin için söylenen bir türkü,
Yalnız senin adına yazılan bir şiir,
Senin için dökülen bir damla gözyaşı,
Kâinatı uyandıran bir acı çığlık olası gelir!
Kör karanlıklara sıkılan bir kurşun,
Tetiği çeken güçlü kuvvetli bir el,
Engel tanımayan deli bir sel
Ve uğrunda solan bir gül olası gelir!...

YOKLUĞUNDA BULMAK SENİ

Ey Mehlika gözlü güzel!
Bir ok şimdi sinemde bakışların
Bir sızı ki sorma gitsin
Nasıl yakıp kavuruyor
Sevdanla yanmak ne güzel ...

Güneşi koparıp da gökyüzünden
“Ne olur doğ” diye beklemek
Ay ışığına hasret ekip
Vuslata vuslat eklemek
Geçmeyen zamana inat
Beklemek ne güzel...

Çorak toprağa atılan tohum
Kavrulan sahrada ılık yağmur
Zifir karanlığa çakılan kibrit
Ve aramak en safıyla kendini
Sevmek ne güzel...

Bilmek seni yakında
Yakınında duramamak
Uzanmak sonra
İmkansıza uzanır gibi
Adem gibi, kement gibi saçlara
Dokunmamak ne güzel...

Yüreğimi ıkarıp
Bırakıvermek ayak ucuna
Bir iz beklemek sana ait
Bir mürce gece ve sabahlarda
Sonra eriyip gitmek ayak toprağında
Yerle bir olmak ne güzel...

Gülmeyi unutmak
Hep hasret arifesinde
Gülen gözlerinde
Tenhada kalmak
İnleyip durmak Şuaybca
Gözyaşı ne güzel...

Unutulup gitmek
Yırtılıp atılan
Takvim yapraklarında
Bir daha hatırlanmamak
Mısralarda, satırlarda
Kaybolup gitmek ne güzel...

En büyük nimet içinde
Nasipsizliği aramak
Divanelik sırrında yaşamak
En halis sevdayı
Mecnun olmak ne güzel...

Durmadan yazmak seni
Harf harf, hece hece
Mısralarla örmek
Şiirin burçlarını
Bitti demek ne güzel...

RÜZGAR

Bazen bir şarkıdır bana,
Kanımı kaynatan bu deli rüzgar.
Aniden neşe salar da,
İçime öylece bu deli rüzgar

Bilmem ki insanlara neyi müjdeler,
Hiç susmak bilmez uzun geceler.
Sanki, bitmez ayrılıkları heceler,
Saatler sürer de bu deli rüzgar.

Bir ıslık oluverir bazen,
Bir ürperti salar derinden.
Nereden geldiği bilinmeyen,
Hasretler kokulu bu deli rüzgar.

Yücelerden ovaya öyle bir iner,
Karı buzu ateşle eritir geçer.
Her estiğinde eker de gider,
Hasreti bağırma bu deli rüzgar.

Şiirlere söz, şarkılara beste,
Aşıklara en güzel birer nağme.
Onulmaz yarama ne büyük çare,
Olur zaman zaman bu deli rüzgar.

Ne ana, kardeş ne de yar,
Kapımı ansızın bir rüzgar çalar.
Kara kışta sanki bir bahar,
Yaşatır bana bu deli rüzgar.

Akar oluk oluk kanlı yaşlarım,
İki yana düşer artık kollarım,
Bu defa kapanır yaşlı gözlerim;
Kefenim de olur bu deli rüzgar,
Mezarım da olur bu deli rüzgar.

TEFEKKÜR

Memleketin isimsiz, namsız kahramanı.
Köyün hemşiresi, büyük, bilge adamı
Ülkemizin her şeyi canı ve cananı,
Kendi kendimize bir şey soruyor muyuz?

Başkasının kusurunu konuşuruz hep,
Kendi kusurumuzu araştırmayız pek,
Bizler de mi kusurluyuz acep düşünsek,
Kusurları kendimizde arıyor muyuz?

Neleri öğrettik biz neyi anlattık?
Çocuklarımıza neyi, nasıl aktardık?
Ne gibi deneyler, araştırmalar yaptık?
Doğru yaptığımıza inanıyor muyuz?

Deme bana sakın neyle, nasıl yapayım?
Hocam her şey para değil kurban olayım!
Yapanlar nasıl yapıyor düşün bakayım,
Maddeyi biraz geriye atıyor muyuz?

Para her şeyi çözmez sakın ha aldanma,
Onun pembe rengi mutluluk verir sanma,
Dünyanın boz bulanık renklerine kanma,
Mutlu olmayı huzurda arıyor muyuz?

Hakkımızı aryalım geri kalmadan,
Mücadelemiz birlikte asla yılmadan,
Fakat öğrencimize zararı olmadan,
Eğitime katkıda bulunuyor muyuz?

Okulda, dairede müdürüm, amirim,
Ben de etten kemiktenim bende insanım,
Derdimi ve sıkıntımı sordun mu benim,
Problemlerin nedir diye soruyor muyuz?

Kardeşim öğretmenim verelim el ele,
Hep beraber yürüyelim güzel günlere,
Canım vatanın ihtiyacı var bizlere,
Biraz da fedakar olabiliyor muyuz?

DİLEK

Önce eşsiz dilimi,
Oğuz'u Fatih'imi,
Kendi öz tarihimi,
Öğret be öğretmenim.

Ergenekon yurdumu,
Kılavuz Bozkurdumu,
Adaletli ordumu,
Öğret be öğretmenim.

Kime duyam kinimi,
Kime açam sinemi,
Kutsal İslam dinimi,
Öğret be öğretmenim.

Türk eğmemiş başını,
Milletler yarışını,
Terakki savaşını,
Öğret be öğretmenim.

Neden verdim canımı,
Niçin döktüm kanımı,
Kurtuluş fermanımı,
Öğret be öğretmenim.

Dinmesin ezanımız,
Susmasın ozanımız,
Yayılmak şanımız,
Öğret be öğretmenim.

Kimler kazdı kökünü,
Kimler çekti yükünü,
Şu mübarek ülkümü,
Öğret be öğretmenim.

Cihanı gezdiğimi,
Zalimi ezdiğimi,
Destanlar yazdığımı,
Öğret be öğretmenim.

Sevmem ben esareti,
Seçmişim hürriyeti,
Kurduğum Cumhuriyeti,
Öğret be öğretmenim.

Ceddimin emanetini,
Kafirin ihanetini,
Seçkin medeniyetimi,
Öğret be öğretmenim.

Kızıl elma neresi,
Kaldı bende hevesi,
Çin Seddi neyin nesî,
Öğret be öğretmenim.

Milletim ezilmesin,
Analar üzülmesin,
Kenetler çözülmesin,
Öğret be öğretmenim.

Sevgilim özgürlüğü,
Bölünmez bütünlüğü,
Tam Atatürkçülüğü,
Öğret be öğretmenim.

Askerimi öldürtme,
Vatanımı böldürtme,
Hainleri güldürtme,
Öğret be öğretmenim.

Devletim baki kalsın,
Milletim mutlu olsun,
İnsanlarım hep gülsün,
Öğret be öğretmenim.

Önce bana sevgiyi,
Barış denen olguyu,
O en yüce duyguyu,
Öğret be öğretmenim.

ÜŞÜYORUM

Sođuktan deđil bu űrpertim.
Kimsesizlikten űőuyorum.
Hayır tek başına değilim.
Kalabalıkta űőuyorum.

Çevremdeki insanlar nerde?
Geleceğine çalışıyor.
İnsanın son durağı nerde?
Hatırladıkça űőuyorum.

Yediğim belli, içtiğim de.
Daha fazlası çöplüğümde.
Kar yolları kapattığında.
Fakir gördükçe űőuyorum.

Acep dalga mı geçiyoruz
Kendi kendimizle, bilmem ki.
Başkasına mal yığıyoruz.
Giden gördükçe űőuyorum.

KERKÜK KİMİN?

Hakk ana gibi yar, Bağdat gibi diyar verdi,
Sonra yağma etti düşman, toprağa kan düştü.
Babam vatanını canından çok severdi,
Şimdi şehit oldu, bahtımıza hicran düştü.

Vuruluyor her gün, tomurcuk gibi çocuklar,
Gözyaşı, şehit kanı toprağa karışıyor,
Savaştır bu, savaşın dini imanı mı var?
Haçlılar müslüman öldürmede yarışıyor.

Ey Bağdat! Evliya diyarı, müslüman yurdu,
Bugün rahat yüzü görmez, senin ölün, dirin.
Ehl-i sâlip ordusu yine şu an kudurdu,
Ah! Ne belalı yermiş dünyada senin yerin.

Yüreğin yufka olur, şairlik varsa serde,
Musul, Kerkük için, yıllar yılı içim yandı.
Şimdiye kadar kaç kişi düştüyse bu derde,
Bu sevdaların sonu, varıp kabre dayandı.

Bir zamanlar dünya tarihini biz yapardık,
Yemen türküleri söyleten çöller utansın.
Atlara Tuna'da biner, Fırat'ta sular dık,
Din kardeşine silah çeken eller utansın.

Ne Osman'ımız Osman, ne Murat'ımız Murat,
Kelleleri koltuğa alamaz olduk bugün.
Ne Dicle'miz Dicle, ne Fırat'ımız Fırat,
Öz vatanda Türk üzgün, gurbette Kerkük üzgün.

Kabrinde kemiği sızlıyor şehit dedemin,
Fırat, Dicle bizimse koynundaki yar kimin?
Tövbemizi bozup, turan için ettik yemin,
Bağdat elden gitti, Kerkük adlı diyar kimin?

BAYRAK GÖLGESİNDE

Çağdaş geleceğe giden yolda, izindegiz Ata'mızın.
Eli elimizde, hep bizimle
Bayrağımız çelikleşmiş bileğimizde,
Gündüz yok-gece yok, bu ideal bizimle
Atıyoruz adımları övünçle ileriye.

Bir gölge ki, bu göklerde bizim kanımızın.
Bir vatan ki, bu toprak bizim ecdadımızın.
Dünyamız ki kurduğumuz, bütün varımızın.
İşaret parmağında gittiğimiz ufuklar,
Ulu önder Ata'mızın.

Anlamı var damarımızda asil kanımızın,
Cumhuriyetimiz var, emanetimiz yarınlarımızın.
O bizimle biz onunla, çağdaş uygarlık yolunda,
"Türkün" demekten gurur duyuyoruz,
İlke ve inkılaplarıyla her fikriyle, izindegiz Ata'mızın.

Yemin ettik şehitlerimizle, Çanakkale'de
Yemin ettik kurşun sesinde, milletimizin zor gününde.
Yemin ettik, "Kurduğumuz Cumhuriyet yaşayacak." diye.
İstiklal Marşı'mızla, Ata izinde, altı ilkeyle geleceğe
"Bu vatan Türk'ün." diyen, Ay-yıldız gölgesinde.

GÖZYAŞI

Ne vardır onun içinde bilinmez,
Aktığında kaybolur sanki gönül sızısı.
Bu bir deniz değil, ırmak desen hiç değil,
Altı üstü akıtılan, iki damla gözyaşı.

Kâh aşık selâmı, kâh bebek nidası,
Kâh hüznün ifadesi, kâh sevinç meyvası.
Bahsedilen mülk değil, para desen hiç değil,
Altı üstü akıtılan, iki damla gözyaşı.

Ne yazı var, ne kışı, ne de gecesi, gündüzü,
Beslenir gariplerin, çatlamaş çorak yüzü.
Söylediğim kar değil, yağmur desen hiç değil,
Altı üstü akıtılan, iki damla gözyaşı.

Yok bilirsiniz değil mi, dertlilerin yoldaşı,
Arkadaştır her zaman, bazen olur sırdaşı.
Tanıttığım dost değil, ahab desen hiç değil,
Altı üstü akıtılan, iki damla gözyaşı.

GURBET

Gurbet, inandım. Senin tılsımlı oltaların var,
"Adam olmak" adına kaç genci kaçırdın.
Sılada analar ağlar, babalar ağlar,
Oğullarına, günleri zehir edip içirdin.

Kardeşlerimin kimini aldın, kimini sattın,
Tam iyileşirken yüreğimdaki yaralar,
Bu sefer de oğulcuğumu aldattın.
O da düştü ağına neye yarar?

Gerçekleri, acı söyleyen ayna gibisin,
Yaşlıya yaşlı, çirkine çirkin denmez ki.
Gurbetin insanı adam edişi var ama,
Bu kadar da acımasız olunmaz ki.

Ellere yakında, bize uzaklarda sattılar,
Aldığımız da beş para etmez beylikler.
Hep biz gibi garipleri aldattılar,
Gurbet, al verdiklerini, aldıklarını geri ver.

Gurbet, oğlun kızın var mı senin?
Sanırım varsa da üveydir.
Ya da okuluna evinden gidip gelmiş,
Bey oğlu beydir.

Gurbet, sen akbabalardan betersin,
Körpecik yavruların peşine düşersin.
Onlar sabredip, ölmemizi beklerler ama,
Sen adamı ölmeden önce yersin.

Gurbet, sana selam verilmez ama,
Oğlumu rehin aldın. Ocağına düştüm.
Hikmetinden sual sorulmaz ama,
Yine gencecik insanları ağlatır mısın?

ÖĞRETMENİM

Senin her halini ancak senin gibi yanan bilir,
Senin gibi yaşayıp da seni her gün anan bilir.

Fil dışı kalelerden bakmayın diyenler bakıyor,
Göz yaşların Ceyhun olmuştur, sessiz sessiz akıyor.

Öğretmenim sen ki fedakar mesleğin neferisin,
Açlık ve yoksulluk içinde yürüyen seferisin.

Her şeye rağmen mum gibi yanıp, ışık saçıyorsun,
İlim, irfandır önderin cehaletten kaçırıyorsun.

Milli kültür miras dedin, aktardın yeni nesile,
Bugünler seni hatırlamak için oldu vesile.

Bu kutsal çalışmalar ki; senin yegane gayendir,
Ülkemdeki bu başarılar ancak; senin payendir.

İçindeki buruk bir coşku, bakışında hüzün var,
Tasasız yaşadığın ne baharın ne de güzün var.

Bil ki; sorumluluk büyüktür, sorunlarla yürümez,
O önder ki, rehberimizdir, ümitsizlik bürümez.

Atam: "Hayatta en hakikî mürşit ilimdir" dedi.
Bizlere önder olup yol gösteren başöğretmendi.

FIKİR

Fikirsiz bir baş neye yarar,
Şapkaya kalıp olur ve kokar,
Madem ki insanız farklıyız bu kadar,
Düşünmeliyiz, zira insan ölür fikirler yaşar.

Paran, pulun olsa ne yazar,
Fikir fakiri isen eğer,
Birgün çark tersine döner,
Anlarsın, galip gelen oymuş meğer.

Üzüm üzüme baka baka kararır,
Kararmak ki karanlıklar yaratır,
Kurtuluş aydınlanmaktır,
Bunun yolu da okumaktır.

Tabanca, bıçak artık oyuncak,
Fikirler yansıyor ancak.
Tek bir söz vefasızları yıkacak,
Uğraş, didin, düşün budur hak.

KAR VE ÇOCUKLUĞUM

Artık kar yağmıyor,
Durdu.
Bahar yavaş yavaş,
Yüzünü gösteriyor.
Çok severim karın yağmasını,
Üzerime lapa lapa düşmeli,
Ben yürürken, yolumu kesmeli.
Bilmem kar tanelerini,
Hiç incelediniz mi?
O muhteşem şekillerini,
Fark ettiniz mi?
Çocukluğumdaki yıldız yıldız
Karlar; artık yağmıyorlar..
Çocukken özellikle,
Siyah mantomu giyerdim.
Siyah üzerinde, beyaz...
Uh...! Keşke hiç gelmeseydi yaz...
Koluma düşen kar tanelerinin,
O kelebek kanatlarını,
İncitmeye çalışır,
Bozulmasınlar diye; hareket ettirmezdim...
Yağmıyor; yağmıyor artık o karlar,
Bana mı küstüler?
Ama ben; onları,
O yaprak yaprak kar tanelerini
Özledim...
Özledim, karda izdüşümü yapmayı,
Özledim, karlara gömülerek yürümeyi.

Ve ben, özledim;
Yokuşlardan kızak yapmayı...
Yağmıyor, artık gelin tülü karlar,
Yağmayacak da...
Bu değişken deli dünyaya,
Onlar da ayak uydurdular,
Hızlı hızlı yağıyorlar...
Şekilleri belirsiz, renkleri beyaz olmayan,
Karlar yağıyor.
Bu zalim dünyaya,
Onlar da uydular, iki renkli oldular..
Bu ebruli dünyaya,
Beyaz olarak yağsalar ne fayda...!
Onlar bile, bu kirliliği tabiatı,
Kapatamazlar..
Beyaz tüllerimin, yıldızlarımın aklığı bile,
Bu kirliliği örtemez...
Ama ben; tüllerimi, yıldızlarımı,
İstiyorum.
Yapraklarımı, kelebek kanatlarımı,
İstiyorum.
Ben çocukluğum gibi
Tertemiz yağın
Karları istiyorum...
Ve ben;
Çocukluğumu geri istiyorum...

ŞEHİTLERE AĞIT

Osmanlı Sancağı Çat'ta Yavi'de,
Ermeni piçleri Türk'e saldırdı.
Daha onbeşinde gençleri de var;
Sakallı dedeyi, genci soldurdu.

Böyle bir vahşeti tarih az gördü,
Otuz iki yiğit bak şehit oldu,
Hain kurşun sesi geceyi böldü;
Ermeni dölleri vahşet yağdırdı.

Yavi'li güvendi o mert ruhuna,
Giremez! diyordu,kalleş,köyüme.
Yarab bu ne acı düştü canıma,
P.K.K. köpeği gülü soldurdu.

Devlet töreni yok, tabut nerede?
Kefen yetişmiyor, şehitler elde.
Yürüyor Bozkurtlar tekbirler dilde,
Kartal bakışlımı ecel yoldurdu.

Türk milleti başın sağ olsun derim,
Mevzide bekliyor kadının, erin,
Başımız dik ama yaramız derin;
Yürek dayanmıyor, beynim dondurdu.

*NOT: Bu şiir 25 Ekim 1993 te Erzurum-Çat-Yavi Beldesinde
33 vatan evladının P.K.K.tarafından şehit edilmesi sebebiyle
yazılmıştır. (Hece vezninde yazılmıştır.)*

ÖĞRETMENİM

Her bilginin sensin ilki,
Sen öğrettin şarkı türkü,
Her fırsatta Atatürk'ü
Andı, benim öğretmenim.

Karanlıklara vurdu kelepçe,
Hiçbir şeyi göstermedi gerekçe,
Yurdun her köşesine mertçe,
Gitti, benim öğretmenim.

Öğretmekti amacı atasını, aslını
Aydınlatmak için gelecek neslini,
Kahpe kurşunlara engin göğsünü,
Gerdi, canım öğretmenim.

Yunus'tan samimiyet, Mevlana'dan hoşgörü,
Atatürk'ten nasihat, medeniyete yürü,
Kılavuzun karınca ve yahut da arı
Olsun, dedi öğretmenim.

Parolan; çalış boş durma sakın
Yediden yetmişe herkese hakkın,
Her akşam evimizde senin adın
Geçti, canım öğretmenim.

Bilgilerin sanki sağanak yağmur,
Yoğurdun bizleri olduk mu hamur?
Beni öğretmen, Ayşe'yi doktor, Ali'yi memur
Yaptı, benim öğretmenim.

Vatan, millet, bayrak, sancak
Bunlar nasıl korunacak?
Şehit olunarak ancak,
Dedi, benim öğretmenim.

Bizler için, geniş dünya görüşü
Tatlı rekâbeti, sonsuz yarışı
Mutluluğu ve toplumsal barışı,
Yaydı, benim öğretmenim.

Vatan mukaddestir inciden inci,
Sorumludur ondan yaşlısı genci,
Hepimize çevre, dostluk bilinci,
Verdi, benim öğretmenim.

Uygarlığın temeli elbette ki bilimdir,
Anadolu, zor dokunmuş, çok desenli kilimdir,
Bu kilimden ip çekenin hakkı, ölümdür.
Dedi, benim öğretmenim.

Tazecik, tertemiz, tatlı çocuğum
Severken derdinki mavi boncuğum,
Seninle hayat tomurcuğum,
Açtı, canım öğretmenim.

Sarılın Türk bayrağına,
Sakın gelmeyin oyuna,
Türk'ü, Alevi'yi, Kürt'ü
Birleştirip kazağına
ÖRDÜ, benim öğretmenim.

SEN ...

Sen,
Ayrıldığında kentten,
Arkanda birkaç suzinak beste,
Ve kahverengi gözler bırakacaksın...
İnsanlar işlerinde güçlerinde,
Bir çocuk mutsuzluğuna ağlayacak...
Orta yaş bir kadın, gözleri dalgın,
Küpe çiçeğini sulayacak yine...
Aşk, baharatçı dükkanlarında,
Padişah macunlarının raflarında satılacak,
MüŐterileri menekşe yorgunu...
Sen,
Ayrıldığında kentten,
Ellerinde bölük p r k umutlarla insanlar,
Evlerine dönecekler umarsız...
Güneşli havalarda aşık olamayacak,
Yağmurla ıslanamayacaklar.
Ve yine sevgililerini koklamadan uyuyacaklar...
Oysa sen,
Ayrıldığında kentten,
Yutkunamadığın duygularını da beraberinde götüreceksin..
Gözlerini hep taşıyacaksın yanında,
K c c k yüreğine bir Şeyler anlatacaksın,
Sessiz, gizli, kendin duyacağın kadar..
Sen,
Ayrıldığında kentten,
Acıyı  alacak Şarkılar...
Ve sen bunu hep bileceksin...

ÖĞRETMENİM

Annem, babam sonra seni tanıdım.
Dürüstlük, hoşgörü, saadetsin sen.
Sınıfımızda bir damlacık can idim,
Mimar sensin, usta sensin, pir sensin!

Seni gördüm bilgi, ışık kaynağı
Sen çok şeyi, sen her şeyi bilensin.
Sen tanıtın bayrağı ve sancağı,
Mürşit sensin, ikbal sensin, yön sensin!

Öfkeye, kedere ve kaygılara,
Kalbin kapalıdır bütün bunlara,
Seninle koşarız mutluluklara,
Sabır sensin, neşe sensin, sulh sensin!

Herkesin gönlünde tahtın var senin,
Öğretmenim sen nadide bir gülsün,
Cahilliği yenmeğe de ahдын var senin,
İlim sensin, irfan sensin, fen sensin!

Tüm dünyayı sınıfıma getirdin,
Anladım ki bir Atatürk de sensin,
Milletimi aydınlığa götürdün,
Ufuk sensin, ışık sensin, yol sensin!

Dönüp baktım tarihteki maziye,
Bunları gençliğe öğreten sensin.
Matem şehitlere, selam gaziye,
Tarih sensin, şeref sensin, şan sensin!

Öğretmenim yolundayız yolunda,
Vatan sensin, millet sensin, fert sensin!
İman göğsündedir, kuvvet kolunda,
Bana göre en mukaddes kul SENSİN!

BATAR GİDERSİN

Güvenme dünyanın tatlı haline
Göçmen kuşlar gibi öter gidersin
Sahip olmazsan eğer diline
Yoksa bu alemde batır gidersin

Tanyeri ağarıp güneş doğarken
Martılar da gemilere konarken
İçin sıla hasretiyle yanarken
Öylece toprağa yatar gidersin

Boz tepeler taze kekik kokuyor
Yar mektup göndermiş eller okuyor
Ağaçlar derdinden yaprak döküyor
Gurbetin yolunu tutar gidersin

Beşik Deresi soğuk suyum
Yeter üzme ben de Allah kuluyum
Sevmekten vazgeçmem kötüdür huyum
Sen de sevda diye yiter gidersin.

PAZAR

Gezerim pazar yerini,
Görürüm hepinizi.
Sağa sola koşarsınız.
Hızlı hızlı yürürsünüz.
Yüksek sesle bağırsınız.
Kamyon kasaları açılırken
Dökülür yere kavunlar karpuzlar.
Boş kasalar üzerine tezgahlar kurulur.
Tartışmalar ağız kavgaları,
Bir metre yer için yapılır.
Her şey tatlıya bağlanır sonunda.
Kısa süren bir sessizlik.
Bakarım tezgahlara mal dizilir.
Domatesler, biberler, patlıcanlar,
Üzümler, elmalar, şeftaliler
Binbir çeşit ve özenle düzenlenir.
Müşterilerin gözüne hitap eder.
Kalabalıklaşmaya başlar her taraf.
Şu kaç, bu kaç, o kaç diye,
Fiyat sormaya başlar müşteri.
İşte o an kulaklarınız patlar gürültüden,
Pazarcılar gevşemeye gülümsemeye başlar.
Para kasaları dolmaya başlamıştır.
Pazar hareketlendikçe ortalık kızıdır.
Rekabet başlamıştır artık
Müşteri de halinden memnundur.
Ucuza alacaktır herşeyi,
Yoğun bir alışveriş trafiği içinde,
Aşağı yukarı dalaşmaya devam ederim.
Pazarcıları düşünürüm hep.
Halleri gözümün önünden hiç gitmez.
Geçim derdi onların omuzlarında,
Daha fazla yük oluyor gibi...!

HASRET!

Çık meydana görün, salın.
Sevgiyi dört yana salın.
Kem söz deme, hayır işle,
Sonun ölüm, binek salın.

Malum mu ne olacak yarın.
Hak olmalı, dünyada yârın.
Her zerren Hu diye inler
Hançer alın, bağrım yarın.

Alem çiçek, bezek, gelin.
Seyre, temaşaya gelin.
Mağrurlanma deli gönül,
Hep engin ol, dize gelin.

Gün olur ağarır saçın.
Hayrı her bir yana saçın.
Gülle vuslat eyle canın,
Narı yakmaz teni sacın.

Ne güzeldir benim dilim.
Hak'kı söyler özüm, dilim.
Ben dilimden vazgeçmem,
Eyleseler dilim dilim.

AŞK ve BEN

Meraklı bekleyişler, titreyişler, çılgınlıklar yaşanır.
Elbette bir amaç içindir bütün bunlar.
Tatlı sulu bir meyve tadar gibidir insan.
İlişkilerine içine ruhunun derinliklerine işler bu duygu.
Neler anlatır?Nasıl mutlu yaşatır inanı...!

Aşk Aşk! İlahi aşkı, mecazi aşkı anlatıyorum size,
Karalar giyerim, üzülürüm. Aşk olmasa dünyada.
Derin bir aşkla gönülden severim yaratılanı.
Eskiye, yeniye, çiçekleri, kuşları bütün varlıkları ve İnsanı;
Merak ederim, hep. Dünyada sevgisiz aşksız yaşayan var mı?
İlgisiz, isteksiz, mutsuz bir bekleyiş içindedir onlar.
Ruhsal sıkıntı ve keder yaşanır. Ömürlerinde...!

Necip Zeybek
Eskişehir Şubesi

ÇINGIRAKLI GELİN KIZ

Yurdumun nazlı gelin kızı,
Güzel Marmara'm.
Eteklerin zil çaldı her gece,
Denizde, sahildep, parkta, bahçede.
On yedi Ağustosta, bu gece,
Neden tez bitti eğlence!..
Nazlı Marmara'm,
Neden karalar giydin,

Yeşil elbisen üstüne?
Ne arar gözlerinin feri,
Gecenin gözlerinde?
Mahzunsun bu gece,
Ağrın, sancın mı var?
Neden baykuş sesini,
Ağustos böceğinin sesine katar?..

Bir sır var bu gecede,
Ateşler içinde kara yazılı gelin,
Uzanmış boylu boyunca yatar.
Meydanlarında top oynar in cin.
Akrep üçe yaklaştıkça,
Gölcük'te gelin kızın yüreği,
Gümbür gümbür atar.

Ve o uğursuz saat gelir çatar.
Titreyince gece,
Titrer elindeki binlerce gizemli çingirak,
Sarsılır gök ve deniz...
Mavilikler tutuşur el ele,
Sarsılır şehitlerimin yadigarı,
Kutsal toprak,
Karışır bir meçhul sele.
Marmara'mda başlar deniz nerede,
Biter toprak nerde?

Sallanır gecenin elinde binlerce çingirak,
Sarsılır zengin, muhteşem konak.
Öter içi çın çın; dışı çın çın...
Sarsılır demire aç,
Çimentoya aç, dev apartman.
Tir tir titrer yoksul gecekondü,

Yaşlı barınak...
Öter içleri çın çın, dışları çın çın...
Sokakta yükselir nidalar:
"Deprem var!.. Kaçın kaçın!..."

Marmara'mda yaşanan can pazarı,
Can tatlı, kaçsın!..
Lakin nereye, nasıl kaçsın?
Uyku, ö lümün tatlı yüzü,
Nasıl dirilir hastası, yaşlısı, öksüzü!...
Nasıl kaçar koca koca apartmandan,
Telaşlanan şuursuz insan?...

Çıngırak çın çın öter.
Durur dönen Dünya,
Yerine başım fır döner.
Durur ilerleyen zaman,
Döner ters yüz,
Geri genişler mazimde zaman:
İlkin canlanır hayalperest, günahkâr gençliğim,
Yanımdan gelir geçer.
Kimliğini arayan çocukluğum,
Top oynar gözümün önünde...
Korunmaya muhtaç bebeliğim,
Ağlamaktadır hayal perdesinde.
Ve canlanıverir özlediğim yüz,
Rahmetlik annem,
Korumak için bebeğini,
Ahretten döner!...

Korkmadım Allah'ım,
Hiç bu gecedeki kadar,
Ayaklarımın altından,
Döşemeler kayar;
Üzerime üzerime gelir,
Karşımdaki duvar!..

Haydi, ben bir başımayım,
Varsın yok olsun evim barkım,
Hatta razıyım çıksın canım!..
Ya üst kattaki Hüsniye ablam...
Yaşlı yatalak halası,
İşçi emeklisi babası,
Üç çocuk, bir de kocası,
Yıkılırsa yuvası,
Dayanamaz Polyanna ruhlum,
Düşüncesine bile dayanamaz,
Kalp hastası, zavallı Hüsniye ablam!...

Yalvarırım Allah'ım,
Yörüngesinde dönsün gayri duran Dünya!..
Seyrinde aksın gayri işlemeyen zaman,
Yalvarırım çökmesin,
Çökmesin barındığım bu apartman!..

Yalvarırım sussun,
Sussun gayri şu zehirli çingırak,
Ne zormuş, ah...ne zormuş Allah'ım,
Dünyada cehennemi yaşamak!..

Dinleyin, lütfen dinleyin,
Çıgıllıklarıyla karanlığı yırtan,
Şu genç anne, kimsesiz insan;
Nasıl da meliyor bebeği için!..
Evinin direği gece işinde,
"Allah'ıma emanet olun!", der,
Her gece işe gidişinde,
Yavrusunu ve eşini öper,
Tedirgin ve gözleri geride,
Öyle iner merdivenlerden.

Masum bebek daha altı aylık,
Ayak ucunda, beşikte,
Uyur masum masum...
Anası değil, deprem sallar,
Masumu böyle hoyrat hoyrat,
Anasının bütün yalvarıp yakarışına inat...
Caninin çingırağıyla, karanlığın kollarında,
Uyur bebek, uyur masum masum...

Ana bu, koşmak ister,
Kucağına alıp, kendi kollarıyla sarmak ister.
Bu zalim zelzele,
Evini başına yıkar da almak isterse bir can;
Bebeciğinin yerine,
Kendi canını vermek ister...

Koşar, koşar ananın ayakları,
Koşar beyni,
Koşar bedeni,
Lakin tutamaz,
Tutamaz bebeciğinin minik ellerini!..
Oysa şuracıktadır,
şuracıktadır altı aylık kuzusu.
Uzansa değecek,
Ah, bir doğruluverse...
Uzanıverse...
Yavrusuna sarılıverse, neler vermez zavallı annecik!..
Lakin ne mümkün!..
Ruhundaki deprem,
Dumura uğratmış bir kere bedenini,
Söz dinlemez ki eli ayağı!...

Bebecik uyanır,
Anneciğini oyun yapar sanır.
Güler bebecik..
Anne ağlar, bebek güler...

Gecenin elinden düşer yere
Tek tek binlerce çınırak,
Öterler hep birden çın çın...
Bu son sallanışıdır bizim apartmanın.
şahadetler yükselirken gökyüzüne,
Annenin donuktur yüzü,
Gözleri donuk...
Hurdahaş olurken taş toprak,
Yaşlı genç, çoluk çocuk,
Bebek ağlar anne güler!..
Ertesi gün hayrete düşer,
Yüzünde tebessümle ölen,
Genç annenin göğsünde,
Ağlayan bebeciği görenler!...

Canım Marmara'mda yaşanan kıyamet anı,
Can pazarı...
Pazarda satılan ayva nar değil,
Kaybımız büyük,
Anlatılacak gibi değil!..
Yanıp yıkılan,
Yalnız ev, apartman,
Bağ, bahçe değil!..
Kanayan yanımız,
Yalnız el ayak, kafa, kol, bacak değil!..
Karayazılım gelinim, nasıl anlatayım?
Acımız büyük,
Kaybımız yalnız yaşlılar,
Çoluk çocuk değil!..
Yitirdiğimiz can bir değil,
Bin değil, on bin değil!
Karayazılım;
Yok olan yalnız insanımız değil;
Umutlarımız, geleceğimiz değil,
Denize verdiğimiz vatan toprağımız değil!..
Nasıl anlatayım, nasıl,
Canım Marmara'm,
Senin kederini anlatmaya,
Benim şairlik gücüm yetecek gibi değil!...

ÖYLESİNE BİR NOSTALJİ

Yeni bir günün başlangıcında yola koyulurken,
Sert, asabi, otoriter olup,
Tüm kuralları uygulayacağım,
Hiç kimseye imtiyaz sağlamayacağım,
Diye düşünürken...
O karabasan belirir karşımda:
"Ayağını denk al!"

Üzülür boynumu bükerim.
Tamam biraz mülayim olayım.
Görmeyeyim, duymayayım, söylemeyeyim derken
Yine o belirir.
"Sen ne pasif adamsın. Biraz sevecen ol"

Evet en güzeli biraz sevecen olmak.
Hani o gözlerimin içine bakarak;
"Öğretmenim" sözünden sonra.
İçimden gelen tüm samimiyetle sarılıp,
"Söyle canım benim." Demek gelir içimden.
O kaba ses böler güzel düşlerimi.
"Sapık. Utanmıyor musun?"
İçimi bir ürperti kaplar, titreyerek kendime gelirim.

En güzeli sabah otoriter, öğleden sonra mülayim olmak.
O an omzumda bir el.
"Kişiliksiz. Ya olduğun gibi görün ya da görüdüğün gibi ol!"
Tüm düşüncelerim allak bullak olmuş,
Basamakları inerken yavaş yavaş,
Çöküp kalırım yere.

Ne olmam gerekir diye düşünürken,
Farkında olmadan, sağ elim gitmiş çeneme.
Aniden önümde bir karaltı belirir.
Bir flaş parıltısı beni kendime getirir.

Ağır adımlarla yürürken eve,
İki günüm vardı, yeni bir kimliğe bürünmeme.

Hafta başı yeni bir umutla çıktım basamakları.
Girişte anlamsız bakışlar karşıladı beni.
Süzerken etrafı anlamsız boş,
Okul panosunda bir gazete, manşette bir flaş haber.
"Falan okulun,filan öğretmeni."
Benliğimi ararken düşmüştüm Bakırköy'e.

Belli ki biraz istirahat ettirecekler.
İyi gelecek dinlenmek belki yorgun bedene.
Pranga yok asla düşüncelerime.
Savunma hakkımı bırakıyorum ,
Bir daha ki öğretmenler gününe.

BEYAZ AKŞAMLAR

Beyaz akşamlarda,
Lapa lapa hasret yağar,
Uykuyla savaşırsın bu seveda,
Dağları eritir bu yürek,
Sabaha kadar...

Beyaz akşamlarda,
Sancılı türküler ışırsın,
Yarı ağıt, yarı çığlık...
Al erir kar, ılık ılık...
Bayrağım bayraklaşır,

Beyaz akşamlarda,
Kurşun yağar lapa lapa,
Uzakları örter kefen gibi...
Kan gölünde uyur çocuklar,
Arap, Afgan, Çeçen gibi.

Beyaz akşamlarda,
Kimi yürekler buz tutmuş,
Kimi evler şen şakrak,
Varlık içinde "Var"dan uzak,
Ölümü unutmuş...

Ve... Artık,
Uyusun çocuklar ana kucağında.
Ölen hasret olsun, zulüm ölsün.
Uykuları huzur bölsün.
Güvercinler yağsın lapa lapa
Beyaz akşamlarda...

HAZİN HAZAN

Gezinirken bilinmez vadilerde
Sessiz
Yağmurlu kederleri bulaşır gecelerin
Bana ulaşmasaydı
Kısalmasaydı damlalar
Rengi değişmeseydi karanfillerin

Yaprak seslerinde kaybolmuşum
Yalnızlık sanki mevsimle bitecek

Diyorum ki:
Senin de sonbaharın sevdasız olur belki
Bu hüznün serpilen zamanda
Seyredersin ince bakışlarla
Kavuşmayı bekleyen yürekleri ararsın
Bulutlar getirdikçe hasret haberlerini

Diyorum ki:
Bundan sonra ağlarsın geceleri
Dalarsın geçen zamana
Sen yalnızlığı da bilirsin

KAYIP UZAKLAR

Bilmem ki nerede saklansak
Yıldızlardan sözlerden
Gecenin kanayan ortasında
Kalplerden düşen taşlardan
Yüzlerce eksiğiyle gelirken yaşam
Kaybolmak yeter mi
Bir mumla birlikte gölge gibi
Ya da korkuyu yenmek bir süre de olsa
Binlerce gölgeyle birlikte
Titremeden

Her bir şeyi bırakıp kendi karanlığında
Çekip gitmek vardı bu şehirden
Görmeden yüzlerin içindeki yalnızlığı
Uzamak gecenin ortasında
Kimse bilmeden
Hazır herkes özlemlerinin telaşında

SEVDİĞİM

Bir yanda ayrılık, bir yanda seveda,
Öldürdün sevdiğim, öldürdün beni.
Hasret tezgahında, tam kırk parçaya,
Böldürdün sevdiğim, böldürdün beni.

Ne zaman dokunsam, aşkın teline,
Dön olur yollarım, figan eline,
Eziyet ipliyle çile gölüne,
Daldırdın sevdiğim, daldırdın beni.

Hatıran canlanır, gelir gözüme,
Yalandan da olsa, gülsen yüzüme,
Ne olur inansan, artık sözüme,
Kandırdın sevdiğim, kandırdın beni.

Kadir'in bağrında, yanan közlere,
Düşlerin sebeptir, hep bu sözlere,
Bağlayıp gönlümü, ela gözlere,
Çaldırdın sevdiğim, çaldırdın beni.

NERDESİN ÖĞRETMENİM NERDESİN?

Hilal YIDIZ !
Buradayım öğretmenim.
Hilal YIDIZ!
Buradayım öğretmenim.
Hilal YIDIZ !
Buradayım öğretmenim, buradayım.
Nerdesin? Korkuyorum.
Hani gelecektin?
Hani öpecektin gözlerimizden?
Hani ısıtacaktı sevginiz, yüreklerimizi?
Nerdesin? Üşüyoruz öğretmenim.
Yapayalnız kimsesiz kaldık,
Küçük askerinizi Ali de yanımda.
Nerdesin? Ağlıyor öğretmenim.
Hani diktiğimiz fidan var ya ...
Nerdesin? Sensiz yeşermiyor öğretmenim.
İlk kez sensiz gezdiğim bahçede,
Düştüm de kaldıran olmadı.
Hani derdin ya: "İlme kilit vurulmaz."
Şimdi okul kapalı,
Nerdesin ?
Açan yok öğretmenim.
Pencereden baktım içeriye,
Ders veriyordun.
Nasıl da sevinmiştim.
Nerdesin ?
Hayalmiş öğretmenim.
Birden bayrağımızı aradı gözlerim,
Nerdesin ?
Gökyüzü bomboştu öğretmenim.
Gel artık, kurumasın fidanlar
Gel artık, dalgalansın bayraklar
NERDESİN, ÖĞRETMENİM NERDESİN !!!

ŞEHİTLERE

İnsan çözülmaz bir sır
Et ve kemik yığını
Koşar ideale doğru
Yaşamadan çağını.

Ruhlar ulaşırken
Ebedi benliğine
Geldiği yere döner
Kara talihlisine

Kan ve çamur yığını
Alırken son şeklini
Yıllar önce almışlar
Ebedilik fikrini

Cisimler yaşasa da
Kuru ağaç gibidir
İdealsiz yaşamak
Serserinin işidir

Biz ki fikir meydanlarını
Adım adım geçmişiz
Bayrak olan sembolü
Kanımızla çizmişiz

İnananlar koşmakta
Zaferin zaferine
Mertebeler az gelir
Ülkünün neferine

Koşar adım ilerler
Onun yılmaz erleri
Ey sevda uğruna yükselen ruhlar!
Sizler yazacaksınız şanlı zaferleri.

GÖZLERİNİN GÖKLERİNE SİĞİNİRİM SESSİZCE

Sessiz bir rüzgar okşar
Gecenin bakir tenini.
Bir el dolaşır saçlarımda gizlice,
Tel tel ağlar saçlarım
Eski bir şarkının gölgesinde
Yılgın bir avuntu dizilir
Can ipliğime.
Ayaza keser yüreğim,
Donarım çölllerinde.
Dayanamam,
Gözlerinin göklerine sığınırım sessizce.

Asırların yorgunluğuyla kıvranırken
Saçlarımdaki her bir tel,
Beyaz güvercinler yollarım
Gözlerinin zindanlarına.
Simsiyah iklimler süzülür kirpiklerimden
Turuncu gün doğumlarına.
Gelinciklerin boynu bükülür
Gönlümün aynasında.
Umutlarım tükenirken bu sonsuz bekleyişte,
Dayanamam,
Gözlerinin göklerine sığınırım sessizce.

Bir kız çocuğu düşer gözlerimden
Lacivert akşamlara.
Sonra on çocuklu bir anne olur
Kimsesiz bir konakta.
Kara trenler geçer yüreğimden,
Kül rengi hüznler bırakır
Kızıl şafaklarıma.
Bir bahar dalı beklerken,
Bir kelebek gibi takılırım ışığına,
Kırılır kanatlarım,
Düşerim ateşine,
Dayanamam,
Gözlerinin göklerine sığınırım sessizce.

ÖĞRENCİLERİM İŞÇİ BENİM

Öğrencilerim işçi benim
Gündüz çırak, kalfa, hamal...
Geceleri uykulu gözleri,
Yarım kaldı ödevler!

Kırk sıralarda yıldızlı gözler
Her biri farklı yanar, farklı söner
Bir düşüncedir alır sınıftan gider!
Üç beş kuruş getirebilsem eve!

Kimisinin babası yok; ayrı kalmış kimisi
Kimisinin evinin direği annesi
Günde yarım torba fıstık içi geçimi
Çalışmam gerek diyor on yaşındaki bebeğim !

Felç olmuş babası, kamyon şoförümüş
Ne abisi varmış, ne emmisi, ne dayısı...
Hoş, olsa da onlar da aynı
Ben istemez miyim, diyor PEKİYİ almayı!

Bir gün derse geç girdi on dakika, on dakikacık
Yeniydim bilmiyordum yemin ederim
Bir tokat attım ve düştü damlacık
Öğretmenim, dedi ona değil kendime ağlıyorum!

Şaşmış kalmış okyanusta bir yelken gibi
O yandan bu yana savrulup duruyor
Geçim sıkıntısı içinde bir top mermisi gibi
Kıvrılarak büyüüp kavuruyor

Uzamış tertemiz saçı ve yok berber parası
Beyaz gömleğinin siftilmiş yakası
Ben nasıl isteyeyim boyayı, fırçayı...
Ve açken bunlar,
Ben nasıl anlatmadan geçeyim?

...ama hürmetle gözlerinden öperim
Tüm bunlara rağmen şimdi karşımdalar
Ya gelmeselerdi ve niçin geldiler?
Kaloriferi yanmayan sınıfa rağmen.
Çocuk yaşlarında dev gibi adam bunlar
Umut kokan dertli dertli türkü söylüyorlar
Ve bunların hayalleri de başka !
Sadece ve sadece ilgi bekliyorlar.
İlgi var mı yok
Ona rağmen patlatıyorlar tomurcuklarını
Ve içleri gül kırmızısı mis gibi.
Düşünüyorum!
Güneşin yamacında bir mum gibi kaldım
Hayat dersi veriyor yavrucaklar, mücadele
Görev bizim, ter onların.
Sabah beşte kalkıyor, öğlenci ha bu
Çarşıya yürüyerek gidiyor bir saat
Elinde boya kutusu dünya kadar ağır
Sen istediğin kadar 'ÇAĞDAŞIZ' diye bağır

...ve başlıyor üç-beş ayakkabı silmeye
Belki bir iki bilemedin üç ekmek parası
Onu da dolmuşa veremez ya...
Tutuyor okulun yolunu
On dakika geç giriyor derse
Yok yazılmış yok yere
Bir kaç da tokat yiyiyor doyuyor belki
Sabah kahvaltısı da yoktu zaten
Bu iyi oldu bedavadan!

Müdür de geç kağıdı vermiyor
'YARINIMIZ'
Okul kapısının önünde düşünüyor!
Düşüyor belki, belki düşmüyor
ŞANS
...ve çağdaşlık,
Zorunlu eğitim on beş milyon yıl
...ve eşitlik,
...ve adalet,
...ve daha bilmem çok şey...
Üç beş kişinin çocukları,
Kolejlerde,
Avrupa okullarında okuyor!
Vergilerimizle, vergileriyle!
Okumuyor çar çur ediyor,
Paramızı, yarınımızı
...ve bizi satmasa keşke
Gelse çalışsa.

Öğrencilerim işçi benim
Gündüz çırak, kalfa, hamal
Geceleri uykulu gözleri
Yarım kaldı ödevler.

Off öğretmenim işte
Not vereceğim
Yavrularıma yıldızlı PEKİYİ yani beş
Sisteme sıfır

SESLENİŞ

Ah Ah, Atlarımız aldır, bozdur, yağızdır,
Kimimiz Kıpçak, kimimiz Oğuzdur.
Azer yoksa, Kırgız yoksa, biz de yoğuzdur.
Türklük teşbihini dizmeye geldik.

Her biri, gül gül olup açılmış
Aleme Oğuz'un kokusu saçılmış.
Seherlerinde bülbül-ü şeyda şakımış,
Destanları yeniden yazmaya geldik..

İnkâr etmeden bin yıllık aslını,
Hep birlikte var edelim Asımın Neslini,
Medeniyet pınarından ilim destini,
Dolmaya, doldurmaya geldik..

Evet şimdi Türk'ün yurdunda
Binlerce Alperen omuz vuranda
Namlu gölgesinde, viran diyarda
Telaferim gibi yanmaya geldik..

Akınlarda naralarla çoşan Türk,
Altaylardan Viyana'ya koşan Türk,
İnsanlık ufkunda bayraklaşan Türk,
Unutulan maziye anmaya geldik.

Bu Kerkük, Musul sönmeyen yara,
Şamil zuhur etmiş, her Türkmen cana
Hakkın hukukun senin olsun dünya,
Turanın güllerini dikmeye geldik..

Uçsuz ovaları çınlatıp tekbirle,
Tarihe inat birdaha, birdaha gürle.
Birlik olsun, "İşte, dilde, fikirde ve ülküde,"
Gaspıralı'nın ruhunu ihyaya geldik.

Kafkasya, Türkistan, adsız diyarlar,
Islak gözlerle Anayurda bakarlar,
Saklandığı yerden çıksın hilalli bayraklar,
Resulzade'nin hayalini gerçeğe geldik..

Zindandan Mehmede çok mektup yazdık,
Sakarya'ya yandık, Tuna'ya ağladık.
Sınırdan sınıra kol bacak budandık,
Yeniden filiz vereceğimiz bahara geldik.

Bizler, kızıl elmanın koç yiğitleri,
Dünya dursa sen durma, sür atını ileri,
Ağızları salyalı kudurmuş itleri,
Yavuz nidasıyla kovmaya geldik..

Türkü çağırdık yinede hey hey le,
Sevdik sevdalandık, kavalla, sazla, neyle,
Anadoluyu seyrettik ozan Veysel'le
Sazımıza sözlerimizi demeye geldik..

Sancaktar eyledi Hak bizi bu emre,
Mührünü yine vur tarihin kalbine,
Anadolu'da bin yıldır sönmeyen meşale,
Kör olan gözlere batmaya geldik.

Malazgirt, Kosova ,Çaldıran, gelelim Çanakkale,
Zerrece utanç yok, dön ardına bir bak hele
Albayrak dalgalanıyor ya şimdi bu yerde,
Gölgesinde terimizi silmeye geldik.

Bu ülkü der bayrak der,
Vatan dedin mi göz ıslanır, sarar bir keder,
Aşk ver, iman ver Allahım, ilim ver...
Her kapıyı çaldık, şimdi sana geldik.

Bizi kapından, bölünmüş parçalanmış,
Yurdu postalanmış, bayrağı alınmış,
İstiklal Marşı yeniden yazılmış,
Olarak ayırma, ayırma ayırma ALLAHIM..

KİTAP

Kaybolmuşsa düşünce boşluğunda,
Sarıl derim dostum kitaplarına.
Sabırla çevir sayfaları bir bir,
Gönül derim dostum kitaplarına.

Ara bir ışık, kalma karanlıkta,
Düşün bir, ne yaparsın boş kafayla?
Mazın karanlık olabilir, bakma arkana,
Atine koş derim dostum kitaplarında.

Aramak ümit, ümit bir ışıktır,
Ümitsiz yarınlar çok karanlıktır.
Bulmak istersen ruhunu nur yurdunda,
Zamanı kucakla derim dostum kitaplarınla.

GENÇLERE ÖĞÜT

Sevgi ışığı parıldasın gözlerinizde.
Erdem çiçekleri açsın gönüllerinizde.
Hoşgörü olup saçsın, mavi göklerinizde;
Kanat çırpısın, aydın ufuklara doğru GENÇLER !

Yürek sizde, saf çelikten zırh gibi
Umut sizde, yarınlara demir atmış mih gibi
Kimse artık feryat etmez, ah gibi
Güven sizde, yelken açsın sulh gibi GENÇLER !

Şanlı tarihinizle ne kadar övünseniz azdır.
Sadece maziyle yetinip, yerinde saymak ziyandır.
Bilimle yarışmak boynunuza farzdır.
Avuçlarınızın arasından akıp giden, zamandır GENÇLER !

Uyanın uykudan, dönüyor devran !
Bırakın kısır çekişmeleri, davranın davran !
Dünya, kan ve gözyaşıyla olmuşken harman;
İnsanlığın yarasına derman anıdır GENÇLER !

Eğitimle aşarsınız kafağlarını, lafla değil
Çok çalışmayla azalır dertler, gafla değil.
Teknolojide en önde olmalısınız, geri safta değil
Kendi özünüzü bozmadan ilerlemelisiniz GENÇLER !

Siz; şüurlu toplumun mihenk taşı, serveti
Sinelerimizi coşturan, kâse kâse iksir şerbeti
Şu bayrak, şu kültür cenneti, Atanızın emaneti
Menfaat ve cerahat oklarına hedef olmayın GENÇLER !

İradeniz, şan-şöhret, zevk-i sefaya olmasın esir !
Güzel ahlâkınıza hiçbir virüs etmesin tesir !
Önünüzde diz dursun, yirmi birinci asır!
Sancak sizde, cevher sizde, çare sizdedir GENÇLER !

NASİHAT

Oğul...Tanımak İstersen sen seni
Tarihin destan YAZDIĞI yerdesin
İnanmazsan git konuşur dedeni.
Göz yaşlarını DÖKTÜĞÜ yerdesin.

Ta... Orta Asyadan çıkmıştık yola
Koca Anadolu'da verdik mola.
Türk'lüğün iziyle doludur Asya.
Meriç, Tuna'nın AKTIĞI yerdesin.

Edirne'de topu döktüren FATİH
Öküzlerle bunu çektiren FATİH
Bizans surlarını yıktıran FATİH
Sancağı burca ÇAKTIĞI yerdesin.

Koç Köroğlu gibi çıktın dağlara.
Kalu Yunus gibi düştün yollara
Mevlana olup daldın dergahlara
Semadan ilmin YAĞDIĞI yerdesin

Kurtuluş savaşında neler çektik.
Karı yorgan, taşları yastık yaptık.
İzmir'de düşmanı denize döktük
Yunan'ların diz ÇÖKTÜĞÜ yerdesin..

Halay senin, zeybek senin, bar senin.
Tarih senin, şeref senin, şan senin.
Dadaloğlu'nun çaldığı saz senin.
Mızrabın tele VURDUĞU yerdesin.

Ey oğul! İyi dinlediysen dedeni.
Artık boşuna arama, sen seni.
Başından anlattı bir bir geçeni.
Ozanın şiir yazdığı yerdesin.

09.11.2005

SERZENİŞ *

Açtım gözlerimi gördüm ki
Dünya da bir ana.
Dağılmış kır saçları,
Zamanın rüzgarıyla.
Ben gibi
Sen gibi
Bizler gibi savrulmuş,
Aç gözlü ejderhalar ateşiyle kavrulmuş.

Nefesinde bin yılların yorgunluğu.
Sırtında aç bebeler, körpe kızlar...
Peşinde sırtlanlar ve doymaz boğazlar..
Boğuşur durmaksızın,
Yokluk, ateş ve kinle.
Avucunda son buğdayın,
Saklanmış tek tohumu.
Koşar durmaksızın,
Toprakla buluşturmak için onu.
Bir lokma nimet için,
Durmaz, dinmez, çabalar
Yağmalayana inat,
Yağmurları kovalar.

Kuşlar, balıklar
Karıncalar, bebeler
Yolunu gözler!
Havada, suda
Toprakta ve kucakta.
Dualar eder, muskalar yazar,
İhtiyarlar.
Gün doğumu, şafakta.
Yüce sevgi, kutsal barış!
Tek gerçek sensin,
Var olan her solukta.

Açtım gözlerimi gördüm ki
Dünya da bir ana.

* *Sitem etme.*

BİR SUYUN HÜZÜNLÜ SESİ

Anımsıyorum çiçeklerimi
Çılgınlığını gözlerinden silerken
Aç gözlü ışıklar şakıyordu gecede
Büyük sarmaşıkların yuttuğu çiçekler.

Sevgi gülücükleri gamzelerinde
Pamuk elleri dudaklarının kıyısında
Anımsıyorum çiçeklerimi.

Karlı dağlarda esen rüzgarda
Dünyanın soluğu bir başka biçimde
Aevli bir sevdanın akşam çılgılığında
Ezgi dolu yüreklerde ...
Sürü sürü boşluklar var yaşamda,
Anımsıyorum çiçeklerimi.

Düğmesi kopmuş bir gömleğin içinde,
Morarmış parmakların tuttuğu kalemde,
Çatlamış gamzelerin saf gülüşlerinde,
Sessiz bakışların ten rengi inceliğinde,
Anımsıyorum çiçeklerimi.

Anımsıyorum çiçeklerimi...
Hüzünlü çiçeklerdi onlar...
Rengini kaybetmiş
Gökyüzü çocukları...

ÇINAR ÖĞRETMEN

İlime, irfana sağlam kök salan,
Yıkılmadan duran çınar öğretmen.
Bir kaynaktan çıkıp, deryaya dalan,
Aktıkça durulan pınar öğretmen.

Adem'le başlayıp hiç yorulmadan.
Bilire bilmeze hiç kırılmadan,
Çağlarca yol aldı, bir an durmadan,
Kendini zorluğa sınar öğretmen.

Güler mi öğretmen toplum gülmeden?
İdealleri yerlerine gelmeden,
İşitir her yanı bitmek bilmeden,
Bir meşale gibi yanar öğretmen.

Bütün bilgilerin cevheri sende,
Önderlik yapıyor, ilimde fende,
İyiliğe yarışta hep en önde,
Kötülüğü daim kınar öğretmen.

Geçmişle gururlanır, övünür,
Geleceğe umut saçıp, sevinir,
Sınıfın içinde görsen onu bir,
Demet demet bilgi sunar öğretmen.

Bir yanda hükümran, bir yanda edip,
Kölesi olayım yanına varıp,
Cahilliğin kalesini fethedip,
Her türlü güçlüğü yener öğretmen.

Fatih'in, Yavuz'un hocasıdır o,
Tüten fabrikanın bacasıdır o,
Ab-ı hayat gibi kutsal sudur o,
Yudum yudum içen kanar öğretmen.

Kimi darda görse hemen ulaşır,
Mevlana misali sevgiler taşır,
Vatanımı karış karış dolaşır,
Beldeden beldeye konar öğretmen.

Seni anlatmaya gücüm yok benim,
Vasıfların sayılmaz ki, çok senin,
Öğretmenim hiç benzerin yok senin,
Seni seven, seni anar öğretmen,
Bir meşale gibi yanar öğretmen.

SALEMO

Salemo'ydu adı,
Bu sokaklar onundu sanki
Kendi malıymış gibi
Bir ekmek alırdı her gün bakkaldan
Yırtık elbiselerini geç,
Leş gibi kokardı elleri,
Çöp karıştırmaktan...
Zavallı Salemo
Dostu sanıp herkesi
Selam çakardı kafadan,
Bir Allah'ı bir de kedisi vardı
Bazen izin verir kendine
Bugün mesai yok derdi millete
Bugün adımlarımı saymayacağım,
Tatilim tatil!
Zavallı Salemo...
Yine de gülerdi hep
Komik bir şey varmış gibi
Bilmezdi kendi komikliğini, acizliğini
Son gördüğümde onu,
Elinde bu içki şişesi
Bir kaldırım kenarında
Yenilmişti hayata...
Nedendir bilinmez;
Sokak lambaları bile sönmüştü
Gece, her zamankinden soğuktu sanki
Rüzgar son şarkısını çalmıştı ona belli...
Perde kapanmış, oyun bitmişti.
Pişmanlıkla yürüdüm...
Ona gitme diyebilirdim
Demeye de kalmamış
Son yolculuğuna çıkmıştı Salemo...
Kirliydi elleri belki, pisti ama...
Tertemizdi yüreği bir o kadar,
Gülebiliyordu hayata en azından,
Sahte değildi, samimiydi Salemo...
Mahallemizin biricik dilencisi...
Ah Salemo...
Bir veda bile edemeden bize.
Nasıl gidersin, nasıl?
Alçak Salemo!
Neyse ki adı kaldı
Bize hatıra
Salemo Çıkmaz Sokak!
Rahat uyu Salemo...

MAVİ-BORDO

Mavi gecelerin, bordo rengindeyim
Bugün tadımda değilim...
Bir şiir yazacak kadar şair,
Aşık olacak kadar deli değilim...

Mavi gecelerin bordo rengindeyim,
Bugün havamda değilim...
Bir şarkı söyleyecek kadar güzel,
Dansedip oynayacak kadar çılgın değilim...

Mavi gecelerin bordo rengindeyim.
Bugün günümde değilim...
Renklerle karışacak kadar ressam,
Güldürebilecek kadar muzip değilim...

Mavi gecelerin mavi rengindeyim...
İşte bugün keyfimdeyim...
İstemediğiniz kadar mavi,
Düşlemediğiniz kadar derinlerdeyim...

İŞTE BEN

Hayatın hem hüznü hem sevinciyim
Her ağlayışta ben, her gülüşte ben!
Bana mı diyorsun ben mi neciyim
İşte sevgi, işte yürek, işte ben!

Hiç fark etmez nerde kabul edersen
Havada ben, toprakta ben, taşta ben!
Daha açık konuşayım istersen
İşte sevgi, işte yürek, işte ben!

Her gece yarısı uykulardayım
Gördüğün her rüyada ben, düşte ben!
İnce mince nice duygulardayım
İşte sevgi, işte yürek, işte ben!

Aşkın namlusunda yağlı kurşunum,
Bağırda ben, yürekte ben, döşte ben!
Yüze göze değil öze vurgunum
İşte sevgi, işte yürek, işte ben!

Benin ile yaşanılır her mevsim
Baharda ben, hazanda ben, kışta ben!
Açık seçik besbellidir adresim
İşte sevgi, işte yürek, işte ben!

Sevmeye ve sevilmeye vekilim
Zorlanırım bunda başka işte, ben!
Çok mu önemlidir sence şekilim
İşte sevgi, işte yürek, İŞTE BEN!...

YILDIZLAR GÜLÜMSEDİ

Hani, o soğuk kış günü, yollarda
Çaresiz ve kimsesiz, hep beklerdim.
Ellerim buz tutsa da,
Yüreğimde volkan yanardı.
Sen gelmezsen canım, yokluğuna
Gökyüzü ağlar, yıldızlar ağlardı.

Sen yıldızlar ağlamaz derdin hep
Bak, gördün mü?
Ağlıyor işte.
Gözyaşları damla damla yanağıma düşüyor,
Benimle birlikte canım, yıldızlar üşüyor.

Geceyi bekliyorlar, Dünya'ya doğmak için,
Karanlıklar üstüne, gün gibi yağmak için.
Halbuki ben,
Seni bekliyorum yıldızlar gibi.
Soğuktan ellerim buz tutsa, ayaklarım morarsa,
Parmaklarım iğne batmışçasına sızlasa da
Ben, seni bekliyorum.
Benimle birlikte, sema bekliyor,
Yıldızlar bekliyor.
Gecenin sessizliğinde,
Dondurucu soğuğa inat
Bekliyoruz.

Gelmediğin zaman ben ağlıyorum,
Yıldızlar ağlıyor, sema ağlıyor.
Adetâ çılgına dönen göklerde
Şimşekler çakıyor öfkeden
Ama ben, gelir diyorum;
Bekliyorum.

Geleceksin, biliyorum;
Bak, Aydede gülümsedi yüzüme,
Soğuktan moraran parmaklarım ısınmaya başladı.
Geleceksin, biliyorum;
Bak, kararan gökler parladı,
Yıldızlar gülümsedi.

ANA DİLİM YARALI

Doğdun Orta Asya bozkırlarında,
Binbir umutla.
Efsâneydin,
Destandın, kitabeydin,
“Sav” dın, “sagu” ydun, “koşuk” tun,
Oğuz Kağan'ın dilinde nutuktun.

Geliyordun yağız doru bir küheylân üstünde;
Dağlardan, ovalardan koku aldın, renk aldın.
Mâverâünnehir'de Kurân'a gönül verdin,
Yepyeni bir âhenk aldın!
Kaşgarlı'nın Lügat'inde dizildin,
Bambaşka bir yazı ile yazıldın.

Hoca Ahmed Yesevî'de hikmetlere hüründün,
Gönülde hurrem oldun.
Geçtin Anadolu'ya, Yunus diye göründün;
İlâhî aşkla doldun,
Sular gibi çağladın,
Hem güldün, hem ağladın.

Dedem Korkut'un dilinde,
Hikâyeydin, masaldın;
Boy boyladın, soy soyladın.
Karacaoğlan'la gezdin, yayladın,
Nice dilberinen gönül eğledin.
Koroğlu'nda isyan ettin, haykırdın
Gümbür gümbür oldu her yan!

Osmanlı'ydın, üç kıt'aya yayılan,
Ondan beri İstanbullu sayılan;
Muhteşem bir lisan oldun,
Ferman oldun, divân oldun.
Fuzûlî'ye sendin yanan,
Âteş-i dilden özge;
Bâkî'nin heybetinde,
Nef 'înin haşmetinde
Sendin nümâyân,
Safâ bahşettin Nedim'in dil-i nâşâdına

Hâşim'de yaprak oldun, rengârenk, deste deste,
Yahyâ Kemal elinde kelimelerden beste...
Akif'te marş olup yetiştin milletin imdâdına!
Ana dilim, Türkçem!
Ozandın, âşık oldun, şâir oldun.
Sevdi herkes seni, hakandan çobana;
Çünkü her ağızda başka güzeldin,

Çünkü sen ninniydin, mâniydin,
Türküydün, şarkıydın, gazeldin...
Ah, ne güzeldin!
Heybetliydin, çınar misâli;
Gül gibi nârin...
Yüreğimden sıcağıydın,
Pınarlarımdan serin...
Gürül gürül akacaktın,
Âh akacaktın!...

Ninemle toprağa gömdüm
Bin bir gece masallarını;
Anamın söylediği ninnileri unuttum,
Bacılarım artık ağıt yakmıyor!
Ne Yûnus, ne Fuzûlî...
Hiçbirine kimse dönüp bakmıyor!

O şırıl şırıl akan,
O sümbül ve gül kokan,
Bülbül gibi şakıyan,
İnce ince mânâlar dokuyan,
Yaşadıkça gencelmiş,
Söyledikçe incelmış,
Servi endamlı,
Gönül dağlarımın şehlâ maralı,
Şimdi ağır yaralı!...
Çünkü ihanete uğradı,
Hâin eller dilimi şahrem şahrem doğradı,
Âh dilim, ana dilim!...

Gövdene musallat olan o menhus
Uydurukça, seni içten vuruyor;
Gâvurca, kapından pencerenden
Sana tehditler savuruyor!

Korkma, sahipsiz değilsin,
Ben varım!
Emrinde hizmetçiyim;
Kapında nöbetçiyim!
Dizimdeki dermanla,
Göğsümdeki îmanla,
Elimdeki fermanla!
Üstümdeki bayrak gibi,
Akımdaki toprak gibi
Seni savunacağım, koruyacağım!

Madde ile mânâmsın;
Sen benim öz anamsın!

ÇOCUKLAR GÜL RENGİNDEDİR

Tüm çocuklar gül rengindedir,
Ben onları gül renginde severim.

Tüm çocuklar ilkbahar gibidir,
Suların coşkusu gibi hızlı,
Yıldızların gülmeleri gibi
Nazlı olurlar.
Gül renginde kokarlar hep.

Sevmişim onları.
Gök çatı gibi sonsuz,
Engin denizler gibi efsunkarı nakışların,
O inci bakışların sevdalisiyim.

Tüm çocukları
Kırmızı gül renginde severim.
Ağlanacaksa ben ağlarım onların yerine,
Üzülmesinler kardelenlerim.

Ben öğretmenim,
Çocuklar kadar başka bir şeyi sevmedim,
Hiçbir şeye bu kadar gönül vermedim.
Yok, bu hayalimden başka kurduğum hayal.

Gözlerinizden tutunur gönlüm,
Yalnız gözleriniz anlar beni.
Bir çiçeğin boyun büktüğünü görsem,
Düşerim...

Baharımsınız,
Yıldızlar kadar yakın,
Yıldızlar kadar uzak.
Masum ve günahsız yıldızlar kadar hayalleriniz...

ŞEHİRİYÂR İSTANBUL

Güneşi sinesine sindirmiş de
Alıvermiş koynuna taze şafağı
Mor hâleler düşerken gümüş suya
Sarıvermiş yine altın mehtâbı

Her güzeli kendine bendetmiş de
Tarih kokan Rumeli Hisarı
Karşıda duruyor haşmetli Üsküdar'ı
Gecesi bir başka, ne tatlı nehârı

Zamanı bir anlık durduruvermiş de
Yasemin kokulu, mor lâle diyarı
Kalplere nakşeden efsunlu Emirgân'ı
Ruhların huzuru, kalplerin çerâğı

Kalem dokundurmadan taşta işlenmiş de
Sevgi kilimi, gönlün nâzenin nakışı
Şehriyâr İstanbul, ey güzellikler şâhikası
Her bucağı, dost ocağı, yâr otağı

GÖZLERİM SENDE

Seni nasıl yalnız bırakabilirim ki gözlerim sende.
Ben gitsem bakışlarım benle gelir mi?
Epeyce alıştılar sımsıcak kirpiklerine.
Bu saatten sonra başka mekan bilir mi?
Avuçlarım kayboldu, aklım uzaklaştı epeyce.
Ben hiç alışmam, alışmamam sanki zaman alışır mı?

Ağzından çıkanı kalbin duyuyor mu senin?
Ne kadar da cesaretli dudakların var.
Dudakların cesaretli bilirdim, öperken anlardım.
Pembe pembe gülerdin, gamzelerinden bakardım.
İçim ürperirdi sen anlardın, en lacivert anımda giderdin.
Biliyordun, çaresizdim ki gözlerim sende.

Bak yine şikayet ettim en gri buluta.
Haber vermedi deme, üstüne üstüne yağacak.
Hiç acımaz, bilirim bol yıldırımlı gelir.
Etrafını damlacıklarla sardı mı bir,
Öldürmek için en hassas yerine, sağanak sağanak indirir.
Biliyorum, çaresizsin ki gözlerim sende.

Kaç bulutla yalnız bırakmıştın, kaçıp gitmiştin, uzaklaşmıştın.
Bir "aralık" kaybolmuştu, şeb-i yelda olmuştu.
Dolunaydan kalkanın, yıldızlar yağdırdın üstüme üstüme.
Ne mehabetli bakmıştın, tutulmuştu kalmıştım.
Biliyordun, çaresizliğimi ki gözlerim sende.

"Müneccimle, muvakkit" bilmezdi, sen iyi bilirdin.
Gama müptela kılardın, sonra sessizce çekilirdin.
Anında yıldırım olurdu, elektriklenirdin.
Kaç Nedim eskittin bakışlarınla, haddeden geçmiş nezakettin.
Anında gül olurdu, bülbül öldürürdün, bilirdim.
Bilirdim, çaresizdim ki gözlerim sende.

EFLATUN HÜZÜNLER

Eflatun hüzünler taşır
Akşamın tüllenen kederinde
Karanfil yürekli üveyikler.
Bir buhurdan sanki
Mihriban gözlerin
Gurbetin puslu ufuklarında.
Vuslata teşne demler
Kanayan bir âfitap
Saçlarının akşamında.
Hicran sarısı yüreğim
Kederli bir hazan
Hüznün müşfik kucığında.
Âsude bir muştı
Yasemin kokulu hasretler
Kırılğan mektuplarda.
Nermin ellerinden düşen
Esrik bir kebuter
Akrebin kıskacındaki saatler.

ADI SEVGİ SOYADI ÇOCUK

Günaydın çocuklarım, günaydın...
Günüm sizlerle güzel,
Günüm sizinle aydın.
Kapatın bütün ders kitaplarını
Hepiniz arkanıza yaslanın
Bugün bir başka işleyelim dersleri,
Bugün bambaşka öğrenelim.

Resim defterimizin ilk sayfasına
Kocaman bir resim çizelim.
Gökyüzü kadar olsun kağıdımız,
Öyle ki;
Bütün güzellikleri içine sığdıralım.
Gökkuşağının en güzel renkleriyle
Boyayalım resimlerimizi.
Ama...
Kara lekeler olmasın içinde.
Savaşan büyükler,
Kavga eden çocuklar yerine,
Gülen yüzler olsun rengarenk.
Bir resim çizelim birlikte,
Dostluk adına, sevgi adına.
Ne varsa bildiğimiz
Çocuk yüzleriyle gösterelim,
Anlatalım dünyaya.

Ellerimizi sımsıkı tutup Matematikte,
Büyük bir dostluk çemberi oluşturalım.
Çapı ve yarıçapını ölçmek için dairemizin,
Dünyanın bütün matematikçileri uğraşsın.
Ama...
Ellerimizi çözmesinler sakın,
Ellerimizi çözemesinler..

Sonra masal defterimizi açıp,
Birlikte bir masal yazalım.
Yarım kalmayacak bir masal olsun ki,
Bizden başkası tamamlayamasın.
Bir masal yazalım Türkçede
Bütün acı gözyaşlarını gülücüğe,
Atom bombalarını sevgiye,
Kirlenen dünyamızı da,
Gül bahçesine çevirsin masal perisi.

Bir deney yapalım Fen dersinde,
Mikroskopu alıp elimize,
Bütün hayalleri, dilekleri inceleyelim.
İçinde iyilik yoksa, güzellik yoksa eğer,
Hepsini elma şekeriyle şekerleyelim.
Bir deney yapalım Fen dersinde,
Sevgi ekelim bütün gönüllere
Sonra çimlenmesini bekleyelim.

Derin bir nefes alalım sonra,
Bir şarkı söyleyelim müzikte.
Dostlarımız eskimesin, unutulmasın,
Buluşacağımız gün,
"Elbet bir gün" olmasın.
Bir şarkı besteleyelim birlikte,
Umut dolsun dinleyen yüreklere,
"Güz gülleri"ne benzemesin kimse.
Sizin gibi şen şakrak
Cıvı cıvı olsun şarkımız,
Söyleyenler mutlu olsun, huzur bulsun.

Bir şiir yazalım son derste,
İlhamı masum yüzlerinizden,
Gülen gözlerinizden alalım.
Sözlerini ise,
Yüreğimizden dökelim kağıda.
Bir şiir yazalım son derste,
Adını "Sevgi" koyalım,
Soyadını "Çocuk"
Bu iki kelime
Dilimizden hiç düşmesin,
Zil çalsa da,
Dersimiz bitmesin.

ANNEM

Ufacık tefecik bir sevgi yumağıydı o.
Şefkati merhameti bol olan,
Güldükçe yüzünde güller açan,
Narin sesiyle gönüllere taht kurandı o.
O bir elinde bakraç, bir elinde hamur,
Ekmek aç, çocuklar aç.
Bir elinde sicim, diğerinde balta
Odun eyler o.
Koştur tarlaya, bağa bahçeye,
Ama hiç birinin sahibi değil o.
Şefkatle gülen gözleri,
Çalışırken döktürür maharetleri,
Bir yandan da boncuk boncuk taneleri.
Bayramlarda hep kınalardı minik elleri o.
Sıcacık tutardı bağrında küçük bedenleri.
Yorgun gönlü aniden, beratta seferi göç eyledi o.

PANORAMA

Üç kıtanın ortasında,
Dört mevsimli Anadolu.
Öncesinde, sonrasında
Her köşesi tarih dolu.

Truvaıyla, Alisharla,
Uygarlığın ilkokulu.
Tuşpa, Foça, Gordiyonla
İnsanlığın şanlı yolu.

Abidedir Hattuşaşla,
Demokrasidir Pankuşla,
Efes, Milet, Kargamışla
Hem köylüdür, hem de soylu.

Bir rüyadır Çatalhöyük,
Çorum'da bir başka höyük,
Seslenir Alacahöyük,
Sinesinde kuşu, kurdu.

İlk para Lidyalıların,
Tarım Frigyalıların,
Bilim İonyalıların,
Altın armağanı oldu.

Büyük İskender, Dariyus
Mitridat, Sezar, Pompeyus
Bazil, Büyük Teodosyus
Kurban sana Anadolu.

Tuğrul, Çaka Bey, Çağrı Bey
Alparslan, Tutuş, Mesud Bey
Gümüştegin, Danişment Bey
Hayran sana Anadolu.

Derviş Yunus, Hacı Bektaş
Mevlana ölümsüz yoldaş,
Ahi Evran yaman kardaş,
Sar bağına Anadolu.

Meryem, İsa, Noel Baba
Din adına onca çaba,
Sultan Mehmet der merhaba,
Fethederken İstanbul'u.

Lale Devri, Kağıthane
Belki de bir batakthane,
Patrona Halil bahane,
Han-ı yağma Anadolu.

Altı asırlık bir çınar,
Dünyayı sulayan pınar,
Üç kıta saygıyla anar,
Muhteşem Türk Osmanoğlu.

Anıtlarla dolu her yan,
Cami, mescid, imaret, han
Mimarbaşı Koca Sinan,
Anadolu'nun Türk oğlu.

Ermenisi, Rumu, Türkü
Acemi, Gürcüsü, Kürdü
Hoyrat, bozlak, şarkı, türkü
Bir mozaik Anadolu.

Arıburnu, Conkbayırı
Dumlupınar, Sakarya'yı
Mustafa Kemal Paşa'yı,
Al koynuna Anadolu.

Üç kıtanın ortasında,
Ayyıldızlı Anadolu.
Öncesinde, sonrasında,
İlelebet Türkün yurdu...

VATANIM

Uzak bozkırlardan savrularak,
Geldim bu kutsal sahile.
Kuzeyden güneye, doğudan batıya;
Ben bir kum tanesi, sen kumsal...

Yalnızlığımla bir hiçim, anlamsız!
Ancak senin serinliğinde varım;
Senin sürükleyiciliğinde beyhude!
Ben bir çakıl taşı, sen nehir...

Dünyadaki tek varmışın,
Ne mülk, ne yar, ne can!
Uçur beni sevdanın meçhullerine,
Ben bir kuru yaprak, sen rüzgâr...

Kapsamındayım, sonsuz ve güvenli,
Enginliğinde hayat ne mavi!
Bütünleştim seninle, teslimim,
Ben bir yıldız, sen gökyüzü...

İşgal et benliğimin tüm şehirlerini,
Esir al kalbimi, fethet vücut ülkemi,
Hiç durma, her renginle ak ruhum!
Ben bir tutsak, sen kumandan...

YELKOVAN

İlık bir yalnızlık mıydı
Mutlu olmaya koşut
Bu sabah her zamankinden
Tenhaydı içimdeki gece
Ve her yaşanmışlığın.
Kekremsi tadı vardı dudaklarda...
Ardından acı, özlem
Ve muhlis bir gülümseme
Umutlarım can çekişirken çorak bir hecede...
Başaramamıştım yine...

Yetim kalmış bir ürpertiydi avuçlarımda,
Her sabah, mutlu olmak adına biriktirdiğim güneşler
Soluyordu, yitiyordu bir gündeğdu tarlasında...
Yoraz dikenler batıyordu, umut yüklü bedeninin her sinir ucuna
Ve pes etmemek için.
Bir güneş daha atıyordum, emektar kumbaraya
Ve uzaklaşan bir siluetin ardında,
Kalakalmış bir avuç gözyaşına
Bir güneş daha,
Doğacak yeni günün hatırına...

Bir yanda telli duvaklı pırıl pırıl kamaşan,
Alacalı yakamozlar.
Bir yanda kayıp bir mazinin iz düşümü yaşarken,
Sen ve ben
Kaybolmuşuz
Biz bu iklimin çocuklarıydık,
Yarınlarıydık, umutlarıydık
Ağlarken...
Sıklaşan sancılarımız paramparça,
Darmadağın kaygılarımız,
Gün ışığının narin sıcaklığı
İçimizi yavaş yavaş eritirken,
Mahsun, bir o kadar da ürkek
Akşam usul usul sokulmakta
Kızıl bir gün batımının,
İhlamur kokulu telaşında
Anımsamıyor yakamozlar bu ellerde artık hatıraları..
Anımsamıyor başardıklarını ...yansıttığı ay ışığını yıldızı...
Gündüz sanıyor
Işık sanıyor aydınlık diye sarıp sarmalanıyor
Cılız bir sevdaya
Yeme koşan kuşlar gibi koşuyorlar
Yalanlara, kavgalara başıboş kamaşıyorlar ordan oraya..

Yakışmıyor diyor bir ses,
Yakışmıyor..
Yaklaşama ikiyüzlülük,
Geçmiş bölük pörçük,
Ne de bir ışık varsa sönük
Yakmak lazım tek tek
Toplamak lazım
Tüm güzellikleri..
Bizi bulma vakti şimdi!
Biriktirdiğim güneşler hatırına..
Bu karmaşık, bu bulanık
Ve bir o kadar da hırpalanmış,
Ve de tükenmiş bir toplumun
Güçlü ayak izlerini..
Tenha köşelerin kuytusuna girmiş
Öksüz kalmış sesleri..
Bizi bulma vakti şimdi!
Rüzgarda..
Bir başka da esse, bu akşam vakti
Bulmak lazım yağmuru, bereketi
Ve bir çocuğun gözlerindeki o suskun sevinci..
Öğretilmiş beklemler,
Yerinde sayarken boşa geçen vakitleri
Tutunmak lazım bir yelkovanın ucuna,
Ve belki de, bir yelkovan olmak vakti şimdi..
Yakamozlar hatırına..

BEN TÜRKİYEYİM

Türkiye,
İçli türkülerin söylendiği ülke.
Koç yiğit delikanlılar otağı,
Gelinlik kızların el değmemiş rüyaları.
Rüyâsız sevenlerin.
Yan gözle bakıldı mı
Kükreyen Mehmetler'in memleketi.
Gözyaşını çevresine gizleyen anamın,
Şerefli babaların,
Edepli kızların, mert delikanlıların memleketi.
Sende doğdum, sende yaşadığım için
Ezberden söyledim güzelliğini.

Türkiye,
Bağrından katmer katmer güller derdiğim ülke.
Erzurum soğuğunda, karında, ayazında.
Bir demli çay buğusunda.
Menekşeler, sümbüller kokusunda.
Öğrencilerim dudağının arasında,
Elifler'in çiçek gözlerinde,
Dünümde, bugünümde, yarınlarda,
Vakitli vakitsiz göçen güvercin kanadında.
Baktığım her yerde.
Türkiye,
Gözümün gördüğü, gönlümün dilediğı ülke.

Türkiye,
Dile gelmez, söze dökülmez çileler ülkesi.
Kapılar yüzüne her kapandığında
Titreyip kendine dönen,
Her aradığını özünde bulan ülke.
Eğilmeyen başımda, tertemiz alınyazımda.
Fatihler yetiştiren sinemde.
Türkiye,
Büyüttüğüm sevdam.
Ben Türkiye'yim, Türkiye bende.

SEVGİNİN KOKUSU

Sevinçle
uyandım
yine.
Ders zili
en güzel namesiyle,
Haydi derse.
- Günaydın çocuklarım.
- Günaydın öğretmenim.
Çocuklarım ilk dersimiz
sevgi.
Sormayın nedenini.
Her şeyin başı sevgi.
Sevin çocuklarım sevin,
Ata'yı, bayrağı
milleti, vatanı.
Büyütün
küçücük kalplerinizi,
Sığsın içine,
dünyanın tüm güzellikleri.
Öğretmenim,
haydi anlatın bize,
Erdemin önemini,
En temel ilkeleri.
Çocuklarım,
İlk dersimizde gizli
Öğrenmek istediklerinizin özü.
Sizi
sevgimle
sulayacağım.
Bir fidan gibi
Uzatacaksınız dallarınızı,
Dünyanın her yerine,
Avucunuz çiçek dolu,
Yüreğiniz
tomurcuk.
Yayacaksınız
her köşeye,
O güzel
sevgi kokusunu.

ŞEHİDİN TÜRKÜSÜ

(Muzaffer Çavuş vatan borcunu ödedikten sonra görmediği Hilal'ine, köyüne ve sevdiklerine kavuşmayı dört gözle bekler. Ancak Çanakkale O'nu bırakmaz. O artık şehit olmuştur. O yedi düvele ders vermiş, kendi nesline ise ruh vermiştir. Ruhü Şad Olsun.)

Hilalin görünmediği bir gecede,
Yar değil, rüzgar okşar saçlarımı.
Mevzide ben ağlamam asla! Anam ağlar sılada.
Kör karanlıkta kör kurşun beklenir, bir de Azrail.
O beklemez vallahi sabahı.
Dağlarda çizilen kaderime,
Ölüm şarkıları yazar mermi vızıltıları.
Emir bekler elim tetikte, vicdanım ise dinlemez fermanı.
Çanakkale sırtlarında Malazgirt düşer gönlüme.
Bizansı dize getiren ecdadım canlanır gözümde.
Uyku yasak koydu gecelerime.
Rüyayı bile çok gördü Çanakkale tepeleri,
Türkülerimi, uykularımı, hayallerimi böldü,
Ama ben destanımı yazdım o dağlara.
Ergenekon'u tekrarladım güneş doğarken.
Senelerce söylenecek ben olmasam da...
Hesap sordum! Uykumuzu kaçıranlara, töremizi bozanlara.
Ellerini kırdım! Geleceğime el sürenlerin, vatanıma el uzatanların.

Ölüm uykusu tattırdım! Tarihimi bilmeyenlere...
... Ve Çanakkale'yi dar ettim, Türk'e kefen biçenlere.
Hepsini törensiz yolladım Tanrı'nın istediği yere.
Sonra gül tıkadım ölüm kusan namlularına.
Namertlere karşı yazılmış destanımda,
Esaret yok, mertlik var, umut var.
Lakin vatan borcum teskereyle bitmedi.
Adressiz kör kurşun aldı, götürdü her şeyi
Adresi belli olan diyara.
Emeğimle alın terimle ödeyemedim vatan borcumu,
Canımla ödedim şahadet çekerek.
Geride üç yaşında Hilal'im kaldı babasız,
Ne mutlu ki vatansız değil.
Huzur içindeyim... ve hala nöbetteyim Çanakkale'de.
Hem de ebedi nöbette.
Anamı, yarimi gözü yaşlı, Hilal'i yetim bırakırken bile;
Tebessümle düştüm toprağa ellerim duada.
Gül açtı mezarımda, şehit kanıyla açmış bir gül.
Hayatta veremediğim gülü, mezarım verdi Hilal'ime.
Hilal'im koklasın diye.
Çünkü baba kokusu düşmüştü güle.
Koklamadan, öpmeden bıraktığım Hilal'ime.
Şerefli bir miras bıraktım: ÇANAKKALE DESTANI,
Beni anlatacak bir miras: Bir de madalya.
Evet, bir cana; bir madalya...
Yüzbinlerce cana; bir vatan...
Uğrunda milyon kere ölünecek bir VATAN

İLK HARF

-eşime-

Seni yakınlarda değil, hep uzaklarda arıyorum
Bilinmeyen yerlerde, kayıp ülkelerde
Başka diyarlarda arıyorum

Arasam seni..
Bulur muyum bilmem, Manas'ın ülkesinde..
Tonyukuk anıtının ardından çıkar mısın karşıma?
Bir Türkmen çadırında karşılar mısın beni?

Yakın olsan da sen
Uzaksın bana uzak
Çin Seddi'nden ötede,
Öteler ötesinde,
Periler ülkesinde...

Ergenekon'dan çıkanlar seni rehber bilsin
Kutluk Devleti'ne senin adın verilsin

Sonra bir Uygur yazıtında geçsin adın
Destanların başına, en başına yazılsın adın

Buğra Han'a sorsunlar adını, sultanlık sınavında
Bilemezse şayet, indirsinler tahtından,
Utansın bir ömür boyu bahtından,

Bulur muyum seni Tuva'nın soğuk dağlarında
Hakas'ın serin sularında
Mavera'nın Yesevi kokan havasında.

Ali Şir Nevâî divanlarında seni ansın,
Benden habersiz benim için
Binlerce beytini sana yazsın

Adın yazılsın bir Kazak madenine
Hazar'da gemilere verilsin ismin
Ve rotaları sana çevrilsin

Bir Kiril metninde görsem adının baş harfini
"Senin adın" yazsın katipler sahifenin ilk harfini

Asya'nın her yerinde arasam
Bir yerinde bulsam seni

Taşkent'te, Buhara'da
Bir abidenin duvarına çizeyim resmini

Ve şimdi gönül sarayımda bir ömür boyu
Sultan yapayım seni.

YİNE SEN VARSIN ÖĞRETMENİM

Sevginin gözyaşıyla,
Büyüyen bahar çiçeğimde,
Senle güzel olan,
Ufkumun penceresini,
Ülkeme açan güneşte,
Yine sen!...
Sen varsın öğretmenim.

Sen!...
Sen Akdeniz'de, Karadeniz'de,
Doğu 'da, Ege'de,
Kısacası senle güzel olan,
Yürek haritamda,
Yine sen!...
Sen varsın öğretmenim.

Sen!...
Evet sen!...
Umutta, dostlukta,
Dünümde, bugünümde, yarınımda,
Tüm bunların ötesinde,
Sözü özülle güzel olan,
Narin ama özel çiçeklerimde,
Yine sen!...
Sen varsın öğretmenim.

Sen!...
Sen olmak vardı hayalimde,
Birlikte ağlamak, birlikte gülmek,
Ve yine senle güzel olan,
Sevda şiirlerinde,
Seni ben seviyorum,
Ben özleyeceğim adlı,
Bitmez türkülerimizin başlangıcında,
Yine sen!...
Sen varsın öğretmenim.

Son kez!...
Durun, gitmeyin diyemedim,
Size, ayrılığa, slaya...
Ve de bunlara inat zamana.
Ne olur! Artık sen benimle kal.
Ayrılıp gitme ötelere...
Sen olduğun yerde güzelsin.
Unutma!
İlminizin ab-ı hayat bulduğu,
Öğretmen olmuş,
Öğrencinizin kalbinde,
Yine sen!...
Sen varsın öğretmenim.
Seni seviyorum.

İNSAN DALAR YÜREK DOLAR

Sevgili Babamın Anısına...

Zaman dar gelir bazen küçük sevinçlere
İnsan dalar, yürek dolar, sel olur
Hüzün galip gelir kanat çırpın umuda
İnsan dalar, yürek dolar, sel olur
Ağlar içimizde çocuk; çocuk düşlerimiz kurur

Ateş yakar, yel götürür ekinlerim yeşermez
Yorgun adımlar yılgın, sıra bizi beklemez
Yol uzaktır hedeflere; yel esmez yelkenine
İnsan dalar, yürek dolar, sel olur
Söner içimizde umut, düş kırıklıklarımız olur

Akan yaşlar sel olur, hasadımı götürür
Yapraksız ağaçlarla gelen bahar öldürür
Göğün ekin harmanları aydınlatın geceleri
İnsan dalar, yürek dolar, sel olur
Susar içimizde sözler buğulu gözler konuşur

Babacan duygular eritir taş olsa da bir dağı
Göz, gönül, dil hep bir; var yok çeker halayı
Gökten mavi, yerden yeşil, alır atar karanlığı
İnsan dalar, yürek dolar, sel olur
Döner içimizde dünya, güneş alır, nur olur

Zaman çare, sabır örtü, zincir vurur kedere
Umut galip gelir, çekilen her çileye
Babamın hayali geçer şimdi babamın yerine
İnsan dalar, yürek dolar, sel olur
Yaşar içimizde canlar; yarın olur, yâr olur.

ANADOLUM

Evliyalar yatağı, Koçyiğitler otağım,
Analar kucağı Ebed müddet ocağım
İçimdeki ateşim, damarımdaki kanım,
Bitmeyen yolum, solmayan çiçeğim,
Gonca gülümsün, güzel yurdum Anadolum...

Sen yoksan ben yokum, sen varsan ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

Sen ey Yusuf yüzlüm, Eyyub sabırlım,
Gönlü aşkla çarpan taze baharım,
Ummanım, canım, can pazarım,
Yanık yanık buğday kokan,
Keven, kekik, iğde
Ve buram buram hasret kokan,
Koklamaya doyulmayan toprağım...

Sen yoksan ben yokum, sen varsan ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

Kınalı türküm, telsiz-duvaksız gelinim,
Evim barkım, gönül şarkım, dert ortağım,
Yüreğim lime lime olsada,
Yine seni, seni dilerim...

Sen yoksan ben yokum, sen varsan ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

Dönüm dönüm sürüp, evlek evlek ektiğim,
Bazlamamı içimdeki ateşimde pişirip,
Lokma lokma dost-düşman bölüştüğüm...
Üzerinde gözlerini açtığım ülkem,
Taze fidanım,
Serin gölgem, ulu çınarım...

Sen yoksan ben yokum, sen varsan ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

Kırlarımın hür havasıyla,
Zemzem sularından kana kana içtiğim,
Kâh ağlayıp kâh güldüğüm,
Kutsal emanetim ecdad yadigarım...

Sen yoksan ben yokum, sen varsa ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

İnsanı Yunus'um, Mevlana'm, Hacı Bektaş-ı Veli'm,
Nağme nağme gönül gözlü Veyselim,
Yaylada Karacaoğlan'ım, sütunlarda Sinan'ım,
Camilerin taşında, köy yollarının başında,
Garip garip akan dertli pınarım...

Sen yoksan ben yokum, sen varsa ben varım.
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

Antep'te Şahin'im, Maraş'ta Sütçü İmam'ım,
İzmir'de Hasan Tahsin, Malazgirt'te Alparslan'ım,
Sakarya'da Mustafa Kemal, Kocatepe'de Başkomutan'ım,
Çoban çeşmesi gibi kaynayan ulu mabedim,
Kara Fatma'm, Nene Hatun'um, Anadolu'm.

Sen yoksan ben yokum, sen varsa ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

Gariplerin, mazlumların, bağıranın,
Kolu-kanadı kırıkların sığmağı,
Sen yaşanmış romanım,
Dillerden düşmeyen türküm, vazgeçilmeyen ülküm,
Sen birliğe-dirliğe açılan kapım,
Serdengeçtim alperenim,
Tozunu, toprağını yüzüme gözüme sürer,
Seni koklar, kucaklar doya doya öperim Anadolu'm...

Sen yoksan ben yokum, sen varsa ben varım,
Seni sevmek, yeminim olsun, seni yüceltmek muradım...

BENİ ÖĞRETMEN YAP ÖĞRETMENİM

Beni öğretmen yap öğretmenim,
Tıpkı senin gibi,
Biz nasıl sevdiyse seni,
Beni de seven öğrencilerim olsun...
Beni öğretmen yap öğretmenim,
Zengin-fakir, güzel-çirkin fark etmez
Sen nasıl kucakladıysan bizi
Ben de onlara öyle öğretmenim.
Paramız yokmuş okumak için,
Babam öyle söyledi
Parasız okunmaz mı öğretmenim?
“Sen istersen her şeyi başarabilirsin” demiştin,
Ellerini uzat öğretmenim
Ellerin uzat yol olsun, gözlerin ışık
Beni öğretmen yap öğretmenim,
Aklımda yok başka hiçbir şık
Yeter ki senin gibi bir öğretmen olayım
Güler yüzlü, sevimli, sıcacık...

KIZIMA ...

Yarının asil anneleri bütün kızlarımıza

Küçüktün büyüdün bir genç kız oldun,
Kalbimde her zaman solmaz bir güldün
Sonunda rüştünü eline aldın,
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Dertle ızdırapla büyüttük seni
Bir damla gözyaşın öldürür beni
Hayat senin için daha çok yeni.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Önünde çok uzun bir hayatın var,
Hayatı en güzel yaşamak karar
Bir kılına gelsin istemem zarar
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Gurursun bana sen, bunu unutma.
Havai zevklerle gönül avutma.
Her yüze gülene sevgi dağıtma.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Çevrende dolanan nice düşman var,
Bir şey gizli kalmaz, kâinat duyar,
Asalet güneşi her dem parıldar,
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Kartal olur nice karga yanında ...
Akbaba masumdur şimdi devranda.
Nice soysuz dolaşsa da kapında...
Alnındaki nuru söndürme kızım.

İstikbâli gurbet elde ararsın,
Hasretinle gönlümüzü yakarsın,
Başarıyla göğüsler(i)miz kabarsın.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Yurdu yükseltmede oldun mücahit,
Fikrini hür söyle isteme şahit,
Sana güç vermeli binlerce şehit!
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Zor olmaz okuyup çok şeyi bilmek
Yolunu şaşırma, gün adam olmak...
Hedefin olmalı bilgiyle dolmak.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Büyüdüm diyerek herşeyi bilme,
Doğruları dinle, alayla gülme
Hayırlı dua al, beddua alma.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Özünde sözünde bir ol, şaşırma
Yersiz inatlarla sabır taşırma,
Sevgi tut kalbinde, kini pişirme
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Sevgin adın gibi gönülден olsun.
Hep dostların senden bir ibret alsın.
Yüzün asılmasın, her zaman gülsün.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Elin fakir olsa gönlü zengin ol.
Yalana meyletme gerekirse öl.
Haram yolda gitme, helâlden al!
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Darda kaldığında Rabbini ara,
İmanın tam ise, düşmezsin dara.
Azrail gelince geçmez bir para.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Pişman olacağın işe bulaşma,
Hayrı olmayana sakın alışma,
Her yüze gülenle sırrın bölüşme,
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Tavrında ciddi ol saygı göresin,
Başarının doruğuna varasın,
Mutluluğa sonsuzlukça eresin,
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Nerede olursan sılanı özle,
Unutma ceddini, yolunu izle,
Fırsatı bulursan git dua sözle,
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Attığın her adım bir iz bırakır..
Başarın mutlaka çok söz bırakır.
Unutma, saklanan hep giz bırakır.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Olma sakın kızım, asla yedilen,
Hayalimdir seni gıpta edilen,
Her zaman olası hedef güdülen,
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Dost düşmana beni kara çıkarma!
Her zorluğa göğüs ger, hiç çökerme!
Allahsız, kitapsız yakarma!
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Elbet bir gün olur seversin sen de,
Sevdiğin mutlaka can olur tende,
Candan çok severek olsan da bende ...
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Zor değil adını çevrene salmak,
Asıl zorluk kızım, hanımefendi olmak...
Hedefin olmalı yarınle solmak,
Alnındaki nuru söndürme kızım

Gelinlik ve kefen giyilir bir kez.
Bunu iyi belle her hücrene yaz!
Her zaman dürüst ol namusunla gez.
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Kınanı eline yaktığın günde,
Seyreyle huzuru o zaman bende...
Bu hazzı gün gelir anlarsın sen de...
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Düğününde al kuşağı sarayım,
Salın gez de gurur ile göreyim,
Huzur ile Hakk huzura varayım...
Alnındaki nuru söndürme kızım.

Sözüme kızıp da, deme nasihat...
Nasihat değil ki; sözüm vasiyet!
Duam sana Hakk'tan nurlu kıyafet...
Alnındaki nuru söndürme kızım!!!

Şiir 17-20 Ağustos 2002'de yazılmış, son dörtlüğü 2003 Ocak ayı başında eklenerek tamamlanmıştır.

SENTEZ

Tarihte bir zamandan,
Çıktık Orta Asya'dan.
Doğan güneş ile dokuz yoldan,
Batıya yöneldik doğudan...

Kuşların sesine uyduk,
Gç gönlümüzde duyduk.
Hun, Göktürk, Kutluk ile.
Medeniyeti Türklük'te bulduk.

Bayrak her zaman vardı.
Dünya bize artık dardı.
Ergenekon, Dandanakan, Malazgirt ile,
Yer yanımızı şan şeref sardı.

İman bizimdi, kan bizimdi
Türk bizdik, İslâm bizimdi.
Han, Hakan, Kağan ile,
Yüceldikçe Anadolu bizimdi.

Dünya Türk sesiyle uyandı.
İslâm-Türk aynı ses oldu.
Bilginler, Şeyhler, Veliler ile,
Karabulutlar cihandan dağıldı.

Kahraman olmak duygusu,
Şehitlik mertebesi bulgusu,
Gazne, Karahan, Selçuklu ile,
Yapıldı cehaletin sorgusu.

Adına hutbe okundu Tuğrul Beğ'in.
Savaş yapılmadan alınan Mekke'nin,
Malazgirt'te beli kırıldı Bizans'ın.
Çağ açıldı fethiyle İstanbul'un.

Haçlı ile yok etmek istediler,
Türk'ü Türk'ten ayırmak istediler.
Utanmadılar tarihe barbar yazdılar.
Güzel Anadolu'yu çepeçevre sardılar.

Düşman bitmiyor çoğalıyordu.
Yurdumuz üzerinde oyun oynanıyordu.
Mertçe yenemeyenler bizi,
Masada sırt üstü getiriyordu.

Alnımız açık Plevne ile,
Coşkumuz var Çanakkale ile,
Bayrağımız var ay-yıldız ile,
Tarihte gurur duyduk Osmanlı ile.

Deryalar birbirine karışsa da,
Düşman hançerini dayasa da,
Dede Korkut, Akif, Yunus ile,
Can siper oluruz can çıksa da.

Yeni ufuklara doğru koşmalıyız.
Atatürk'ten bir nefes almalıyız.
Dumlupınar, Sakarya, Lozan ile,
Tarihe nice destanlar yazmalıyız.

Geriye bakıp ibret almak gerek.
Tutuşsun gönüllerde bu yürek.
İnkılâplar, demokrasi, Lâiklik ile,
Türkiye yücelsin hep giderek.

Bizi arkadan vurdular biliyorum.
Türk'ün dostu yok görüyorum.
Mehmet, Özlem, Arif, Sevgi ile,
"Ne Mutlu Türküm Diyene!" diyorum.

Gelin Türkiye'yi yüceltelim.
Tarihi yeni baştan okuyalım.
Türklük ülküsüne inanalım.
Yüz milyon bir gönüle girelim.

Bu can diyar bizimdir,
Seksen bir ildeki canlar pîrimizdir.
Yapılan uğraş Türkiye'mizindir.
Birimiz hep; hepimiz birimizindir.

Gardaş ne diyeyim sana artık.
Her yüze gülene inanma artık.
Öğretmen Günozan'ın sesiyle,
Geçmiş ile geleceği buluştur artık.

ESKİMEYEN SÖZLER

Biz denizin çocuklarıyız
Zümrüt gözlerimizin altında
Komik burunlarımız lal dudaklarımızı esirger
Biz denizin çocuklarıyız
Sevmesini iyi biliriz
Tutar bir de aşık olduk mu
İskele alabandra, yelkenler fora
Biz denizin çocuklarıyız
Ağzımızda hiç sönmeyen sigaramıza dost
Güneşin altında yüzümüze inat
Eskimeyen sözlerimiz
Değişilmez taht-ı revana
Biz denizin çocuklarıyız
Bunu hep söyledik
Söyledik ve şaştık, nasıl da mutlu insanlar
İzmir'lerin, Antep'lerin kurtuluşları
Sirtaki ve Legrande valse
Biz denizin çocuklarıyız
Atlaslardan çıkmayan mutluluğun
Hüzünlü miçoları
Gönlümüz onulmaz yaraların gülistanı
Ruhumuz durulmayan fırtınaların okyanusuyken
Vakit bulur da sorarsak eğer
"Ya bizim kurtuluşumuz nerede" diye
Yüzyılların bilgeliğiyle
Gecelerin günahkar iblisleri
- ki hiçliğin kanıtları -
Çoğaltırlarken kanlı çarşafların kıvrımlarında
Eksik zürriyetlerini
Söylerler
Apaçık Yunus'tan kalma esvabımızı eskittiğimizi.

Artık dağınık saçlarımız
Kristal camın arkasındaki
Flanür yaşamı kucaklamaya hazır

Ve bir çocuk, yalın ayaklı düş
Babasından önce
Ölmemeli

EY YAR

Ah!Etin kemikten sıyrılışıdır
Elin tenimden çekişindir
Bir dağın ortadan çatlayışıdır
Başın omzundan alışın

Bir canın bedenden ayrılışıdır
Ansız evimden gidişin
Ömrümün ölüme yakarışıdır
İnan ömrümden çıkışın

Günahın günahıtan arınışıdır
Senin elimden tutuşun
Mecnun'un tarihten silinişidir
İnan yürekte sevişin

İŞTE BU ÇANAKKALE ASLANLARI

Bu dağlar Mehmetçik fişkırıyor
Ayak sesleri ufka değiyor
Ölürken bile sancak tutuyor.
Kurşunlar değil yürekler atıyor.
İşte bu Çanakkale Aslanlar

Dayan be annem dayan
Kerevizdere'den akan kan
Bu topraklar için, her an
Sana olsun cennet mekân
İşte bu Çanakkale Aslanlar.

Nehirler kızılmış
Deryalardan kan akmış
Kara toprak kan kusmuş
Adı kanlı dere olmuş
İşte bu Çanakkale Aslanlar

Ağlayarak değil
Gülerek ölmüşler
Ne mutlu ki bu vatan için yatmışlar.
Kanlı toprağı seçmişler.
İşte bu Çanakkale Aslanlar

SESSİZ ÇIĞLIK

Sadece 24 Kasımlarda hatırlansan da sen,
Bilirim seni öğretmenim.
En büyük ilan edilirsin bu günlerde
Bütün çektiklerini unutursun sen..
"Eli öpülesi öğretmen", "Işık öğretmen",
"Mum öğretmen"..
Daha sayayım mı öğretmenim?
Sen de biliyorsun buların
Birer makyaj malzemesi olduklarını..
Boyuyorlar seni, nakış nakış işliyorlar..

Aslında sen
Bütün bunların düzmece olduğunu
Bilmene rağmen
Gerçeklerle yüzleşmez,
Kulağında yankılanan
O hamasi sözlerle avutursun kendini.

Kuyruklarda sürünürsün,
Çocuklarının sayılamayacak kadar talepleri var;
Ama seni senden daha iyi tanıdıkları için
Dillendiremezler isteklerini;
Sadece boş gözlerle bakarlar
Mahzun mahzun gözlerinize...
Bu boş gözlerdeki derinlikleri yakalarsın sen
Öğretmenlik mesleğinin verdiği tecrübeyle;
Ama çaresizsin;
Yaptığın ek iş bile
Çare olmuyor çaresizliğine...
Bütün bunları bildiğin halde
Seni yönetenlerin sana verdikleri kıymeti

Çok daha iyi bilmene rağmen
O, senede bir gün söylenen afaki sözler
Seni tekrar sınıftaki güzelliklere götürür;
Götürür ve unutturur sana
Bütün çıplaklığıyla karşında duran acı gerçekleri...
Çok büyüksün öğretmenim!
Büyük olmasına çok büyüksün de
Bir de haklarını arayabilsen!...
Dikilebilsen sana söylenen
O boyalı sözlerin karşısına da
Diyebilsen:
Sizin söylediğiniz gibi sözde değil,
ÖZDE BÜYÜĞÜM BEN!!!
O zaman ne mutlu sana ÖĞRETMENİM!!!

BABAM

Çocuklarını;
Helalinden yedirip içirirdin,
Ayağına çorapsız kara lastik giyer,
Kışları paltosuz geçirirdin
Yamalı şalvarı çıkarttırıp,
Sana pantolon giydirmek
Kolay mı babam?

Yumurta parasına kalem,
Yağ parasına defter kitap
Yavan bulgur pilavına
Çavdar ekmeğinden lokma
Sana kaşık sallatmak
Kolay mı babam?

Alın terinin zerresinde
İnsan onurunun zirvesinde
Dimdik ayakta kalan
Yıkılmayan sen
Seni yıkıp eylemek talan
Kolay mı babam?

Senin ellerinde;
Tırpan bir ahenkli sallanırdı
Saban yırtsa da karnını toprağın,
Tarla bir başka nazlanırdı.
Sen balta salladıkça oduna
Ellerin çatlar,
Çatlaklar çam sakızıyla.
Dolup ballanırdı.
Senin ellerini öpmek
Kolay mı babam?

Göğsüne başımı yaslasam,
Kalbinin atışını dinlerdim.
Yüreğindeki acıyı hisseder,
Sessiz ve derinden inlerdim.
Senin gözlerindeki yaşı,
Yüreğindeki nakışı görmek
Kolay mı babam?

Mazluma arka çıkmak,
Zalime korku salmak.
Seninle mümkündü,
Doğruyu haykırmak.
Ömründe yalan söylemedin.
Sana yalan söylemek
Kolay mı babam?

Hey gidi koca topçu
Mangal gibi yürek,
Ateş gibi nefes sende.
Yurt sevgisi senin sinende .
Birlikteyken korkup kaçmak
Kolay mı babam?

Her sevgide bütünleşmek
İyide, doğrudu, güzelde
Tüm hasretlerde sen.
Sevgin bir başka yüceydi ezelde
Şimdi, seni seviyorum demek
Kolay mı babam?

Köy türkülerinin bestesinde sen,
Güftesinde sen
Seni mısralara sığdırmak
Kolay mı babam?

ŞİİRİN ŞARKISI

-Prof. Dr. İsmail Görkem'e -

Dedim: Daim bana hoş geliyorsun!
Dedi: Sana daim hoş gelen nemdir?
Dedim: Heyecan, coşku veriyorsun.
Dedi: Bunlar hayal, duygu, fikirdir.
Dedim: Nedir senin özelliklerin?
Dedi: Ahenk, redif, ölçülü sözdür..
Dedim: Sadece bu sen misin, adın?
Dedi: "Şiir" benim güzel adımdır.
Dedim: Şiiri anlatan bana, nedir?
Dedi: Az sözle çok şey söylemektir.
Dedim: Sahibin var mıdır senin?
Dedi: Sahibim hem vardır hem yoktur.
Dedim: Sinende, sen neler beslersin ?
Dedi: Ben beslemem; kaynak insandır!
Dedim: Bu kaynakta neler bulursun?
Dedi: En güzel şeyi; adı 'aşk'tır!
Dedim: Senden, daha başka var mıdır?
Dedi: Kitaplarda benim gibi çoktur.
Dedim: Kimdir senin bu ustaların?
Dedi: Yunus... Akif, Yahya Kemal'dir.
Dedim: Var mıdır başka ustaların ?
Dedi: Vardır vardır, daha pek çoktur..
Dedim: Demek ben de şiir yazarım
Dedi: Sana söyleyeceğim var.
Dedim: Bana nasihatlerin nedir?
Dedi: Yazan herkes şair olamaz
Dedim: Şairlik ne demektir?
Dedi: Sözü ustaca kullanmaktır.
Dedim: Başka diyeceğin var mıdır?
Dedi: Sesi musikiye dönüştür.
Dedim: Nasihatın bu kadar mıdır?
Dedi: Bana daim mana kazandır.
Dedim: Senin başka ismin var mıdır?
Dedi: Benim başka türlerim vardır.
Dedim: Bunları bana söyler misin?
Dedi: Hiciv, destan, öğreticidir..
Dedim: En çok sevilen yönün nedir?
Dedi: Güzellikleri anlatmamdır.
Dedim: Sen, bu yönünden çok zengin misin?
Dedi: Söz uzadı beni araştı!

TÜRKLÜK ÇINARI

Bir ulu çınardı Osmanlı; hiçe saydılar.
Koskoca dallarını bir bir kopardılar.
Gövdesi Anadolu'ydu; onu da yıkarız sandılar.
Hep birden yüklendiler; fakat başaramadılar.

Hesaplayamadılar ulu çınarın gücünü.
Almaya kalktılar Atalarının öcünü.
Kan bürümüştü düşmanların gözünü.
Kopardılar dalını; soydular kabuğunu; yıkamadılar özünü.

Anadolu'ydu ulu çınarın gövdesi özü.
Ayağa kaldırdı bu milleti Atatürk'ün sözü.
Ya İstiklal! Ya Ölüm! Başka bir şey görmüyordu halkın gözü.
Cephane taşıdı sırtında ninesi, kağnısında öküzü.

Yıkılmıyordu; sağlamdı ulu çınarın gövdesi.
Tekrar yeşertmek için tutuşmuştu meşalesi.
Bu çınarı kurtarmaktı halkın tek meselesi.
Çınılıyordu kulaklarda "İlk Hedefiniz Akdeniz. İleri!" Sesi.

Özü sağlamdı, kökleri sağlamdı bu ulu çınarın.
Yenisi yetişmişti adeta koparılan dalların.
Özü belirsiz, sözü belirsiz, sayısı belirsizdi düşmanların.
Sökemediler çınarı, anladılar Anadolu Türk oğlu Türk olanların.

O ne büyük ruhmuş, bu vatana canlar feda.
O ne yüce inançmış, onları korudu Huda.
Vatanın her yanı şüheda, doldu şüheda.
Böyle kutsal vatana canımız olsun feda.

Ne büyük komutanmış bu ruhu ayağa kaldıran komutan.
Kuvay-i Milliye ruhu dendi; bu ruha, onunla kurtuldu vatan.
Onlardır bu vatan toprağında gururla şerefle yatan.
Ey Türk oğlu kuru ki bu vatani rahat uyusun Atan.

Anadolu çınarı yeniden yeşerdi.
Adına Osmanlı değil Türkiye dendi.
Çünkü bu çınarın uğruna, Türküm diyenler can verdi.
Bu çınar Türk olmayanların hepsinden darbe yedi.

Ey bu vatan için savaşanların torunları,
Şimdi de sizi bölmek istiyorlar görün bu oyunları.
Hepimizin soyu Türklük çınarının kolları.
Taniyin artık bizi bölmek isteyen bu soysuzları.

Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur biline.
Dön artık özüne kimliğine benliğine.
Türklük bir çınardır koyun kendinizi onun dalları yerine.
Türkü, kürdü, lazı, abazası, çerkezi kardeşir birbirine.
Birliğini bozma ki zarar gelmesin kardeşliğine.

BİLMİYOR MUSUN?

Bilmiyor musun
Dağlarda senin ismin yazılı,
Tepelerde senin ismin.
Ormanlarının gizeminde Keltepe'nin, Sarıçiçeğin
Kardelen yaprağında, kekik kokusunda Torosların,
Doruğu karla kaplı Kaçkarların,
Yurumdaki bütün dağların
Zirvesinde senin ismin yazılı

Bilmiyor musun
Denizlerde senin ismin yazılı,
Göllerde senin ismin.
Balıklarının pulunda, hırçın dalgalarında Karadeniz'in
Yaprağında Abant'taki nilüferlerin, nazlısında Yedigöller'in.
Altın kumsallarında, mavi sularında Ege'nin, Akdeniz'in.
Yurumdaki bütün suların
Derinlerinde senin ismin yazılı.

Bilmiyor musun
Bitkilerde senin ismin yazılı,
Çiçeklerde senin ismin.
Goncasında kırmızı gülün, kokusunda mor sümbülün
Bütün dikenlerinde çöldeki kaktüsün
Tarla sarmaşığında, ayırık otunda Anadolu'daki köyümün.
Yurdumdaki bütün çiçeklerin
Yaprağında senin ismin yazılı.

Bilmiyor musun
Doğada senin ismin yazılı,
Evrende senin ismin.
Nemrut'ta batan güneşin kızılında,
İlkbaharın yemyeşil kırlarında, sonbaharın düşen yapraklarında.
Rüzgarla sürüklenen bulutta, yağmurun her damlasında.
Kayan yıldızların üstünde geceleyin,
Ay ışığında senin ismin yazılı.

Bilmiyor musun
Bende senin ismin yazılı,
Ruhumda senin ismin.
Aldığım her nefeste, dilimdeki seste.
Gecemde gündüzümde, beni saran ateşte.
Attığım her adımda, uzağı gören bakışta
Sabaha kadar süren rüyalı yatışta
Bilmiyor musun
Damarlarımda dolaşan kanda senin ismin yazılı,
Kalbimde senin ismin.

ÖĞRETMENİM

Ben öğretmenim,
Sevgiyle sarar da bilgi yumağını
Tezgahtımda ilmek ilmek örerim.
İpek böceği misali yarınları,
Gergefimde nakış nakış işlerim.

Ben,
Şafak sökmeyen karanlıklara güneş
Cehalete karşı açılmış savaş
Geleceği düşünen baş
Uygarlığın sembolü ateş
Öğretmenim ben.

Kıymetli cevhere değer biçenim
Atlardan kumaşa şekil verenim
Boş bir tuale resim çizenim
Sarrafım, terziyim, ressamım ben.

Ben öğretmenim,
Matematik olur denklemler çözerim,
Tarih olur geçmişimde gezerim,
Coğrafyada ırmak ırmak çoşarım,
Ağızlarda katkısız öz Türkçeyim
Dün, bugün, yarınım ben.

Ben öğretmenim,
Kılıçla kazanılan zaferi
Kalemle koruyan nefer,
Atamın kanıyla sulanan bu ülkeyi
İlimle bekleyen bekçiyim ben.

Ben öğretmenim,
Atatürk'ün gençliği emanet ettiği
Fatih'in: Fethin aslanı budur. Dediği,
Cehaletin kör kurşuna hedef gösterdiği
Cefakar, fedakara öğretmenim ben.

Ben öğretmenim,
Sayısız eserin adsız mimarı
Doktorun şifa veren eli, hakimın adaletiyim.
Aydınlatmak için çırpınırken karanlıkları
Bir mum gibi günden güne tükenmekteyim.

Bir gün,
Yankılanmazsa dağlarda sesim
Elimde kalmış, yazmıyorsa kalemim
Bilin ki o zaman sevgi tohumlan ektiğim,
Binlerce yüreklerdeyim.

YUNUS OLMALIYIM

Bir şiir olmalıyım,
Sayfalar, kitaplar dolusu.
Nakaratları sevgi üstüne kurulmuş,
Sözcük sözcük gönüllere yazılmalıyım;
Her mısrası hoşgörü ile yoğrulmuş,
Elden ele, dilden dile dolaşan,
Barışı kardeşliği aşılaman,
Bütün şefkatiyle sevgiyi
İnsanlığa haykırın;
Bitmez tükenmez bir ses olmalıyım...

Tatlı esen rüzgar olmalıyım,
Kötülüğe amansız fırtına,
Düşmanlığa kasırga, bora...
Katıp önüme bütün insanlığı,
Götürmeliyim sevginin sonsuzluğuna;
Hoşgörü doruklarına uçmalıyım...

Bütün dünyayı dolaşan,
Bir kuş olmalıyım.
İnsanlığın üstüne kanat açmalıyım;
Hep güzellikler taşımalıyım,
Tabiata, hayvanlara, insanlara...
Kardeşliği aşılmalıyım
Bütün cihana.
İyi, kötü tüm gönüllere,
Sevgiden yuvalar kurtmalıyım...

Bir öğretmen olmalıyım;
Bütün derslerim sevgiyi anlatmalı.
Sevgi çiçekleri ekmeliyim gönüllere,
Konular güzelliklerden alınmalı...
Sevgi üstüne kurtmalıyım yarınları,
El ele, gönül gönüle yaşatmalıyım
Bütün dünyayı.
Her düşüncede iyilik, doğruluk
Her kalpte sevgi, hoşgörü.
Her bedende bir YUNUS olmalıyım.

GİDİŞİN BENİ ÇOK ÜZDÜ

Evin her yerini sardı, hülyalı bir akşam üstü,
Vakit bir hayli geç oldu, kışın ilk kan düştü,
Üstüne almışsın beyazdan bir örtü,
Zamansız gidişin beni çok üzdü.

Mat renkli ufuklarda gezgin gül kokulu,
İçeri girdiğimde her yer sen koktu.
Bu vakitlerde ışığı kapatmak beni hep korkuttu,
Gitme, kal! Gidişin beni çok üzdü.

Hiçbir lisanda anlatılmaz bu duygu,
Gördüğüm kabuslardan uyanamadım bir türlü,
Giderken unutma, seninle yaşadığım güzel günü,
Kışın azgın gününde, gidişin beni çok üzdü.

Hazanın sarı rengi sanki üstüme sindi,
Hatırımda kalacak gözünün bahar rengi,
Dudaklarım hep anacak senin ismini
Karanlıklarda bırakıp gidişin beni çok üzdü.

Ayın gümüş rengine benzer teni,
Güneşin altın sarısına benzer saçının rengi,
Biçare bırakıp gittin hercai
Sessiz odalarda bırakıp gidişin beni çok üzdü.
Beyaz örtünü örtüp gidişin beni çok üzdü.

DÜN GİBİ

Otuz yıl nasıl geçti,
Sanki hala dün gibi.
Derse ilk girdiğim gün,
Mutlu bir düğün gibi.

Sarışın, esmer, kumral,
Renkli renkli güllerdi.
Geri gelmez ki artık,
Unutulmaz günlerdi.

Minik, minik çocuklar,
Sıcacıktı sözleri.
Sınıfa girdiğimde,
Gülerdi hep gözleri.

Serdar şimdi mecliste,
Burak mühendis oldu.
Betül çocuk doktoru,
Sevindim! gözüm doldu.

Senelerce mum gibi,
Işık verdim, yandım ben.
Eridim ağır ağır,
Mutluluğa kandım ben.

Onların ziyareti,
Benim için bayramdı.
Hal, hatır sormaları,
En büyük armağandı.

Mevsimler geldi, geçti,
Girdim seksen yaşına.
ÖĞRETMEN yazın yeter,
Mezarımın taşına.

Yaşar Özkan
Karabük Şubesi

YARIN ÇOK GEÇ!

Doğrul artık Türk Oğlu,
Vatan gidiyor elden.
İhanet koroları,
Söylüyorlar her telden.

Ben Türk öğretmeniyim,
Sözüm sanadır gencim.
Ülkem konu olursa,
Herkesten daha gencim.

Çok sular aktı gitti,
Köprülerin altından.
Haine taç taktılar,
Pırlantadan, altından.

Şehit Türk askerinin,
Yaraları kanyor.
Ermeni masalına,
Bütün dünya kanyor.

Durmaksızın akıyor,
Annelerin gözyaşı,
Adana, Samsun, Bolu,
Her taraf mezar taşı

Ay yıldızlı bayrağın,
Kölesiyim, kuluyum.
Bebek katillerine,
Kin ve nefret doluyum.

Kalem tutan bu eller,
Tetik de çeker elbet.
Vatan haini soysuz,
Elimden çeker elbet.

Otağ kurulur elbet,
Köse vurulur elbet.
Mazluma inen kollar,
Tezden kırılır elbet.

Cenk günü geldiğinde,
Şehitler kiskanacak.
Şimdi yurdum yanıyor,
O gün hain yanacak.

SEN VERİR MİSİN ?

Vermem asla! Vermem ben,
Vatanımı vermem ben.
Parçalara bölünsem,
Parçasını vermem ben.

Sarayları verseler,
Kulübemi vermem ben.
Yaban gülü motifli,
Kilimleri sermem ben.

Fransa'yı verseler,
Mahallemi vermem ben.
Kayısıyı, üzümü,
El bağından dermem ben.

And Dağı'nı verseler,
Erciyes'i vermem ben.
Bunu bilir, söylerim,
Gayrisini bilmem ben.

Nil nehrini verseler,
Aras'ımı vermem ben.
Dünya dönüp dursa da,
Kararımdan dönmem ben.

Okyanusu verseler,
Van Gölü'nü vermem ben.
Amerikan bezini,
Yelkenlime germem ben.

Hazineler verseler,
Kerkük'ümü vermem ben.
Musul sana can feda,
Hainleri sevmem ben.

Avrupa'yı verseler,
Telafer'i vermem ben.
Kıbrıs benim namusum,
Almayınca ölmem ben.

Kainatı verseler,
TÜRKİYE'Mİ vermem ben.
ATATÜRK'ÜM var iken,
Yabancıyı övmem ben.

FİRKAT

Ağustos bitip eylül gelince,
Kına kıvamında topraklı
Tarlalarda kağnı yolları...
Sınırdan sınıra, kıvrım kıvrım
Yollar uzar, ben uzarım...
Harman yerinde gizlenmiş
Taneler toprağın koynunda,
Uzun bir uykuya dalar, deliksiz.
Turnalar göçer ben göçerim...
Aylarca hasret türküleri
Söyleyip duran yaprak,
Kavuşur sevdiğine sessizce!
Ağaçlar soyunur, ben donarım...
Veda vaktidir artık;
Saka kuşu ile kırlangıca
Serçeler leylekleri uğurlar
Hüzünlü, göz kırparak, usulca!
Ocakta çıtırdayan ardıçtır amma,
Başında Kerem gibi ben yanarım...
Rüzgar okşar hasret sarısı
Otların, güzelim saçlarını!
Taç yaparım diyerek başına,
Gelincikler topladığım
Hayalini düşlerimden sakladığım
Sevdalara kavuşmak,
Yine başka bir bahara kalır...
Gülsüz gülizarda bülbüller ağlar,
Kuytu bir köşede ben kanarım!

BEKLEYİŞ

*Doğum gebe ölüme, hayat hasta yatağı
Esrar iki kelime, lügat cahil konağı...*

Atsa büyük bir el, yüzüme tokat,
Cehennemde yanmış gibi bağırsam.
Bitse, sönse ferim, kalmasa takat
Tabutumu anne diye çağırsam.

Kör olsa gözlerim, dilim bükülse,
Yüreğimden temiz kanım çekilse
Derdimin hekimi gelmedi ise,
Kendi ölümümü kendim doğursam.

Tir tir titrese de bedenim bugün,
Kelime gelmese, heceyle bugün,
Çalınsa davullar, başlasa düğün,
Ecelle kolkola son kez oynasam.

Dürülse defterim, devrilsen boyum.
Kara kazanlarda ısınsa suyum.
Çölün ortasında kazılsa kuyum.
Kendi mezarımı kendim doldursam.

Ne zaman gelirsen, uğra Azrail,
Şöyle bana doğru hafifçe eğil,
Sırrımı vereyim ölüme kabil,
Kimseler duymadan sana duyursam.

MED-CEZİR

Daha anlamadan hayatı
Zamanıyla mekanıyla
Dünden kalırsan bugüne
Ve akşamın kanayan güneşinden
Sağ çıkabilirsen seherine
Düşmüşsün demektir can derdine

Bir koşu cümbür cemaat
Cumhur, kitle, klan, ümmet
Ay, mevsim; mevsim, yıl
Yıl asır olmaya namzet
Asır vurulmuş an derdine

Kara kaşlılara rastık çeker
Kürek mahkumları dinlenmeden
Ya da deniz dibinde bir canlı
Yanar, tutuşur tufan eker
Göremediği tan derdine

Problem getir çözüm ol
De ki Hak'tır bu yol
Kemiyet ol, keyfiyet ol
Kan dök, gözyaşı dök
Ama sus! Efsane dilin
Çare olmaz kan derdine

Ebat büyür, özü küçülür
Kemiyet keyfiyete müessir
Bulutla kucaklaşır madde
Bağırlar taş ya da parıltılı kumaş
Canlılar arası topyekün savaş
Görmeyen gözünün yan derdine

Gülerek oku şarkın hikayesini
Hakim de sensin hekim de sen
Can ver taşlara cümle kuşlara
Ne istersen onu yap halifesin ya (!)
Ve çare sendedir san derdine

Kelimeler Araplaşır Latinleşir
Ömür iki kelimeyle med-cezir
Kapa gözlerini kurtul izlerden
Hayal ol gerçeğe dost
Yıka ölümü yoksul doğuyla
Bu ölüm çaredir şan derdine

ÖĞRETMENİM

Haydi öğretmenim, sıva kolları
İncitme sakın, nazık dalları
Konuştur bilgini, güldür onları
Başarma yollarını, öğret öğretmenim

Gülümseyin öğretmenler, gülsün çocuklar
Gözlerinden etrafına, yayılsın ışıklar
Öğrenme arzusunu, içlerinde duysunlar
Severek okumayı, öğret öğretmenim

İlginç örnekleri, göster kanıtla
Öğrenme yolunda, uçsunlar kanatla
Yarınlara baksınlar, binbir umutla
Umutsuz çaba, olur mu öğretmenim?

Her mevsimin, meyvesi de başkadır
Öğretmenlik bazılarında bir aşktır
Sevgine, bilgine herkes muhtaçtır
Sevgini herkese, göster öğretmenim.

Türk öğretmeni tarihinden al hızı
Eğit de toplumu, çekmesin sızı
Eğitimin hem ustası, hem de cambazı
Marifetini burada göster öğretmenim.

Atatürk'leri Fatih'leri eğittin
Hepsini de başımızda taç ettin
İnancımızda yüce Allah'a kul ettin
Her zaman toplumun, rehberisin öğretmenim.

Çevik der; uzun söyleme sözünü
İlme, irfana çevir yüzünü
Eğitimin ışığı ile aydınlat gözünü
Olmazsa olmazı, öğret öğretmenim

YARINLARA

Yolların üzerinde yalnızım
Kalabalık yüreğimle beraber
Gözlerimde gelecek günlerin hayaliyle
Dalmışım iç dünyamla yarınlara diyerek

Bahar yetişti son nefesli ağaçlara
Can oldu diken uyandı gülün içinde
Aklar düştü hayatın çığlık olan sesine
Fikirler ışık oldu karanlıklar içinde

Adımlar yerini buldu, güzler sahibini
Tozlu kalpler temizliyor kendini
Gözyaşları sıkıştı çarpınan gözlerde
Engel tanınamazlığın kelimeleriyle birlikte

Çelik kanatlı oldu yarınlar kırılmazı tattık,
Yelpazeler söz aralarında esmiyor artık
Kaç umut yuttu bu hazin şafak
Uyandı uyandı yarınlar, yarınları haykırarak.

DEZENFORMASYON

Yıkık dökük bir köprü üstünde topallayan bir köpek
Ardında dağlar yarılır fişkirir lavlar
Korkar insanlar titreyerek.

Kurtuluşa giden yolda
Aksak adımlarla
Altında kaynar sular
Üstünde karanlık bir ayla
Gözleri hedefinde
Ardında çığlıklar
İnsanlar çoktan uzayda.

Kurtuluşa giden yolda
Yol var, köprü var, hayat var sonunda
Korkaklar uzayda, köpekler dünyada.
Yok öyle dünyanın çivisini çıkarıp kaçmak yok.
Huzur yok.
Çiçekleri ezip kaldırımlarda
Gürültü patırtı ile çekip gitmek yok.

Yok artık ağlatmak babasız bıraktığınız çocukları.
Gün gelecek susacaktır mekiklerinizin motorları.

Uyanacak elbet yorgun köpekler
Anlayacaklar lav yok kaynar su yok.
Aksamak yok dört ayakları yok.
İnsanlıklarına dönecekler.
İnsanlık hayatta
Köpekleri sadece havlamakta.

ÇANAKKALEM

Uzandım, tarihin sayfalarına,
Baktım, ecdadımın yaptıklarına,
Özümüzdeki vatan duygusuyla.
Duramadı Çin ordusu karşımızda.

Hani geçilmezdi Çin seddi,
Seddi değil Ergenekon'u bile deldi,
Türk neslinin yürekli evladı,
Önce can değil vatan derdi.

Ananın ninnide söylediği vatan,
Bu duygudur yiğidi yerinden ayıran,
Yiğitlere kılıçları kuşandıran,
Kanlı gömlekleriyle huzura vardıran.

Kahramanlık vardı kanında,
Zorlama olmazdı bu uğurda,
Damarında bir damla kan kalsa,
Düşünmeden akıttırdı bu yolda.

Gün oldu Anadolu kapılarında,
Gün oldu İstanbul surlarında,
Gün oldu Avrupa diyarında,
Toprağı suladı Türk kanıyla.

Vardı kendini güçlü sananlar,
Haksızlıkta işbirliği yapanlar,
Yurduma dört bir yandan saldıranlar,
Şu gerçeği unutan kalpazanlar.

Bir büyük vardı ölmeyi emreden,
Buna uydu herkes hiç düşünmeden
Vatansızlığı ölüme tercih eden,
Atanın izinde yürüdü her cepheden.

Top gülle neymiş meğer,
Karşında iman göğüslü nefer,
Yedi düvelin gücünü defeder,
Bize Türk oğlu Türk derler.

Ölmek değildi, bunu iyi bilin,
Hak katında yücedir yerin,
Anaların gözyaşını silin,
Vatansız doğmayacak nesillerin.

Çanakkale geçilmedi, geçilmeyecek,
Şanlı zaferler, sonsuza kadar sürecek,
Yediden yetmişe, bu yolda yürünecek,
Bu millet hiçbir zaman zül düşmeyecek.

Önderim bu konuda aciz kalır sözlerin,
Şehidim hak katında yücedir değerim,
İmanla, irfanla yetişiyor gençlerin,
Bu haz gelecek nesline güvenenlerin.

MEHMEDİM

Bu kutsal vatan sana emanet,
Emanete hıyanet etmez MEHMEDİM!
Sonsuzdur güveni, inanır millet,
Vatan için ölmekten korkmaz MEHMEDİM!

Sınır boylarında tutar nöbeti,
Vatan ve millettir kemiği, eti,
O'nun için kutsaldır vatan hizmeti,
Vatan için gözünü kırpmaz MEHMEDİM!

Anadan, babadan ayrı kalsa da,
Sıla hasretini her an duysa da,
Geleceğe bakıp hayal kursa da,
Vatansız bir hayal kurmaz MEHMEDİM!

Vatan, O'nun için ardır, namustur.
Namert için, Mehmedim büyük kabustur.
Mazlumun ahı için zalimi susturur.
Zalimin zulmünden korkmaz MEHMEDİM!

Kurban olur yurdumun toprağına, taşına,
Vatana göz dikenin emelleri boşuna,
İhanet edenin bakmaz hiç göz yaşına,
Hainlere hiç geçit vermez MEHMEDİM!

Vatan uğruna canını verse bile,
Mutlu olur bu yolda çekse de çile,
Düşman baş kaldırmak istesin hele,
Namerde hiç boyun eğmez MEHMEDİM!

İşte Mehmedim'in şanlı öyküsü,
Cenk ederken söyler zafer türküsü,
Hak yolunda ölmektir büyük ülküsü,
Kalbimizde yaşar, ölmez MEHMEDİM!

BİRİ VAR

Biri var düşlerimde,
Sımsıkı tutmuş ellerimden,
Sonsuz bilgiye götürüyor beni...
Bu yol engellerle dolu, zorlu mu zorlu,
O ise; inatçı, istekli ve kararlı.
Bilgi çiçeklerinden taçlar örüyor başıma,
Yaktığı meşale aydınlatıyor geleceğimi; ışıl ışıl
Onunla ulaşıyorum, aydınlık ufuklara, umutlara, umut dolu yarınlara...
Biri var düşlerimde,
Gülen dünyanın mimarı,
Gönlümdeki sevdam,
Önderim, rehberim, herşeyim...
İşte, O benim öğretmenim...

ÖĞRETMENİME TÜRKÜ

Rüzgâr tene geldi, eli kıskandı,
Mızrap tele geldi, dili kıskandı,
Toprak dile geldi, gülü kıskandı,
Sayende ne dallar, güller yetişti,
Küçücük eller aya erişti.

Anaya kucağı sen öğretmedin mi?
Yuvaya sıcağı sen uğratmadın mı?
Yunus'a duayı sen söyletmedin mi?
Ne söylüyorsam şimdi, diller senindir.
Ne yazıyorsam inan, eller senindir.

Demir dağlar Ergenekon'da eriyebildiyse,
Gemiler karadan yürüyebildiyse,
Atalar vatani koruyabildiyse,
Ermişler elinden bâde içenimsin,
Kara tahta başında yol açanımsın.

Canlar hayatı tende buldu hep,
Geceler felâhı günde buldu hep,
Maddeler mânâyı sende buldu hep,
Karaya beyazı vuran da sensin.
Aydınlık yarını kuran da sensin.

Gözümü açtım sende, yüzün al aldı.
Karanlık dünyalar bir bir aydınlandı.
Doğrular sendeydi, gerisi yalandı.
Emeğin var alın terimde, yok sayamadım,
Öğretmenim, baba yarım, seni unutamadım.

ÇOK ESKİ BİR SEVGİLİYE

Senin, ne kadar güzel simsiyah saçların vardı.
Omuzlarından aşağıya bir su gibi akardı.

Ben, o saçlara hayran, mest olmuş bakınırdım.
Ama, ilgisizmişim gibi bir tavır takınırdım.

Herhalde bu çelişki yansırımış ki ruhumdan.
Kıpkırmızı bir yüzle bahsederdim tohumdan.

Sense sanki şaşkınlığımı anlamaz görünürdün.
Ciddî bir konu görüşüyormuş tavrına bürünürdün.

Bazen, zekâma hayran olduğunu, açıkça söyledin.
Belki de böylece saçmalarımın gönül eğledin.

Bilmem, bilir miydin sana körkütük âşık olduğumu?
Seninle yaşayıp seninle tika basa olduğumu?

Söyleyemeden aşkı çok uzun bir zaman tükendi.
Neyleyim ki şehir senin şehrin, ülke senin ülkendi.

Ben o diyarlara yabancı, ne yolcu ne de hancı.
Bir gün mutlaka oralardan ayrılacağım inancı.

Sana açılmak beni inanılmaz bir şekilde korkuttu.
Bu korku, tahmin edersin ki benim canıma okuttu.

Başı dik ama gönlü kırık dolaştım baştanbaşa Anadolu'yu
Çalıştım, ne var ki bulamadım sensiz, rahat bir uykuyu.

Bağrım, ateşinle yandı, kor tuttu soğuk yüreğim.
Olmadı hiçbir zaman dayanacak sağlam direğim.

Şimdi nerdesin, kimlerlesin, ne yersin, ne içersin?
Kimlerle sohbet eder, kimlerle konup göçersin?

Çağırırsam, sesime ses verir misin, koşar gelir misin?
Hâlâ o saçlarına hayran olduğumu acaba bilir misin?

Çılgılığım sana ulaşmaz belki, duysun dağlar, taşlar.
Aşıktım sana, bilsin bütün kardeşler, yoldaşlar...

SEVDAM

Dağların başında dumanlanırsa sevdam
Ben de alır gönlümü çıkarım gülüm
Sevdamın ardına
Umudun
Mutluluğun
Özgürlüğün ardına
Korkmam o zaman
Yalnızlıktan
Kimsesizlikten
Çaresizlikten
Korkmam o zaman
Kalbime kelepçe vurup
Dünyamı karartan
O uzun
O kapkara gecelerden
Korkmam
Korkmam ben o zaman
Kulaklarımı sağır edip
Sensiz geceleri sayan saatlerden
Korkmam
Korkmam
Çünkü
Bir dağlar
    bir sen
        bir de sevdam
Ne saat ölçer orda zamanı
Ne yıllar eskitir bâki olan sevdamızı
Dedim ya gülüm
Bir dağlar
    bir sen
        bir de sevdam

Adnan Büyükbaş
Kayseri-2 Nolu Şube

SİMURG'UN GÜMÜŞ KANADINDA

[Biz otuz kuş idik / On binlerin içinde / Otuz kurşun değdi otuz göğüse/
Konmadık hiçbir dala/ Yağmur yağdı üşüdük/ Titredik zaman zaman/ Biz
otuz kuş idik../Durmadık, gittik...]

I.

İnce
derin
bir çizgiyle ayrıldı yolumuz
Uzak
soğuk
bir iklime doğru kanat çırttık

Turnalar katarıyla yüce dağlar aştık
Namlular gördük karanlık
Mavi örtülerle sardık ölülerimizi
Serin pınarlara düştü gölgelerimiz
Kerbela kızılığına gömülen hayallerimizi
Avuç avuç içirdik..

Dağlardan mı
ağır ve kirli
bulutlardan mı geçtik kimse bilemez
Yalnız damla damla akan kanımız
O ak göğüsleri kıpkızıl eden kanımız
Olmasaydı
kimse bilemeyecekti vurduğumuzu
Evet, herkes bildi vurduğumuzu
Ama gören olmadı yorulduğumuzu.

.....
Kancığ ve merdiyle
bütün bir toplum
toplu halde topunu
Topunu toplu halde
Bir ipe boncuk dizer gibi dizdiğim
ve ipini kopardığım tespah gibi
Darmadağın ettiğim bu toplum
Derin yararı anlamıyor diye üzülüyorum gayrı

Artık ne yüzüne tükürülecek kadar adi
Ne eli öpülecek kadar mübarek adamlar var

Her şey
ince derin bir çizgiyle ayrıldığı günden beri
Paramparça ettim bildiğim doğruları

Ver elini delilik...
Ver./...

II.

Düştü karanlığa iki büklüm bir çocuk
O çocuk bendim ellerim ve dizim yüzülmüştü
Yağmur da yağıyordu birazcık üşümüştüm
Uzakta bir çoban ateşi göz kırıyor gibiydi...

Ağladım mı bilmiyorum annemin göğsü yoktu
Çamurlu saçlarıma uzanan yumuşak bir el yoktu
Yoktu çekip çıkartacak kalbimdeki paslı çivileri
Ya ben kimsesizdim ya benim kimsem yoktu...

Uğuldayan, inleyen, haykıran gülen
Küfreden, sızlayan, sızan, kızan düşünen
Kaçan, yatan, çağırın, susan, oturan, kalkan
Adamlar, kadınlar, çocuklar
Dereler, okyanuslar
Çakıl taşları, kayalar
Mumlar, bardaklar
Kağıtlar, duvarlar
Atlara, otlar
Gökkuşağı, yıldızlar
Ne varsa adı olan
Hiç oldular
Koptu içimde bir kasırğa
ve bir anafor
Düştü karanlığa iki büklüm bir çocuk
O çocuk bendim.../...

III.

Evvel zamanın içinde miydi
İçinde evvel zaman mı vardı bilmiyorum
Annemin beni, benim kendimi doğurduğum
Ve kanla ve gözyaşıyla ve yalnızlıkla
Ve cesaretle ve yiğitlikle ve sabırla
Kendi hamurumu yoğurduğum o gün
Sen ana rahmine düşmüş müydün bilmiyorum..

Göbeğini kendi kesen
Ve adını kendi koyan nice haldaşım gibi
Kana batmış elimi yüreğime uzattım
Ve göğüs kafesimin içinden çıkardığım

O et parçasını
Asırlardır sönmeyen bir ateşin içine attım
En usta demirciden gördüğüm talim üzre
Çıkardım yüreğimi çelik parmaklarımla sıkıp
Koydum bir örs'e ve vurmaya başladım
Vurdum ateşe attım vurdum ateşe attım
Kaç Havva ve kaç Adem yaratıldı
Ve ben vurdum ateşe attım, vurdum ateşe attım
Sonra gözlerim, sonra ellerim tattı bu ateşi
Yüreğim gözlerim ve ellerim dışında
Yoktu hiçbir şeye ihtiyacım
Nice ölümlüyü gördüm pazar tezgahlarına abanmış
Biri alıyor, biri veriyordu
alıyor veriyorlardı
kokan ve buruşan şeyleri
Almadım vermedim
yani dedim
Bu elleri ellerime gözleri gözlerime
Yüreklere yüreğime benzeyen
Şeyler mi bana benzemeyen

Ve ben bana benzemeyen
Şeylerin içinden çekip giderken dağlara doğru
-yani kendime doğru-
Dikenli tellere takılan saçlarımı
bıraktım izimi bulsun diye
Bilmem kaç asır sonra gelecek çocuğuma
Masallar ilişitirdim ağaç dallarına
Ve destanlar bıraktım dağ yamaçlarında
Kendi yüreğini örs'e koyabilecek
Yiğitler duysun diye.../....

TÜRKÜN TÜRKÜSÜ

Yıllar önce Türk İli'nde
Gün karanlık geceliydi.
Karanlıklar çok karanlık
Tuzaklıydı, hileliydi.

Ani basıp obamızı
Yakıp yıkıp yuvamızı
Öldürdüler, gelin, kızı
Ağıt, hece heceliydi.

Kaldı iki evlik ocak
Dolandılar köşe, bucağ.
Dert çoğaldı; kucak kucak
Millet çok çok çileliydi.

Bir kurt dedi takip edin
Tepe aşın, düzden gidin
Dön taraflı dağa yetin
Dağlar çamlı, meşeliydi.

Ergenekon oldu bura
Çoğaldı Türk dura dura.
Dertler bitti sıra sıra
Otağ, çadır dөşeliydi.

Yıllar sonra dedi Bozkurt,
“Dar geliyor bize bu yurt
Türkoğlu şu dağları yırt!”
Körükler üç köşeliydi.

Yüzbin mızrak olduk, çıktık,
Baş eğdirdik, dizler yıktık,
İstiklale ateş yaktık.
Türk düşmanın eceliydi.

Yıllar geçti, yıllar hızlı
Ülkemizde kışlı, yazlı
Şu türküler sözlü, sazlı
Söylenir, hep neşeliydi..

İşte geldi bak yeni gün
Tüm canlılar etsin düğün
Bugün senin, senindi dün

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Nevruz derler buna, Nevruz
Süslenmeli gelin ve kız
Yurdumuzda yeni bir hız,

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Müjdelensin ağaç, çiçek
Müjdelensin börtü, böcek
Yaylalarda olsun göcek,

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Dağlar deldik, aştık, geldik.
Bir sel olduk, taşlık geldik.
Hiç durmadık, koştuk geldik.

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Bir bir, tek tek, sayı sayı
Tanrı Dağı Kurultayı
Toplanmalı bak Mart Ay'ı,

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Diz vurulsun, dokuz kere
Sallanmalı, şu yerküre
Şahlanmalı, kutlu töre

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Kırgızistan, Kazakistan
Türkmenistan, Özbekistan
Kısacası bütün Turan

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

Bugünlerde, dünümüzde
Doğu-Batı yönümüzde
Börü Kağan önümüzde

Bahar geldi bayram bugün
Türk oğlusun sevin, övün

ÖĞRETMENİM

Herşeyi sen öğrettin, okumayı, yazmayı
Geçmişten örnek al, öğren ilim yapmayı,
Yepyeni buluşlarla, aydınlat tüm dünyayı,
Tertemiz ellerinden, öpmeli öğretmenim...

Geleceğe ışık tut, hayatı öğrensinler,
Beyinleri yıkayıp, milleti bölmesinler,
Korkmadan, çekinmeden, gerçeği söylesinler,
Karanlık dünyaları, aydınlat öğretmenim...

Anlat da öğrensinler, Kanuni'yi, Fatih'i,
Nesiller de öğrensin, Mustafa Kemal'ini,
Tarihlere sığmayan, Türk'ün altın devrini,
Gözlerindeki perdeyi, yırtmalı öğretmenim...

Türkçeyi güzel kullan, dilimizi böldürme,
İmkânlar demek varken, sakın "olanak" deme,
Dede ile torunu, birbirine küstürme,
Uydurdukça dilleri, atmalı öğretmenim...

Kutsaldır vatanımız, bayrağımız, ne güzel,
Uzanıp da yıkamaz, hiçbir karanlık emel,
Vatan namus demektir, öğrensin bunu gençler,
Bayrak ile vatani, sevmeli öğretmenim...

ANAM GİBİ ANALAR

Hunat Camii'inde ramazan günlerinde,
Ak sakallı, bilgi yüklü alimler
Vaaz ederlerdi.
Vuslat geceleri...
Nur yüzlü, pamuk eli, ceylan yürekli,
Anam gibi analar,
Ellerini açıp havaya,
Başlarlardı duaya....

Sevgi dilerlerdi,
Huzur dilerlerdi...
Başları önlerine eğik,
Yönleri Kibleye dönük...

Güneşin doğup battığı yer arasındaki
Dar dünyalarında,
Erenleri, dervişleri görürlerdi,
Katıksız süt köpüğü rüyalarında...

Hor görmezlerdi fakir fukaradan,
Konu komşu çocuklarını.
Ayırt etmezlerdi kendi evlatlarından,
Yedirir, içirir, giydirir,
Yur, yıkar arındırırlardı...
Her gün mütevazi sofralarında,
Birkaç yoksulu barındırırlardı...

Mahallede askere gidecek gençlerin harçlıkları,
Evlenecek kızların çeyizleri,
Hastaların şifa bulması,
En büyük kaygılarından...
Kaynana, kayınbaba yanında,
Çocuklarını sevemezler,
Bebelerini doyasıya kucaklayıp,
Bağrılarına basamazlardı saygılarından...

Lüzum etmedikçe kelam çıkmazdı dillerinden,
Gizli gizli,
Yanık yanık,
Gurbet gurbet...
“Yarım İstanbul’u mesken mi tuttun?”
Türküsünü söylerlerdi
Suskun gönüllerinden...

İlmik ilmik, nakış nakış,
Çile çile, hasret hasret,
Kilim dokurlardı.
Okuma yazma bilmezlerdi ama,
Yürekleleriyle okurlardı...

Şimdi onların okumuş yazmış,
Torunları, kızları,
Işık saçıyorlar etrafa.
Ülkemizin nadide yıldızları...
Namuslu, terbiyeli, iffetli.
Yönetici durumdalar birçok alanda,
Kararlı, azimli, kuvvetli...

DÖNDÜRDÜ KADERİNİ

Bir zamanlar adı, kağnısıymış Elif'in.
Kurtuluş Savaşı'nda kaderi memleketin.
Döndürdü kaderini tekerleri dönerken,
Bu fukara ve fakir, bu zavallı milletin.

Çıkarılan bir kanun onları hep cepheye,
Elindeki olanla, birden yardım etmeye.
Yönlendirdi şehirden, kasabaya ve köye,
Biz yurdumuzu ancak, böyle koruruz diye.

Çoluk-çocuk, yaşlı-genç, hep seferber oldular
Vatan kurtulsun diye, namus sözü verdiler.
Bu güçle bu imanla, düşmanları yendiler,
Artık hür ve bağımsız bir milletiz dediler.

İlan oldu dünyaya, Türk'ün bağımsızlığı,
Kokuşmuş batılılar gördü kahramanlığı.
Yıktın karanlıkları, getirdin aydınlığı,
Yakıştı Atatürk'e devletin başkanlığı.

09.02.2005

KIZIL

Ah Doğu Türkistanlım içimde var sızı
Dünyaya geldiniz alamadınız hazı
Kılamadınız, huzur içinde namazı
Yetmiş sene vah çektiydi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kıızıdan daha kızıl

Kürtaj ediyor kadını imansız ayı
Sokağa atıp, iki olsun diyor sayı
Artık Türk milleti, yorsun buna kafayı
Yetmiş sene vah çektiydi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kıızıdan daha kızıl

Cesetle doluyor anaların kucağı
Yaş kalmadı gözünde kurudu ocağı
Testereyle kestiler, kangrenli bacağı
Yetmiş sene vah çektiydi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kıızıdan daha kızıl

Sert vuruş diyerek piç, burnundan soluyor
Bu dinsiz, bu fırsatları nerden buluyor
Ölenleri düşündükçe gözlerim doluyor
Yetmiş sene vah çektiydi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kıızıdan daha kızıl

Dinsize bak, bölgem deyip bomba atıyor
Her bomba güneş olup burada batıyor
Ey yüce Mevla, Müslüman hala yatıyor
Yetmiş sene vah çektiirdi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kızıldan daha kızıl

Artırıyor nüfusunu dinsiz gitgide
Türk'le Türk'ün arasını bozuyor bi de
Hududuma girip, dikeyor bir abide
Yetmiş sene vah çektiirdi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kızıldan daha kızıl

Yaptığı aşı, yapıyor erkeği kısır
İşkenceden her bir yanı tutmuştur nasır
Unutmam ki bunları geçse bin asır
Yetmiş sene vah çektiirdi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kızıldan daha kızıl

Her şey özünde, dönesin hele özüne
Türk set çektiirmiş görünmüyor mu gözüne?
Yoksa şiirim aksetmedi mi yüzüne?
Yetmiş sene vah çektiirdi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kızıldan daha kızıl

Turanlı garibim kalmadı bende neşe
İnsan hakları baksana bir bu gidişe
İnşallah yokuştan geçeceğiz inişe
Yetmiş sene vah çektiirdi hele şu kızıl
Vallahi Çinli, o kızıldan daha kızıl

GÜÇ BİRLİĞİ

Hey milletim hakta birlik olalım
Birlikten güç doğar onu biliniz.
Gücümüzü bir araya koyalım
Hiçbir zaman ezilmeyiz biliniz.
Yer altı yer üstü zengin Türk eli
İnsanları zeki dinamik kolu
Gençtir nüfusu çalışkan hali
Birleşince yoksul olmaz biliniz
Fikirde zikirde aynı olunca
Sağlam sözün ile hedef seçince
Türk alemini aynı sözü deyince
Hiç kimse aksini demez biliniz.
Ortak bir askeri gücü oluşturun
Bu ortaklık bir barışa varıştır
İnsana hizmette olan yarışır
Sana kimse hain bakmaz biliniz.
Dağınık durup da yolun şaşırma
Sana fırsat geldi onu kaçırma
Nimet elindedir onu düşürme
Bu fırsat her zaman olmaz biliniz.
Kardeşimle dostluk kurmaya korkma
Allah yardım eder hainden ürkme
O pişmiş aşını sen yere dökme
Ortamı Allah'tan yardım biliniz.
Allah'tan çok yardım gördü bu millet
Pek çok medeniyet kurdu bu millet
Dünyaya adalet saldı bu millet
Allah dedik Allah verdi biliniz.
Allah deyip Allah'ınan olunca
Allah'ın yolunda daim olunca
Ona bel bağlayıp yardım umunca
O, kimseyi mahrum etmez biliniz.

CANIM YAVRUM

Can yavrum, canım yavrum,
Senin yüzün hep gülsün.
Kalbin hep şefkat, merhametle olsun.
Benim gecem, sabahım sensin.
Çiçeklerin rengi, kokusu sensin.

Savaşların içinde barış simgesi ol.
İhanetin içinde sadakat timsali ol.
Vatan sevgisinde askerim ol.
Umutsuzluklar içinde umut ol.

Hakkı, hak içinde savunan,
İnsanlara huzur, mutluluk sunan,
Bilgisini insanlığının yararına kullanan,
Kalbi atalarının asil kan ile çarpan,
Hayırlı evlat ol yavrum.

İnsanları hoş görüyle sev,
İnandıklarından asla taviz verme.
Ben sana canımdan can sundum.
Canımda dürüst evlat ol yavrum.

Kin, nefret, kötülükler elinin tersinde olsun.
Güzellikler, doğruluk rehberin olsun.
Lisanın hep umut, güzel söz olsun.
Dilinden emin olayım yavrum.

Dünya insanların acıları acın olsun.
Dil, din, ırk ayırmadan insanlık kardeşin olsun.
Paylaşılan acılar hafifler öğrettim.
Öğrendikleriyle acılara göğüs ger yavrum.

Güneşim, ayım, yıldızım...
Sana verdiğim emeğim,
Kalbimdeki insan sevgisi,
Sen ile yansısın bütün dünyaya.

Ömür denilen çizgim bittiğinde
Bitmeyecek ömrüm ol yavrum.
Sevgim, inandıklarım,
Seninle var olsun anneciğim.

GERİ DÖNMEYEN ORDU

İhtişamla yöneldin demir yüklü kapılara
Dört nalaydı atın şahlanıyordu havalara
Çekildi kılıçlar yağmur gibi gelen oklara
Hep ileri, geri dönmek gelmedi akıllara

Mağmum yürekler akıtmadı gözünden hüznünü
Başlar eğik göz puslu, uğurladık hümayunu
Hercümerç etti bedhahları kırpmadan gözünü
Sere serpe vücutlarda göstermedi yüzünü

Ölmek alınlara yazılmış kaderdi evvelden
Ölene kadar da bağlıydı inmedi eyerden
Varsa ölmek sudbada, gelir mi? Ne gelir elden
Şehit olmak muştusu da söylenmişti önceden

Tarihe tanıklık eden zindan gözlü kuleler
Döküldü aşağı kuleden gözyaşlı kelleler
Durdurdu orduyu yetim yüzlü garip askerler
Geri dönen de olmadı gidenlerle beraber

HÂYALİMDEKİ SEN

Yaşıma bakıp da yabana atma
Sözlerime kulak ver öğretmenim
Cehalet denilen kör karanlığa
İlmin perdesini gör öğretmenim

Hakir görüp insanoğlunu seçme
Merhametli ol, adaletten geçme
Sanma ki söylediğim sözler saçma
Yaratan da böyle der öğretmenim

Üşür de soğuktan sızlar kemiği
Kimi anlamaz, kıt olur dümüğü
Kiminin akar burnundan sümüğü
Kokar ise koksun ter öğretmenim

İsmim geçerse yazdığın anıda
İnşallah hatırla garip beni de
Rahman'ın verdiği tatlı canı da
Kara toprak, çıyan ver öğretmenim

Sabrı gönlüne, sitemini yere
Şikâyet etmeden kazı bin kere
Hiç bilmediğin kara kaplı deftere
Yazarlar adını şer öğretmenim

Önünde bir sürü, gezdiği otlak
Ayakkabı lastik kenarı patlak
Saçları upuzun elleri çatlak
İstersen acıma vur öğretmenim

Alimi dost bildim, cahili ırak
Belki doktor olurum, belki ırac
Derse çalışmaz isem etme merak
Bana da bir rızık var ğretmenim

El uzatıp dertlenirdin ilemle
Yıllar geçer gözyaşıyla elemle
Gün gelir resmini kara kalemle
izerler inan bir bir ğretmenim

Diken koyma saf gönlünün glne
Kalem tuttur o minicik eline
Aklar mı düştü saçlarının teline?
Düşmeye ne utanç ar ğretmenim

Dinle benden ortaokulun nn
Yama yaptılar ceketimin içini
Yaşadın mı hiç bunların kaçını?
Acılar garibe yr ğretmenim

Dillerin tatlı olsun başın engin
Gözlerinde hep umut, gönlün zengin
Dünyada eşin yok, bulunmaz dengin
Sevgi ateşi ol kor ğretmenim

Azarlayıp huzurundan kovarsan
Yazık olur hep parayı seversen
Hakkım deyip öğrencini dversen
Mahşerde hesabın zor ğretmenim

zm kul bildim, Allah'ı Gni
Sen de ben gibi yaratıldın fni
Adım Abdullah, mahlasım GİRİYANİ
Bir de beni şimdi gr ğretmenim

AH MARMARA AH

Bir gece arz emre boyun eğince
Gözden düşen damla sele karışmış
Dudaklarda bir kıpırtı, bir sükut
Belki nâra, belki güle karışmış

Allah'tan gayrisi bilmez onları
Kefensiz gömerler meçhul canları
Arzın alevi kavurur tenleri
Savrulur bak şimdi küle karışmış

Hakkın aşkı düşmüş gönül yurduna
Bir acıyı gömüp gitti ardına
Çare bulunmaz ki ciğer derdine
Can özünden feryat yele karışmış

Gözyaşıyla himmet ister niceler
İki büklüm etti bizi geceler
Kan kumada toprak, ölüm heceler
Ayaklar başa, baş kola karışmış

Ne kışı bekler ne bahar, ne yazı
Ne küçük dinler ne oğlan, ne kızı
Her biri bir yanda bir körpe kuzu
Onlar da boyanıp ala karışmış

An evveli kim anardı dostunu
Hüküm geldi, giydi kader postunu
Şimdi sorma bana Allah kastını
Her taraf yetime, dula karışmış

Arzı ağlar gördüm ederken zikir
İnsanoğlu hikmeti eyler fikir
Kimi isyan ediyor, kimi şükür
Bir duâ, bir de âh dile karışmış

ÖĞRETMENİM

Bozkırın uçsuzunda,
Hakkari'nin ıssızında,
Kurşunların ortasında,
Hep sen varsın öğretmenim.

Denizlerin kıyısında,
Rüzgarların sesinde,
Güneşin ortasında,
Hep sen varsın öğretmenim.

Kuşların ötüşünde,
Suların akışında,
Ağaçların yeşilinde,
Hep sen varsın öğretmenim.

Sevdaların içinde,
Yıldızların peşinde,
Tünellerin sonunda,
Hep sen varsın öğretmenim.

Karların altında,
Mezarların taşında,
Şehitlerin naaşında,
Hep sen varsın öğretmenim.

Bayrağımın renginde,
Ülkemin kalbinde,
Atamın izinde,
Hep sen varsın öğretmenim.

Benliğimin ardında,
Kimliğimin şanında,
Gözlerimin nurunda,
Hep sen varsın öğretmenim.

Hep sen varsın öğretmenim,
Benim sevdamda,
Hep ülkem var öğretmenim,
Benim kavgamda.

BU TOPRAKLARDA

Bu ovada asırlar öncesinden
Kopup gelen çılgıktı yiğitlerin cenginden
Öyle bir ruh vardı bakışlarının dehşetinden
Titretmişti dünyayı bir zamanlar bu topraklarda

Bayrak oğul, vatan oğul, devlet oğul diyen
Mercidabık'ta 489 sene evvel cenk eden
Koca Yavuz Sultan Selim Han'a yoldaşım diyen
Yiğitler vardı bir zamanlar bu topraklarda

Mohaç ufkunda görünmek hevesiyle uçan
Ridaniye'de zaferden zafere koşan
Kutsal emanetlerin kapısına yüz sürmeye çalışan
Cengaverler vardı bir zamanlar bu topraklarda

Zenginlik diye diye Mercidabık bitti
Çağdaşlık diye diye Osmanlı gitti
Fatih, Yavuz ve Abdulhamithan nerdesiniz şimdi?
Sultanlar vardı bir zamanlar bu topraklarda

Menfaat olmuş hainin dini imanı
Otuz bin şehidin kalmaz yerde kanı
Bayrağı, mefkureyi bilmez kanı bozuk vatan haini
Kalk gör Yavuz Selim Han, kalk da gör milletin halini

Bet yüzlüler, kem gözlüler hor bakmasın diye vatana
Haykırmıştı her zaman hainlere ve düşmana
Biz tükenip yok olmadan dokunulamaz vatana
Korkma ey milletim biz varız hala burada

ÖZLEDİM

Kardelenin, çiğdemlerin bittiği,
Çobanların koyunları güttüğü,
Koroğlu'nun borusunun öttüğü,
Divriği'nin yaylasını özledim.

Atatürk'ün konuk olup yattığı,
Bu devletin temelini attığı,
Yiğidin şanına şöhret kattığı,
Delikanlı yuvasını özledim.

4 Eylül'de kutlamalar olunca,
Bütün Sivas stadyuma dolunca,
Poşaoğlu davuluna vurunca,
Zurnaların gaydasını özledim.

Şarkışla'nın sümbülünü, gülünü,
Kangal'ımın köpeğini, gölünü,
İmranlı'yı, Suşehri'ni, Gürün'ü,
Sıcak Çermik havasını özledim.

Kızıldağ'ın geçilmez yokuşunu,
Ayazını, boranını, kışını,
Madımağı, hele ekmek aşını,
Meşhur Sivas Kalesi'ni özledim.

İrmak kenarından kumu elerdi,
Anam beni höllüklere belerdi,
Elin açar hayır dua dilerdi,
O mübarek kınasını özledim.

Gardaşımın şivesini, dilini,
Doğduğum yer şirin Yıldızeli'ni,
Çok sığır yaydığım Çamlıbel'ini,
Al ineğin danasını özledim.

KÖY OKULUNDA

'Umudu hiç ağılatmayan şehit öğretmenlerin anısına...'

Hüzün çöker dağların eteklerine,
Evli evine gider köylü köyüne.
Bir biz kalırız mahzun bu ellerde,
Akşamlar buruktur köy okulunda.

Dökülür de dillerden andımız,
Çalınmaz kapımız ne de sazımız.
Tüterken bacalar yanmaz sobamız,
Adına gurbet denen köy okulunda.

Gelir; Ayşeler, Salmanlar, Ökkeşler,
Titrer öğretmen, korkuyla ders işler,
Bu akşam baskın olur mu diyen fişler,
Büyür büyür gözünde köy okulunda.

Ayşe yazamaz bitmiş kalemi,
Salih'in sınıfta kalmış izleri,
Kimi yetim, kimi fakir, dertli her biri,
Zordur öğretmenlik köy okulunda.

Beyaz yaka, mavi önlük,
Yaşam ne ki burada, bir günlük,
En büyük korku, kanla beslenen sülük,
Tarar da kimse duymaz köy okulunda.

Öğrenciler gider kapanır kapılar,
Dalan gözlere yaşlar dolar,
Lojmanı sıkı bir sessizlik boğar,
Geceler geçmez olur köy okulunda.

Feryat sessiz, isyan gizli,
Tepeler soğuk hep sisli,
Bir de lamba yakmışız isli,
Karın kavurduğu köy okulunda.

Defter açılır beyaz bir sayfa,
Yazmaya kıyamazsın titrersin boydan boya,
Kırlır gücün takatin, girmezsin yola,
Umutsuzluk umuttur köy okulunda...

AŞKTIR ŞİİRİMİN ŞARJÖRÜ - Rumuz: Gümüş

Aşktır şiirimin şarjörü kavuşmaktır,
Vurdukça artıyor hasret bu ne menem vuruşmaktır ?

Gri bir sis bulutu ve derinliğinde hançer,
Dağlar gibi ıssızdır sensiz Kürtün de geceler...

Senden sonra endamınla başbaşayım şimdi,
Bu yağız yalnızlık senin sırrına erişimdi.

Gizlerime dol ey güllerin gülü dehlizlerime,
Gel dolaş ruhumda bugün kalbim yerine.

Sensizlik ta şuramda asılı bir yükür,
Bil ki sevdam; iğne deliğinden geçecek kadar büyüktür !

Hangi yangın yemiş kafiye beni sana götürür?
Hangi aç bırakılmış mağma bu? İçimde yürür...

Yokluğun bir ürpertinin keskin yanıdır,
İşbu doğranmış çığlık bir çığ heyecanıdır !

Yollarda çırpınan bir yürek görürsen dönüp bakma;
Lakin külleri kalsın yadigar, onu yerde bırakma.

Özülkemi haşat eden güç Allah vergisidir,
Çekeceksin oğlum aşk G-3 mermisidir !!!

BİL YUSUF'UM

Doğruları bükülmez demir sanırdım,
Ne demirler eğildi, büküldü gördüm.
Ulaşılmaz zirveler vardı gözümde;
Varınca alçaldı, küçüldü gördüm.

Her bedene bir ilahi motif işlenmiş,
Kimi bozulmuş, birçoğu kirlenmiş.
Karalar yok olmuş aka bezenmiş,
Hayrete düştüm; özümle gördüm.

Yusufum gör bak bu eserde,
Dalkavuklar var her perdede.
Alkışlar merde değil, hep namerde,
Bilcümle yaşanmış mazimle gördüm.

Düzen için oluşmuş binbir düzenleri,
Al bayrak altında şerefsizce gezenleri,
Ulusa mutluluğun resmini çizenleri,
Kocatepe'den bakan Gazi'mle gördüm;
Gençliğe seslenen sözümle gördüm.

ÇOCUK KOKAN ÇOCUKLAR

Bir kenar mahalle mektebinde gördüm onları,
Olanları.
Ellerinde ekmek arası acı soğan,
Çocuk kokan çocukları.
Ellerinden tutmuş anaları,
Renk renk yaşmaklarıyla,
Ana kokan anaları.
Avuçlarında en değerli incileri saklı.
Çocukları onlar, umutları, hayalleri...
Güzel düşler kurmak,
Elbet onların da hakkı.
Kimi elin evinde çalışmış, kimi tarlasında.
Defter, kalem parasına.
Çocuk kokan çocuklar!
Ben şiirler yazıyorum size,
Siz destanlar yazın size.

BENİM KÜÇÜK DOSTLARIM

'Öğrencilerime'

Küçük bedeninizde ağır yüklerle
Sabahın kör karanlığında
Kuşlar bile uyurken
Okul yollarına düşüp
Neşeyle bana koştuğunuz için...

Her sabah gülen yüzlerinizle
Bahçe kapılarında karşılayıp
"Günaydın Öğretmenim!" diyerek
Israrla çantamı taşımak isteyip
Beni onurlandırdığınız için...

Sınıfımın kapısından girince
Bakıcıya bıraktığım çocuğumu,
Ödenmesi gereken faturalarımı,
Hasta annemi, hatta ağrıyan dizlerimi;
Kısaca tüm sorunlarımı unutturduğunuz için...

Teneffüslerde
Kıt kanaat harçlıklarla aldığınız
Şekerlerinizi, gofretlerinizi, simitlerinizi
Benimle paylaşmak isteyip
Duygulandırdığınız için...

Oyunlarınızı dahi bensiz oynamayıp
En güzel anlarınızı paylaştığınız,
Evinizin başköşesine resmimi koyup,
Beni ailenizden biri saydığınız,
Gurbeti bana unutturduğunuz için...

Hasta düştüğümde koşup geldiğiniz,
En mutsuz, isteksiz anlarımda
Tükenmek bilmeyen enerjinizle
Beni neşelendirip
Güldürebildiğiniz için...

Sizlere hayatı öğreteyim derken
Sizlerden öğrendiklerim için,
Verdiğim emeklerin boşa gitmediğini
Gösterdiğiniz,
Öğretmeniniz olma onuruna erdiğim için...

Kocaman yürekleriniz, minik ellerinizle
İçimdeki çocuğu hep canlı tuttuğunuz,
Hayatımı güzelleştirdiğiniz için
Sizleri çok seviyorum
Benim küçük dostlarım! ...

ZİNCİRLİ ANILAR

HıŐımla sarılırız zamanın peçesine
Görüp de kendimizi buzlu camın ardından
Elimizdeki kiri atmak istercesine
Kurtulmak dileriz hep, anıların yadından

Yükleniriz sırtlara en acı elemleri
Dizler hep titreyerek ve bükerek belleri
Karanlığın içine uzatarak elleri
Sesler dileniriz rüzgarın feryadından

Giderek onlarca yıl yüzlerce yıl geriye
Zincirli anıları vurarak hep deriye
Asasıyla denizde yollar açan nebiye
Yalvarırız günahın dalgaları altından

Çekerek perdeleri ardına saklanmışız
Bu hayat denizinde bir batmış bir çıkmışız
Tuzlanan gözümüzle farkına geç varmışız
Geçen zaman değilmiş, biz geçmişiz zamandan

BİR DAMLA TUFAN

Tufanın gölgesi
Putperest azınlıklara gebe
Nuh'un gemisi sızıntılarla örülü
Seslenicilerden süzülen bir damla kan ellerimizde

Başlayacak birazdan şiddetlisinden
En şeddeli harflerin sarsıntısı
Dağlar yüreklerin ardına gizlenecek ya
Putperest ninniler mırıldanacak anneler

Bir damla kan süzülecek ellerimizden...

Bir damla su coşturacak durgun suları
Yağmur bulutlarında biriktikçe birikecek
Putperest ağıtlar ya da bir damla kan
Süzülecek tepeden tırnağa ellerimizden

Bir damla kan boğacak hepimizi birazdan...

Yer yarıldığında
Gökyüzü dindirecek ağrılarımızı
Güzel yüzlü bir çocuk durduracak tufanı
Bir sure ya da bir tek ayet incek üstümüze

Bir damla kan süzülecek gözlerimizden
Bir damla tufan...

UMUDU HİÇ AĞLATMADIK

Gülüm...!
Biz yüz elli beş can ciğer arkadaşlık
Tam yüz elli beş can
Yüz elli beş yürek
Topladık memleketimizdeki
Umut kırıntılarını
Yüreğimizdeki sevgiyi
Gözlerimizdeki merhameti
Aldık birer birer yanımıza
Soğuk, kar, buz demedik
Geriye taze aşklarımızı
Kundakta bebelerimizi bırakıp
Umut olduk Diyarbakır'a
Kardeşlik olduk Cizre'ye, Tunceli'ye
Barış olduk Kars'a, Ardahan'a
Palandöken'e, Allahuekber'e
Anadolu'nun yaylalarına
Tane tane serpildik

Serpildik ya serpilmesine
Gün oldu giydik çizmeleri ayağımıza
Altı ay, bir güz yürüdük
Nar çiçeği şafaklarda
Aç kurtlar saldırdı üzerimize
Bıyıklarımız buz tuttu
Ayaklarımız kangren oldu soğuktan
Kan kustu da ciğerlerimiz ayazdan
Yüreğimize sardık umudu
Biz üşüdük de Gülüm
Umudu hiç üşütmedik

Gün oldu, dört duvar arasına sıkıştık
Sevgisiz aşksız
Günlerce beş parasız kaldık
Aylarca bir sıcak çorba
Görmedi boğazımız
Umuda sarıldık, yağmur suları içtik
Kurtlu, kurtçuklu kuyulardan
Yılanlar sardı lojmanlarımızı
Yedi boğum akrepler soktu
Kalem tutan parmaklarımızı
Sevgiyi öyle zulalarda sakladık ki
Zehirleyemediler yüreğimizdeki sevgiyi
Gülom...!
Gün oldu korkunun körpe yürekleri
Esir aldığı gecelerde
Uzak dağ köylerine
Mum ışığıyla
Gaz lambasıyla girdik
İnsanlık ateşini, bilim aşkını
Umutsuz yüreklerde tutuşturduk
Asırlık kan davalarını
Mezhep kavgalarını
Matematik problemleri gibi
Birer birer bitirdik

Gün oldu Lokman Hekim olduk
Ölüm döşeğindeki hastalara
Dinmez acılarını sardık
Boynu bükük yetim çocuklara
Ana olduk, baba olduk
Sevgi dağıttık, umut dağıttık
Solgun yanaklarına
En güzel buselerimizi kondurduk
Gözyaşlarını kimseler görmesin diye
Yüreğimize akıttık
Biz kana kana ağladık da
Umudu hiç ağlatmadık

Gülom...!
Gün oldu ezan sesleriyle
Uyanan yaralı şafaklarda
Çılgılık çılgılığa andımızı okuttuk
Yoklama yaptık
Aldık beyaz tebeşiri elimize

Geçtik kara tahta başına
Sevginin resmini çizdik
Çaresizliği, yoksulluğu yeşile
Umudu gökyüzüne, denize boyadık
Barışı ve kardeşliği altın harflerle
Kara tahtaya, beyaz sözcüklerle
Nakış nakış işledik
Biz hedef olduk da
Hedef yapmadık barışı ve kardeşliği
Kahpe silahların kurşunlarına

Gülüm...! gün oldu
Aldık kara kalemleri elimize
Kalem tutmasını, yazı yazmasını öğrettik
Açtık defter sayfalarını
Yaprak yaprak
Umudu soldurmayacağız...!
Barışı kurşunlatmayacağız...! diye
Satır satır yazdırdık
Çevirdik kitap sayfalarını
Sıraların üzerine koyduk
Savaşın ve ihanetin acılarını
İyi bilsinler diye
Sözcük sözcük ezberlettik
Kimseye karalatmadık
Barışın ve kardeşliğin adını
Biz bulaştık da
Savaşa bulaştırmadık çocuklarımızı

Gülüm...! gün oldu
Mayınlar döşendi yolumuza
Pusular kuruldu
Delikanlı çağında umudumuza
Kurşun yağdı
Ateş yağdı üzerimizden
Dar ağacına çekildi
Gülден, çiçekten genç bedenlerimiz
Yetmiş yedi yerinden
Bir adım geri atmadık...bir adım
Doğru bildiğimiz yoldan
Yürüdük de savunmasız yürüdük
Umuda giden yolda

Gülom...! gün oldu
Silahlardan korkmasın diye
Geceleri gökyüzü
Yaylın ateşlerden çıkmış
Yaralı bir yemen türküsü çığırdık
Al bayrağı dalgalandırdık
Kara bulutların arasında
Al kızıl kanımız göndere bulaştı
Yüreğimiz vurulup düştü
Kanadı kırık bir kuş gibi
Ak pembe çiçeklere
Çiçekler kana bulandı da
Umudu kana bulamadık

Gülom...! gün oldu
Kalleşlik dost kılığına girdi de
İlaç için vurdu kapımıza
Bilemedik kalleşliği, puştuğu
Açtık ardına kadar kapımızı
Beynimize, yüreğimize kurşun sıkıldı
Ağıtlar yakıldı
Gül dalında bedenlerimize
Al bayraklara sarıldık
Kimselere küsmedik
Kimseleri düşman bellemedik
Kardeşliğimiz yaşasın diye
Ağlattık anamızı, bacımızı
Umudu hiç ağlatmadık

Eğitim Şehitleri Anısına
28-09-1996
Gebze

MEVSİM VURGUNU

Gün yalpalarken,
Güz yapraklarının renginde
Hani tepemizde mevsim çiselerdi ya
Gelincik tarlalarının kızıl nefesinde
Gözlerim yağmur serinliğinde
Boşluğa bakar dururdum ya penceremde.
Gün eksilir, gelmezdin ya hani
Seni sadece seni,
Bilinmezliğin yarım kalmış sessizliğinde.
Yağmurlar anlamsız artık, sözsüz ve ritmik
Tek gerçek var, mevsim vurgunu işte.

Döner başım, yağmur sonrası toprak kokusunda
Viranşehirliere dönmüş ateş böcekleri sağnağında
Damarlarımın dehlizleri sensizliğin
Yarınsız karanlıklarında,
Ayrık otlarının hiç bitmediği toprakların arasında
Razıyım çıgıllara, korkulara, yoksulluğa
Sorgusuz, sualsiz
Sensizliği kazısam da boş sokaklara
Adın hâlâ,
Günlerin, gecelerin, satırların, çaresizliğin arasında
Seni çizmek durmadan, tırnaklarımla duvarlara, taşlara, uçurumlara.

Sesini ezberletmek nefesimle
Gülüşünde sürüklenen, deli poyrazlara.
Kaç kez kaç kez vurgun yemiş, yağmalanmış,
Yaralanmışım, bilemezsin direnmişim.
Kaç kez ölmüşüm,
Cam kırıkları bıraktığında ardında.
Yasa dışı suç musun, cürmüm müsün belalım?

Kaç kez dayanmışım, kurşun sıyrıklarına,
Sen bakışlarının rengiyle, boğazımda ilmik
Yüreğimde, hükümsüz kimlik olmuşsan
Hesabı sorulmayan günlere sığdıramadığım eyy sen!
Kaç kez dayanmışım, bilemezsin
Mevsim vurgunlarına.

İsyanımsın, inadına
Şubat soğuklarını,
Zemheri ayazım kızgınlığımsın
Ateşte narım.
Direnişimsin, yokluğunun inadına.
Suskunluğumun bedeli, boğazımda düğümsün
Kavgamsın, kavgamın inadına.
Alnıma vurulmuş yazgım
Mevsim vurgunlarım
İklimim, yedi mevsimim
Tufanım, sevdanın suskunluğumun inadınasın.
Dayanamıyorum, direncimsin.

Yalazlanmış uğultularla beynimde
Alevin bin rengi gibi gelen, son nefessin.
Bir gülüşüne dayanamıyorum, sebebimsin,
Seni sevdanın bütün iklimlerinde
Kutuplarda, Zemheride, karanlık şehirlerde
Aradım seni ellerimle aradım.
Bir cümlede dayanamıyorum, kelimelerimsin.

Darağacında çekilirken ipim, nefesimsin.
Senin inadına
Sevdanın en dip kuytularında, kör kuyuların başında
Köhne limanların, kül grisî karanlığında.
Sana dayanıyorum, benimsin.
Nefesim ol, her mevsim çisele
Sele kapılıp sürüklenmesin yüreğim
Bir yıldız gibi kayma hayatımdan
Gün yalpalasın, yaprakların renginde.

Senin inadına
Sana dayanmaksa
Karanlık şehirlerin boş sokaklarında
Seni çizmekse duvarlara
Hasretin zindanlarında
Çaresizliğim sana değil.
MEVSİM VURGUNLARINA..!

ÖĞRETMEN

Mesleğini sever zevkle çalışır, karanlığa ışık olur öğretmen.
Cehalete karşı mertçe savaşır, ufuklarda ilim arar öğretmen.

Başarılı olmak bütün dileği, şefkat ile çarpar her an yüreği,
Hebaya gitmişse bunca emeği, hüsrana boğulur yanar öğretmen.

Gönlünde bir değil bin soru taşır, öğrencinin dertlerini paylaşır.
Başarı arttıkça menzil yaklaşır, geleceğe ışık olur öğretmen.

Öğrenciyi bilgisiyle eğitir, yanlış zihniyeti siler dağıtır.
Kelime kelime ve satır satır ilim irfan bilgi verir öğretmen.

Olur, öğrenciye anne ve baba. Fedakârlıkları sığmaz hesaba,
Demez köy, nahiye, ilçe, kasaba kutsal görevine gider öğretmen.

Kendini adanmış varını saymaz, bilgi pınarıdır akmaya doymaz,
Çalıştıkça şevki artar yorulmaz, geleceğe ışık tutar öğretmen.

Öğrencilerini her daim arar, hatırdan çıkarmaz her zaman sorar,
Üzüntülü görse ciğeri yanar, dertlerine çözüm arar öğretmen.

Geçmişini bilir izler yolunu, vatan için verir kafa kolunu,
Diker ağacını alır barını, insanlığa hizmet sunar öğretmen

Derdini unuttur derse girince, talebesi başarılı olunca,
İleride bir mevkide görünce, eseriyle gurur duyar öğretmen.

Seni tanıyanlar çok iyi bilir, Yunus Emre gibi hep arar durur,
Kıymetin bilenler her yerde bulur, kırk yıl bile kölen olur öğretmen.

24 Kasım'dır Öğretmenler Günü, Türk Eğitim sen de anıyor seni,
Değerini bilen bilmez mi seni, anmalıyız bu günleri öğretmen.

Öğretmen Seyfet der size şiirim, Yahya Kemal Beyatlı'da görevim,
Maddiyatla ölçülemez değeri, ilim alır ilim satar öğretmen.

ADAM

Adres yok kimlik yok, hafıza kayıp
Soramaz kimseye, sanıyor ayıp
Bütün kayıpları birden yok sayıp
Gülüyor her şeye, kaybolan adam

Bakar ki kendine, şaşkın bir gemi
Deli denizlerde gezer acemi
Bilmiyor ne korku ne de elemi
Nisyan denizinde koy bulan adam

Güneş tepesinde, sabahı arar
Durmada kendine, kendini sorar
Tüysüz bir yavrudur, masum bikarar
Kuşun yuvasında, kaybolan adam

Kendini hiç çekmez artık hesaba
Ne köy olur artık ne de kasaba
Düşünceler kalıp, hep kaba saba
Devletken kendini, kay* bulan adam.

Gönlünde fırtına dinmez durulmaz
Temelsiz direksiz çatı vurulmaz
Kendini bulmadan hülya kurulmaz
Hersefer kalbinde fay bulan adam

Aslanken kendini hep fare sanır
Kükremez haykırmaz korkar utanır
Yedi düvel onu ezelden tanır
Irmakken kendini çay bulan adam

* Kay:ana kuşun yavrusuna verdiği beslenmesi için kusmuk

ANADOLU DESTANI 1

Hizmeti dillerde destanlaşanlar,
Kalbi inanç gölü insanlar vardı.
Adanmış ömürlü o kahramanlar.
Karanlığa güneş gibi doğardı.

Yeni inkılâba vurgundu kalpler.
«Mimarı olalım arzın» dediler,
Hepsi hak inanca gönül verdiler.
Yepyeni bir karar kalpleri sardı.

Tarih gerçeklerin marşını söyler
Kimisi nam almış gencecik beyler.
O beldeler, o obalar, o köyler...
Umudunu istikbale bağladı.

Bir Allah önünde eğildi başlar,
Nelere şahittir bu dağlar taşlar,
Şu tepeler cenk özleyen yamaçlar.
Bir hasretlik yürekleri dağladı.

Çağrı Bey, Sav Tekin... bir bir çağrıldı.
Sarı Hoca geldi divan kuruldu.
Cihangir beylerin fikri soruldu.
Destanlaşan bir karara varıldı.

ANADOLU DESTANI 2

«Yiğide şan, bize bir meydan gerek,
Kılnca kın âleme mekan gerek,
Şu Bizansın varlığına son gerek,
Paslı zincir zorlanarak kırıldı.

Bu diyara şeref ile girmeli,
Küfrün kalesini yere sermeli,
Zafer bize Hak'tan gelir bilmeli,
İman ordusuna rahmet yağardı.»

Şimdi destanlaştı işte her nefer,
Ölümsüzleştiler hep birer birer,
Bu ülkeyi bize mekân ettiler
Haşmetinden karanlıklar ağardı.

Yalın kılıç tuğ elinde koştular,
En şerefli bir dâvayı seçtiler,
Ve sonunda bu âlemden göçtüler,
Onlar zulmü can evinden boğardı.

Kılınçlar sıyrıldı şevkle bilendi,
Yüce yaratandan rahmet dilendi,
Tüm adanmış erler meydana geldi,
Çağın müzmin bir yarası sarıldı.

İNSAN HAKLARI 1

10 Aralık 1948 tarihinde yazılan,
Uygulayanlar tarafından zamanla bozulan,
Sadece lâfta kalıyor kâğıtta yazılan,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Yaradanım Kur'anında tarif etti insan hakkını,
Hakka inanmayan tesis edemez insan hakkını,
Dünya neden görmezlikten geliyor gözyaşı ve kanı?
Hani nerde evrensel insan hakları?

Zilhicce dokuz hicri on tarihinde Arafat vadisinde,
"Küsva" isimli devesinin üzerinde okuduğu veda hutbesinde,
Buyurmuş olduğu hak ve hukuk konusundaki hadislerinde,
İşte budur gerçek insan hakları.

Mazlumun hakkını koruyacak yaratan,
Osmanlım da, Selçuklum da bu vatan;
Kimseye zülüm ve haksızlık yapmazdı atam,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Kendilerine gelince insan "hakları" diyen,
Mazlumu ezen, zalimi öven;
Yeri geldiği zaman insan etini yiyen,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Haklıyı haksızı ayırt etmeyen,
Doğruları hiçbir zaman kabul etmeyen;
Bütün insanlığı sömürüp, o da yetmeyen,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Adalet kavramı olmayan bir millette,
İnsanlığın haklarını koruyamaz elbette,
Hayat devam ettikçe kalacaktır zillette,
Hani nerde evrensel insan hakları?

İnsanlığa kin ve nefret kusanlar,
Masum insanlar ölürken susanlar,
Çıkarına gelince nârayı basanlar,
Hani nerde evrensel insan hakları?

İNSAN HAKLARI 2

Otuz-kırk bin masum insan ölürlen görmezlikten gelenler,
Çıkar ve menfaatin olduğu yeri vatan bilenler;
Beşikteki günahsız masum yavruyu öldürenler,
Hani nerde evrensel insan hakları?

İnsan hakları demogojisi yapanlar,
Hakkın yerine haksızlığa tapanlar;
Kan ve gözyaşı üzerine bina yapanlar,
Hani nerde evrensel insan hakları?

İnsanlıktan nasibini almayana sözüm yok benim,
Suçsuz insanları öldürürken hiç mi vicdanın yok senin?
Yediğin içtiğin başkasının hakkı, karnın tok senin,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Yıllarca kan aktı Kosova'da Bosna Hersek'te,
Bunların içi dışı dolmuş kin ve nefretle;
Kan ve gözyaşında insan hakkı olmaz elbette,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Gözyaşı ve kan sel olmuş akıyor,
Bütün dünya insanları buna bakıyor;
Mazlumun ezilmesine "insan hakları" diyor,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Özgürlük ve barış adı altında,
Mazlum ve suçsuz insanların sırtında;
Çıkarları olmayınca koparıyor fırtına,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Zülüm ve haksızlığın adı "özgürlük" olmuş,
Mazlum özvatanında yabancı kalmış;
Hak ve hakikatin yerini haksızlık almış,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Bosna'da, Kosova'da ,Filistin'de, Irak'ta öldürüldü insanlar,
Yurdundan, yuvasından, vatanından oldu masumlar;
Taştan daha katıdır bu duruma sızlamayan vicdanlar,
Hani nerde evrensel insan hakları?

İNSAN HAKLARI 3

Durmadan çağdaşlık edebiyatı yapan,
Mazluma yabancı olmuş oturduğu öz vatan,
Haksızlık karşısında susar mıydı ecdadım, atam?
Hani nerde evrensel insan hakları?

Yüce mabetleri yakıp yıkanlar,
Gerçek insan haklarından ne anlar?
Analar, babalar, çocuklar ağlar,
Hani nerde evrensel insan hakları?

Daha ne zamana kadar masum kanı akacak?
Bunların yaptıkları kara leke olarak tarihe geçecek,
İrtikâp ettikleri zulmün izi yüzlerinde kalacak,
Hani nerde evrensel insan hakları?

KUTLU TAŞ - Rumuz: Yolcu

Kaşgarlı demiş ne olacağını,
Türk dilini sevenin kut bulacağını,
Onun için yıllarca gezmiş Türk bucağını.
Vermiş şaheserini devrin halifesine,

Uygur hakanı ulu hakanmış,
Güzel günlerim rahat yaşamış,
Kutlu kayanın değerini anlayamamış,
Vermiş öz suyunu devrin ikiyüzlü yABanisine.

Kutlu kaya bir taş parçasıdır, demek
Daha değerlidir; prenses, para ve ipek
Bir kayayı ne yaparım diye düşünmek,
Ne hale koymuş yüce hakanı.

Ve o günden sonra göç olmuş dört bir yana,
Kimi at sırtında, kimi yaya,
Yıllarca uğraşmışız bizi biz eden kutu bulmaya.
Güçte olsa kavuşmuşuz kutlu kayaya.

Ve herkes anlamış ki
Kutlu kaya "dil" demek.
Kutlu kaya "töre" demek.
Kutlu kaya "vatan" demek.
O yoksa her ses "göç" demek.

Her gün onlarca yabancı kelime giriyor dilimize,
O bizim "Ses bayrağımızdır." şairce.
Kamusun namus olduğunu öğretmişlerdi bize,
Bugün utanıyorum, bu sözü söylemeye.
Çünkü kamusumuzda yABancılar binlerce.

YA İSTİKLAL YA ÖLÜM

Adı Birinci Dünya, yenik çıktık savaştan,
Türkler bitti dediler geçti artık iş işten
Kuşatmaya alındı Anadolu'm dört baştan
Çakallar sofrasında memleket dilim dilim
Her taraf zaptedildi her taraf bölüm bölüm

İngiliz Fransızlar bir yandan da İtalya
İştahları kabarmış salya akıyor salya
İstanbul Çanakkale gitmiş Konya Antalya
Mondros Anlaşması ki zalimden daha zalim
Bir senaryo yazıldı savaştan daha elim

Ordu terhis edilmiş silah da yok yetesi
Her şey bunla bitmiyor daha vahim ötesi
Kurulmaya başladı Ermeni Rum çetesi
İçerden kemiriyor sinsice milim milim
Yüzlerce yıl bekledim budur diyor emelim

Yığılmış enkaz gibi kahır üstüne kahır
Tarifin imkânı yok durum ağır mı ağır
Yönetici gaflette gözler kör, kulak sağır
İhanet batağında kaybolmuş akl-ı selim
Ne akıl sır eriyor ne de pozitif bilim

Amerikan mandası İngiliz himayesi
Diyen beyinsizlerin yükseldi çatlak sesi
Ümit kesmek yok bizde vermeden son nefesi
Bu millet çıkacaktır yarınlara sağ salım
Bir güneş doğar elbet aydınlanır cemalim

Ve Ondokuz Mayıs'ta Samsun'a çıktı güneş
Öyle bir güneş ki bu gıptayla baktı güneş
Kurtuluşa götürün meşale yaktı güneş
Mustafa Kemal'di bu bayram etti ahalim
Senaryoda son perde burada koptu fil(i)m

Sevinç gözyaşı oldu kederden akan yaşlar
Heybetinden dikildi öne eğilen başlar
Bir aslan kükremesi dedi ki; arkadaşlar:
Tarih tarih olalı görmedi böyle zulüm
Türk'e zincir vurulmaz ya istiklal ya ölüm!

AŞKIN ATEŞİ YAKTIĞI AN

Karanlık gönlümde şimşekler çaktı,
Aşkın alevi yüreğimi sardı,
Kavruldum, ruhum bedenden ayrıldı,
Aşkın ateşi yaktığı anda!

Tüm kalbimle sevdim seni,
Yüreğimde buldum seni,
Gözlerimle aldım seni,
Aşkın ateşi yaktığı anda!

Duydum sükut pınarının sesini,
Gördüm gece vakti doğan güneşi,
Aradım kış günü yaz alevini,
Aşkın ateşi yaktığı anda!

Hasret aleviyle yaktın beni,
Kendi benliğimden aldın beni,
Issız çöllerde erittin beni,
Aşkın ateşi yaktığı anda!

Gözlerimde yaş kalmadı,
Yüreğimden kan damladı!
Bulutlar bile ağladı,
Aşkın ateşi yaktığı anda!

Ayrılık acısı düştü gönlüme,
Göçmen kuşlar gibi gittin, nereye?
Kül olmuş yürek bıraktın geriye,
Aşkın ateşi yaktığı anda!

VEDA

Ben; el değmemiş nadide bir filizim,
İçinde büyüdüğüm toprağım olur musun?
Susadığımda suyum, açlığında aşım,
Karanlıkta gözlerim, gökyüzünde kanatlarım,
Öksüz kalırsam anam, babam, evim ocağım,
Yolda kalırsam pusulam, elim ayağım,
Acımasız olursam yüreğim;
Olur musun? Söyle...Olur musun?
Olursun biliyorum, gözlerinden okuyorum,
Senin sesinle uyuyor, seninle uyanıyorum,
Senin sevginle yaşıyor, seninle soluklanıyorum,
Senin gözlerinle görüyor,
Senin ellerinle tutuyorum.
Biliyorum sende var biliyorum,
Sevgilerin en incesi en yücesi.
Sana sığındım çılgın fırtınalarda,
Sana sığındım acımasız dalgalarda,
Korursun biliyorum sevgi limanında.
Seni gördüm, seni sevdim, seninle büyüdüm,
Bağırsan da kırılmadım, darılmadım,
Yüzünü asık görsem, kaşlarını çatık,
Gizli gizli için için ağladım.
Yüreğimin sesini dinledim.
Ben öğretmenlerime
Hiç ama hiç veda etmedim...

DAĞ ÇİÇEĞİ

İnsan denenlerin sana erişemeyeceğinden mi?
Yoksa dağları çok sevdiğimden mi?
Bilmem nedendir ama...
Adını dağ çiçeği koydum.
Yoluna güller serdiğim
Adına türküler yaktığım
İsmi yüreğime kazdığım
Sen! Dağ çiçeğimsin...
Serin yaylalarda serpilen
Hoyrat rüzgarlarda kırıplan
Çiçeklerin en güzeline
En şereflişine
En namuslusuna
Selam olsun.
Adın dağ çiçeği senin
Nasıl Heredot'u tarihin babası saymışlarsa
Seni de, dağların çiçeği sayacaklar bundan sonra
Seni nerde görsem çekilmez oluyorum
Her hareketini kasten yapıyorsun sanki
Kıskanç olduğumu bile bile
Dün rüyamda el eleydin biriyle
Kalktım bütün gecemi yırttım
Paçavra ettim
Senin inadına uyumadım
Bıktım, yoruldum seni düşünmekten
Allah aşkına bu diyarları terk et
Kimsenin göremeyeceği
Kimsenin koklayamayacağı
Bir dağın tepesine kaç
Ne yaşına sınır koyuyorum, ne boyuna
İstediğince gez, istediğince büyü orada

Sen benim dağ çiçeğimsin
Seni hiç kimselere yar etmem vallahi
Dinle beni "dağçiçeğim"
Çiçekleri dolaştım kırkbir gün kırkbir gece
Acaba seni satlığımı çıkardılar diye
Aradım aradım yoktun dağ çiçeği
Derin bir oh çektim ciğerime
Öyle bir sevindim ki... tarifsiz
Sana dokunamadıklarına
Sana paha biçemediklerine
Camları taradım tek tek
Kiminde manalyo yazıyordu
Kiminde kardelen
Vuran, kıran, koparan eller bile
Cesaret bulamamış seni yazmaya
Ne kalemlere sığmışsın
Ne sayfalara
Bir şey olmuşsun
İnsanların erişemediği, dokunamadığı
Ve bakıp da göremediği
Belki... sebep benimdir
Seni sevenlere beddua okumuştum
Sevecek olanlara da ...
Onun için sen;
Mangalda bir korsun, kimsenin dokunamayacağı
Denizde bir köpüksün, kimsenin giremeyeceği
Güneşin bile başı dönmüş güzelliğinden
Batıdan doğuyor
Yakılmazı da yakmışsın be! Dağçiçeği
Liğme liğme eritmişsin her şeyi
Yemin ederim dağ çiçeğim
İşim de seni düşünmek, gücüm de...

Sensiz yediğim ekmek zıkkım
İçtiğim su zehir olsun
Ben beni unutmuşum, seni taşıyordum
Kulaklarım çınliyordu sabaha dek
Oysa; Afrodit sana püskürüyormuş ta... uzaklardan
Püskürsün, demek ki püsküreceği var
Püskürsün püsküreceği kadar
Sen bir başka güzelsin
Gözün başka
Dudakların başka
Ve ellerin başka
Seni görmeden önce hep büyük konuşuyordum
Gördüklerimi görürüm
Duyduklarımı duyarım
Hissettiklerimi hissederim diyordum
Artık ne görmesi,
Ne duyması,
Ne hissetmesi,
Bitkisel olmuşum tamamen bitkisel
Bitkiden de öte bitkisel
Zaten ölüydüm, ölecektim ve öldüm de senin için
Ya sen! Hala aylamadın gelemedin değil mi kendine?
Büyük, çok büyük bir beyin kabızısın
Düşünemiyorsun !
Ayrıca kalp yetersizliğin var
Hissedemiyorsun...!
Zaten ben hep çirkin şeylere iltifat ederim
Tıpkı sana yaptığım gibi
Seni kim alır sanıyorsun,
Kim koklar,
Satılmayı bırak kiralanmazsın bile
Çünkü; pis kokuyorsun
Çirkin görünüyorsun
Hem yaprakların da dökülmüş
Seni büyüttüm büyüttüm
Dağların çiçeği yaptım
Oysa sevmekten, sevilmekten bihaber
Alt tarafı bir ottun...

HANEMİZE UĞRASAN BİR YOL

Beni reddedişini her şeyin ölçüsü saymıyorum
Sen, gelip geçen güzel şeylerin acısı
Dökül başımızdan dökül bol bol
Çünkü sen daha uslanmamışsın
Önümde yürüyorsun dolu dolu cevabımı beklemeden
Ah! Keşke ruhumuz yanlış yapmaz dediğimiz saatlerde olsa
Dinle beni gayri türbelerin duacısı
Aşkımın meyvesi, aşkımın meyvesi deyip duruyorsun
Yeter artık gel de ruhumun meyvesi ol.

Savaş iki tarafta da savaştır
Yaramı gösterip duran yar
Yüreğin bende saklıdır onu dinleyip duruyorum
Nedendir adımları anmıyorsun
Ben seni isyana mı çağırdım sanki?
Ey gözyaşı! Cennetten gelen teselli
Bu ışığın altında sana sesleniyorum
Uzak durma gözümüzün kıyılarına
Uzunca dol.

Kabaran ümitsizliğim olan yar
Bari bunu söyle bu bir sır mı
Bana ulaşamazsın diyorsun ve her şeye izin veriyorsun
Ah! Sen benim gibi yanmamışsın.
Pazar yerlerinde dolaş ve git tapınağın gölgesinde uyu diye
Sonra da; adil ve sert kanunlarım var diyorsun.
Güzelim; 'hastaya acırlar, sarhoşu korurlar'
Sen bunları biliyorsun, ne olur benim için
Göz kırıp da hanemize uğrasan bir yol.

SOYLU TARİH

Ey kalem!
Soylu bir tarih yazdır bana
İçinde Fatih olsun,
Bizans'ı dize getiren.
Bir yürek taşı Yunus'tan.
Dosdoğru olsun cümlelerin...
Asi bir ruh ver Koroğlu'na
Yiğitçe koşsun mor dağlar boyunca.
Bir parça bırak Mevlana'dan.
Kıyısında yüzen yunuslar olsun.
Bilgelikler nakşetsin Yesevi.
Özler diyarı cennet olsun.
Yakmasın İbrahim'i ateş.
Balıklar güle dönüşsün.
Koca Sinan'la yükselsin umutlar.
Bir nişan olsun engin maviliklerde.
Ey kalem!
Bana Ferhat'ı anlat.
Yüreğinde küçülsün,
Mazlum mor dağlar.
Çöllere düşsün Mecnun.
Leylalar bırak gözyaşlarına...
Bir sefer hazırlığında yakala Süleyman'ı
Kısraklar kıskansın düşlerini.
Beni Yavuz'un ufuklarında bırak.
Ey kalem!
Bir istiklal yazdır bana,
Akif'in sevdasında.
Malazgirt'le destanlaşsın Alparslan.
Ertuğrul Gazi'yle sulansın çınar.
Bir yurt olsun Anadolu.
Çocuklar büyüsün çınar boylarında.
Ey kalem!
Mavi bir ışık yak,
Mücadeleden kalan.
Bir güneş gibi doğsun üstüne.
Toz gibi dağılmasın umutlarım...
Ey kalem!
Bana gülü anlat
Bülbül-ü şeydanın uçmadığı dünyada
Gülistanı kabristan olan
Yaşanan bir günü anlat!...

ÇOK KONUŞAN SESSİZ İNSAN

Gözlerin buğusunda kaybolan.
Dumanların arasında boğulan,
Yangın ortasında tek kalan,
Biz olduk, bizim için.

Yandı yürekler ağlayamadı gözler.
Avaz avaz bağırdı boğazlar.
Çıkamadı yine de o yitik sesler.
Düğüm oldu kimi zaman hıçkırıklar.
Veryansın etmedik yinede bizim için.

Şu boğaz mücadelesinde,
Şu yitik dünyada ezik kaldık.
Dimdik olduk yine de dağlardan bile mağrur.

Gülenle güldük;
Ağlayanla ağladık hep bir arada.
Biz biz idik daima,
Doğuda da batıda da;
Aynıydık aslında bütün yurttta.
Aynı yaklaşımların aynı paylaşımların
Uygulayıcılarıydık ne de olsa.

O mağrur o güçlü gözüken biz idik.
Geçmişiyile övünüp gelecekle avunan olduk.
Bu vatana gazi olduk, şehit olduk.
Bıkmadık vazgeçmedik mücadelemizden,
Eğitmek için evlatlarımızı çekmedik elimizi vicdanımızdan.

Çünkü; seviyoruz aşkla vatani.
Çünkü; inanıyoruz bu milletin oğluna kızına
Çünkü; eğitim ordusunun askeriyiz.
Savaşaçağız daha da hep elele sonsuza...

SEN ve BEN

Geceleyin ıssız garip halinde
Hayal perdesini yırtar aşarım.
Sonsuz sahraların buruk yelinde
Yine seni düşler, seni yaşarım.

Bir sükut perdesi dört yanı sarar
Beyin seni düşünmenin tefekküründe
Sevginin, sevmenin halini sorar.
Kalbimin an be an tefekküründe

Bir ben varım bu alemde bir de sen
Zamanın rakeden yalnızlığında
Ancak seninle var, sensiz hiçim ben
Sen de yok olma sarhoşluğunda.

Belki de bitecek bu garip sancı
Aşkın narına yanıp kavrulabilsem.
Ruhum hür olarak verecek canı
Seni sevdiğimi haykırabilsem.

BİR SEVDA MASALI

Ben yüreğini en yufka tepelere seren
Kır çiçeklerinin arasında örttüm ar perdem
Yokluğun tırnaklarıyla parçalarken beynimi
Bir seni sevdim bir de şiir yapraklarını

Martı kuşun kanatlarına sevdalıydım küçükken
Sonsuzluğa vurulduğu için
Bir de leyleğin senfonisine el çırpmayı
Sonra öğretiler bana
Ferhat ile Şirin olmanın hikayesini
Elmanın seni sevmesi şart mı felsefesini

Aç gözlülüğü önce çocukken öğrenmişim
Komşumuzun zerdali ağaçlarına
Emperyalist düşlerle bakardım
Huysuzluk ya;
Çaldığım kaz yumurtalarına bağırırdı Abbas Amca
Ve babamın çatık kaşlarıyla irkilirdim yerimden

Sonra bu duygular terk etmedi beni
Sana aptal bir aşık yüreğiyle bakmayı öğrendim
Şekilsiz bir öpücük hayaliydin dudaklarımda
Ve eşliğimdeki ayak iziydi gelişin
Bazen Monaliza resmiydin
Bazen Artemis Tapınağı
Bir dünya aralardım ellerinle kendime
Parnas Dağları'na çıkardım
İlham perileriyle buluşmaya
Şimşeklerin heybetinden ellerine sarılırdım
Ve aşardık Gargoros Tepeleri'ni

Yokluğun tırnaklarıyla parçalarken beynimi
Bir seni sevdim, bir de şiir yapraklarını
Kuşların en merhametsizi
Kartalı besliyorum yüreğimde
Pençeleşiyorum her kepezelle
Bakamıyorum bir başkasına sevgili!
Gözlerimin arsız duygularda buluşması
Ağır geliyor sevdama yazdığım
Limon çiçeklerinin kokusuna

Ne Zeus'un efsanevi tapınağı korkuttu beni
Ne de Hitler'in kirli ruhu
Öyle hırçınlaştırdı ki bu sevda
Kelebekleri kıskanırdım senden
Bahçemdeki kardelen çiçeklerini
Zift kara bir öfkeyle parçalardım
Uzak Felicita ormanlarını anlatırdım seni
Mutluluğu orada kuralım diye
Bu sırtlanların iklimi sevgili
Turnaların kanadına yazdırmazlar saadeti
Yokluğun tırnaklarıyla parçalarken beynimi
Bir seni sevdim bir de şiir yapraklarını

Şimdi bir çılgılım uzun uzun haykıran
Susmuyorum susturmuyorum geceleri
Öfkemi, sabrımı, sevdami, bağıriyorum
Munzur Dağlarına...
Bütün avereliğimle
Ve ihtiyarlamış yüreğimin
Bir gelincik saflığıyla
Önce sevda şiirlerini
Sonra sensizliğin pahasını yazdım iliklerime
Yokluğun tırnaklarıyla parçalarken beynimi
Bir seni sevdim bir de şiir yapraklarını

Zakkumlar kadar güzel ve zehirliydi
Gözlerini anlatırken ağlayan şarkılar
Bense akbabaların ciğerini tepelere serdiği
Dağlarda eşkıya, kaldırım taşlarında meczup
El değmemiş sevdalar kuyruklu yıldızlarda yaşar
Ve doruklarda kapar gözlerini hayata
Yangındın, fırtınaydın, depremdin hep
Ana fikrini kazıdığım platonikliğin sırtında
Kırkikindi yağmurları seni getirmiyor artık
Saf toprağın kokusu buluşturmuyor bizi
Kenar mahallelerde...
Lanet bir öfke zinciri ellerimde
Varlığın anlaşılmaz yokluğun aşılmaz
Ben yüreğini en yufka tepelere seren
Kır çiçeklerinin arasında örttüm ar perdemi
Yokluğun tırnaklarıyla parçalarken beynimi
Bir seni sevdim bir de şiir yapraklarını...

HASRETİM

Hasretim arkadaş, yine hasretim.
Yağmura hasretim, suya hasretim.
Bana kardeş diye kucak açacak,
Özü sözü doğru, kula hasretim.

Ben ki, bozkırların hırçın çocuğu,
Ergenekon derler, yurdun çocuğu,
Altaylardan kopan Türk'ün çocuğu,
Siteplerden esen, yele hasretim.

Ergenekon derler, yurdun adına,
Börteçine derler, kurdun adına.
Bir zaman gururla Türk'ün adına,
Övgüler yağdıran, dile hasretim.

Yesevi Çeşmesi, benim kaynağım.
Yunus Emre benim, sevgi odağım.
Pirim Hacı Bektaş,Veli Bayramım,
Muhammed Mustafa, nura hasretim.

Zaman, zaman; şu değişen zamanda.
Ar, namus çiğnenir ayak altında.
Bir ah... ile Kerem ile yanmaya,
Aslı gibi sevgiliye hasretim.

Her köşe başında bir birahane.
Sevgiyi, saygıyı unuttuk mu ne?
Yıkılmış gönüller, her yer virane.
Bülbüle hasretim, güle hasretim.

Bütün değerlerim talan ettiler.
Şanlı tarihimi yalan ettiler.
Kardeşi, kardeşe düşman ettiler.
Mevlana'ya benzer kula hasretim.

Mevlana'yı sevdim, gel dedi diye.
Hakka tapan kullar, bir dedi diye.
Şaşkınlım dönmüşüm bir pervaneye.
Gönlümü verecek, pire hasretim.

Şöyle baktım memleketin düzüne,
Hüzün çölmüş vatandaşın yüzüne.
İnanmıyor, hiç kimsenin sözüne.
Verilecek mertçe söze hasretim.

Bir lider isterim OĞUZ HAN gibi,
Bir lider ararım YAVUZ HAN gibi,
Uğrunda ölmeye ALPARSLAN gibi,
Bir yiğide, bir lidere hasretim.

ÇANAKKALE RUHU

Türbeniz ruhumuzda rahat edin şüheda
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Beden feda olsa da vatan edilmez feda
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!..

Ay batar Güneş doğar devam eder cengimiz
Vatana muhabbette yoktur bizim dengimiz
Ayağımız yorulsa kırılrsa da süngümüz
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Tarih mi okumazlar ibret almaz ahmaklar
Mazluma zulmetmeye fırsat kollar korkaklar
Vatanımız bölünmez duysun hain kulaklar
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Şeklimiz değişse de aynı kalır özümüz
Vatanına âşıktır oğlumuzla kızımız
Bayrağım türkü okur eşlik eder sazımız
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Zafer kazanan ruhtur et kemikse vesile
Yurduma yan bakanlar tarihte yemiş sille
Hazır kıta bekleriz koltuğumuzda kelle
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Çanakkale tüm vatan vatanımız Türk yurdu
Bana onu sevmeyi Yüce Rabbim buyurdu
Ceddim ise kanıyla hamur gibi yoğurdu
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Vatana âşık olan namus bilir bayrağı
Şehitler bayrak için öper kara toprağı
Haykırır Mehmetçiğim andırır koca dağı
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Üstümüzde bayrak var altımızda toprak var
Vatanımı bahşeden bir Hakim-i Mutlak var
Uyan ey Türk evladı istiklâle tuzak var
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

Yıl Bin Dokuz Yüz On Beş aylardan bir Mart ayı
Dolmuş Çanakkale'ye sırtlan, çakal ve ayı
Duymuşlar oracıkta hesapsız bir sedayı:
Bedenimiz siperdir ruhumuz Çanakkale
Ona bir yan bakmayı deneyiniz bir hele!...

EYLÜLDEN SONRA GELECEĞİM

Bekle beni,
Eylülden sonra geleceğim.
Sana en güzel sevgi sözcüklerini fısıldayacağım.
Hayata küsmek, hayata darılmak yok ha.
Öyle sessiz sedasız gitmek mi asla.
Bekle beni,
Eylülden sonra geleceğim.

Hayat yolunda birçok engelle karşılaştım,
Azimle, ümitle, yaşama sevinciyle bunları aştım.
Sana ne oldu da kalakaldın hayatın tam ortasında?
Yok be sevdiğim, kolayca yıkılmak yok.
Bekle beni,
Yeni ümitler aşılacak için,
Eylülden sonra geleceğim.

Hani bana yaşama sevinci, ümit aşıldın.
Bak işte, o aşılardan şimdi çoktan tuttu.
Şimdi güçlüyüm, hayatla daha da barışığım.
Ya sana ne oldu böyle?
Perişan, yıkık ve de huzursuzsun?
Bekle beni sevdiğim,
Yeni ümitlerle eylülden sonra geleceğim.

Bizim geleceğe dair hayallerimiz vardı,
Bir sevgi ordusu yetiştirecek,
Dünyanın sevgi çiçekleriyle bezenmesi için kolları sıvayacaktık.
Unuttun mu sevdiğim geleceğe dair hayallerimizi?
Binbir ümitle bekle beni,
Yeni hayallerle eylülden sonra geleceğim.

Şöyle bir silkinip ayağa kalkıverelim,
Herkes yıkılır,viran olur,perişan olur.
Ama herkes yeniden ayağa kalkabilir mi?
Yok öyle vazgeçmek,
Yok öyle hayalleri bir çırpıda silip atıvermek,
Bekle beni, bekle beni
Hayallerimizi gerçekleştirmek için eylülden sonra geleceğim.

Sevgi Yücer
Konya-2 Nolu Şube

TÜRKÜLERLE ANADOLU GEZİNTİSİ

Sen bizim dağları bilmezsin gülüm;
Hele boz dumanlar çekilsin de gör!
Her haftası bayram, her günü düğün,
Halayları, barı çekilsin de gör!

Bilmezsin hoyratlar nasıldır bizde,
Baraklar yollarda horonlar dizde,
Kırıkhanlar damla değil denizde,
Gel hele gurban gel gakkosu da gör!

Çayeli'nden öteye giderken yalı yalı
Çarşamba'yı sel alıyor gel de gör!
Elazığ'da çayda çıra yanarken
Meram bağı şenleniyor gel de gör!

Yüksek yüksek tepelerden baktın mı?
Zeybek olup Menteşe'ye çıktın mı?
Tirit banıp kınasını yaktın mı?
Silifke'nin yoğurdunu gel de gör!

Erkilet güzeli bağlar bozarken,
Gözlemeler kalem olmuş yazarken,
Gurbet elde mezarımız kazarken,
Onbeşliler gidiyorlar gel de gör!

Karac'oğlan dağlarında gezerken,
Koroğlu'm yelinden hile sezerken,
Veysel şirin dile şeker ezerken,
Dadaloğlu'm obadaymış gel de gör!

Bozkırında kesik çayır biçerken,
Mevlana'yla hoşgörüyü seçerken,
Dost kervanı yaylalardan geçerken,
Kara tren garda imiş gel de gör!

Ya gelinir ya gelinmez diyenler,
Gurbet elde soğan ekmeğe yiyenler,
Dağlarında kefenleri giyenler,
Siperlere sıralanmış gel de gör!

Çırpınırdın, hiç düşmezdin dilimden;
Ayrı düştüm vatanımdan, ilimden,
Koklar idik dost bağının gülünden
Baykuş ötmüş bülbül ağlar gel de gör!

ANADOLU'YA GELİŞ

Kalktık Orta Asya içlerinden, sökün ettik aslanlar gibi geldik Anadolu'ya.
Kırmızı, beyaz, doru atlarımızla çok yollar katettik kalmadık yaya.

Geride kaldı hep Ergenekon, Tiyen-San, Kadir Gan
Denizler kurudu ayaklarımızın altında, şehirler aştık durmadan.

Taşkent, Buhara, Semerkant, Kaşgar'dı adları
Daha sonra nehirlerle, ırmaklara sürdük atları.

Ne memleketler aldık, ne kaleler fethettik, ne şehirler aldık.
Ne devletler kurduk kara toprak üstünde bize yâr olmadık.

Tutsak kıldık koca bir çağı, çok şey öğrettik Adem oğluna.
Aşağılamadan, sömürmeden, vurmadan, dokunmadan kılına,

"Anadolu'ya" dedi koca Pîr "Anadolu'ya" haydin alperenler.
Alparslan'la çıktılar yola bu davaya gönül verenlen.

Günlerden Cuma, aylardan Ağustos, yıl: bin yetmiş bir.
"Kutlu olsun size Anadolu toprağı" dedi koca Pîr.

Çalakılınç daldık kara ormanlara, yol bulup mızrak ucuyla.
İz bırakmaz sularını aştık Anadolu'nun îman gücüyle.

Kim olursa olsun yaşlıya, kadına, yetime kalkmadı elimiz.
"El aman" diyene dokunmadık farklı da olsa dillerimiz,

...

Birleştik dergâhında erenlerin "Hak" için "Birlik" için.
Kalplere huzur vermek ve gönüllerde dirlik için.

Bir düştük kara topraklara namus için, şeref için, din için, sevda için.
Düşman ateş olsa, su olur söndürürdük alevleri Mevlâ için.

Unutmadı kara kâfir, Anadolu'dan kaçışını saf imanın önünden.
Öç almak için zorladı, Anadolu'nun kapılarını her yerinden.

Yek vücut oldu; bir dedi, iki dedi, üç dedi, on üç dedi.
Saf imanın elinden buyurdu almak çok güç dedi.

Bir bir öldürmeyince nasıl atarlardı bizi buradan.
Ne kul razı oldu bu zillete, ne de yaradan.

Soylu insan çiğnetir mi üçleri, yedileri, kırkları.
Ne onlar ayrıldı bu topraklardan, ne toprak bıraktı onları.

Hakk'ın kılıç tutan eli, bükülmez bileği, yorulmaz koluyduk.
OĞUZ denilen koca çınarın altına sığınılan dalyydık.

Ölmüşsek biz gibi ölmüşüzdür, yaşamışsak gururlu.
Yürümüşsek daima dik, eğilmeden, bükülmeden, onurlu.

Yaşadık hep ulu bir destan gibi.
Ve öldüysek de insan gibi.

SELÂM SANA ÖĞRETMENİM

Ey yollarına gül dökülesi insan
Binlerce kere eli öpülesi insan
Toroslarda açan kardelenler misali
Sabrın, azmin, çilenin timsali
Ey mütevâzi insan
Selâm sana.

Nakış nakış dokudun benliğimi
Senden öğrendim sevmeyi, sevlmeyi
Senden öğrendim ağlamayı, gülmeyi
Duygularımın bilgilerimin kaynağı oldun
Aktın kalbime, gönlüme doldun
Ak köpüklü çağlayanlar gibi.

Ey çağları aşan insan !
Yunus'un sözünde
Veysel'in sazında buldum seni

Mehmet'i Fatih yapan Akşemseddin
Surlarda Ulubatlı Hasan
Zulme meydan okuyan Koçyiğit Koroğlu
Mertliğin yıkılmaz kalesi Dadaloğlu
Bağrı yanık Karac'oğlan
Selâm sana.

Ey Osman'ın, önünde diz çöktüğü Edebali
Yavuz'un bir adım ardından yürüdüğü İbn-i Kemal
Elinde beyaz tebeşir, kara tahta başında
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE deyip
Kahramanlığın destanını yazan
Başöğretmen Mustafa Kemal...
Selâm sana.

"**Korkma, sönmez bu şafaklarda...** " dediğin zaman
Sesine ses verdi karlı dağlar..
En büyük savaşını verdin özgürlüğün
Antep seninle **GAZİ** oldu
Maraş **KAHRAMAN**.

Gün geldi anadan, yârdan, serden geçtin
Gün geldi nice nice badirelerden geçtin

Anadolu'yu bir baştan bir başa koştun
Hüzünlendin bir Yozgat sürmelisinde
Bir Karadeniz türküsüyle coştun
Sivas'ta halaya girdin el tutarak
Ege'de zeybek oldun yere diz vurarak.

Sen, Rumeli türkülerinin şen şakrak edâsı
Sen, İstanbul şarkılarının kıvrak havası
Ankara'da seymen, Erzurum'da dadaş oldun
Bin bir türlüşünü gördün de ihanetin
Al bayrağa sarılı tabutlar içinde
Şehitlere yoldaş oldun.

Ey yoksulluk ve cehâletin yılmaz savaşçısı,
Ey bir harfine kırk yıl köle olduğum,
Ey mütevazi insan!
Bilinmese de bugün kadr-ü kıymetin
Bilirim ki nâm-ü şan değildir senin emelin.

"Geceler tultu-ı haşre kadar sürmez"

Senin ilminle dağılacak tüm karanlıklar
Senin irfanınla aydınlanacak ufuklar
Bilgine muhtaç Aşşeler, Mehmetler, Selimler...
Muhtaç sevgine garipler, öksüzler, yetimler...
Fırat kıyılarında bekleyenlerin var
Ağrı eteklerinde özleyenlerin
"Öğretmenim nerde?" diyenlerin var

**Sen olmasan olur mu yakınlar irak !
Sen olmasan dalgaları mı al bayrak !**

Sensin medeniyet yolunun mihmandarı
Sensin bilgi çağında bilginin mimarı

Ay gökte parladıkça,
Yerde sular çağladıkça
Bâki kalacak "**öğretmen**" adın
Bâki kalan bu kubbede
Kulaklarımızda çınlayacak daima sesin
Sen kalplerde yaşayacak
Bir sonsuzluk abidesisin.

Sadece 24 Kasımlarda değil
Minnetle yâd ederim seni her gün
Binlerce kere ellerinden öperim.
Selâm sana öğretmenim.
Selâm sana öğretmenim.

.....

Ben Kahverengiyim,
Sen Mavi
Ben Toprağım,
Sen Deniz
Bak kıyıdaım,
Bir dalgan yeter
Çekip alsana beni
İçinde yaşamak
Ne güzeldir kim bilir?
Hadi, bir dalgan yeter,
Uzaklara götür beni

.....

Yeşili Artvin'le,
Maviyi seninle sevdim
Ve sen,
Maviyle yeşilin buluştuğu yerdeydin
En sevdiğimi,
En sevdiğim yerde bırakmıştım
Bense mavi çiniler diyarında,
Maviye hasret
Başka bir memlekette
Hep sizinleydim...!

MARTI

Seni Seviyorum,
Martıları sevdiğim gibi
Yani özgürce, yani sınırsızca...
Yani,
Diyorum ya
Ben seni seviyorum
Daha ne diyeyim?

Seni Seviyorum,
Bir annenin, çocuğunu sevdiği gibi
Yani gerçek, yani yürekten...

Seni Seviyorum,
Ailemi sevdiğim gibi
Yani sınırsız, yani ölümüne...

Seni Seviyorum,
Ayazı sevdiğim gibi
Yani sertçe, yani yanarcasına...

Seni Seviyorum,
Atları sevdiğim gibi
Yani yiğitçe, yani mertçe...

Seni Seviyorum,
Dağları sevdiğim gibi
Yani korkusuzca, yani dimdik...

Seni Seviyorum,
Köknarları sevdiğim gibi
Yani bir başıma, yani yalnız...

Seni Seviyorum,
Kar tanelerini sevdiğim gibi
Yani yumuşakça, yani bembeyaz...

Seni Seviyorum,
İnsanların yüzündeki tebessümü sevdiğim gibi
Yani güzelce, yani tatlı tatlı...

Seni Seviyorum,
Deniz kabuklarını sevdiğim gibi

Yani sessizce, yani usul usul derinden

Martılar tutsaktır denize
Martılar tutsaktır gökyüzüne
Yani tutsaktırlar özgürlüğe
Sana tutsak olmak;
Özgürlüğe tutsak olmaktı işte

TÜRK ÇAĞINA MERSİYE

a) MEYDAN OKUYUŞ

Hey yiğitler kılıçlanın atlanın
Düşmanı sermenin zamanı şimdi

Daha ötelere Kızılelma'ya
Hayaller kurmanın zamanı şimdi

Doğuştan geliyor kahramanlığın
Göğsünü germenin zamanı şimdi

Çekip sadağından onlarca oku
Gerinip vurmanın zamanı şimdi

Tan yerinde parlar mızrap uçları
Zafere varmanın zamanı şimdi

Gök gürlemesidir mehterin kösü
Hesabı sormanın zamanı şimdi

Öçler alınınca göğün altında
Yetimi sarmanın zamanı şimdi

Yurt uğruna hayat bitse nola ki
Canları vermenin zamanı şimdi

Eğer dönülmezse cenkten geriye
Cennete girmenin zamanı şimdi

Zincirden boşanmış yağı önünde
Yiğitçe durmanın zamanı şimdi

b) KILIÇ

Ahmet Yesevi'nin pir ocağından
Kutlu Türkistan'ın her bucağından
Mertlik yatağından er bucağından
Bir güneş misali doğar bu kılıç

Çifte su verilmiş Orhun suyundan
Devredilir şanlı oğuz soyundan
Değişmeden gelen galip huyundan
Düşmanı meydana yığar bu kılıç

Aynı yiğitlikten Zülfikar ile
Her türlü övgüye değer bu kılıç

Ergenekon demirinden cevheri
Elde tutulurken dönülmez geri
Doğudan batıya binlerce çeri
Muzaffer olanı öğer bu kılıç

Bilge Han'dan Alpaslan'a emanet
Yeryüzüne gelene dek adalet
Türk'ün yüreğinde olacak gayret
Kınına girmese eğer bu kılıç

Çakan şimşegimiz gökte şavklanan
Zalimler üstüne yağar bu kılıç

Matazgirt'te Alpaslan'ın yoludur
Delice bir boran Türkmen yetidir
Nehirlerden taşan coşkun selidir
Önüne çıkamı boğar bu kılıç

Alperenler aşka gelip coşunca
Zaferden zafere Hakça koşunca
Nazlı hilâl yüce dağdan aşınca
Gökyüzünden yıldız sağar bu kılıç

Miras bırakılır lâyük olana
Kötünün elinden ağar bu kılıç

c) YENİ ÇAĞIN HAZIRLIĞI

Akına koşarlar kızanı eri
Sesleri inletir gök ile yeri
Kavrayınca elleri
Düşmanın süngüsü inecek oğul

Asılacak dağlar en kızgın çöller
Kahramanlar zulmü yenecek oğul

Tanyeri ağardı şafak söküyor
Güneş ışığını pul pul döküyor
Garipler oturmuş boyun büküyor
Mazlumların ahı dinecek oğul

İnsanlar huzura dirliğe doyup
Kendini cennette sanacak oğul

Özgür yaşamaktır Türk'ün emeli
Hakça bölüşmektir hayat temeli
Canları olsa da birlik temeli
Münafık fitnessi sönecek oğul

En ıssız yerlerde ücra köşede
Adalet ışığı yanacak oğul

Atlar şahlanınca volkan misâli
Düşmanı ürkütür görkemli hâli
Artırır coşkuyu zafer misâli
Zalimler nereye sinecek oğul

Kimsesizler sığınacak kubbene
Dallarına kuşlar konacak oğul

Anaların dua vardır sesinde
Demirciler kılıç yapar örsünde
Yaz-bahar ayları hele gelsin de
Cengaver ata binecek oğul

Yedi iklim yayılacak buyruğu
Eğriler doğruya dönecek oğul

Yeryüzünde zulüm silinene dek
Yoksulların hakkı bilinene dek
Barışa huzura gelinene dek
Tarih şanımızı anacak oğul

Fıskıracak çiçek ve olgun başak
Toprak berekete oğul

BEN ÖĞRETMENİM

Ben öğretmenim
Memleketimin çorak topraklarında
Yaban gülleri, dağ karanfilleri yetiştiren
Köy öğretmeniyim.
Benim sınıfımda
Klimalar, otomatik parfümler yok.
Benim sınıfım
Öğrencilerimin nefesi ile ısınır
Kokumuz ise terimizdir
Ben köy öğretmeniyim
Çocuklarım üşümesin diye
Kendimi yakarım,
Ben köy öğretmeniyim
Bayrağım inmesin diye
Göndere çekilirim
Ben öğretmenim
Hakkari'de, Van'da, Diyarbakır'da
İzmir'de, İstanbul'da, Ankara'da
Şehirde, ilçede, köyde
Ben öğretmenim
Yazıda, bayırda, dağda,
Ben öğretmenim
Çatısız okulda, camsız sınıfta

Ben öğretmenim
Silah çeken de çiçek vereni de severim.
Tıpkı vatan toprağı gibi
Dağına da, bağını da
Tıpkı bayrağım gibi
Beyazını da, alını da
Tıpkı çiçek gibi
Dikenini de, kokusunu da severim
Ben öğretmenim
Almasam da emeğimin karşılığını
Vermeyenlere inat
Ben öğretmenim
Beni,
Öğretmen, uzman öğretmen baş öğretmen
Kadrolu, sözleşmeli diye bölenlere inat
Ben öğretmenim
Demokrasiyim cumhuriyetim
Atatürk'ün ilkeleriyim,
İnkılaplarıyım
Ben öğretmenim
Yüzüme baktığında
Kendini görürsün
Çünkü ben babayım, anayım
Ben öğretmenim
Alnım açık yüzüm ak
İnanmazsan Atatürk'e bak.

AĞLAYABİLSEYDİM ARDINDAN EĞER

Günümde dört mevsim olmazdı böyle
Kalbim sıkıntıyla dalmazdı böyle
Ümitlerim bir bir solmazdı böyle
Ağlayabilseydi ardından eğer.

Kadehler batmazdı avuçlarıma
Zehir bulaşmazdı dudaklarıma
Sesin aksetmezdi kulaklarıma
Ağlayabilseydim ardından eğer.

Sarsamazdı beni korkak geceler
Yakmazdı içimi soluk heceler
Sarmazdı kalbimi boş bilmeceler
Ağlayabilseydim ardından eğer.

Eriyip yok olmazdım öyle gün gün
Karanlığa boğmazdı doğan her gün
Od olup yakmazdı yaşanan her gün
Ağlayabilseydim ardından eğer.

YANILSAMALAR

Su birikintileri içinde
Sürüklenen birkaç sonbahar
Saman duvarlı evin
Penceresinden onlara bakan
Bir çift göz
Sıcak sadece içeride
Alnı soğuk cama yaslı
Gök dumanlı dağlar puslu
İki söyle bir suslu
Muhabbetler içindeyim
Sürüklenen sadece boşluk
Annem ve hatıralar sadece
İçimde kalan ve susların
Yağmurlarla ıslandığı yerde
Sade iniltileriyle
Kara saplı bir keman
İniltiler içinde çocukluğum
Sıcak soba kör kapılar
Soğuk balkon
Őaşı viŐne ağaçları
Çürük tahtalarıyla bir ahşap merdiven
Akşamları sabırla beklenen
Bulgur pilavı
Sabahlan dokuz parçaya bölünen
Bir dilim peynir
İslatılıp rengi kaana kadar içilen
Çaylar
İilmeyen gazozlardan biriken
Kapaklar

Tahta masa muşamba gerili
Üçlü ocak dar pencere
Teldolapta unutulmuş bal kavun
Kazanda kaynayan bulgur
Sokağa serilen pestil
Ak dolaklar
Sarmaşıklar
İri direkler
Güçlü hezanlar
İki akşam sefası
Bir mor menekşe
İçli içli beklenen bir serçe
Bir kalbur
Uzunca bir ip
Küçük bir sopa
Ve bir avuç ekmek kırıntısı
Büyük düşler
Ani susuşlar
Sıçrayan zaman
Kaybolan anılar
Direnen renkler
Sardunyam
Ve annem

SOKAK ÇOCUKLARININ MANZUM HİKAYESİ

Ben bir sokak çocuğuyum
Bakma bana hanım teyze
Acıyarak gözlerime
Bir zamanlar benim de bir annem
Babam vardı elbette
Yaşıyor mu şimdi bilmem
Dört duvar arasında;
Yahut da benim gibi açıkta
Kim bilir yorgun kalbi
Çarpar mı benim için
Yoksa kara toprakta mı vuku bulmakta...
Beden yaşıma henüz altı, yedi,
Arkadaşım Mustafa'nınki ise on beş idi.
Dün doğum günü partisinde
Kuru ekmek yerken
Azrail'e yenik düştü.
Cesedi ne kadar hafitti
Ağlayana ise yoktu garibin
Belki de ilk kez bindi
Yıllarca peşinden koştuğu o çöp kamyonuna
Dünyada yoktu yeri... Hep misafirdi:
Bir şu karşığı parkta bir de köprü altında...
Şemsiyesi ise yaz, kış
Hep şu gördüğün ağaçlardı.
Dinlenmiş midir dersin şimdi şu çilekeş vücudu
Bizim hayatımız üzücü hanım teyze,
Hor... yaşlı...
Elinden tuttuğun şu sarışın kız çocuğu var ya
O kız çocuğu da belki benim akranımdır,
Ama alın yazılarımız farklı;
Kaderlerimiz farklı.
O, her gün
Belki de çöp bidonlarından topladığım
Boş şampuan kutularıyla yıkanmakta;
Bense bedavacıyım bu konuda
Rahmet yağmurlarında
Yağmurdan yağmura, yağmurdan yağmura.
Bilirim hanım teyze acıdığından
Belki de Allah rızası için gezinir parmakların,
Dolaşır saçlarımda;
Ama biliyorum yüzlercesi gibi
Sende duracaksın şu karşığı akan suda ve

Sonra yıkayacaksın ellerini ova ova...
Benim bahtsız kaderime o ihtiyar çeşme
Çok, çok tanık olmakta
Ve köşeyi döndüğünde unutacaksın beni
Benim gibilerini
Bense...?
Parmaklarının izleri kalacak
Kirli saçlarımda
Gözlerinizdeki o bir anlık sıcak sevgi
Isıtacak çıplak yüreğimi
Uçarı kış akşamlarında
Hiç, hiç düşünür müsün hanım teyze
Aklından geçer mi nasıl geçiririm geceleri?
Çoğu zaman önünde karşılaştığımız
Bu ekmek fırınında
Pişen ekmek kokularının
Sıcaklığında uyuduğumu...
Aklına gelir mi hiç açık vücudumu,
Çıplak ayaklarımı
Ancak rüyalarımıdaki yorganlarla ısıttığımı
Dudaklarımdaki yaraları
Ve gözlerimdeki çapakları
Sineklerin temizlediğini
Ve en önemlisi de...
Yüreğimin ise hep boş, hep sevgisiz kaldığını
Ayaklarımın çıplak yürümekten
Nasırlaşmış olduğunu...
Boş ver be hanım teyze
Uzun sürer benim hikayem, uzun...
Sende zaman yok bilirim
Bende ise ölüme hasretlik, ölüme koşuş.
Belki beni de yakalar ecel bir gün.
Bir köprü altında ya da bir yol kavşağında
Kim bilir...
Belki de bir doğum günü partisinde
Kuru ekmek yerken arkadaşım Mustafa gibi:
On beşinde...
Tazecikken.
Düşerim toprağın sinesine
Sessizce...
İssizce...

OLUR MUSUN?

Dudağında tebessüm, gözümde yaşım.
İçimdeki kor tüm sıcaklığım;
Yıllarca benim hep can arkadaşım,
Benliğim, benliğim ol desem,
BENLİĞİNİM OLUR MUSUN?

İçimdeki sevgin sonsuz bir deniz.
Hayatım inan ki anlamsız sensiz
Karanlık geceler sensiz çok sessiz;
Geceme mehtabım ol desem
MEHTABIM OLUR MUSUN?

Gurbet ilde garip kalmışken şimdi,
Yalnızlık çekilmez eleme döndü;
Habersiz, mektupsuz bugün de öldü,
Bugün de hasretim desem
HASRETİM OLUR MUSUN?

Kurumuş ağacım sanki dallarım kırık,
Dökülmüş yaprağım boynum da buruk;
Yaşıyorum belki belki de bir korkuluk.
Tutunacak dalım ol desem...
TUTUNACAK DALIM OLUR MUSUN?

Ömrümün gülleri solmuşlar sanki
Kimi lale, sümbül, kimi karanfil;
Çiğdem boynun bükmüş ağılıyor sanki
Kokladığım gülüm ol desem...
KOKLADIĞIM GÜLÜM OLUR MUSUN?

Benliğim, hasretim mehtabım dalım, gülüm
Sadece her şeyim ol desem...
HERŞEYİM OLUR MUSUN?

AĞLADIM

Karanlığa boğuldu bu gece odam,
Başımı yastığa gömdüm gömdüm ağladım;
İstedim dünyadan almayı ahım,
Geçen yıllara sordum, sordum ağladım.

Hiç kimse yok imiş, bir ben varmışım,
Beyaz bulutlarda bir masalmışım
Güle hasret bülbül gibi kalmışım,
Bülbül gibi yandım, yandım ağladım.

Yarınlara umut, sevda bağladım
Çaresi yok imiş boş söze kandım,
Bu yalan dünyada kalmasın adım;
Dertli başım taşlara vurdum, vurdum ağladım.

Biçare AHMET'im konar göçerim,
Bu yalancı handan ben de geçerim
Yad olsun dostlara ben bir naçarım.
Yurdunuza selam saldım, saldım ağladım.

BEN PAKİSTAN'DAYIM

Bir gece vakti yerle bir olan,
Dehşetli hareketi, hareketsiz bir karede duran
Koskoca dünyada yapayalnız kalan
Kimse yok mudur derin yarımı saran,
Ben Pakistan'ım
Dram üstüne dram yaşanır bu topraklarda
Bir damla yaşla hayata merhaba der benim tayım
Gözlerinizi kapatsanız, kulaklarınızı tıkasanız da
Buradayım, yıkılmadım, dimdik ayaktaayım
Ben Pakistanlıyım
Sanmayın ki ayırırım çıplak ayaklı insanlardan
Kalbim bir, ruhum bir; üşürüm, umut ederim onlarla birlikte
Benim bedenim de en fazla bir çadıra ayak basanlardan
On yedi ağustosu yâd ederim, yardım yarışı seferberlikte
Ben Pakistan'danım.
Sınırlar ötesi Türkiye kadar uzak,
Elini uzatan Türkiye kadar yakın
Aynı türküyü mırıldanan milyonlarca dudak
Görmediniz, duymadınız diye kayıp sanmayın sakın
Ben Pakistan'dayım.

(-DAN GELİR REDİFLİ GAZEL)

Aşğa davet ol meh-i didârdan gelir.
Bir tatlı tebessüm şâh-ı dildârdan gelir.

Salınır gezer asaletiyle her demde,
Gönlümü çelen ol güzel, bazârdan gelir.

Güzeller resmî geçidi sanki ol şölen,
Öyle güzel ki bir başka diyardan gelir.

Hoş kokulu letâfet-simâ meh-rû güzel,
Misk-i anber acep hangi gülzardan gelir.

Serde var bir ağırlık, çaresiz dolanır.
Mecnûn olmuş âşık gibi kühsardan gelir.

Felek aldı sanma ol rû-yı gül cemâli,
Bilinmez ol sinsi kemlik, ağıyardan gelir.

Adam gibi yaşarsan bu devr-i âlemde,
İnsana kadr-i kıymet, itibârdan gelir.

En değerli hazine, insanlık duygusu,
ATALAY'ın bu sözleri, kantardan gelir.

YORULDUK ATAM

Hani “Kurtaracak tüm milletleri
Ancak o ülkenin öğretmenleri!..”
Diyordun ya, işte o günden beri
Dağları, taşları yol ettik ATAM!

Baktık ki bu millet kan ağlıyor kan
Cehalet bir yandan, yokluk bir yandan
Ayrıldık, sıladan, anadan, yârdan
Vatanı hepsinden yeğ tuttuk ATAM!

Işık yakmak için karanlıklara
Bir valiz, bir ceket düştük yollara
Ne makam düşündük, ne de mal, ne para
Kendimizi bile unuttuk ATAM!

Tohumu eken biz, bağı diken biz
Bazen doktor olduk, bazen mühendis
Demedik "bize ne, biz öğretmeniz"
Çünkü biz biricik umuttuk ATAM!

Ve çocuklar... Mahzun, biçare yetim
Bağrında sararmış solmuş zulmetin
Can verip onlara bu memleketin
Dört yanında açan gül olduk ATAM!

İlme, uygarlığa, medeniyete
Emanet ettiğın Cumhuriyet'e
Dil uzatan, söven kör zihniyete
Adetâ balyozdan yumruktuk ATAM!

Bu yolda ne yıldık, ne de yorulduk
Ömürler harcadık, kafalar yorduk
"Çok şükür geceler bitti" diyorduk
Tam şafak sökerken vurulduk ATAM!

Madem ki aydınız, hem öğretmeniz
Elbette bu yolda can vereceğiz
Razıydık bu olsa bütün derdimiz
Ne arandık, ne de sorulduk ATAM!

Oysa vatan, millet, devlet diyerek
Ne çileler çektik, çekemez her yürek
Yalan vaadlere kandık bilerek
"Ya sabır" diyerek avunduk ATAM!

Yetmedi sabrımız bazen yıllara
"Hak kutsaldır" diye düştük yollara
Tekmenin, tokadın bini bin para
İtildik, kakıldık, kovulduk ATAM!

Demem o ki; bu sevdanın yoluna
Baş koyduk koyalı gülmedik hala
Yılmadık, yılmadık, yılmadık ama...
Ne olur bağışla, YORULDUK ATAM!

HÜSN-Ü TALİL

Taşdığıın değerden bihaber,
Arşınıyorsun her sabah
Asude tavırlarla,
İçimdeki yolları.

Bilmem bahar seni mi çizdi
Tabiata desen desen, renk renk
Bilmem sen mi taşıdın eteklerinde,
Buralara bahan.

Doğrudur aşkına tutduğum,
Umutlarımı bağladığım saçlarına.
Bedenimi sarsan hicabımla
Yöneliyorum kapına.

Sana vurgundur zamanın anları.
Kara sevda secdesinde
Tüm enstantaneler.
Suzidil makamına uyarladım
Olanca deyişleri,
Topyekün şarkıları.

En kavi bakışıyla suretleniyor şimdi Leyla
Tereddütsüz bir Mecnun'u
İçimde büyütüyor zaman.
Gözlerindir katıksız,
Gözlerindir yüreğime dokunan.

Nihavent bir bakışın
Hüzzam bir duruşun var.
Sen yürürsün
İçimde ne kıyametler kopar.

Ne zaman gözlerinin atmosferine girsem
Şehnaz tebessümler sarıyor her yanı.
Ne zaman uzaklaşsam gözlerinin renginden
Tutukluyum, umarsızım, naçarım.
Çıkılmaz türbülanslara düşüyor yüreğim
Bir acı yokluğa çarpıyor başım.

Gözlerim görseydi
Aşkın kanunlarını yazardı Hammurabi.
Arzı sallayan bir hissiyatla
Suretine tapınırdı meczuplar
Bastığın yerleri tavaf ederdi.

Bütün hücrelerime
Seni taşıyor alyuvarlarım.
Bigane duruşuna inat
Kalbim var gücüyle
Seni pompalıyor damarlarıma.
O gülüşün, o bakışın var ya.
Korkuyorum,
Korkuyorum zarar verecek aklıma.

Nihavent bir bakışın
Hüzzam bir duruşun var.
Sen yürürsün
İçimde ne kıyametler kopar.

ARAMIZDA BİR DUVAR!

Aramızda bir duvar var
Bir tarafta onlar, bir tarafta biz
Öte yüzde onlar, beri yüzde biz
Aramızda bir duvar var...

Ne kadar ıssız...
Gecenin karanlığında büyük şehir mezarlığı
Aramızda bir duvar var
O tarafta onlar, bu tarafta biz.

Bir zamanlar ben de vardım sen gibi
Gün gelir sen de olursun ben gibi
Diye sesleniyor mezar taşının biri
Kim bilir ki kimler ölüdür, kimler diri?

Bu kadar yakinken birbirimize
Yakıştıramadık ölümü hiç kendimize
Aramızda bir duvar var iken böylesine
Heyhat çok geç anladık çok geç
Aramızda bir duvar var!
Bir tarafta onlar bir tarafta biz.

Sıra sıra geçiyor çamlar, selviler
Ne kadar da büyük, büyük şehir mezarlığı
Uçsuz bucaksız
Bu kadar mı yakınız birbirimize?
Bir tarafta ölüler, bir tarafta biz yaşayan ölüler...

AYDINLIĞI SENİNLE BULDUM

Geldim gaipten sonsuz bir boşluğa.
Kurtlar, kuşlar ağzını açmış bekliyordu yolumu.
Küçüktüm, henüz göremiyordum sonumu.
O an, sen belirdin ufkumda.
Kucak açtın, koştun çılgıma.
Sildin göz yaşlarımı,
Okşadın saçlarımı,
Verdin tüm sevgini bana.
Sen... Öğretmenim. Sen... Öğretmenim.

Doyasıya içtim suyundan,
Donattın kişiliğimi huyundan.
Öyle doğdun ki ufkumdan,
Parçaladın önümdeki karanlık geceleri.
Büyütüp, yeşerttin beynimdeki fideleri.
Aşıladın bana tüm sevgileri.
Sen... Öğretmenim. Sen... Öğretmenim.

Usanmadın, bıkmadın, yorulmadın.
Benim için harcadın gençliğini.
"Vatan sevgisi, yurt sevgisi, özgürlük...
İnsanları sevmek, dünyayı sevmek, barış... "
"Sevmek" dedin tek kelimeyle.
Ve, bir sevgi kalesi kurdun kalbime.
Sen... Öğretmenim. Sen... Öğretmenim.

"Milliyet, Hürriyet, Cumhuriyet" dedin.
"Araştırıp, çalışıp, öğrenmek" dedin.
"Yükselmek, çağdaş uygarlık düzeyine.
Hatta çok, çok ileriye... İleriye!"
Ve, gösterdin yolumu
Böylece hazırladın umudumu.
Sen... Öğretmenim. Sen... Öğretmenim.

OLAMADIM

Bilmem ki ben niye geldim dünyaya
Hükmüm geçmez ne güneşe ne aya
Esirgeyen, bağışlayan mevlaya
Bir kul bile olamadım.

Bir ilahi sır olmalı erilen
Henüz tomurcuk iken derilen
Bayramlarda sevgiliye verilen
Bir gül bile olamadım.

Bir pınarın soğuk suyu içilen
Ufuk gibi dört bir yana açılan
Salınarak üzerinden geçilen
Bir yol bile olamadım.

Derelerde çağıl çağıl akışan
Arı gibi bal yapmaya çalışan
Kartpostala mektuplara yapışan
Bir pul bile olamadım.

Kavuşturmak için denize koşan
Kabına sığmayıp ovaya taşan
Yağmurlar yağınca kükreyip coşan
Bir sel bile olamadım.

Kara yazı yazmış sevgili Zişan
Elimde değil ki vermedi nişan
Zerre zerre gökyüzünde uçuşan
Bir kül bile olamadım.

ANADOLU

Anadolu, Anadolu!
Gönlünce yaşamadın, dolu dolu
Güldürmedi talih seni.
Akıttın göz yaşı dolu dolu...

Bin yıldır söylenir bu destan.
Aldığın yaralar düşmandan, dosttan.
Eksilmedi dumanın başında,
Lokman Hekim bekliyor hastan...

Sen oldun, medeniyetlere beşik.
Karanlıkta yürüyen tarihe ışık.
Senin Mesut yatar koynunda,
Sana sevdalı binlerce aşık.

Hâla ekmeğim, aşımsın.
Ektiğim toprağım, duvarımda taşımsın.
Ben, yolunda yürüyen bir ayak,
Sen, dik tuttuğum başımsın.

RÜZGARIN VE ATIN DANSI

Savrulmuştu umutlarımız
Toprak karnından
Nehirler yatağından
Coşarak ayrılmışız bir kere
Hazar Gölü'nden Baykal'dan,
Sıcaklığında demir,
İnadında bulutlar,
Bozkırlara bahar getirdi.
Geceler gebe kaldı gündüzlere.
Bebeler şafak vaktinde,
Ağlamaklı doğmadı obalara.

Cengiz'di, Atilla'ydı, Alpaslan'dı...
Ve hepsi bizdendi.
Çiğdem düşünde yapraklar.
Boyun eğdi menevşeye, kırların çiçekleri.
Omuz verdiler Asya'nın yiğitlerine.

Bu topraklar!
Namertlere hiçbir zaman yenilmedi.
Sesleri sesimiz oldu,
Güçleri geleceğimiz.
Danslarıydı atların nal ritimleri
En güzel türküleri yaktık
Yağız delikanlılara
Ama, hiçbirimiz ağlamadık,
Yaşlı gözlere nem vermedik,
İlişmedi gamzemize umutsuzluğun rüzgarı.
Bu tarih, senin yazgına bekaret
Güneşler üşüyecek üstüne
Yıldızlar parlaklığına sabahlayacak seni
Türkiye'm, gözbebeğim!...

KUTLU DUA

Bir masal dinleyerek uyumak istiyorum,
Geceleri Uluğ Türk Dedem Korkut'tan anne.
Gerçekler efsane efsane tütsün istiyorum,
Oba oba, ocak ocak bütün Türk illerinden anne.

Rüyalarımı süslesin istiyorum Mevlana 'nın semaları.
Bir güneş doğmalı sabahları kızıl ufuklardan.
Nurlanmalı Ortadoğu,Türkistan,Kafkas semaları.
Binlerce Davudi ezanların yakıcı kudretinden ,
Erisin, erisin artık emperyalizmin zincirleri anne.

Yok! Yok,hayır! Ben uyanmak istiyorum.
Yunusça bir ilahi, bir kutlu dilek sunmak istiyorum.
Ben aslıma dönmek istiyorum anne.
Bu eller bizim eller değil,
Zincirlerimi kırmak istiyorum anne.
Aldığım nefes, ıtır kokan güller değil.

Ben kalbimin attığı yerde ölmek istiyorum anne.
Soğuk paletler, sıcak roketlerle değil.
Ben hilale vurulmuş bir al istiyorum,
Ben bir gül istiyorum,
Yok! Yok karanfil değil...Hiç değil.

Ben uğrunda ölünecek bir dava,
Ben bir bayrak istiyorum.
Bir mehter, bir kutlu dua,
Ben kulun kula yazdığı kaderi bozmak,
Ben kalbimin attığı yerde ölmek istiyorum anne...

SENİ

Nimet, gaflet verir, keser kısmeti.
Tac etme başına, gel, bu illeti.
Gözünü doyurur, şükür nimeti,
Gönül sarayına, bey yapar, seni...

Rahmetini Canan, vermekte cana,
Can, şükretmeli yüce canana.
Ararsın, düşünce canı zindana,
Oyarda içini, ney yapar seni...

Kuralına göre, oyna oyunu.
Maksadını aşma, değiş huyunu,
Çiğner, çıkarırlar, acı suyunu,
Kaynatır kazanda, mey yapar seni...

ESKİSİ GİBİ DEĞİL

Eskisi gibi değil bu dağların çiçekleri
Hazan mevsimi yaklaştı
İnişleri bir bir bitirdik
Sıra yokuşlarda
Dağların ardı görünmeye başladı
Yok o kızılık güneşin feri bile solmuş.
Mihrican vurmuş ağustosta
Selviler de yapraklarını erken döküyor
Eskisi gibi tütmüyor bacalar
Oduğun bile yanışı başka, dumanı isi farklı
Şarkılar bile eskisi gibi değil
Yapmacık şiirler, basit besteler
Güller kokusuz, renkleri güzel
Isparta'nın gülleri gibi kokmuyor artık
Artık dereler kırağı tutmuyor
Taş kaydıramıyorum üstünde
Yıldız sayardım çocukken
Yok artık Samanyolu
Gökyüzünü ısıtmıyor ay
Yağmur yağmıyor eskisi gibi
Verimli değil topraklar.
Ya insanlar
Aldığını vermez oldu
Yar uğruna ölmez oldu
Vatanını sevmez oldu
Dedemi babamı arıyorum
Eskilere gidip ta eskilerden
Öğrenmek, öğretmek, sunmak istiyorum günümüze
Ya sevgiler,
Sevgi mi var şimdi?
Biz Leyla'yı, Mecnun'u,
Biz Kerem'i, Aslı'yı,
Biz Senem'i, Garib'i,
Duyarak büyüdük,

O eskidendi,
Şimdi Leyla kendini
Beşle çarpıp, beşe katlıyor,
Sonra
Bende diyor
Neyi varsa,
Neyi uyarsa eskiye.
Mihrican vurdu gönül bağımı,
Ne ekecek tohum, ne sürececek tarla kaldı.
Dalyanlar balık vermiyor
Ya bir, ya iki,
Kadınlar çocuk doğurmuyor artık
O eskidendi
Gökteki yıldızları saymak,
Ata binmek, cirit oynamak,
Şalvar giymek, güreş tutmak,
Düğünlerde yemek vermek,
O eskidendi
Senet yoktu, hırsız yoktu,
Banka vardı, borsa yoktu,
Kollarımda altın çoktu,
Hepsinde yeller esti.
O eskidendi
Yemin yoktu, yalan yoktu,
Sadakatle bağlı çoktu,
Senet yoktu, sepet yoktu.
O eskidendi
Sütler kaymak tutardı,
Su katılmazdı eskiden,
Hile yoktu, hurda yoktu,
İlaç bilmezdi insan.
Kalp yoktu, kanser yoktu,
Zatürreden ölen çoktu
Hepatiti, lösemiye bilen yoktu
Sağlamdı insanlar o eskidendi.

HAZAN YAPRAKLARI KAR TANELERİ

Şarkı şarkı dillere düşen.
Perde perde tellere düşen.
Sılaya giden yollara düşen.
Hazan yaprakları, kar taneleri.

İkinizin de yükü hüzün.
Düşersiniz hep üzgün üzgün.
Acep farkınız ne ki sizin?
Hazan yaprakları, kar taneleri.

Mutluluk mu, keder mi, yas mı?
Sessizliğiniz size has mı?
Ölümden önce son nefes mi?
Hazan yaprakları, kar taneleri.

Hülyalara salan oldunuz.
Sevdalardan kalan oldunuz.
Yaz gelince yalan oldunuz.
Hazan yaprakları, kar taneleri.

Hazanda bülbül öter mi ki?
Kış gününde gül biter mi ki?
İki mevsim size yeter mi ki?
Hazan yaprakları, kar taneleri.

Arzın üstünde yığın yığın,
Arşın üstünde darmadağın.
Düşün, düşün sonsuza değin.
Hazan yaprakları, kar taneleri.

GÜL

Açar gönül bahçesinde.
Yardır aşkın meclisinde.
Dünyanın her lehçesinde,
Bir şarkıdır, şiiirdir gül.

Sevgi kokar, sevda kokar.
Tende renktir, canda bahar.
Sevgidir ruhumuzu yıkar.
Bir asude sihirdir gül.

Sevdamıza verir filiz,
Gözde dildir, yürekte iz.
Maveraya götüren giz,
İçimizde zikirdir gül.

Güle bakar gözlerimiz.
Gül dostuyuz her birimiz.
Güller açar düşüncemiz,
Dost ilinde fikirdir gül.

Bir şarkıdır, şiiirdir gül,
Bir asude şiiirdir gül.
İçimizde zikirdir gül.
Dost ilinde fikirdir gül.

BENİM SUÇUM NE?

Ha Fatma olmuş, ha Ali Mehmet,
Onun suçu ne, neresinde bu ismin,
Ha tarih olmuş, ha bu ülkede coğrafya,
Kimin suçu ki göçemediyse.
Ha doğuda doğmuş ha batıda,
Ha adına Türk demişler, ha da Kürt
Yetiştiremedinse onun suçu ne.
Çin'de doğmuşsa Budist olmuşsa,
Çölde doğmuşsa İslam olmuşsa,
Allah'ı bırakıp puta tapmışsa,
Yetiştiremedinse onun suçu ne.
Ha yaprağa yeşil demiş, ha kuruya gazel,
Yapmacık boyalarla olmuşsa güzel,
Sanattan, tarihten yoksunsa eğer,
Kendini bilmezse onun suçu ne.

Bosna'yı, Karadağ'ı, Kerkük'ü bilmezse,
Kıbrıs'ı, Rodos'u, Girit'i görmezse,
Bayrağı kutsal bilip uğruna ölmezse,
Çanakkale Çanakkale dedesini görmezse,
Gözleri kör ise onun suçu ne.

Barbaros'u, Andre'yi tanımaz,
Ulubatlı surlarım tanımaz,
Fatihini, Alpaslanı tanımaz,
Kılıçarslan, haçlıları tanımaz,
Kulağı duymazsa onun suçu ne.

Berdelle bedeli karıştırırsa,
Namusu edepten ayırıştırırsa,
Türklüğü bırakıp batılılaşırsa,
Duymadan bilmeden ruhsuzlaşırsa,
Görmezse bilmezse onun suçu ne.

O halde öğret ki Türklük bitmesin,
Şahadeti öğret ki savaşa gitsin,
Anam desin, vatan desin dik dursun,
Ha uğruna ekmek desin, ha kurşun desin,
Sorumlusu sensin bunu bilesin.

Pişmeyen topraktan kiremit olmaz,
Cahil olan kafadan dert eksiz kalmaz,
Girmediğin gönül senin sayılmaz,
Gir gönüle pişir ocak toprağın,
Yıkılmaz surlara taş duvar olsun.

Son ümit, son kale, son ocak sensin,
Sahip ol gençliğe bu baca tütsün,
Anlat Türklüğünü kendini bilsin,
Ey ocak kutsal ocak görevli sensin.

SEVDA MUHTIRASI

Umudum,
Yokluğun kadar avuçlarında
Bir hazin çizgi, bir hüznü düş.
En olmadık saatleri gecenin,
Seni düşünüyorum.
Bir acı tebessüm oluyorsun dudaklarımda.
Bir acı gülüş,
Yavaşça eriyorum.
Söylenmemiş sevgi sözcüklerini,
Dikte ediyorum yüreğime.
Bir sevda muhtırasıdır
Gözlerindeki tehevür,
Seziyorum.
Yorgun saat başları
Çınıyor yüreğimde.
Tıkandı zamanın damarları,
Terkedilmiş sevdalılar,
Akıyor sokaklara.
Mevsimler kurumuş yüzlerinde.
Bir satır üstüne çizgi çeker gibi,
Çiğneyip geçiyorlar gülleri.
Hayatta hangi acıyı
Rötuşlar bir ressam?
Geç kalmış bir sevdayı
Nasıl anlatır şair?
Söylenmemiş sözlerin pişmanlığını duymayan
Var mı içimizde?
Kim teselli edecek
Sessizce ağlayanları?
Vuslat, sabahsız akşamların
Şarkısıdır dilimizde.
İğreti bakış açıları çiziyor hayatı artık.
Geometrik aşıklar,
Çarpık bir sevdanın iskeletine
Elbiseler kesip biçiyorlar.
Ruhsuz makaslar ellerinde.
Ölüm bir şey ifade etmiyor,
Hayat bitirmiş dünyayı.
Şimdi yüreklerimiz
Uzak mı uzak,
Kavuşmaz mesafelerde.

ÖMRÜMDEN SIZARKEN SABAHLAR

Ebrimden sağdığım mayasız yağmurlar
Zihnime üşüşürken ıslanan kuraklık
Ağlarırna takılır yaraladığım taze lazanyalar
Sabırırna örtüşürken mâhirâne, çıraklık

Taba rengi düşler, gerçeğimi yağmular
Kifayetsiz sürtüşürken benle, sana kaplanmışlık
Masamda gümüşi şamdana takılı beyaz mumlar
Yine zatırna sunulan günlerce bakıştığım yalnızlık

Etekleri uçuşurken martıların, yıkanır yarınlar
Payırna düşer bugünler, hazmedebildiğim kadarlık
Bandırır sendeki hürriyetirne kadife sarımlar
Ötelerden beridir, susadığım garip sırdaşlık

Bilinirliği kanıtlarır ömrümden sızarken sabahlar
İremler dolandırır ,tercih ettiğim sana yaşamışlık
Gamzelerirne alkışlanırken yakınsak rüyalar
Cennetler akıtır, dönüşteki saf meylirne eder yârânlık.

MÜHÜRLÜ KALPLER

Fırtınalı arzular,
Dindi gözlerimizde.
Ezilmişliği teneffüs
Etmiyor akciğerlerimiz.
Kalbimiz mühürlü.
Bereket yörüngemizden uzak,
İklimleri bile değiştirdik,
Yürekllerimiz sönük birer,
Volkan şimdi.
Dağları erittik,
Denizleri aştık,
Unuttuk damarlarımızdaki,
Çeliğin gücünü.
Yüreklermize prangalar vurdurduk.
Geçmiş ufkumuzda,
Silinmiş birer mazi şimdi.
Yad ediyoruz ara sıra;
İçli bir ah çekerek,
Dedem Korkut'u.
Dilimizde soysuz müzikler,
Türkülerimizi, destanlarımızı unuttuk,
Kopuzlarımız bile yaşlı şimdi.

HEYECANSIZ YAŞAM SUNDU BANA HAYAT

Heyecansız bir yaşam sundu bana hayat.
Ne ümitsizlik denizinde boğuldum,
Ne intihara sürüklendim,
Kader de ağlarını hiçbir zaman öremedi,
Kara sevdanın haykırılarıyla kavrulmadım.
Çoluğumdan çocuğumdan ayrı kalmadım.
Anamdan babamdan uzaklarda,
Sokaklarda titreyerek sabahlamadım.
Günlerim güneşle aydınlandı,
Karanlıkları yaşamadım.
Zil zurna sarhoş olup dağıtmadım.
Oynamadım düğünlerde, cenazelerde ağlamadım.
Borcum da yok, icram da... alacağım da yok.
Yüzümde endişe ve kederden iz yok.
Kurşunların sıcak gölgesinde terlemedim.
Mitinglerde acımasızca coplanmadım.
Ceza evinin ranzaları nasıl kokar bilmem.
Karakollar da bana uzak, mahkemeler de.
Milli maçlarda hiç coşmadım.
Açlığı, parasızlığı rüyamda bile görmedim.
Depremlere, trafik kazalarına,
Amansız hastalıklara yakalanmadım.
Böyle yaşayıp ölmek arzumdu,
Bitki olarak yaşadım ve öldüm.
Hâlâ farkında değilim.

İNSAN ARANIYOR

İnsan araniyor
Çağın en ileri teknolojileri ile
Dünya'da
Ve Ay'da
Ve Merkür'de
Ve Venüs'te
Ve diğer bütün gezegenlerde
Ve hatta bilinen bütün âlemlerde
Yedi kat derinliklerden
Yedi kat yüksekliklere kadar
İnsan araniyor
İnsan olmanın
İnsan yaşamanın
İnsan kalmanın
Bütün özelliklerine sahip
İnsanlığını
Gözünde, sözünde, özünde
Gönül gergefinin motifleriyle
Dokuyan, dokutan
Yaşayan, yaşatan
İnsan araniyor
Bir an;
İşte demek geliyor içimden
Lakin yıkılıyor, tükeniyor, yok oluyorum
Her seferinde ümitlenmekten
Gözlerim mi yanıltıyor beni?
Yoksa, yoksa aklım mı diyorum?
Şüphesiz, gördüklerim basbayağı insan
Benzemekten de öte;
Kaş, gözü,
Ağız, burnu, kulağı,
Eli, kolu, ayağı,
Hepsi yerli yerinde
İş manaya gelince
Ruh terazisinin ibresi
Sıfırın altına düşüyor
Yani, insan olarak iflastalar
Ciddiyetsiz, cibilliyetsiz
Saygısız, sevgisiz, sorumsuz
Laubali, lakayt, nemelazımcı, bananeci..
Adeta bir insanlık harabesi..
Kimliksizlik kişiliksizlik çukurundalar

Mahlûklaşmışlar...
Yok, hiçbir şey yok,
Sevgi yok, saygı yok,
Kişilik yok, güzellik yok, öz yok...
İçi boş çuvalı andırıyor iskelet
Çöktü, çökecek
Serap değil bunlar
Maalesef gerçek
Bilinen, bilinmeyen
Görünen, görünmeyen
Bütün âlemlerde
Her zaman ve her yerde
İçi, dışı bir
Olduğu gibi görünen
Ve görüldüğü gibi olan
Yaratana ve yaratılanı seven
Tok gözlü
Hoş sözlü
Ak yüzlü
İnsan arıyor...
İnsan görünüşündeki bu insanlarda
Doğuştan mevcut değil miydi bunlar?
Her nedense
Bu engin sermayeyi kullanamadılar
Battılar, batırdılar
Allah'ın verdiği
Bu kişilik sarayının
En kıymetli mücevherlerini
Attılar, attırdılar
Sattılar, sattırdılar
İşte; bu ahval ve şartta
Az da olsa adam gibi adam var elbette
Lakin yeter mi?
Bir değil
Üç değil
Beş değil
On, yüz, bin değil
Milyonlarca...
Daha da fazla...
Sevdiğini Allah için seven
Övdüğünü Allah için öven
Yerdiğini Allah için yeren
Hak için kılı kırk yaran
Hakk'ın ve hakikatin kölesi

Dönekliği ar edinen
Doğruluğu yar edinen
Sevgiyi bir kâr edinen
Toprak kadar cömert
Su kadar hayat dolu ve azimli
Bataklığı kurutan okalıptüs kadar fedakâr
İnsan aranyor...
Görünen o ki;
Gönül iklimlerinde boran var
Yüreklerde kuraklık
Vicdanlarda hüsrân var
Bu hal bütün kâinatı boğar
Dedim ya;
İnsan aranyor...
Yaradılış gayesine uygun
Şerefli yaratılmanın şerefine layık
Ve bu âlemede;
Benlikten, bencillikten uzak
Nefis savaşını kazanmış
İdeal insan olarak
Bir kuyumcu terazisi kadar hassas
Gönül musikisine vurgun
İki dinleyip bir söyleyen
Ve mazlumun dostu
Zalimin korkulu rüyası
Olumsuzlukların panzehiri
Bütün kötülüklerden arınmış
Kâinatı Hakk'ın emaneti bilen
Gümüş söze rağbet etmeyip
Altın sükûtu tercih eden
Ciddi, kişilikli, sözünün eri
İnsan aranyor...
Çağının ileri teknolojileri ile
Dünya'da
Ve Ay'da
Ve Merkür'de
Ve Venüs'te
Ve diğer bütün gezegenlerde
Ve hatta bilinen bütün âlemlerde
Yedi kat derinliklerden
Yedi kat yüksekliklere kadar
İNSAN ARANIYOR...

ÖĞRETMEN TAŞLAMASI

Her “Yirmidört Kasım” ağzın sulanmasın,
Yem borusu dinle, aç öğretmenim.
Vaadler, taltifler havada kalsın,
Üstüne bir tas su iç öğretmenim.

Sen gönül dostusun, ülke kalkınsın,
Karşılıksız çalış, ülke kalkınsın.
Petek petek bal yap, say ki arısın
Bölge bölge dolaş, uç öğretmenim.

Şevkle işe başla sınırda, uçta
Aydınlık Türkiye hayalde, düşte
Terör belasına gencecik yaşta,
Aman kurban gitme koç öğretmenim.

Rotasyonla yurdu “beş bölge” dolaş,
-İsteğin de olur, etme hiç telaş-
Mezarlara yetiş, köylere ulaş
Şehirden şehire göç öğretmenim.

Ekonomik yönden ters düştün çağa,
Anlatamazsın ki çoluk çocuğa,
Mahcup oldun aileye, ocağa
Görünme dostlara, kaç öğretmenim.

Para verme gazeteye, dergiye
Sakın gitme gösteriye, sergiye
Kitap-mitap okuyasın ne diye?
Dokunma onlara, suç öğretmenim.

Maaşın yetişmez, bul yedek iş
Hiç de iyi değil bu “hal ve gidiş”
Dersten çıkar çıkmaz pazara yetiş
Tezgâhı kur, işin güç öğretmenim.

İster şöförlük yap, ister garsonluk
İster çatıya çık, giy de önlük
Ne yaparsan yap, al da bir günlük
Mercimek yol, ekin biç öğretmenim.

Sıkıntı ve stres sana musallat
Bu kafayla gel de hadi ders anlat
Zamane çocuğu, çekilmez velet
Tahammül edilmez hiç öğretmenim.

Sene seksen sekiz, sinirin gergin
Ağzın bıçak açmaz, üzgün ve kırgın
İnşallah değerini bilir bir gün
Olursun başlara taç öğretmenim.

BAHÇIVAN

Durmadan alışır Ömer'in enesi,
Kızların aşkı, yakışıklı Rıdvan'ım,
Baba Recep, sınıfın gülü; neşesi,
Onlar ieklerim; ben bir bahçivanım.

Okula yakalı gelmişse Feyzullah,
Hayra alamet değil, eyvah ki eyvah,
"Yaka tak!" demekten bıksam da her sabah,
Onlar ieklerim; ben bir bahçivanım.

Ayşe'nin gözleri fırl fırl döner,
Gönül sustu mu, gözbebekleri donar,
Çocukların azmi her güçlüğü yener,
Onlar ieklerim; ben bir bahçivanım.

Sessiz durduğuna bakmayın Eser'in,
Onun yarısı da altındadır yerin,
Başımın bir başka belası da Nesrin,
Onlar ieklerim; ben bir bahçivanım.

Fatma Varol, sınıfın sessiz kuzusu,
İnci gibi, küçük Leman'ın yazısı,
Hiç bitmez ,Ebru'nun ağrısı, sızısı,
Onlar ieklerim; ben bir bahçivanım.

Her gün şişer Saime'nin azı dişi,
Temizlik tam da Fatma Korkut'un işi,
Delikanlı Yunus'u, İlyas tombişi,
Onlar çiçeklerim; ben bir bahçivanım.

Uğur sınıfımın sessiz canavarı,
Nazlı Varol, kızların çelik duvarı,
Sevgim hepsinin kalp anahtarı,
Onlar çiçeklerim; ben bir bahçivanım.

İlyas'ın haylazlığı canıma yetti,
Şu çocuğu adam edemedim gitti,
O bıkmasa da, benim sabrım bitti,
Onlar çiçeklerim; ben bir bahçivanım.

Küçük Leman, büyük Leman'ın yarısı,
Öksüz Ahmet, erkeklerin en sarısı,
Çiğdem vızır vızır, sanki bal ansı,
Onlar çiçeklerim; ben bir bahçivanım.

Hüseyin, derse küs, kendiyle barışık,
Ferhat'ın kafası her zaman karışık,
Umut veriyor gözlerindeki ışık,
Onlar çiçeklerim; ben bir bahçivanım.

Küçük bir futbol devi, minik Orhan'ım,
Ödev yapmazsa susar, Habibe hanım,
Onlar ki her şeyim, onlar benim canım,
Onlar çiçeklerim; ben bir bahçivanım.

DUYAN OLMADI

Ne hal hatır sorma.
Ne de "Bugün okulda ne yaptınız?"
Çocuk ilgiye muhtaç, öfkeye gebe,
Anne baba ekranda saklı.
Duvarlara sinmiş bir öğretmen sesi:
---Anlayış vermeye geldim!
(Duyan olmadı.)

"Güven" dışında her şey sokakta.
Sokaklar kalabalık,
Caddeler kirlî.
Güzellikler vitrinlerde saklı
Cama sinmiş bir öğretmen sesi:
---Güzellikler vermeye geldim!
(Duyan olmadı.)

Bir yanda trafik, bir yanda gürültü.
Anlayış aranmaz olmuş.
Kapakça sürüklenen umutlar.
Vicdan cüzdanda saklı.
Ruhlarda unutulmuş bir öğretmen sesi:
---Dürüstlük vermeye geldim!
(Duyan olmadı.)

Kolay kazan, kolay harca.
Alın teri nedir ki?
Döndükçe dönen hayaller,
Gelecek şans toplarında saklı.
Kuponlara sinmiş bir öğretmen sesi:
---Yarınlar kurmaya geldim
(Duyan olmadı.)

Hayaller renk renk,
Allı pullu ekranlar.
Çeşit çeşit haplar.
Yitip giden yapraklar gibi mutluluk şıngılda saklı.
Hayata direnmiş bir öğretmen sesi:
---Mutluluklar vermeye geldim
(Duyan olmadı)

Dışarısı karışık, dışarısı zor
Ölçemedik belki yürekleri, saç sakal ölçmekten.
Şeytan ayrıntıda saklı.
Huzur ararcasına
Okullara koşup gelen öğrenciler.
Bu masum yüzleri görünce,
Onlara "yarın" giydiren öğretmenleri,
Yüreklere çaresizlik batar.
Anlar ki en sonunda insan
Sevgi yürekte saklı.
Ve sonra sınıflarda
Gürül gürül bir öğretmen sesi:
---Her şeye rağmen sevmeye geldim!
(Duydu bütün öğrencileri!)

SEVDİM

İnsanlarda güzel huyu, kilimlerde deseni,
Hayatımda bir mesleğimi, bir de seni,
Kötüye rağbetin arttığı şu dünyada,
İyiliğe rüzgâr olup eseni sevdim.

Yazın kavurucu sıcağında kışı,
Sevginin ifadesi güler yüzlü bakışı,
Sevgi ile şiddetin karıştığı günümüzde,
Rakibi kutlayan centilmen alkışı sevdim.

İnsanlık için faydalı olan ilimi,
Yıllardır üzerinde yürüdüğüm kilimi,
Yalanın itibar gördüğü durumlarda
Doğruları söyleyen, keskin dilimi sevdim.

Işıl ışıl parıldayan mavi gözü,
Her şeye rağmen kaybedilmeyen özü,
Şiddeti karizma sayanların karşısında,
Sevgi denilen, o sihirli sözü sevdim.

Dertler birikir, azdırır yarayı,
İnsanın gözü görmez, evi sarayı;
Zenginlerin yastık yapıp kokladığı,
Benimse paylaşıp dağıttığım parayı sevdim.

İlmik ilmik kalbime dokudum adını,
Hücrelerime kazıdım lezzetini, tadını.
Vurup kırmayı marifet bilenlere inat,
Uğruna, ömrümü verdiğim kadını sevdim.

Açlığımı gidermek için içtiğim paçayı,
Günün sonunda yudumladığım çayı,
Haksız kazancın hak sayıldığı anlarda,
Hisseme düşen, hakkım olan payı sevdim.

Burcu burcu ülkemin her karışı,
Seher vaktinde yapılan yakarışı,
Savaşlar kavgalar bitsin artık;
Huzuru müjdeleyen barışı sevdim.

HASRET

Güller açmıyor
Açanlar da soluyor artık
Hayat, zehirli dikenlere esir olmuş gülistanda
Bülbüller, meçhul bir göçe zorlanıyor
Güller rengine, gülistan güle hasret

Rahmet, ziyaretlerini kesmiş artık
Ovalar, vadiler çatlak çatlak
Uçuşuyor her yana zamansız inen yapraklar
Toprak rahmete, rahmet emrine hasret

Karanlıklar imparatorluğu hükmediyor artık
Fikirler siyah, fiiller siyah, su siyah
İnsafsız silahlar yöneliyor mazlumlara
Beden ruha, ruh iman ışığına hasret

Umutlar birer güldür, gülistansa vatanım
Bülbüllere aksedecek, susmayacak feryadım
Renkler ise fark edilen farksızlığım
Hayaller gerçeğe, gerçekler yaşamaya hasret

Usandık artık dört yanı saran dikenlerden
Acımız arşa tırmandı yılanların zehrinden
Kurtulamaz olduk çilenin esaretinden
Sevgiler sevgiliye, ümitler yeşermeye hasret

Hasret ki özlemlerin ötesinde
Hasret ki hasretlerin zirvesinde
Hasret ki fezaya yükselircesine
Hasretle bekleyen sevgiliye hasret.

UNUTTUK ÖĞRETMENİM

Seninle hayat bulur bütün renkler.
Mor dağlar, masmavi gökyüzü.
Sevgi dolar yüreğim seninle,
Seninle umutlanırım.
Kaf Dağı'na kanatlanırım seninle;
Ergenekon'a, Malazgirt' e.
Döner bir destan olurum;
Gelibolu'da, Alçıtepe'de.
Bakmadan ardıma, koşarak giderim ;
Savaşmaya değil ölüme.
Bilirim ki; "Şehitler Ölmez!"
Söylettim yedi düvele;
Çanakkale Geçilmez!
Yudum yudum Dumlupınarım,
Ayağa kalkan Sakarya.
Sönmeyen şafaklarda; al bayrak,
Şehit düşer vatan olurum.
Seninle can bulur harfler,
Annemin sütü olur ağzımda Türkçem.
Onunla anlatırım sevdaları,
Onunla yazarım ucu yanık mektupları,
Gururla her an okuduğum;
İstiklal Marşımı.
Ninnim olur dolar yüreğime,
Destanlarımda boz yeleli Börteçine.
Ağıt olur al bayraklara sarılı,
Kırk yiğide.
Seninle olurum Alparslan, Fatih,
En büyük Türk, Atatürk.
Kara tahta başında tanıdım seni öğretmenim.
Aydınlatırken yurdumu, tebeşir elinde.
Haykırdığım ses oldun tüm dünyaya;
"Ne mutlu Türküm diyene"
Ama unuttuk seni öğretmenim, unuttuk.
O kara tahta başında,
Yılda bir an anmak için,
Unuttuk unuttuk seni öğretmenim.

MUHÂBBET OCAKTA SEVGİ KAYNIYOR

Muhâbbet ocakta sevgi kaynıyor
Pişen aşımızda söz dilimizde
Yanmaksa muradın ey dil hânemde
Muhâbbet ocakta sevgi kaynıyor

Kimseler gözlemez sâdık yar gözler
Candan yürektense bizi dost özler
Kavrulur hasretin ciğerim közler
Muhâbbet ocakta sevgi kaynıyor

Çilemiz sevmek mi? Yandım nârına
Perişan halim çıkar mı yarına
Bu aşk çeker beni vuslat dârına
Muhâbbet ocakta sevgi kaynıyor

Bildim efendim yapma bu cefâyı
Sensiz dünyada sürmedim sefâyı
Senden özge bulmadım ki vefâyı
Muhâbbet ocakta sevgi kaynıyor

Halimi arz ettim yüce hünkâra
Sorulur mu bilmem ârif olana
Kalsın mı böyle nârına
Muhâbbet ocakta sevgi kaynıyor

İSMİHAN'A MEKTUPLAR

I. Mektup

Zulüm dolaşiyor memleketimin dağlarında.

Ve ben

Baharlara küsmüşüm İsmihan,

Sırt dönmüşüm o sevdiğim dağlara.

Gözlerimde isyanlar büyüyor...

Yüreğim kuduruyor

Sakladığım sadakta.

Gözlerimle soluyorum

Zulmün karşısında...

Hani Zümrüd-ü Ankâ'lara güvenmiştik,

Hicret yorgunuyduk hani?

Ruh kafesini yutmayacaktı

Özlenen güneşler doğana kadar

Şafak vakti verdiğimiz kavle kadar

Yürekllerimiz susmayacaktı

Ve beden

Ölmeyecekti İsmihan!..

Bu güzel rüyâmızı

Kâbuslar bölmeyecekti İsmihan!..

Ne oldu,

Kimler doldu meydanlara,

Dağlarımızda kimler geziyor?

-Kimler soktu akvaryumlara yüreklerimizi

Sadaklardan çıkarıp?-

Bu Kirli Eller Kimin

Kimin Gözleri Bu Kinle Bakan Gözler

Bu Vicdan Fakiri Yüreklere

Kimin İsmihan?..

II. Mektup

Farzet ki dağlar ardındasın,
Say ki bulamamışsın yolunu...
Mevlâ'm elbet gönderir,
Azatlık kılavuzunu...

Düşün ki, yelkovandır zaman
Zulüm; ağır aksak yürüyen akrep...
Ben boşalmaya hazır zemberek...
Anla beni İsmihan;
Zembereğe zulüm gerek....

III. Mektup

Huzuru arıyorum İsmihan;
Babamın kâğıttan yaptığı
Şeytan uçurtmalarının kuyruğunda.
Huzuru arıyorum İsmihan;
Yürek yorgunluğunda...

Kavgam büyüyor gözlerimde
İsyanım pompalıyor damarlarıma kanı
Rüyâlarımı kuşatıyor
Zulmün hafakanı...

Elimde Zülfikâr
Bedenimde Oğuzca bir yürek...
Bekle beni İsmihan
Seher vakti varsam gerek...

Güneş bizi görececek doğduğunda
Ve biz karanlığın boğulduğunu göreceğiz.
Dik başımızla, açık alınımızla
Yakında güleceğiz...
Yarınlara yürüyorum İsmihan;
O en güzel çağrının huzuruna eriyorum:
"Es-Salât'ü Hayrû'n Mine'n-Nevm'

Uyandım İsmihan,
Uyandım....
Geliyorum...

ŞEHİDİMİZİN SÖZLERİ

Dün gece rüyama girdi bir şehidimiz
Ağlıyordu. Dedi: sızlıyor kemiklerimiz
Bizler, bu nesil için mi olduk şehit?
Kurtardığımız vatanda, ecnebilere benzemiş gençlik

Düşman saldırmış, vatan tehlikede dediler
Namus borcuydu, çıktık yola bekarlar, evliler
Savaş meydanlarında parçalandı vücutlar, koptu kelleler
Kovarken düşmanı, yardımcıydı bize kırklar, yediler

Allah'ın vaadettiği şehitlik rütbesine
Kavuşmak dileğiyle koştuk, vatanın cephesine
Çoğumuz can verip ulaşırken şehadete
Girdirmedik düşmanı bu memlekete

Doğruyduk, dokunmazdık kimsenin canına, malına
Bağlardan geçerken, üzümün asardık parasını dalına
Allah korkusuyla, kimsenin hakkını bırakmazdık yarına
Savaş meydanlarını dar ederdik düşmana

Dedi. Aslınıza dönünüz, sahip çıkınız vatana
Küfretmeyiniz neslimize, güç gelir Allah'a
Özünü unutanlar, çekerler çeşitli sıkıntıları
Çiğnetirseniz memleketi düşmana, ağır olur vebali.

TEHDİT!!!

Haktır yolum
Paye vermem eğilmem kahrına
Aldırmam
Alışmışım yüreğimdiki ızdıraba
Değişmez özüm yanılma

Aymazlığın yıldırılmaz
Tehditlerin caydırılmaz
Sürgünü, vurgunu evvelde yaşamışım ben
Aldanıyorsun
Korkuturum sanma

Neyine rağbet ederim sanıyorsun
Ve sen
Bana nasıl hükmetmeye çalışıyorsun
Elinden dilinden gelecek belaya
Hazır değil miyim sanıyorsun
Ürkütemezsin beni ukela

Makamın değil, mülkün değil
Feriştah olsan
Minnetle yemem ekmeğimi asla
Vazgeçemez sanma sakın
Himmetini istediğim lokma varsa
Çiğnemem tükürürüm
Hem de senin suratına

EFENDİM

"Sinimin sindaşı, hâlimin hâldaşı"sın efendim!
Başımın ser-tâcı, bahtımın yıldızısın efendim!

Vecdimin şevkî, heyecânımın hızısın efendim!
Sûretim sîreti, rûhumun şemsîsin efendim!

Derdimin dermânı, kalbimin ilâcısın efendim!
Vaslımın misâli, visâlimin tahtısın efendim!

Sırrımın sırrı, derûnumun şifresisin efendim!
Kışımın baharı, baharımın gülşenisin efendim!

Gözümün pür-nûru, aşkımin şeydasısın efendim!
Canımın cânânı, gönülümün sultanısın efendim!

(2005)

İHÂNET

Bir od yakar beni, Mecnûn misâli,
Sanmayın Leylâ'dır, kahr-ı hiddet bu.
Beynim mi durmuş ne, elim mî kırık?
Yoksa kalemimden ihânet mi bu?

Her yerde saldırır, çakal Ermeni,
Etrafımı sarmış, ateş çemberi,
Bir ses gelir "işgâl yok devrim" gibi,
Asimile olmuş, mankurt ağzı bu.

Silkin, ey muhteşem, şanlı milletim!
Silkin, kalk ayağa, ey can devletim!
Artık emperyalizme dur diyeyim.
Türk'ün çakala esâfetidir bu."

Yanarım, kadere, bu sessizliğe,
Derdi anlatmayan, yazar çizere.
Yanarım, yanarım, Türk milletine,
Ey Türk! Aydınından ihânettir bu.

Lütfen duyarlı, üç-beş kalem yazın.
Yanan bağrıma, serin sular salın.
Bu hazin ihânete ortak olmayın.
Yazın, yazın, durmak günü değil bu.

Eylül 1991

VATANIM

Vatan senden ne beklemekte...
Çalış ki hakkın olsun bu memlekette.
Çalış ecdadın gibi, su iç Baykal'dan, Tuna'dan;
Ecdadın hiç korkmadı fırtınadan, boradan!

Türk bu. Barut demek, kan demek...
Her Türk bir parça Mustafa Kemal demek..
İstersen İskender'e, Haçlılara sor onu;
Yemen Çölü Kafkasya iyi tanır onu...

Türk bu, barutun önünde süngü bıçak...
Vatan için ölmeyen; namussuz, hain, alçak. !...
Nal seslen geliyor, derinden ta derinden!...
Atam bekliyor bizi, tan yerinden!

Emir ver, hedef göster:İleri!..
Dönersem namerdim bu yoldan bir an geri,
Akacaktır son damlasına kadar kanım;
Tek kişi kalsa da var olacak VATANIM. !

YETMEDİ Mİ?

Kalk ayağa koçum, kalk artık bacım,
Yerlerde süründüğün yetmedi mi?
Uykudan uyan biraz düşün beyim,
Boş işlerle uğraşman yetmedi mi?

Ermeni Azeri'yi, Sırp Boşnak'ı,
Durmadan katleder Saddam Türkmen'i,
Bilmek için dost bulunmadığını,
Bunca Müslüman katli yetmedi mi?

Sanatçı diye üç ârsız ortada,
Minicik etek giydi oldu moda.
Ne edep kaldı, ne âr, ne de hayâ,
Bunca pislîği görmen yetmedi mi?

Kızlı-erkekli disko partileri,
Viski, bira, eroin âlemleri,
Birçok pislik nikâhsız yaşam gibi,
Bunca yabancılaşmak yetmedi mi?

Hani Müslümanlık, kardeşlik rûhu?
Hani Türklük-İslâmiyet şuûru?
Hani nerde komşu hakkı hukuku?
Bu nemelâzımcılık yetmedi mi?

Anlayan içindir sivrisinek saz,
Anlamayanlara davul zurna az.
Deminden beri ettiğim onca söz,
Paslanmış beyinlere yetmedi mi?

SUS

Sus!
Uyuyor insanlar...
Çağların sabahında,
Kanmadığımız rüyalardayız daha.
Uyanmasınlar! yatakları soğumasın
Gürültü yapma,
Konuşma...

Görme!
Kumların örttüğü tebessümü...
Kervanlar gelsin, kervanlar geçsin
Sen gözlerini kapa
Yeter ki bebecikler kaçmasın gözlerine...

Sorma!
Göğsünü siper eden baba ne oldu?...
Ya çocuğu?
Bedenleri çürümüş müdür acaba
Ve oğlu vurulduğunda
Önce babası mı ölmüştür?

Ve anlama!
Önce neden babaların öldüğünü...
Yalnız topraklar üzerinde, Irak'ta
Akbabaların gagalarında
Kanatsız meleklerin solduğunu.

Ve sen anlama
Neden eller sıkılı, gözler kuru
Işığa koşuyor bütün kelebekler
Bil bakalım orada bizi kim bekler?

UÇURTMAMI ÇALDILAR

Uçurtmamı çaldılar
İçimin aydınlığından:
Yelkenlerim suda kaldı,
Gemilerim Kafdağı'nda...
Ninemin masalları üstüne
Bombardıman
    kan
    gözyaşı
    kimsesizlik...

Uçurtmamı çaldılar
Gönlümün engininden:
    düşlerimin mavisinden
Güvercinim tutuklu kaldı
Güdümlü füze vicdanlarında
Kur çekildi gönderlere
Törenlerden yürek çekildi
Topacım kayıp
    başayak...

Uçurtmamı çaldılar
Çocuk şarkılarımın içinden:
İnternette söndü fenerim
Kulaksız masallarım
Dilsiz ninnilerim...
Ya büyüklerim?
    kahraman büyüklerim(?)
Kalabalıklar önünde yürüdüler
Gölgesi üstüne düşüp
    "haktan" gölündüler!

Uçurtmamı çaldılar
Dedemin yâdigârı iklimimden:
Dilimin döndüğü
    gözümün aydınlığı
    gönül erleri kozası...
İpinden beyaz çamaşırlar
Serbest bölge çarşılarında
Masumca
    çocukça
    suskunluğumuz!

YOL YORGUNUYUM

Yol yorgunuyum dostum...
Cismim çağlayandır Anadolu'ya;
Yollar yordu canımı.
Ömrüm yollara adanmış,
Yol yorgunuyum.

İlk kıtlığı Turan'da görmüşüm;
Yola vurmuşum çaresizliğimi...
Ergenekon'da demir dağları eritip,
Tanrı Dağı'nda çeliğe su vermişim:
Ha babam ha yürümüşüm.

Poturumu Talas'ta çıkarıp,
Bin yıldır tuttuğum
İlk abdesti Horasan'da almışım
Gönlümü pişirdiğim Horasan'da...
Sonra vurmuşum yollara,
Serhatlarda yürümüşüm.

Kelimetullah düşmemiş dilimden,
Gönüllerde taht kurmuş...
Salah bulmuş kaynayan eski dünya.
Sonra mavi Nil, yeşil Tuna,
Fırat, Dicle,
Kızılırmak, Sakarya;
Deryalara taşımış kanımı,
Vura vura taşlara!

Süveys'in yeli yetmemiş yelkenime;
Cebelitarık'ta, Hint Denizi'nde
Piri Reis'in atlasım giymişim.
Volga'nın suyunu Don'a vurup,
Yürek yangınımı
Kutuplarda söndürmeyi düşlemişim:
Başımın sevdası köstek olmuş ayaklarıma.
Ben yollarda kalmışım.

Anadolu'da dirilttiğim canımı
Viyana'da, Kanije'de, Plevne'de bırakmışım!
Yemen'de, Trablus'ta cismimi yakmışım!
Dökülmüşüm Palandöken'de,
Eksile eksile yürümüşüm...

Hele ilk kurşunu Köroğlu'yla yemişim:
Mertlik bozulmuş ocaklarda...
Mora'da, Galıçya'da, Filistin'de,
Hiç uğruna tükenmişim!
Dikilmişim Çanakkale'de;
Ölüme paha biçmişim!

"Hasta Adam" için ölmek ne kelime!
Ölümden can diriltmişim!
Kocatepe'de, Sakarya'da, Afyon'da;
Yiğitçe öldüğüme sevinmişim!
Can atarak koşmuşum!
Anadolu'ya sevdandan,
Unutmuşum tüm sevdalan!

Ben hala yürüyorum:
Türküler ayak bağı olmuş sevdama...
Maniler dağ dağ kahır!
Yol yorgunuyum:
Vurgunu yemişim baştan!
Beş bin yıllık savaştan,
Bir o kadar uğraştan,
Baharda hazan vurmuş bağlarıma,
Bir başka bahara?
Sonraki baharlara?
Dedim ya: Yorgunum!

Kulağım kahramanlık destanlarında,
Bir soluk alımı yorgunluğumda,
Murat renginde canan;
Bir can içinde cihan,
Cihana hükümdar can... !

Oğuz Kağan'a yol gösteren Bozkurt,
Oğuz Kağan'dan buyruk alan yurt,
Altay Dağları'nda yitik at,
Tien-Şan'da, Kadırgan'da, Ötüken'de,
Bilge Kağan'dan Bengi Taş...
Miskinliğimi, yorgunluğumu;
Benden alsın Börteçine'nin ak sütü!

Tümen yiğit Kıpçak'tan, Kölemen'den, Karluk'tan...
Tümen yiğit isterim Ergenekon'dan;
Tümen demirci körüğü...
Bedenimi çıkarmak için
Miskinlik kuşatmasından!...

Sonra ruhumu tepelerden aşırarak
On beş tümen "levent" Haliç kıyısına...
Arzın merkezinden içmeye
Can diriltecek suyu... !
Ya Dede Korkut'u ya Yunus'u,
Çağıralım gönül denizimize.
Dağlar eğilsin ruhumuzun titreyişinden;
Yer titresin!

Sancağımızı evrenin ucuna,
Bilginin uçsuzluğuna,
Yengilerin sonsuzluğuna taşıyalım!
Kıblemiz Kâbe'ye dönsün,
Gönlümüz Tevhid'e!...
Ant içelim:
Aynı ölkü gönüllerde,
Her gönül Türk'e aydınlık!
Türk, Türk'e eş,
Her Türk bir güneş!
Dünya, ancak barışır
Biz Türk kaldıkça,
Türk gibi yaşadıkça!...

KİMİM BEN?

Fikir deryasının ıpsız bir çölüyüm,
Bütün adımlarım düğümleir niçin'de..
Yaşayan bir ölüyüm
Bir kefen bir post içinde...

Çıkılmaz sokaklarda adımlım
Meçhul! Ne yakında, ne Çin'de..
Ben bir yalnız adamım
Bunca can dost içinde...

Dolar da boşalır, dinmez gözyaşım,
Ne acıdır anlarsınız, bir damlacık için'de..
Uslanmaz asi değilim ben,
Bütün gerçek benliğimin hiç'inde..

1992

HOYRAT ÇİÇEKLERİM

Hoyrat açar, benim çiçeklerim
Yüzleri yağızdır,
Nasırlıdır elleri,
Ama umut doludur
Çakmak çakmak gözleri...
Ne soğuk, ne kar, ne boranmış,
Karşığı köyleri deki; çığ almış.
Okul ana kucağı,
Sıcak yuvaymış.
Dizilir yollarına,
Gelir çiçeklerim.

Bir serçe gibi ürkek bakışlı,
Ellerinde kınası, çorapları nakışlı
Yüreğinde aydın olma ülküsü,
Bilgiye, dostluğa, sevgiye susuz,
Dillerinde bir çoban türküsü,
Kimbilir hangi davarın peşinde
Şimdi hangi tepede,
Açar burcu burcu, kar çiçeklerim.

Memleketimin hangi ücra elinde
Hangi pınar başında,
Hangi damın üstünde,
Ellerinde defter, kalem,
Atatürk yazar
Hem okur, hem yazar
Benim, elvan kokuşlu
Dağ çiçeklerim...

OĞUL

Oğlunu Kurtuluş Savaşına Gönderen Bir Türk Anasının Ağzıyla Yazılmıştır

Sen evimin direği, gözlerimin nurusun,
Rabbim milletimi esaretten korusun.
Gitmem gerekiyorsa bırak, ben ağlayayım.
Bırak hatıralarla gönlümü dağlayayım.
Sen ki; Türk olu Türk'sün dünya titrer adından,
Yürümeye devam et Kemal'imim ardından.
Bugün gerekiyorsa bu vatana her yiğit,
Yüreğim kan ağlasa da tereddüt etmeden git.
Git!
Ki ezanlar susmasın yurdumun kubbesinde,
Özgürlüğü tadayım ezanların sesinde ,
Son yaşımda esaret tattırma yüreğime ,
Yüce Rabbim güç versin gönlüne bileğine,
Git, düşünme; kara gözlü, selvi boylu yâr neyler?
Git, dert etme: "Garip anam şimdi kime oğlum der?"
Sen Fatih'in torunu çiğnetme mahremini.
Hak Teâla hazırlar ahirette yerini,
Borcun böyle ödenir şehit düşen atana,
Benim sütüm sana helâl senin kanın VATANA
Yüreğin sızlamadan, ardına bakmadan git.
Sakın dönme geriye "ya gazi ol, ya ŞEHİT"
Gazi olur dönersen, gururumla yaşarım,
Eğer şehit olursan, bağırma taş basarım.
En yüce makam o ki; Şehitlik mertebesi,
Yatarsın nur içinde, mezarın gül bahçesi
Ben bir oğul vermişim çok mu koca devlete?
Kolay mı kavuşulur sanırsın hürriyete?
Esir yaşamaktansa kucağım sensiz kalsın,
Ye terki Türk Devleti ilelebet yaşasın.

BEN BİR ÖĞRETMENİM

Ufkum geniş, alnım açık,
Yeşersin istiyorum,
Sararmış yapraklar,
Çölleşmiş topraklar,
Ve buruklaşmış yürekler.
Evet, ben bir öğretmenim.
Bilgisizlik, cahillik uğruna,
Vermiş olduğum bu savaşta,
Silahım kalem,
Çaresizliğimin çaresi ümit,
Mücadelemin kaynağı yürek,
Duygularım ise benliğimdir.
Ana-baba ocağından,
Anadolu'nun en ücra köşelerini,
'Vatan bütündür' diyerek,
Susayan dudakları ıslatmak,
Körpe fidanlara can vermek,
Gönülleri hoş etmek için,
Karış karış dolaşırım.
Öylesine anlar olur ki,
Yüreğimde hissettiğim acılar yaşarım.
Şehitler veririm bu uğurda.
Onlar ki;
Mehmetçiklerin eğitim şehitleridir.
Gonca gül gibi koklayıp yetiştirdikleri,
Ufacık yüreklerdeki sevgi seli,
Dudaklarındaki tebessüm hiç kaybolmayacak.
Bu dava, bu inanç, bu yürek,
Dünyayı da üstüne koysalar,
Asla ne bitecek, ne susacak...
Evet, bu bayrak asla inmeyecek.

EĞİTİM ORDULARI

Cehalet karanlığını toplumdan silmektir amaçları,
Bilgidir, kalemdir, kitaptır, defterdir araçları,
Kutsaldır meslekleri, paha biçilmez sanatları,
Neferleri öğretmendir, eğitim orduları.

Çin'de de olsa görevimiz öğrenmek ise ilimi,
Öğretene köle olmakla bütünleştiriliyorsa bir harfin değeri,
İlim binadır; yapı taşı harf ise, mimarı olan öğretmenleri
Her toplumun vazgeçilmezidir, eğitim orduları,

Eseri olacaktır yeni nesiller kalkındırır milleti yük omuzunda,
Bilgileri dile gelir kara tahtada tebeşirin tozunda,
İyi bir mevkide görürse öğrencisini, haklıdır gururunda,
Fedakarlık timsalidir, eğitim orduları.

İSİMSİZ ŞİİR

'Yaşamak değil beni bu telaş öldürecek' dediği gibi şairin;
Ha; bir de umursamaz memurlarla, siyaset var.
İşte bu telaşlarla, bırakın, sendika mücadelesi yolunda
İlık rüzgârlara taratmayı saçlarımızı.
Çoluk çocuğumuzla doyasya sohbet etmeyi özledik.
Gözümüz saatte söyleştik biz
Koşuşur gibi uğraştık, yarışır gibi çalıştık
Ama nafiye umursamaz bizi bu kafiye.
Uysa da uymasa da devam etmeli mücadele
Bu uğurda hep yetişilecek bir yerler
Aranacak adamlar, yapılacak işler vardı ve
Bir sonraki günün telaşı
Bir öncekinin terine bulaştı.
Başkalarının hayatı bizimkini çoktan aştı dostum
Kör karanlıkta çalar saat sesi yerine,
Kuşluk vakti, kızarmış ekmeğin kokusu
Veya yavuklu busesiyle
Uyanma düşlerini ha babam erteledik
Kızılây da sırtımızda ki jop'larla yetindik
Son kuruşumuzla aldığımız Ankara simidiyle
Aç midelerimizi sevindirdik
20'li yaşlardayken 30'lara kurduk saatin alarmını,
30'larmızda kırklara, belki sonra 50'lere
Lakin öyle yanlış kurgulanmış ki hayat
Ama durun başlayalı ne oldu ki?
Topu topu sekiz yıl bundan öncekiler utansın diye
Ha bugün ha yarın bekledik ve şairimin dediği gibi
'Doğacak vaat ettiği günler hakkın
Belki yarın belki yarından da yakın'
Umudunu hep sandıktakilerden bekledik
Kendimizi sorgulamadı. ve yargılamadık
Umut gerçekleşip kuşlukta uyanma fırsatı sunduğunda bize
Sevinçten uyku girmez olur gözlerimize
Ama doyasya yaşamak için
Kaygısız telaşsız sendikalı yaşama kavuştuğumuzda
Yaşayacak zamanımız kalır mı ki?
Kalmasa da ne fark eder kardeşim
En azından suçlanmayız gelecek nesiller tarafından
Ne duruyoruz o zaman ne duruyorsun
Korkuyor musun mücadeleden?
Ama eğer korkuyorsan dostum
Sen az yaşayacaksın
Çünkü bu dünyada
"Mücadelen kadar yaşarsın"

SEVDİĞİM

Öyle bir söyle ki sevdiğini
Eriyeyim, akayım liğme liğme.
Sevdamız hasılı alemde gelsin dile.

Oysa:

'Kılgı, edim, imge" dedin ilk önce
Do Rock, mat Rock...
Ekledin peşine
Ceddimim lafzı az mı geldi ne,
Sözleri karaladın aşkımın üstüne.

Çok eskiden de girişilmişti bu işe
Bunlar yine yapıldı.
Nerededir çare?
Buna son verecek
Sözün Doğrusu'nu sunan
Ak saçlı dedem nerde?
Banarlı Hocamın, Hacıeminoğlu Hocamın
Kemikleri sızlıyor yattığı yerde
Bense kaldım bin pâre.

Hayaller, hayal oldu
İmge başa kuruldu.
Türklüğün hayalleri kurmacaya dönüştü.
Medet ey şanlı Türkçem!
Gel dolaş Türk ilinde
Sevdamız dile gelsin.
Gül kokulu kelimeler,
Yemden dudaklardan dökülsün.

18 MART

Birleştiler yürüdüler gemilerle denizden,
Kolay zannettiler tez geçeriz boğazdan,
Zafer naraları attılar planlarını yaparken,
Unuttular yazdıkları tarihi Mehmedim,

Toprak kanla yoğruldu kızıl yerde,
Yerde arama yerde, Al Bayrak gökte,
Bayraklaştın tabutla yürürsün önde,
Gülerek ölüme gidersin Mehmedim,

Genç ihtiyar kazma kürekle yürüdü,
Türkün elindeki sopa düşmana silah göründü,
Bozguna uğradı denizin dibine gömüldü,
Tarihte sen varsın tarih seninle Mehmedim,

Tarihi yazanlar seninle yazmış,
Bazıları yanında tarihteki yerini bulmuş,
Ölümü hak bilenler vatan kurtarmış,
Zaferden zafere destansın Mehmedim.

Gazi komutan önde hedefi görmüş,
Top seslerinden ödlere kopmuş,
Şehit olanlar cennette yerini almış,
Ölüleri bize komşu oldu Mehmedim.

Azmin zaferi ilmin mayası,
Genç yaşlı şehit oldu nedir gayesi,
Vatan savunması millet yarası,
Tarih kokan Çanakkale can verir Mehmedim.

YEŞİL NEDİR ?

"Yeşil nedir ?" anne !
Diyen sesini duyuyorum.
Kulaklarımı tıkıyorum.
Bilmezden geliyorum.
Tekrar tekrar kulaklarımda çınlıyor sesin.
"Yeşil nedir?" anne !
Dayanamıyorum...
Yeşil çayırın, çimenin rengi.
Yosunun kurbağanın rengi.
Yaprakların rengi çocuğum.
Yeşil doğadır.
Yeşil doğaldır.
Nafile!...
Anlayamazsın çocuğum.
Ne yeşil bıraktık ne de mavi.
Sen sormayasın diye.
Sen bilmeyesin diye.
Her yerden kaldırdık.
Boyalardan bile.
Hoyratça harcadık,
Kestik keстик doymadık.
Atıkları boşalttık.
Kendi kendini temizler sandık.
Ne sana ne senden sonraya bıraktık.
Utandık sıkıldık.
Ve çareyi yasaklamakta bulduk.
Senin sorman yasak, benimse anlatmam.
İyi de çocuğum "sen nerden duydun yeşili?".
Nasıl anlatayım görmediğin şeyi?
Çırpınıyorum....
Nerden başlasam, ne desem.
Nasıl anlatsam sana bu rengi.
Nasıl anlatsam sana bu yeşili.
Dağ, tepe desem....
Vadinin rengi desem....
Ova orman desem....
Olmamış başakların rengi desem....
Bunların hiçbiri....
Değil mi?....
Ne olur boş gözlerle bakma çocuğum!
Yeşil senin anlayacağın dilden,
Sadece dolar rengi....
Sadece petrol rengi....

İLİM PINARININ GÖZÜ BENDEDİR

Mavi gezegenin kalbidir ülkem
İlahi sevdanın özü bendedir:
İnsana hizmettir en büyük ilkem.
Evrendeki aşkın yüzü bendedir..

Adalet uğruna kılıç çekmişim,
Huzur diye yardan-serden geçmişim,
Aşk için ecel şerbetleri içmişim
Onu yaşatmanın sözü bendedir.

Alemde bütün canlar için yanarım,
Nerde kan dökülse ben de kanarım.
Kore'de Bosna'da bu yüzden varım.
Mazlum toplumların izi bendedir.

Bensiz Avrupa olmaz Asya olmaz,
Ben olmazsam bilki Avrasya olmaz,
İlimden almayan ilim tam olmaz,
İlim pınarının gözü bendedir.

İstanbul hangi sevdalıya yetmez?
Mevlanâm hangi beyni eğitmez?
Yüreksiz beyinler bir adım gitmez,
Bütün yokuşların düzü bendedir,

Karanlık zamanda parlar yıldızım.
Bire tamamlanmak içindir sızım,
Yüzyıllarca çetin yazılmış yazım
Ümitli ocağın közü bendedir.

27-10-2005

TUĞRALI KAPILAR

Orhun kıyılarından, Sakarya'ya akış var,
Söğüt'ten fıskıran boy, ruhunda "O Nakış" var...

Mihrabların önünde, diz çökmüş birileri...
"Altın Oğuz Nesli'nin, Türkistan Çerileri..."

Özge destanlar için, ellerimizde kopuz;
Mehteran! çal!, mu-tan-tan!.. tuğlarımız var, dokuz..

Var olma aşkı ile, Tekbir'le vedâlaştık...
Nizam-ı Âlem için, kefenlerle dolaştık...

Kızıl Elma'ya doğru, atların yeleleri...
Yedi iklim, dört bucak., kuşatır kaleleri...

Nur topu nîzâm düştü, kâinatın rengine,
Mest oldu insanoğlu, Osmanlı âhengine...

Su, ağaç, mermer ve taş; mülkünde hep şaheser,
Medeniyet cihâna, bu coğrafyadan eser...

Dehâ mimarın gönlü, aksederken vatana;
Feth-î Mübin müjdesi, ulaşıyor Hakan'a

Türk'ün revnaklı aşkı, cihanda hilâl hilâl...
Kalem, kitap ve kılıç, devrinde buldu kemâl...

Tuğlarda kaldı aşkı, bir sipahi erinin,
Hâtırası dün gibi, Viyana Seferi'nin...

Çağlara git, çağlara; çağlara gel, çağlara...
Aşk'ın medeniyeti, hep o aynı manzara...

Tuğralı kapılardan, birer birer geçelim,
Müslüman Türk asrının, Türk Hâkanı'nı seçelim...

GECEYE DAİR

*Üze kök tengri asira yağız yer kılındıkta
İkin ara kişi oğlı kılınmış.
Kişi oğlında kin ve nifak,
kişi oğlında nefis kılınmış*

Sevda ibrişim kuşaktı, alnında şavkı mazinin
Dokundukça izi kalırdı saf ipeğin.
Her nakış hayal dolu geleceğe,
Yeni köprüler kurmada coğrafya.
Ve her yeni köprüde selam durulacak sancağa.
Türküler, destanlarla buluşurken
Şimdi yaşananlar not düşülüyor alacağa .

Doğuda bir gece vakti.
Apansız çaldılar huzuru
Bir mavzer doğrultulurken bayrağa
Hınçla, öfkeyle doğrultulurken bir mavzer aya, yıldıza
Silah sesleri böldü geceyi
Doğuda bir gece vakti.

Sevdanın sabra dönüştüğü demler
Meyvenin güneşe direnmesi değil
Toprağı inançla yoğuran geçmişin
Yalnızca tortusu kalmadı elbet
Doğu yalnızca sabrın değil
Direncin de sınanması elbet.

Ayaz bir sonbahar,
İlikleri donduran soğuk, kışın habercisi
Damlarda buz ince ince
Sinsi bir emel karanlık ve yalnız gecede
Sokuldu şehrin yakınına
Doğuda bir gece vakti.

Almı secdeden kalkarken abdestli kolları,
Yunmuş arınmış, alnına doğru
Uzanırken şefkatli eller,
Silah yerine hala duada bulurken çareyi
Kahretme ama ıslah et, ıslah et,
Diye inleyen sesleri
Doğuda bir gece vakti,
İçimizde bir gece vakti
İçimizde her gece vakti.

Adam yatamadı, uyuyamadı.
Bebeğin karyolası iki duvar arasında,
Büyüğün gözleri yumru yumru can evine ateş,
Küçüğü bihaber merak dolu,
Doğuda bir gece vakti.
Artık ahenk koptu ...
Öyle ya ovuşturuyor elini birileri.
Birisi saçını yolarken, öbürü dövüyor dizini.
Binlerce yıllık birliğin denenecek,
Bakalım gelecek mi sonu.
Heyhat! gönlün galebe çalma sırası,
Doğuda bir gece vakti.

Kardeştik hepimiz.
Adam böyle biliyordu.
Bir yudum su kaderimiz,
Bir avuç aşı bileniyordu
Yoksuldu, çaresizdi belki insanlar
Adam bunu da görüyordu,
Doğuda bir gece vakti.

.....
Sabah oldu...
Elleri kınalı kızlar geldi,
Kundakta kurşunlanmış
Oğlanlar bıyıkları yeni terlemiş,
Kadınlar, dedeler geldi
Bedenler birbirinden ayrılmış.
Bütün suçları insan olmak,
Ve ihanet etmemek tasındaki çorbaya...
Sabaha kan karıştı...
Aydınlığa kötü zan karıştı...
Doğuda bir gece vakti

Adam seviyordu,
Adam sayıyordu, yaratandan dolayı
Adam belki de sayıklıyordu,
"Milletimde ihtilaf-ü tefrika endişesi
Kuşe-i kabrimde hatta bikarar eyler beni"
Sesler farklı, sesler karışık, biliyordu,
Doğuda bir gece vakti.

Alnı secdeden kalkarken abdestli kolları,
Yunmuş arınmış alnına doğru
Uzanırken şefkatli eller,
Silah yerine hala duada bulurken çareyi
Kahretme ama ıslah et! Islah et!
Diye inleyen sesleri,
Doğuda bir gece vakti,
Doğuda her gece vakti,
İçimizde bir gece vakti
İçimizde her gece vakti.

Sevda ibrişim kuşaktı, alnında şavkı mazinin,
Dokundukça izi kalırdı saf ipeğin.
Her nakış hayal dolu geleceğe
Çaymadıkça varılmadı diye uzak ülkülere,
İhsan edilenlerle yetinmedikçe
Toprağa düşen teri yediveren,
Balıklara boş vermedikçe
Yeni köprüler nasıl kurulur geleceğe.?
Kavuşması belki yoktur hayale
Yol bezdirir; yel savurur diye;
Doğu, önce içimizde yaşıyor göz göre göre
Ahdi kalmasın yabanın , hıncını çıkarsın tez elden.
Umudun tarafları ayak diredikçe
Şimdi yaşananlar not düşülüyor alacağa.

Alnı secdeden kalkarken abdestli kolları
Yunmuş arınmış alnına doğru ,
Uzanırken şefkatli eller,
Silah yerine hala duada bulurken çareyi
Kahretme ama ıslah et, ıslah et,
Diyen bütün sesler yüreğimizde.
Doğuda bir gece vakti,
Doğuda her gece vakti,
İçimizde bir gece vakti,
İçimizde her gece vakti.

SENSİZ

Tabiat silkinip giyse de yeşiller
Açılrsa da goncalar, laleler, güller,
Bağırmda aşüftelenüp ötse de bülbüller,
Lakin sensiz baharın, yoktur hiçbir manası.

Bak yine açtı, mor menekşe, sümbüller,
Büründü güzelliğe, kırlar ile bahçeler,
Cıvıldaşan kuşlar, mis kokulu amberler..
Lâkin sensiz baharın, yoktur hiçbir manası.

Ela gözlüm, siyah saçım, esmerim,
Sensiz şu ömrümü söyle neylerim.
İnan ki her lâhza yollarını gözlerim,
Sensiz geçen ömrümün, inan yoktur manası

Bu ayrılık yeter, gel artık kavuşalım,
Gel de bir ömrü beraber paylaşalım.
Sil gözümde yaşları, mutluğuşu tadalım,
Sensiz günler çiledir, inan yoktur manası.

OKULA HASRET

Daha yaşıım ne ki çekip aldınız,
Baba, beni okuluma gönderin.
En bahtiyar yıllarımı çaldınız,
Baba, beni okuluma gönderin.

Kalem tutsun o minicik ellerim,
Şarkılarla şakımalı dillerim,
Koparmayın, kurumasın güllerim,
Baba, beni okuluma gönderin.

Okumasam, nasıl adam olurum,
Eğriyi, doğruyu nasıl bulurum,
Kalemim, defterim benim gururum,
Baba, beni okuluma gönderin.

Tamirhane benim dünyam değil ki,
Cahillik, kurduğum hülyam değil ki,
Ekmek bulmak, benim kavgam değil ki,
Baba, beni okuluma gönderin.

Ben razıyım, yırtık olsun pabucum,
Harçlığı, yılda bir görsün avucum,
Okul niye yasak, nedir ki suçum,
Baba, beni okuluma gönderin.

Vatana, millete borcum olmalı,
Devlet binasında harcim olmalı,
Kutlu gelecekte gücüm olmalı,
Baba, beni okuluma gönderin.

Kaderini, bana kader eyleme,
"Göndermem" deyip de, acı söyleme,
Okuyayım, faydam olsun ülkeme,
Baba, beni okuluma gönderin...

MELEKLER KENTİ

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Nurdan bir buse sunsun, her yanımıza
Kamaşsın gözlerimiz, içimizde huzur rüzgarları!
Essin,tüm vakitlere esmelerimiz...

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Yanar sayrılığım, tutuşur da ayrılıklarından
Alevden bir yalnızlık sunar susuzluğuma
Ve yolculuklar başlar, yorgunluklar kadar...
Düş mevsimine?..
Güllerin hiçe gömüldüğü vakitlerde,
Goncalar, göz yaşlarım olsun ...
Üşüyorum gülsene gözlerinle...

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Kandilleri sönmessin, yorgun umutların.
Dökmesin ıstıraplar, tohumlarını, buselerimize
Kırpiklerimde parlayan güneşler olsun...
Can olsun, yürek olsun, sende defasında
Yücelten, saran, diriltten bir can olsun...

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Artarak arzularımda
Renk renk içinde tek renk gözlerin
Güneşlere kadar uzatsın sıcaklığını bulutlarımın!
Martı çığlıkları,
Sesinin sadasını haykırır deryalara!
Dalgalar kıyılara adını yazar, kıskançlıklarından

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Kıyılmaz ya, güllerin dikenine bile
Bile bile yandım, kıvılcımında
Gözyaşlarımda hasret türküleri okunur..
Sevdana, sevdam...

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Adını andıkça zaman gayrını unuttur fikrin
Demlerim, hasretin yağmurunu biriktirir avuçlarımda
Habercisidir, bil.
Bu gonca,
Göz yaşlarımla yeşerip,
Gül olacaktır.
Sunulmak için yare.

Bu kere de melekler uğrasın kentimize...
Sevgim, bir dağ kenarında üşüsün,
Düşsün, gözyaşlarımdan bir bir
Sonra büyüsün bereketinden.
Goncalar büyütsün, bakışlarım
Sürsün haşre dek!
Süregelecekler
Yüreğimin en saf, en temiz
Ve en sen yerine.
Açsın tabiatın benzersiz çiçeği...
Sevgi(m)...

ERBİL'DE AĞLAYAN TÜRKMEN

Çağların toplamı çektiğim cefa.
Diledim ölümü bin defa, binlerce defa.
İhanet kokuyor bu dünya, ihanet!
Ediyorum doğrusu her şeye lanet.

İnanmışında bile bir sarhoşluk, bir başboşluk...
Kıtalar sömürüye peşkeş çekilen boşluk.
Bilmem niçin köleyiz? Çıkara, çıkarıcıya!..
Öz vatanımızda alçaklaşarak döndük yabancıya.
Tarihinin neresinde görüldü böyle bir lanet.
Utanılsa denecek en büyük kahramanlık ihanet!

Hey çıkar dünyası! Hey kahpe insanlık!
Sen geniş getir,dünya nasılsa samanlık...
İsyana verirsin işi,isyancıya kaynar aş.
Alınır mazlumlardan can ve baş.
Hey uyuyan insaf! Uyanacak mısın?
Mazlum çaresiz Türkmen'e yanacak mısın?
Oynanan oyunlara hâlâ kanarak,
Yoksa yok mu olacaksın, aynı ateşle yanarak.

Tüter mi bilmem Erbil'de Türkmence artık bacalar.
Üstümüze yorgan oldu, zehirle katmerlenmiş geceler.
Korktu analar sabiler sabaha çıkar mı diye?
Çıkmasından da çıkmamasından kaçarak bilmem niye?

Zulümle beslendi, yaşlarla yıkandı.
Bebesiyile mezarına analar kapandı.
Suladım gözyaşlarımla bir ömrü yedim.
Acılarla sevgileri sonsuzluklara düğümledim.

Bu kalp ana kalbi, bu da baba...
Bir ekmek oldu elimizdeki son soba.
Söyle, bu zulme dayanabilir mi ata?
Nerede o insanlığın hakim olduğu üç kıta?

Gözü yaşlım, yaşlı gözlüm!
Nur yüzlüm, nurlu yüzlüm!
Mahzun bakışlım, kimsesiz yavrum!
Türkmen'im, Bosnalı'm, Çeçen'im,Azeri'm Musullu'm...

Biliyorum çaresiz gözler yollarda...
Yollarda gözlerin çaresiz...
Ne namertten, ne de mertten fayda.
Mertlik dünyadan çok uzak. Belki de uzayda...
İnancımız mahkum oldu.
Ruhlar ve ufuklar HAÇ'la doldu.
Çıkar Batı'nın, çıkar Ermeni'nin.
Acı senin... Acı benim...

Ey uyuşmuş kuklalar!
Ey kör gözlü, sahipsiz kafalar!...
Kırıldı kentin başında tarihteki kolların.
Kesildi Kafkaslardan Balkanlara uzanan yolların.

Erbil sokaklarında boynu bükük yavrum!
Sen açlıktan çok, buna yanıyorsun.
Ben nankörlükler içinde erirken,
Sen yokluklar içinde bitiyorsun.
Eğer hâlâ yaşıyorsan,
Sana ihanetler içinde acizce,
Utanç dolu selâmlar ediyorum...

EN SEVGİLİYE

Ben senin için her zaman bir yaşındaydım.
O çaresiz...O küçük..
Boyum uzadı işte. Hatta,
Hatta saçlarım bile dökülmeye başladı.
Bana ömrümün sonbaharını hatırlatan
Akları saymaktayım saçlarımın arasından.
Ama sana anlatamadım derdimi.
Anlatsam da dinlemezsin.
Yine bana inanmazsın. Susturursun.
Çünkü senin için ben,
Hala bir yaşındayım.
O düşecekmiş gibi duran,
Ayakları üzerinde yalpalanan
Hep bir yerlere tutunan küçük delikanlıyım.
Ama sen benim için her zaman
Yorgun gözlerinle,
Çalışmaktan öğreti duran örtünle, değerliydin.
Her şeyden daha değerli..
Ve secde edilmesi emredilseydi insanın insana,
Sadece senin önünde eğilirdim.

Söz biter anne, kelimeler biter.
Anlatılmak istenen yarım kalır.
Sana anlatamıyorum sevgimi.
Dillerim prangalanmış,
Kelimeler beynimin kıvrımlarına takılıyor,
Haykırmak istesem de dilim tutuluyor.
Ama bakışım, dokunuşum, susuşum,
Sana olan sevgimi anlatsın isterim

Büyüdüm işte, bak kendi yemeklerimi bile
Sen olmadan pişiriyorum.
Leğenin önünde eğilip tıpkı senin gibi
Saatlerce çamaşır yıkıyorum.
Aklının ucundan geçmeyen gurbette okuyorum.
Geceleri gözlerim kapanıyor rüyaya.
Biliyorum olsaydın,
Evimde ayak sesin yankılansaydı
Bir melek şefkati gibi gererdin kanatlarımı üstüme.
Sonra alınımdaki teri siler,
Arada bir gelir bakardın bana.
Çünkü ben senin için
Emekleyen küçük bir bebektim hala.

Bu çılgın genç yaşlanınca da
Mezarında kalkarak geceleri
Yine gelir misin yanıma?
Yine okşar mısın saçlarımı?
Yine içten gelen bir ah gibi
Oğlum der misin bana?
Ellerimi tutar mısın?
Küçük sitemlerle bana kızar mısın?

Ben senin için bir yaşındayım biliyorum.
Ama sen benim için bütün yaşlardasın.
Bazen bir çocuk, bazen bir ihtiyar,
Bazen saatlerce konuşacağım bir yetişkinsin.
Ben hala büyümedi senin yanında.
Eğer haylazlıklarım, çılgınlıklarım,
Çıvgınlıklarım, sözlerimin acı yanları
Bir ok gibi saplandıysa kalbine
Geçmişin karanlığına gömerek bütün bunları,
Tekrar küçük olmak isterim yanında.
Tekrar emeklemek, dillenmemek isterim.
Seni çok seviyorum...
Ellerinden öperim benim sevgili Azizem.

GÖNÜL ERLERİ

Şaha kalkmış, benim ülkemin erleri,
Hizmet için gezmiş, en uzak yerleri,
Kırılmış, milletime vurulan, cahillik zincirleri,
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, kır çiçeklerin.

Bilgi nehrin aksın, cimrilik yapma!
Aç sineni yavrulara, ağırdan satma!
Bu dediklerimi, hiç yabana atma!
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, kar çiçeklerin.

Biz kanımızla, canımızla vatan yaparız.
En ücra köşelere, sancak asarız.
Görev verilirse, hemen koşarız.
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, kardelenlerin.

Niğbolu'da, Kosova'da kahraman sensin,
Kaleleri, gönülleri fetheden sensin,
Fatih ve Yavuz'lar çıkaran sensin,
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, cengaverlerin.

Kendi kültürümüzü anlatmalısın,
Türklüğün gücüne güç katmalısın,
Titreterek dünyayı, nam salmalısın,
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, alperenlerin.

Bu yolda sana, bir çok engel olacak,
İçerden ve dışardan namertler çıkacak,
Dost görünüp de seni, arkandan vuracak,
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, güzel güllerin.

Sana engel çıkaranlara, sakın takılma,
Yoğurduğun cevher, çok narin unutma,
İçine aydınlık kat, karanlık katma,
Haydi öğretmenim, çok uzun seferin,
Dört gözle seni bekliyor, gönül erlerin.

YAŞIYORUZ İŞTE ADI YAŞAMAKSA !

Prangaya mahkum olmuş güzelim sevdalar,
Çileler, ıstıraplar alınyazımız,
Gülmeyi unutmuş yaşlı gözlerimiz,
Yaşıyoruz işte adı yaşamaksa.

Ümitler kırılmış, hiç beklenti yok,
Bir ışık arıyor, gönlümüz; apaydınlık,
Sevgiler çok uzakta , nasırlaşmış duygular,
Yaşıyoruz işte adı yaşamaksa.

Mutluluklar bize sanki bir serap,
Uzanyor, bir türlü tutamıyor ellerimiz.
Ruhumuz biçare, yüreğimiz yaralı,
Yaşıyoruz işte adı yaşamaksa.

SİGARA

İçme arkadaşım şu sigarayı,
Yazıktır verme ona parayı,
Gün olur açarsın dostla arayı,
Bütün hayallerin tarumar olur,

Ağzın kokar, arkadaşın incinir,
Sigara kokusunu herkes tanır,
Bu kokudan bütün herkes tiksindir,
Utanırsın sonra yüzün kızarır,

Sigara denilen bir kuru duman,
Zehirler insanı hiç vermez aman,
Müptelalarının hali çok yaman,
Bütün servetleri bir duman olur,

Belki sende olmuşsundur müptela,
Bilki gelir bundan başına bela,
Okunur camilerde bir gün sela,
O güzel gençliğine yazık olur.

SON SINIFLAR İÇİN

Vedalaşmayı sevmem gülüm!..
Ayrılıklar birer parça götürür
Gidenlerin ardısıra benden.
Bir hü zün bürür gözlerimi,
Bakamam uzaklaşan izlere.
Vedalaşmadan git gittiğin yere,
Ayrılık hü zün kokar her nefesinde.

Acılar, sevinçler harman olur zamanla...
Birer hikâyede hatırası çınlar
Emeklerin, alın terinin.
»Şu bahçenin, duvarların,
Merdivenlerin, şu sıraların bir yerinde
Hatıralar çınlar taptaze.
Her zil çalışında Murat olur,
Hasan, Cengiz, Ayşe, Gül olur adımlar...
Muratlar, Hasanlar..Güller adımlarda kaybolur.
Vedalaşmadan git gülüm; döneceksin diye
Taze umutlar taşıyayım seneye.

Ayrılık hü zün kokar her nefesinde;
Vedalaşmadan git ki gülüm,
Yine bir Murat, bir Hasan,
Bir başka Cengiz, Ayşe, Gül olup bu bahçeye,
Yeniden gelesin seneye.

Ayrılıklar birer parça götürür
Gidenlerin ardı sıra benden.
Her hatırası capcanlı yaşayacaksa
Alın terimin, emeklerimin
Git, yolun açık olsun...
Git, gittiğin yerde daha dik durmak için.
Git, git!.. Vedalaşmadan git gülüm,
Vedalaşmak ayrılık getirir, bilesin...
Vedalaşmadan git ki gülüm, yine gelesin.

DESTANLAŞAN ÇANAKKALE

Alparslan'la açılan kapıdan
Atmak için dışarı,
Kılıçarslanlardan, Fatihlerden intikam
Hayaliyle çıktılar yola.
Kin ve kuvvetin azgınlığıyla
Sevgiyi sakladılar arzularının boşluğuna,
Sonra saldırdılar, Çanakkale'den yurduma.
Bir tufan koşturdu açıklardan
Gökler devrildi atılan toplardan
Pompei'nin lavları döküldü semalardan
Zeus'un emreden bakışlarıyla.
Aralarında viking baltaları uçtu
Gurka tantamları duyuldu sonra.
"Anadolu Türk'ün değıldir!"
Ulumaları karıştı, dehşet nidalarına
Çanakkale'yi alev alev yaktılar Nerocasına.
Boğazlanırken insanlık,
Saklandı "dünya perde arkasına.

"Herkes kör, herkes sağır adeta!"
Mehmetçik şaşkın bu olan bitenden
Bakışlarıyla gökyüzüne yöneldi dua gibi
"Nedendir bu kadar, bana olan öfke?" diye...
Karanlıkların ötesinden bir ses
Cenneti müjdeledi asil yüreğine.
Sonra Mustafa Kemal'i gördü
Gözbebeğinin ucunda.
Dünyayı omuzlarcasına kalktı ayağa,
İnsan aklının girdabında geçti hücumu
Oğuz'un kılıcı oldu Çanakkale rüzgarında
Düşmanı ürküten bir korku yüreklerde...
Boğaz ve toprak sarmaş dolaş
Şehitlere örtü olmuş kutsarcasına.
Aldırmıyor Mehmet; ölüyor, ölüyordu
Ölenler yeniden imdada geliyordu!
İman aleviyle yanan çelik gemiler.
Vahşi arzularıyla eridiler!
Nurun aydınlığı görüldü sonra
Karanlıklara akseden...
Sabahın müjdesi geldi, bir dalga gibi ötelere
Zafer, bir güneş gibi doğdu ufuktan
Çekildi düşman, cennet Anadolu'dan
Dünya bir daha diz çöktü
Alkısladı istemeyerek,
Ayaktaki ve yerdeki neferleri.
Ve Atatürk'ü tanıdı
Çanakkale destanında, destanlaşan Çanakkale'de...

BEN BİR ÖĞRETMENİM

"Bize renkleri tanıtan -al gibisin öğretmenim
Ağızları tatlandıran -bal gibisin öğretmenim
İnsanlara destek olan -bel gibisin öğretmenim
Sorulara cevap veren -bil gibisin öğretmenim
Anlattıkça anlatırsın -bol gibisin öğretmenim
Artı eksi çarpı eşit -böl gibisin öğretmenim
Arananı cana sunan -bul gibisin öğretmenim
Merhem olup yaralara -çal gibisin öğretmenim
Cehaleti önlüyorsun -çel gibisin öğretmenim
Sarı sarı altın lira -çil gibisin öğretmenim
Üşüyünce bizi örten -çul gibisin öğretmenim
Eğitimde parıldayan -dal gibisin öğretmenim
Aşılmayan dağı aşan -del gibisin öğretmenim
Şu canları anlaştıran -dil gibisin öğretmenim
İstedikçe bize veren -dol gibisin öğretmenim
Bereketli tohumun var -döl gibisin öğretmenim
Sevgi ile okşuyorsun -el gibisin öğretmenim
Şansımıza şans katarsın -fal gibisin öğretmenim
Öğrenciler emrinizde -ful gibisin öğretmenim
Anlatmaya hazırsınız -gel gibisin öğretmenim
Penaltıyı kaçırmazsın -gol gibisin öğretmenim
Tabiatın bir harika -göl gibisin öğretmenim
Baharlarda koku salan -gül gibisin öğretmenim
Fikirlerin çağı aşar -hâl gibisin öğretmenim
Düşer isek uzanırsın -kol gibisin öğretmenim
Çağrılınca yanımızda -ol gibisin öğretmenim
Sesin yüksek çınlatırsın -pil gibisin Öğretmenim
Önemlisin değerlisin -pul gibisin öğretmenim
Tiyatroyu oynattıran -rol gibisin öğretmenim
Karşı tarafa taşıyan -sal gibisin öğretmenim
Enerjiniz hiç eksilmez -sel gibisin öğretmenim
Çamurları yıkattıran -sil gibisin öğretmenim
Notalara şekil veren -sol gibisin öğretmenim
Soğuklarda sarılırsın -şal gibisin öğretmenim
Düğüm atar sarmalarsın -tel gibisin öğretmenim
Tenin beyaz ılıtırsın -tül gibisin öğretmenim

Konuşur da hiç susmazsın -zil gibisin öğretmenim..."
"Mısralarını aciz kalır -hayatımda sizsiniz tek
Okutarak öğretirsin -bal olursun petek petek
Saygı sevgi azdır size -çağa doğru koşarsınız
Sıkıntıda kalsanız da -zorlukları aşarsınız..."

BEN

Bir pınarım;
Çölde kalmışlara, çalışıp tarlasında susamışlara...
İene şifayım; derman arayan umarsızlara...
Önüne ıkamı sürüp götüren bir sel ASLA!..

Bir yağmurum;
Çatlamış topraklara, kuruyup "su" diye el açan dallara,
Boynu bükük, solgun yapraklara.
Varlığı sonlandıran bir tufan ASLA!..

Bir gölgeyim;
alışıp didinen, gün altında kavru lan insana,
Uzun yolların yolcusuna bir gölgeyim.
Aydınlıklar yok eden, bitiren bir zulmet ASLA!..

Bir Mevlâna'yım;
"Gel!.. Kim olursan ol gel!" diyen,
Döne döne semaya yükselen.
Doğrudan, haktan dönen ASLA!..

Bir anneyim;
Dünyanın tüm çocuklarını kendi çocukları bilen,

Bir öğretmenim;
Dünyanın tüm çiçeklerini kucaklayan, kokularında hayat bulan,

Ve ben bir İNSANIM; insanlığını bilen, bilenlerle bir olan,
İnsanlığını unutan, insanlığından utanan ASLA!

BİRE BİNLERCE

Beyaz bir yüreğın yönettiğı
Beyaz bir el.
Beyaz tebeşirle
Kara tahtada,
Kara tahtayı beyazlattı
Doğrularla.

.....
Kurşunları kurşunlayacak
Kurşun kalemi tutturdu
Mini mini ellere
Ve ektirdi kalemi
Bembeyaz defterlere.

.....
Renkli resimli
Kitaplar verdi
Kitaplar,
Bir çocuk
Bin çiçek
Bahçesiydi

.....
Tahta sıralardan tahtlar
Ve o tahtlarda
Kalpleri padişah
Çocuklar üretti.

.....
Tanışmayı öğretti
Tanışırken
"Merhaba sevgi"
Dedirtti.

.....
İhsan ile sevgiyi topladı.
Toplam;
Toplumdu.

.....
Toplumdan ayrılıkları çıkardı.
Kalan;
İnsandı.

.....
O,
Okul tarlasında,
Kitap tohumlarıyla,
Küçük beyinlere büyük bilgiler,
Küçük kalplere büyük sevgiler
Ekti.
Ekilenler filizlendi.
Artık gidebilirdi.
Ve,
Bir "O" gitti

Çünkü yerine
Binlerce,
Onun gibiler
Gelecekti.

YAŞAMAK

Tan yeri ağarırken ufuktaki kızılık aydınlığa dönüştü.
Ötüşen serçeler yeni bir güne merhaba dedi.
Martılar çığlıklar atarak dalgalarla oynaştı.
Yeni doğmuş kınalı bir kuzu annesinin peşi sıra hopladı.
Baharı müjdeleyen beyaz papatyalar kırları süsledi.
Ağaçlar pembe, beyaz örtülere büründü.
Gonca kırmızı bir güle dönüştü.
Dalgalar kayalıkları dövdü.
Dereler çağlayarak denizlerle kucaklaştı.
Hayırlı oğul yatalak babasına şefkatle koştı.
Balıkçılar azgın sulara yelken açtı.
Yaşlı bir dede ağustos güneşinde tarlada ekin biçti.
Köşedeki demirci kızgın demiri dövdü.
Gençler, köy düğününde çağları delip gelen horona eşlik etti.
Atalarım, kanlarını vererek Büyük Türkiye Cumhuriyeti'ni kurdu.
Şanlı Türk Bayrağı sonsuza dek semalarda dalgalandı.

TÜRK EĞİTİM-SEN

Örgütlü toplumun örneğisin sen.
Binlerce öğretmenin yüreğisin sen.
Amacı, davası, direğisin sen.
Can yuvam, sendikam Türk Eğitim-Sen.
Yüzbinler içinde bir ferdimim ben.

Övücüm, direncim, yarınım sensin.
Sevincim, sevdalım, kararım sensin.
Tuttuğun o bayrak göklere değsin.
Şen yuvam, sendikam Türk Eğitim-Sen.
Yüzbinler içinde bir ferdimim ben.

İşte güvence ve emeğe saygı.
Sen varken içimde yoktur bir kaygı.
Sayende devirdim yılları, ayı.
Can yuvam , sendikam Türk Eğitim-Sen.
Yüzbinler içinde bir ferdimim ben.

Sen bensin, ben benim beraber vücut.
Aradığım huzur hep sende mevcut.
Kitlelere güneş, yarına umut.
Şen yuvam, sendikam Türk Eğitim-Sen.
Yüzbinler içinde bir ferdimim ben.

KIBRIS'A

Sen ezelden beri Türk'ünsün Türk'sün,
Akdeniz içinde açan bir gülsün,
Kahpeler istediği kadar ürsün,
Güzel Kıbrıs sen bizimsin bizimsin.

Bir zamanlar bir talihsizlik çöktü,
Düşmanlar seni bağrımızdan söktü,
Atalarım yoluna çok kan döktü,
Güzel Kıbrıs sen bizimsin bizimsin.

Almak ister seni bir avuç Yunan,
Daha geçenlerde kölemiz olan,
Dünkü darbemizi bugün unutan,
Güzel Kıbrıs sen bizimsin bizimsin.

Ey Yunan: Gözünü aç da iyi bak,
Türk Milleti sen gibi değil korkak,
Kıbrıs'ın adını dilinden bırak,
Kıbrıs Türk'tür, yine Türk'ün olacak.

Dumlupınar'ı ve Sakarya'yı,
Türkler hayran bırakmıştır dünyayı,
Eğer unuttuysan ulu Ata'yı,
Biz de varıp alırız Atina'yı.

Doğanay der ki dünya durdukça,
Bu göğsümde benim kalbim vurdukça,
Anadolu'da tek ocak tüttükçe,
Güzel Kıbrıs sen bizimsin bizimsin.

ANAMA ÖZLEM

Ben de çocuktum bir zamanlar.
Benim de benden bebeğim,
Tahtadan beşiğim vardı...
Umutlarım çayırlara baktıkça artardı.
Çamurlarla haşır neşirdim...
Dere kenarlarında mutlu yaşardım.
Özgürdüm...Kırlar boyunca özgür...
Önüm, arkam, sağım, solum aydınlık!

Kar yağınca rüya alemlerime;
Kızaklara bindirir, sıkı sıkı sararlardı gövdemi.
Üşümesin diye, tutarlardı ellerimi...
Özgürdüm; yaylalardan yüceydi özgürlüğüm...
Sonra... vah! İlk hayallerim!
Kır çiçeklerinin büyüleyen,
Sevgi dolu kokusu...
Kına taşlarına tükürüp yaktığım kınalar!
Ellerimi güneşe tutarak kuruturdum....
Sular...
Topraklar...
Çiçekler...
Kelebekler....
Oyuncağımdı hepsi de benim....
Hiç yerimde duramazdım;
Oğlan çocuğu gibiydi hallerim...

Traktör römorku olunca
Küçük ağabeyimin arkasına;
Yetişemedim onun ansızın fırlamasına.
Ağlardım olduğum yerde...
Şekilsiz, taş gibi sakızı, ablam;
Bölerdi bıçakla kardeş payı....

En çok sarı pilaçlarımı (*lastik ayakkabı)
Dört tekerlekli ördeğimi, tahta topacımı
İkinci vakti, yaz günü bahçemizde yediğimiz
Gimişkayı (*ayçiçeği) severdim...

Babamın bacağına tutunup harman vakti,
Dögene binmek ne heyecandı ama!
Kağnımızın tahta tekerlekleri...
Pilekide pişen sıcak köy ekmekleri...
(*pileki; arasında ekmek pişirilen iki taş.)

Aah! Hele yaz günü bir kaş buğday verip
Bir tas kızılçık almak!
Diyarbakır karpuzuna bölüşmek harmanda!
İri siyah çekirdekleri göz kırpardı
Çocukluğumun sebepsiz sevincine....

Baba evi ne sıcaktı, baba evi ne iyi....
Bayram günleri arkadaşlarla
Toplayıp yediğimiz kam petler! (*misafir şekeri)
Bana heyecan veren ağzı bir kızılçık dolu
Sepetler....

Anam ölür ölmez, baba evi dağıldı....
Anladım.... Meğer anaymış evi ev yapan....
Anladım, çil yavrusu gibi dağılıverince birden...
Dünyanın neresinde olursa olsun; ana evi!
Yalandır: “Baba evi” dedikleri!

Ben de çocuktum bir zamanlar....
Yaban hurmasının tadı dilimde...
Bir saltanatım vardı beş yaşıma kadar....
Şimdiyse içimde anamın özlemi var!

BEKLEYİŞ.....

Bu kentin sonbahar kokan,
Bu solgun gecelerinde, ben en çok seni özledim
Ve bu solgun gecelerde, en çok ben ağladım
Bu vakitler yıldızlar ve dostlar yoktur
Bu vakitler, ihanet kirli bedenleriyle sokaklardadır
Ve korkular akıl almazdır
Çıkar sokaklara gözlerini örterim
Sonra deli bir dalga gelir vurur sahilime alır başımı giderim kimseler duymaz
Bu vakitler sevgililer yorgundur ve sonsuz beklentileriyle boğuşurlar
O büyük heyecan bitmiştir artık
Seninse şimdi ellerin buğuludur
Ve en az yüreğin kadar durgundur
Senin gelmemiştir beklediğin zaman bir kabustur sanki
Ve bu suskun sokaklarda solgun bir sonbahardır gözlerin
Gözlerini acılarımda saklarım kimseler anlamaz
Bu vakitler gece bir hüzün pınarı gibidir, ağırdır
Ve her insan kendi yalnızlığındadır.
Bu vakitler geceyi dinlerim hep
Gecenin içindeki insan seslerini duyarım diye
Ne insanlar bilir beni, ne de bu kent
Dilim susar, gözlerim ağlar kimseler duymaz
Sonra bir dalga vurur sahilime alır başımı giderim kimseler görmez.

ÖĞRETMENİMİN TÜRKÜSÜ

Kutsal vatan toprağından bestesi,
Hilalimin kıvrımında güftesi,
"İkra!" ile verilmiştir müjdesi,

Bu müjdeye yazılmıştır ülkümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz.

Gönüle çalınmış aşkın mayası,
Osman Bey'de Edebalı hayası,
Fatih Han'dan gelir hürmetin hası,

Nice başa taç olmuştur sözümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Ferman olur Hacı Bayram Veli'yle,
Kâh Pir Sultan ile kâh Yesevi'yle,
Mevlana'da aşka dönen haliyle

Sema eder yücelere gönlümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Mazlumlara Yunus ile söylenen,
Zalimlere Yavuz olup görünen,
Çelebiyle adım adım yürünen

Edirne'den Kars'a kadar öykümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Toroslara sıralanır yüreğı,
Uçan kuştan haber alır ırağı,
İlim kalesinin bayrak direğı,

Göndere çekilir her gün tertemiz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Sevgi, saygı, sabır, sıhhat sıralı,
Sebat ile samimiyet kuralı,
Bazen hasret ezgisiyle yaralı,

Özlem ile bulutlanır gözümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Sabreder, şükreder, bekler de yılmaz,
Her çocuk bir âlem kenara atmaz,
Daim ümit vardır, ümitsiz olmaz

Bu ümitle tazelenir ömrümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Her çocuğun gözlerinde görülen,
Nakiş nakiş ilmek ilmek örülen,
Deste deste, çiçek çiçek derilen,

Ati bahçesinde açar gülümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Tahtanın başında ömrü solsa da,
Bir senede bir tek günü olsa da,
Çileyle hasretle gözü dolsa da,

Çizgi çizgi umut taşır yüzümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Başöğretmen Atatürk'ün izinde,
Her birimiz derman bulur dizinde,
Yeni nesil eseriniz sözünde,

Gündüz hayalimiz gece düşümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Beşikten mezara bitmiyor işte,
Atsam da başımdan gitmiyor işte,
Yirmi dokuz harf de yetmiyor işte

Kimi donar kimi yanar özümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

Âşık Aslan kalem olup yazdıran,
Ferhat gibi nice dağlar kazdıran,
Leyla olup peşisıra gezdiren,

Ölünesi sevdalara yönümüz
Türkiye'dir yürekteki türkümüz..

SEVGİ MİMARİ

Ey kömürden ruhları elmaslara çeviren!
Birbirine bağlayıp gönülleri eğiren!
Ey gönül ikliminden derleyen sevgileri!
Işık yolcularının yol göstersen rehberi!
Söyle, hangi cepheden dönüyorsun zafere?
Gel bize ötelere edebi sözler derle!
Anlat bize güneşin batmadığı çağları.
Göster Kehkeşanlara nur saçan çırağları
Kana kana içelim, aksın irfan oluğun.
Bizi bize getirsin diriltici soluğun.
Çıkar kalemi kından, selam dursun mızraklar.
Özgürlük şarkısını bestelesin yapraklar.
Bu şarkıyla kazalım asırlara barışı.
Aydınlatın bu vatanın her karışı.
Fârâbî'den kanunu, İtrî'den naat'ı al.
Derinden bir ezgiyi seslendiresin bir kaval.
Ses versin yaylalardan bu sese Anadolu.
Kubbeler bu sedayla çınlasın dolu dolu.
Hâle hâle yayılsın gönüllere bu sükûn.
Rihle-i tedrisinde diz çökelim top yekûn.

Ey sevgisi kalpleri çepeçevre kuşatan!
Ey kanından kan verip ay yıldızı yaşatan!
Bitmez mi sendeki bu ölümsüzlük sevdası,
Miras mı kaldı sana bir peygamber asası?
Kâh güneşin doğduğu yere döner parmağın.
Kâh cihangir Fatih'le yan yanadır otağın.
Bir an Mevlana olur, gönülleri okursun.
Kâh Yunusça düşünür tel tel sevgi dokursun.
Manadan derya olur senin dilinde elif,
Asırlık bilmeceler, çözüdür sende lif lif.

Dağların almadığı mukaddes emaneti,
Sen varsın diye Allah insanlığa devretti.
Kültürü sen yoğurdun, edep, ilim, irfanla.
Sen varsın diye kalpler çarpıyor heyecanla.
Yolar muamma gibi çökerken üstümüze.
Lütfedip doğrusunu sen gösterirsin bize.
Müjdeli rüzgârları hız verirken nefesin,
En kurak iklimlere yağmur olup inlersin.
Bu yağmurla tohumlar yeşerir fidan olur.
Zaferler, bu yağmurlar yazılır destan olur.
Bu yağmurla yetişen güller dökülmez kışta.
Sevgi, saygıyı kazar bu yağmur her nakışta.

Ey ulu dağlar gibi başı dumanlı insan!
Ey bizi kundak gibi sıcak göğsüne basan!
Ey varlıkta yok olup, sonsuzu bulan yokta!
Kirlerden arındıran ruhları nokta nokta!
Ey varlığın manası, insanoğlunun piri,
Sun bize sonsuzluğu kazandıran iksiri.
Bu iksirle bizlere, pörsümez bir can gelsin.
Yitik ecdadı mirası ulvi heyecan gelsin.
Gönül ufkundan kopan her sözün bir vecize!
Medeniyet yolunda hedef gösterin bize.
Bir yed-i beyza gibi kandilleri yakalım.
Gökten hilali alıp al bayrağa takalım.
Yeniden yorumlansın firuze asrı kalem.
Bir zamanlar neymişiz, öğrensın bütün âlem.
Ah, bir çıra getirsen ecdadın ocağından,
Bak, nasıl millet ruhu, toprağın kucaklığında.
Fışkırıp şahlanacak, selam duracak sana.
Artık ne bekliyorsun? Kalemi kuşansana.

ANADOLU AKŞAMLARI

Anadolu yaylasında geçen ömrümün on beş yaşını,
Bir görünen, bir kaybolan uğurlu dağın sisli başını,
Kim bilir şimdi bile dönüp duran o değirmen taşını,
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

Unutamadım kor kırmızı yanan tezekli sobasını,
Her köşesine hasret sinmiş kireç kokulu odasını,
Bin bir renkli çiçeğiyle dalgalanan yeşil ovasını,
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

Davul zurna sesiyle oynanan, düğününü toylarını,
Çile yüklü kadınının güneş kokan yanık kollarını,
Her kaval sesiyle yeniden çınlayan yayla yollarını,
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

Akşam çökünce, umutsuz dertlerine dert kattıklarını,
Bazen de boşverip, dünyayı on paraya sattıklarını,
Kavuşamadan biten her sevdaya türkü yaktıklarını,
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

Dualarla serpilen, sevgiyle yeşeren tohumlarını,
Kimi zaman da göz yaşlı yapılan nice umutlarını
Altında, hasretle ısladığımız kara bulutlarını,
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

Anadolu'nun al bayrağını gerdanına takışını,
Çağlayanlarının sonsuzluğa deli gibi akışını,
Kartal heybetiyle, Ardahan'dan Edirne'ye bakışını.
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

Ey Anadolu'm! Susma artık, haykır tarihini şanını,
Şehit kanıyla örtülmüş toprağa koy yine, ak alnını,
Gözlerim yaş dolar, dudaklarım titrer, andıkça adını,
Unutamadım, masal gibi Anadolu akşamlarını.

KARADENİZ VADİLERİ

Denizden yükselir yeşil vadiler
Yemyeşil yamaçlar, köyler, camiler
Bülbül nağmeleri dinler faniler
Yeşil mavi karışımı bir cennet.

Sabah vakti tan yerleri ağarır,
Guguk kuşu Salman diye çağırır,
Bülbül okur, kara tavuk bağırır.
Yeşil mavi karışımı bir cennet.

İki vadi birbirine bakıyor.
Deresinde soğuk sular akıyor,
Derin ormanlarda bülbül şakıyor,
Yeşil mavi karışımı bir cennet.

Koylarında çay, fındık bahçeleri
Toplanırken çalar kemençeleri,
Eğlenceli olur imeceleri
Yeşil mavi karışımı bir cennet.

Vadiler yükselir, çıkar yaylaya
Şehitler yalvarır ulu Mevlaya,
Söyleşir ozanlar Mecnun Leyla'ya
Yeşil mavi karışımı bir cennet.

Bahar gelir kuşlar sevinçten ağlar,
Yeşil vadilerde dereler çağlar
Sürüler meleşir, yüreğim dağlar,
Yeşil mavi karışımı bir cennet

ELLERİNİ YÜREĞİM ÖPECEK ÖĞRETMENİM

Okşarken saçlarımda sıcaklığı kalbinin,
Yanağımda tebeşir tozusun öğretmenim.
Biliyorum tadısın, tuzusun sen beynimin,
Medeni dünyamızın yolusun öğretmenim.

Sen damıttın beynime bilimin kudretini,
Vatanım sende kutsal, bu toprak senle güzel.
Sen verdin Yunus'uma sevginin servetini,
Törem sende doğdu, bayrağım senle özel.

Senin azmin yarattı Mustafa Kemalleri,
Cumhuriyetim senin kitabından nişane.
Sen dirilttin kurumuş albeyazı gülleri,
Barış sende salim, savaş sensiz divane.

Kiminizin saçında Şemsettin'in ak rengi,
Tarihim sende vakur, adalet senle ezel.
Kiminiz deryadır san Farabi'min ahengi,
Dedem Korkut'sunuz hep kuşaklar boyu güzel.

Yurdum senle serpilip gülecek öğretmenim,
Ellerini yüreğim öpecek öğretmenim.

ÇOCUK YÜREĞİM

Kırk sekiz yaşında bir çocuğum şimdi,
Sekiz yaşındadır yüreğim.
Bir çocuktum tepelerde dolaşan
Hani o bildik çoban
Başında şapkası, elinde sopası.
Bir türkü vardı dilimde
"Babam gitti Yemen'e"
Bekledim, bekledim gelmedi.
Hasretin her bıçağında
Acıyla koşardım anama:
"Ne zaman gelir babam?"
Susar, başını çevirir, ağlardı.
Tutamazdım inci tanelerini
Yerlere dökülür, dağılırdı.

Cepheden gelenlere en çok ben koşardım.
Sorardım babamı, iyiydi, savaşıyordu.
Lakin bilinmiyordu ne zaman gelir.
Birileri acıyla ağlatıyordu bu vatana,
Toprak acıyla ufalanıyordu.
Gök yırtılıyordu, ben ağlıyordum.

On sekizinde bir tazeydi Hatice
Anadolu'nun bir köyünde.
Bir gün usulca bıraktı bedenini
Kör kuyuyu mezar etti kendine.
Ellerini kirlittiler,
Gün görmemiş saflığını.
Yazmasını bıraktı kuyu kenarına,
Oyasına acıyı işlediği.
Bir veda olsun istedi kalınlara.
Ablamdı benim Hatice.

Çocuk yüreğimle babamı beklerdim hep.
Arardım, özlerdim, beklerdim.
Akşam olunca korku çökerdi üstümüze,
Ancak umutsuzluk yoktu.
Bilmezdik ki öyle bir kelime.
Çalışmamız bir, yüreğimiz tekti.
Açtık belki, açtık.
Ama daima verecek bir şey vardı elimizde.

Sekiz yaşında bir çocuktum,
Acıyla kavruldu çocukluğum.
Şimdi karanlıkta ürkekliğim,
Açlıkta suskunluğum,
Hiç bitmeyen umudum bundandır.
Kırk sekiz yaşındayım ben.
Sekiz yaşındadır yüreğim
Taşır mı bu acıyı yürek?
Taşdı ve taşıyor.

ŞEHİTSİN SEN...

Şehitsin sen; Mevlana'ya han gibi,
Arş üstünde Muhammed'e yar gibi,
Allah hizmet için melekler verdi,
Hatasız, kusursuz, yeşil NUR GİBİ...

Sığamazsın bir gülistan kabire,
Vuruyor bak hain itler habire,
Kanlar gördük bozkırlarda sel olmuş,
Bayrak seni sarmış inan YAR GİBİ...

Şehitsin sen; yüzünde nur ay sanki,
Bilek çelik, kolun çelik yay sanki,
Allah diyor: Ölmez asla şehitler,
Açın, görün, yürek hala SAĞ GİBİ...

Şehitsin sen; güneş divan durur, özenir,
İrem renk renk açar, sana süslenir,
Yolun kutlu, sonun mutlu şehidim,
Melekler Kevser'dir suyun DER GİBİ...

Şehitsin sen unutmayız; gidişleri dün gibi,
Olanları yazıyoruz, inan şimdi gün gibi,
Gün bekleriz, yakındır gün olsun antlar Hüda'ya,
Genç ihtiyar bir ağızdan; “geldi o gün” DER GİBİ...

Şehitsin sen; gidişine feryat figan edemem,
Çıktık yaydan Kırmızı Hat, Gabar, Cudi dinlemem,
Sözümüz bir, ülkümüz bir, son sözümüz bu bizim,
Birinize elli-yüzün hesabı da AZ GİBİ...

Şehitsin sen; anan baban, kızın bize emanet,
Bizim yoktur, diliyoruz, sen hakkını helâl et,
Oğlun Bamsı Beyrek, minik kızın Gökçe Kız
Bize de o İrem'de bir yer DER GİBİ...

Levent olmuş yeğenlerin, duruşlar şanlı,
Yürüyüşler çakı gibi, bakışlar canlı,
Esen yelden hile sezer Türkün töresi,
Ağlasa da, sağ kalan yüzler NUR GİBİ...

Şehitsin sen; suyun Kevser, İrem senin vatanın,
Binlerce kefensiz yatan olsun Dua tutanın,
Biz de o yoldayız, sana varmak isteriz,
Rabbim nasip etsin, en kısıdan YOL GİBİ...

BE GÜLÜM

Bakma öyle mahzun mahzun be gülüm
Senin, sevdanın, o öksüz bakışların
Masalıdır bu...
Önce ıslıl ıslıl parlayan küçücük gözlerde
Ana şefkatine yakın ılık bir heyecan
Sonra ilk delikanlılık günlerimde
Özlemlerimi özleyişim, hasretim, sevdam...
Kara sevdam...
Saçlarıma ilk akı düşüren ilk ayrılık acısı
Hem de visale ermeden hiç
Geceye inat parlayan gözlerini
Öpemedem Rahman'ın izniyle
Ayrıldık be gülüm...
Sonra yolu yarıldık be gülüm
Umutla amma sevdasız
Parmaklarının yüzük ölçüsünü
Alamadan bir helâllinin
Gene mahkûm oldum ayrılığa
Olsun! Bana yalnızlık yeter.
Olsun! Bana umut yâr olsun
Olsun be gülüm!
Sonu ayrılık olsun...
Herşeye rağmen kıskanmayacağım
Narin elleri tutan yabancıyı
Ve de hor görmeyeceğim
Kalbimdeki küçük sancıyı
Zoruma da gitmeyecek
Ferhat'ın Şirin'i
Ben de sevdim be gülüm
Ferhat'a dağ deldiren yüreği
Dağlar kadar...
Gençliğimi aradım sonra
Bulamadım be gülüm!
Taşımaz artık bu acı hatırayı
Titrek, yorgun yüreğim,
Delmez gönlümün temreni
O yıkılmaz, taş bağırlı dağları
Saldım sevdamızı, azat eyledim...
Sonra unutulduk...
Unutulduk be gülüm!
Seni alamadan gözlerimin içine
Öldüm galiba gülüm
Sensiz ne acı, ne yavan ölüm
Ölüm yavan be gülüm...

VATAN İÇİN

Demek, biz bu vatani birinden satın aldık,
Demek ki istesenez şimdi size satarız,
Hayali kurulmasın, bu çirkin hesapların,
Taşıyor bak sabrımız size fena çatarız.

İhanet çemberiniz zorluyor sınırları,
Çıkarsa kılıç kından kırılır kollarınız,
Bölücülük sizlere asla yarar sağlamaz,
Biriniz yurt bulamaz ayrılrsa yollarımız.

Herkes iyi biliyor, tekerrürü var bunun,
Tarihler bunla dolu, bu misalden korkarız,
Bilinsin çapulcuya edilemez itibar,
Bir kalkarsak ayağa yeri-göğü yıkarız.

Vatan; taş, toprak değil; vatan bize anadır.
Hüda böyle istiyor, biz Hüda'ya taparız,
Olmaz olmaz diyorsak, son sözümüz bu bizim,
Kan döktük bu vatana; gerekirse dökeriz.

Vatan bize emanet Kanuni'den Yavuz'dan
Atam kurtardı yurdu yedi çeşit gavurdan
Cudi'de ine sinmiş domuzdan dost olur mu?
Safari çok yapmışız, gerekirse yaparız.

Gömdükse silahları çürüttük bilinmesin
Üç beş dişi çakalın hakkı var diyilmesin,
Hakkı yok diyenlere hor gözle bakılmasın,
Bu da böyle biline hor gözleri oyarız.

Erivan beslemesi, Şam'ın kudurmuş iti,
Şimdi de İmralı'da biraz gevşekmiş ipi,
Sıran gelecek senin, gelmez mi sanıyorsun?
Tufan olur coşar da seni orda boğarız.

Bu vatana kan döktük, bayrağa baksana,
O çirkin fikirleri tez kafandan atsana,
Bu vatan bölünemez, kendine dön it soyu,
Vatan namus demektir, vatan için ölürüz.

Bu yurt Fatih'in yurdu, hiç kalır mı sizlere,
Alparslan kefen giydi öyle kaldı bizlere,
Yol yakınken dönün de sizi edelim kardeş,
Aş iş bölüşürüz de inan çıkmaz sesimiz,
Vatanı böldürmeyiz, VATAN İÇİN ÖLÜRÜZ.

PAŞAM

Ey Paşam, duy beni şikayetim var?
Neden gazi oldun, niçin yoruldun?
Bir dahi idin sen, anlamalıydın.
Tarihinle, kimliğinle soyuldun,

Rahmet-i Rahman'a kavuştuğun gün,
Mirasını yıkıp talan ettiler.
Paradan resmini, kalpten cismini,
Cumhuriyetini de yalan ettiler.

Atam şimdi sana ağlayayım mı?
Vatanım ağlıyor, toprak ağlıyor.
Tarihim, kimliğim, şanım, şerefim;
Gaziler, şehitler, bayrak ağlıyor.

Gazi Paşam, duy milletin sesini.
Minarede ezan susar, çan gelir.
Bayrağı gönderden indirmek kaldı;
Gafleti görmezler hepsi yan gelir.

Ama Paşam, rahat uyu üzülme,
Titreyip kendine döner bu vatan.
Türkü millet yapan o taze ruhla,
Batıyı tarihe gömer bu vatan.

ÖĞRETMENİM

İlme giden yollar seninle başlar
Seninle yaz olur en kara kışlar
Sanadır kalplerde bütün alkışlar
Seni nasıl anlatsam canım öğretmenim

Ummana dökülse sığmaz taşarsın
Gönüllerde çiçek çiçek açarsın
Öyle yücesin ki ufku aşarsın
Seni nasıl anlatsam canım öğretmenim

Cehalete meydan okuyan sensin
Bu yurdun üstünde gerçek düzensin
Düşmanın gözüne batan dikensin
Seni nasıl anlatsam canım öğretmenim

Emanetisin sen aziz Atanın
Bilgi pınarısın ulu vatanın
Gururusun eli kalem tutanın
Seni nasıl anlatsam canım öğretmenim.

RÜYAMDAKİ BAYRAK

Ayyıldızlı, şanlı al bayrağım!
Ulubey'in, Saka mezarı'nda,
Mehtaplı bir yaz akşamında;
Işıldıyordu, nur saçan Hilal'in.
Parlıyordu, geceleyn al al renkler
Şehidimin ruhları üzerinde,
İndi, gökkuşağı gibi ak hilalin yere,
Öpüverdi, Mehmed'im in al yanağımı .

Semalara saçılmış bulutlar pak,
Her yer rengarenk kırmızı ve ak.
Sanki gelincik tarlası, her yer bayrak.
Sevin Mehmedim, budur zaferlere tak.
Gençlik! Ertuğrul'un sancağı bu; bir bak.

Damla iken aşkın ile, derya eden sensin beni.
Gurbet diyarında hasretinle,gıryan eden sensin beni.
Al al kınalı yarin yanağında; kor alev gibi yakan,
Ayyıldızlı, anlı şanlı bayrağım, sensin beni.

Ayyıldızlı, anlı şanlı bayrağım,
Bulamadım kelimelerde, seni anlatacak heceyi,
Fezadaki yıldızlar kışkandı, bu mehtaplı geceyi,
Dün düşümde gördüm bu unutulmaz rüyayı

OSMANLI !..

Hey hey! Osmanlı, Osmanlı.
Tarihin ne de anlı şanlı.
Osman Gazi attı temelini,
Ulu Çınarsın imanlı, Kur'an'lı.

Sendeymiş adalet, fazilet ,hürriyet.
Şeyh Edebali'den aldın pak zürriyet
Üç kıta'da ettin, cihana mülkiyet.
Tarihte eşi yok, böyle Al-i devlet.

Ne güzel adın Al-i Osman.
İstanbul'un fethini müyesser kıldı Yezdan.
Sancak-ı şerifi burca dikti, Ulubatlı Hasan.
Fethi mübinle, çağ açtı, Mehmet Fatih Sultan.

Bağrında yatan manevi önder Eyüp Sultan.
Sendedir güzellik, tarih, Eminönü, Topkapı,
Hem de Beykoz, Sarıyer, Çamlıca,
Her semtinde çil çil kubbeler, susmaz ezanlar,

Tarihim yatar Eyüp'te, Karacaahmet'te.
İki kıta'ya altın boynuz masmavi Boğaziçi'n
Muhammed yazılı ne görkemli Hisar'ın,
Tarihimde san bıraktı, alsancaklı akıncıların,

Sende yaşanmış gerçek masallar, ferman,
Şimdi yedi tepende kuruldu yetmiş iki düzen,
Ah Osmanlı! Maziyi hatırladıkça gönlümü budur üzen.

BİR GARİP MESLEK

13 yıl okudum öğretmen oldum.
İlk görev yerimde bir köyde kaldım.
İşte bu okulun, bu da öğrenciler,
Bana vedalaşıp çekip gittiler.

Okulda ne hademe, ne saat, ne zil,
Etraf darmadağın, ortalık rezil.
Aldım süpürgeyi hadi Bismillah,
Kolay gelsin öğretmenim hadi ya Allah.

Ortalık temizlendi sıralar kuruldu.
1,2,3,4,5. sınıflar ayrı ayrı otururdu.
Açtım İlkokul Programını hemen.
Başlamak lazımdı derse bir yerden.

Kafayı çalıştırdım, birlerden girdim.
Diğer sınıfları ödevlendirdim.
"Ali ata bak" derken zaman ilerledi.
Öğretmenim soğuk soğuk terledi.

Diğer ders ikiler, üçler, dörtler, beşler,
Başladı okulda artık yoğun işler.
Baktım yapacak iş o kadar çok ki,
Tuvalet yok, su yok, odun yok, kömür de yok ki.

Çağurdım muhtarı hele baba gel.
Şu işleri yapalım birlikte el el.
Öğrenci başı bir yük odun getirelim,
Tuvalet, su işini birlikte bitirelim.

Yaptık muşambadan derme çatma tuvalet.
Oğlum etrafa yapma, onun içine et.
Yavaş yavaş bizim düzen oturdu.
Veliler öğrenci başı odun getirdi.

Bir ben değildim aynı işle uğraşan,
Diğer köylerde de vardı çalışın.
Hepimiz buralara tayin olmuştuk
Etraftaki yakın köylere dağılmıştık.

Kimi 4 km giderdi kimimiz altı,
Aklımıza gelmezdi ne çay ne de kahvaltı.
Bismillah deyip yola koyulurduk,
Okula varıncaya dek zaten yorulurduk

Varır varmaz yakar idik sobayı,
Düzenlerdik sınıf ile sırayı.
Zil çaldı çocuklar hadi sınıfa şak şak!
Daha ders verecek bu mazlum uşak.

Ali, Ahmet, Mehmet, Hasan, Hüseyin,
Hadi oğlum ders yapalım, nerde defterin?
Yarın merkezdekilerle yarışacaksın,
Onun için on kat fazla çalışacaksın.

Ansiklopedi, sözlük, dergi hepsi ben idim,
Şehirden kalem, silgi, defter getirirdim.
Onlar suya hasret kuru bir ağaç,
Besliyorduk çocukları yarı tok, yarı aç.

Mehmet çalışacak kafa var ama;
Baba bekler, çıkmış evin damına.
Oğlum eve gelme yukardan dolaş,
Koyunlar ekine girdi, hele çabuk ulaş.

Diyemezdi “banane koyunla kuzunuzdan,
Okuyamayacağım ben sizin yüzünüzden.”
İstemez mi okuyup da memur olmayı,
Memleketin uzak köylerinde görev almayı.

Kazımıştı Mehmet bunu beynine,
Az kalmıştı kendisinin tayinine.
Sevinçliydi günlerini sayarken,
Kireç ile sınıfını boyarken.

Alkış ile girip çıktık derslere,
Daha fazla yüklenirdik birlere.
Saat 3 oldumu dersler biterdi.
Öğretmenim hadi top oynayalım derlerdi.

Dalardık öğrencilerle oyuna bir kere,
Daha yol gidecektim 4 kilometre.
Bilirdim ki varınca yorgunluk bitecek
Can gardaşlar köylerinden gelecek

Toplanırdık YİBO'da tüm arkadaşlar,
Gelirlerdi köylerden bütün gardaşlar.
Bir muhabbet başlardı ki sormayın gitsin,
İstemezdik bu günler burada bitsin.

Ayrılık zamanı geldi de çattı,
Tepeye varınca döndü, şöyle bir baktı.
Köylüler buruktu, çocuklar üzgün,
Görevliydi başka yerde, geliyor gezgin.

Derken kovaladı günler ayları,
Böyle olur öğretmenlerin ilk halayları.
Öğrendim öğretmenlik böyle bir işmiş,
Böyle başladı bizde resmîyete geçiş.

YİTİK YAĞMURLAR

Pencereden kar geliyor
İçimde türbe yalnızlığı
Leylak karanlığına ekmişim
Kar beyazı umutlarımı.
Gözlerim yanıyor, içimde sızı
Yetim yüzlü Anadolu'm
Türkü ülkesi Türkiye'm
Ve türkülerim...

Huma Kuşu döner durur başımda
Sabahtan akşama
Tasalarım sessiz çılgılık
Kırpıklarında donmuş kırağı
Gönlümün ocağında
Yürek yangınım yorgun, sarı
Ve içinde türkülerim
Ah titriyor gönül tellerim

Oysa duydum kaç kere
Feryadını türkülerimin
Yorgun dumanında
Gurbete giden kara trenin
Pamuk tarlasında kozalarda
Dicle'nin akışında
Dosta selam götüren
Turna kanatlarında
Dağ mavisinde mor bulutlarda
Uzak köylerin sabah ezanlarında

İlgazlar'ın yücelerinde
Sancısı tutardı
Nemrut'un kızıl şafağında
Yağmurlarla doğardı
Benim türkülerim
Aladağlar'da bir akşam vakti
Yörüklerin yasında gün batarken
Karacaoğlan'ı dinledim
Bin yıldan beri
Hala sevdalı hala dertli
Dev bir divan sazıydı
Anadolum köy köy perdeleri
Çalar dururdu aşıkları, pirleri
Türkülerden taç yapardı kardeşliğe
Yurdumun Türkü, Türkmeni, Çerkezleri...

Kopuzun tellerinde kısrak sesiydi
Bozasında acı kederleri
Ta Sümerlerden nefes alırdı
Şimdi Orta Asya'dır yad elleri
Kalbi Anadolu'da çarpısa da
Bazen Yemen, gidip de gelmeyen
Vah Kırım diye inlerdi dilleri
Mohaç gazileri fethin şehitleri
Türkülerde çiçek açardı
Gün olur top sesi, kılıç sesi duyardın
Gün olur kan kokardı nilüferleri.

Zeybekler diz vururdu Ege'nin toprağına
Çökertmede efeler divan kurardı.
EğİN'de başlardı gurbetin acısı
Taze gönüllerde türkü sancısı.
Ezo Gelin ağlarken çeşme başında
Çimenler üstünde gözyaşıydı.
Semahlarda post saygısı,
Duman olmuş Kerkük'te
Kara haberdi, hoyrattı
Çoban ateşinde uzun hava,
Arda boylarında yitik vatan
Drama köprüsünden Mostar'a
Türkün alın yazısıydı.

Güneş karası köy delikanlıları
Bahar yaşmaklı solgun yanaklı
Anadolu kızları
Sevdiler mi ölümüne severlerdi
Aşkları pınar suları kadar berrak
Alın yazısı kadar gizemliydi
Sazın tellerinden inceydi
O içten o asil şikayetleri
Gece gündüz durmadan
Kalplerindeilmekilmek
Sevda türküleri örerlerdi

Taşra! yaşlı gövdesi bozkırın...
Sonbaharı yaşıyor asırlardır
Sapsarı kederleri her bir yaprakta
Ne değerler yitirdi, ne analar ağladı
Ecdad yadigarı şu kutsal toprakta
Türküler en son yitiği yazgının
Son nefesini veriyor uzakta.

Yurdumun yarını koç yiğitler!
Ben Türküm, türkü söylerim
Yavuklum da yemin gibi
Türküleri sayısın isterim.
Gelinlik çağına ermiş can kızlar
Saçlarınızda açsın menekşeler
Dilleriniz türkülerle
Tadlansın isterim.

Atanın çocukları!
Samsun'da ağaran ufuklar gibi
Güneş ol yurdumun karanlıklarına
Çağın zirvelerine yükselt emanetini
Mayıs yağmuruyla, türkü coşkusuyla.
Duyun beni, bu ses türkü sesidir
Duyun beni, bu ses Türk'ün sesidir.

ÇİÇEKLER AÇSIN ARTIK

Güneşin kederinden
Battığı akşamdı.
Yalnızlığımın mızrabında
Hasret kokan bir sızı
Bir Yemen türküsü vardı.
Masmavi duygularla kanatlandım
Maziye daldım.
Tarihim buram buram
Gözlerimde canlandı.
Bozbulanıktı hayallerim
Gönlüm, hüzün çisentsisiyle ıslandı.

Sisler dumanlar içinde
Uzak ufuklarda duran
Heybetli asırlardı.
Yorgundu yıllar
Kabuk bağlamıştı yaralar
İstiklalin türbesi üstünde
Gözyaşıyla ıslanmış bir gövde
Ve dallar
Ki bir zamanlar göğüne
Çisil çisil kırlangıç yağmurları yağardı.

Orta Asya'nın sancılı kuraklığında
Toz bulutları arasında
Kaybetmişti küheylanlarını.
Rüzgar uğultusu, nal sesleriydi
Aklında kalanları.
Göç başladı kan sıcağında
Yol göründü dağlar ötesi umutlara
Gümüşten ırmaklar gibi
Çağlayıp da akmıştı kervanları.

Çatal şimşekler çaktı da
İniverdi yurduna.
Kavuşmuştu umuduna.
Akdenizin yeşil kolyesi
Pek yakışmıştı
Fidan boynuna.

Dal budak salmıştı uruklar boyunca
Gölgesinde kıtalar serinlerdi
Çok ceylanlar su içmişti pınarlarından
Nice azgın devler yuvarlandı
Kül renkli yamaçlarından.

Mehtap giyerdi her gece
İpekten
Yağmur içerdi, bulutları
Cebrail'den melekten
Ve inadına bahardı.

Osman'ın rüyasında yeşermişti
Dualarla
Hilali doğudan batıya
Tam gökkuşağı kadardı
Bir bakıma Yavuz, bir bakıma Süleyman'dı
Evlad-ı Fatihan
Kardelenler gibi fışkırırken
Kıtaların özünden
Başları gölgeleyen daldı

Nefesi saba rüzgarıydı, peygamber kokulu
Göklerde dolaşırdı besteleri duygulu
Ruhlar raks ederken post üstünde
Nağmelerde İtri, gönüllerde Pir Sultan'di
Kılıçların şavkında gümüş tarakla
Buğday benizli, turna bakışlı güzelleri
Zülüflerin tarardı

Uç dalların kırdılar ya bir zaman
Asırlarca besleyip büyüttükleri
Kızanlık ovasında kan gülleri
Arıyor eski günleri
Karacaları sinsi tuzaklarda
İnci inci ağlarken Tuna boylarında
Çanakkale'nin feryadı çınlarken kulaklarda
İlk kıyamet koptuğunda Sakarya'da
Bir şehid yere düşerken Dumlupınar'da
Bir bakıma Mustafa Kemal'di
Kara bahtına doğan bir güneş
Muştusunda zaferler vardı

Şimdi dalların birbiriyle kavgada
Yaprakların dalına küskün
Cebren ve hile ile çakallar
Ve kasırgalar
Uluyor dört bir tarafta
Gazilerin üzgün
Şehitlerin yasta
Kara toprakta

Gücünü şanlı maziden al da
Çoşuver bir daha
Çiçekler açsın artık bahtında

Dön de bir bak o eski ihtişama
Yumruk yumruk titre
Volkan gibi silkin
Unutma! Sen, düşmanların gözünde
Korkulacak kadar büyüksün
Hala o eski
Cihana bedel Türksün

Uyan artık uykundan, vakit geçmeden
Nerde kaldı o gayret ki asırlardır beklenen
Bir daha övün, çalış ve güven
Sevgi yaprağın, kardeşlik dalın, cesaret gövden
Sen Anadolu'ma kara sevdalı yar'sın
Milletimin simgesi Ulu Çınarsın.

EZAN

Leyla'sız Mecnun'lara başka teselli olmaz.
Ruhumun Leylası'dır onsuz teselli bulmaz.

Bir hakikat haykırır minarenden müezzin.
O ilahi seda ki, miftahıdır salatın.

Ol mübarek kelimeler doğdu rüyayı sadıktan.
Seyyid'ül müezzin Bilal Habeşi ilk okuyan.

O ilahi terennüm duyulmalı her dem fezadan.
Gökteki yıldızlar inlemeli nağme-i sedadan.

Keremsiz Aslı'lara başka neş'e olmaz,
Ruhumun Aslı'sıdır onsuz neş'e bulmaz.

NA'T-I HABİBULLAH (s.a.v.)

Ey sabah rüzgarı, bir gün uğrarsan Mekke, Medine toprağına,
Ne olur selamını götür sevgili peygamberimizin ravzasazına (1)
Yüz sürersen kainatın gül yüzlüsünün bahçesinin toprağına,
Cennet toprağı olan O' nün zülfünün kokusu miski anberi getir.

Senin sakal-ı şerifine yüz sürse bu fakir,
Bir cemali rüyetin bin cennet değer.
Hakkın divanında bu fakire şefaaf kıl.
Dertli asıkların tabibi Hakk'ın habibisin bil.

Aşkın bahçesine uğrarsan güllerin efendisine var.
Gönüller tabibi ol gülü Lokman'a var.
Aşk elinden çektiğimi arz ile ol Sultan'a var.
Ayrılık ateşinden sönül yakarak niyazı arz et.

Medet kıl, aşıkların aşığına ya Habib.
Şefaafın ihata evle bende-i uşak'a.
Seher yeli ol gülü handana var,
Kıl dua niyaz ol rahmet-i Rahman'a var.

Alemlerin efendisi ümmi, ama tüm ilimler kendindedir.
Zahir batın ilimlerin cümlesi kaydındadır.
Her sıfatı sureti nurun tecelli etmede,
Cümle ümmete şefaaf etmenin derdindedir.

Yaratılmışların en güzelisin ey "hulk-ı azim."
Ev alemlere rahmet "Leylake leylak"sın sen.
Günahkarların şefaathçisi Muhammed Mustafa'sın sen
Acil artık ev gonce-i gül dilde bağ olsun.
Ey sabah rüzgarı gülşen-i yardan mı gelirsin.

Gönlümün bahçesinde askın açmamış bir soncadır.
Aşkların gülşeni, aşkın ile ah ü zar eyler,
Leylasız Mecnunlar başka teselli neyler.
Handan olur, Ravzana yüz süren kamu güller.

Efendim güzelliğinin nuru ilkbaharımdır benim,
İki cihanda beratım şefaatin olsun benim
Aşkın sırrına açtı ağzımı kalemim
Ya Habib! Ümidim şefaath talebim.

Sonsuz selat-u selam olsun su garipten.
On sekizbin alemin hidayet nurusun sen.
Gülistanı askına düşmüşlere güneşsin sen.
Firkat ateşinle yansın bu gönül, ah eylesin.

Vahdet çarşısının sülüsün ya Habib-i Huda.
İki cihanda hakikat bülbülüsün ya Mualla.
Ne zaman selse meclise gonce-i gülüm.
Hasta ruhlara şifa olur tebessümün.

(1) "İn nilte ya riha's-saba yevmen ila arzı'l-Harem Belliğ selami ravzaten fihe'n-Nebiyil'- muhterem.
"Eski bir doğu şirinden olup Uşak Ulucamiinin sağ arka tarafta fil ayağının üzerinde yazılıdır. Nisan-
2005./UŞAK

BİZ ÖĞRETMENİZ

Biz öğretmeniz.

Bize; mum gibi eriyip, etrafımıza ışık saçmak düştü.

Gül yetiştirmek kaderimiz oldu.

Üç günlük dünyada bize, bahçevan olmak düştü.

Çocuklarla çocuk olduk fakat küçülmedik hiç.

El açmadık, minnet etmedik hayata.

Bize; el açanlara bakmak, darda kalanların yardımına koşmak düştü.

Lûgatımızda durmak yoktu,

Bize; koşmak, üveyik olup uçmak düştü.

Dünyaya tebessüm etmedik,

Bize hiç gülmedi dünya.

Saraylar, yalılar, katlar, yatlar görmedik.

Hep gurur soluklayanlar sığmazlarken âleme,

Kaderin taksiminde bize, küçük bir dünya düştü.

Onda da tahta kulübecikler misali birer köy okulu düştü.

Çığırtnkanlar davullarla cihanı verirken velveleye,

Bize bir kırk mızrap düştü.

Tahakkümler, tahkirler, tezyifler, sürgünler gördük.

Yine de bize; çiçek yetiştirmek ve yılmamak düştü.

Gönüllerin birliğini, kardeşliği, hoş görmeyi öğrettik hep,

Devleti, milleti, insanlığı yüceltmeyi hiç eksik etmedik kalbimizde,

Kaderimize; insafsızlardan, vicdansızlardan düşmanlık düştü.

Her davranışında mürailik soluklayanlardan entrikalar düştü.

Anlaşılmamak bizim de kaderimizde varmış her ulu gibi.

Bizi anlamayanlara da vefasızlık düştü.

Ne var ki biraz da pişmanlık düştü.

Şairin dediği gibi;

"Bize bir muazzam nehir gibi cûş etmek,

Fakat çorak yerde akıp gitmek" düştü.

Bahçıvan olmak, güller yetiştirmek, gözyaşlarıyla güller sulamak,

Gülleri çalılardan korumak düştü.

Bize; su olmak, her bahçeyi gülzar yapmak düştü.

Yorulan, kırılan, darılan olmadık hiç.

Eskimek, pörsümek, yaşlanmak semtimize uğramadı,

Bize; küheylan olmak düştü.

Ummanlar gibi bir sinemiz oldu hep.

Hiç kapanmadı gönül penceremiz.

Bize; affetmek düştü, hoşgörmek düştü.

Dedim ya, hiç eskimedik.

Bize terütaze ve hep genç kalmak düştü.

Şimdilerde bahtımıza biraz da gurbet düştü.

Varsın olsun...

Gözyaşlarımızla büyüttüğümüz güllerimizin,
Âleme güzel kokularını neşretmelerinden duyduğumuz saadeti,
Hangi söz anlatabilir?
Ve hangi kalem yazabilir?
İmanımızla, ümidimizle duyduğumuz huzuru,
Ve o manevi huzurumuzla rengârenk ve efsun dünyamızı
Hangi ressam çizebilir?
Sanatkârane ellerimizle yoğurarak şekillendirdiğimiz çiçekleri
Hangi heykeltıraş yapabilir?
Varsın anlamayanlar anlamasınlar!...
Bize; kaderi kederle yazılmışların en mesudu ve en bahtiyari düştü.
Hep yokluklarla, sıkıntılarla karşılaştık.
Yoksulluk kaderimiz sanki adeta.
Maddiyatla ölçülemeyen değerimizin;
Bütün değerlerin parayla ölçüldüğü bir mekanda
Bize; pul olmak düştü.
Olsun!...
Toprak içinde altını seçemeyenler öyle bilsinler bizi
Bize; sevmek ve sevilme düştü.
Bize; Sultan'dan gelen hediyelerin en güzeli,
Taze çiçekleri yetiştirmek düştü.
Ağlamasını dindirdiğimiz yavruların dudaklarında
Semalara yükselen dua cümleleri,
Ve göğşe açılmış minnacık elleri arasından
Bize de bir damlacık dua düştü.
İlahi taksimde bize ne güzel şeyler düştü...
Nadanlar gayzlarından çatlarken zamanın her anında,
Bize iç huzuru, saadet ve ebedi sürur düştü.
Çöllerde serap görmeye devam etsinler onlar,
Bize; yeşeren düşünceler düştü.
Savaş gözyaşlarının,feryatlarının alabildiğince yükseldiği dünyamızda
Bize:gül olmak, gül dermek, gül almak, gül satmak düştü.
Bize; taht ile taç talep etmek değil,
Yıkık bir okul için ah etmek düştü.
Yare çok süzişler eylemek istedi gönül.
Ne var ki hengâmı fırsatta zebana lâl olmak düştü.
Aslında bülbül olmak vardı kaderimizde.
Bizi bilmeyenler varsın bilmesinler.
Bizi bilenler bilir.
Biz biliriz bizi.
Çünkü
Biz öğretmeniz.

BAYRAKSIZ BIRAKMA YA'RAB!

Bayrak bizimdir haşa yere düşürmem.
Düşüreni parçalarım, bir an bile düşünmem,
Örtülürse üzerime zemheride üşümem,
Bebeği Anasız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!
Gökleri Ezansız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!

Bayrağını üzerine Fatihalar okunur.
Okunurda motif olur gönüllerde dokunur,
Hilalinde, yıldızında Tevhid Nuru bulunur
Bebeği Anasız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!
Gökleri Ezansız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!

Şehidim verdi ona tertemiz kanını,
Feda etti Bayrağına bedenini, canını,
Bayrağım uğruna nasipse, al benim de canımı,
Bebeği Anasız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!
Gökleri Ezansız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!

YA'RAB! Duy bu mazlum milletin sesini.
Bayraksızların, hainlerin ne olur kes sesini,
Dualarımızdır sana, kabul et, duyuyorsun sesimi,
Bebeği Anasız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!
Gökleri Ezansız, bizi Bayraksız bırakma YA'RAB!

MEKTUBUNU DİNLİYORUM ANACIĞIM

Yüreğim kalem, kanım mürekkep yazıyorum
Yüzünü görmesem de, sesini duymasam da
Gönlümün sevgisine, dilimin duasına
Arkadaş ettiğim çok sevgili biricik yavrum.

Yıllar nasıl da geçti anlayamadım
Bir de baktım ki kocaman delikanlı olmuşsun
Anlayamadım nasıl da uçtu gitti o güzel yıllar
Elinde çanta okulla ev arasında

Ve bir gün baktım ki yavrum sana
Yüksek tahsil için evden ayrılmışsın
Bu ayrılığımı sevinmekle ağlamak arasında yaşadım
Ayrılığın gerçek yüzünü seninle anladım

Rahat olduğunu bildiğim halde
Elimde değil yüreğim hep seni arıyor
Üzgün müsün, sevinçli misin, yoksa hasta mı?
Elimde değil analık işte

Allah'a emanet ediyorum yavrum
Başarılar diliyorum sana ve arkadaşlarına
Faydalı insanlar olun bu güzel vatanıma
İşte o zaman sütüm helal, emeklerim azdır sana

MEMET

Memet adım.
Sağu saçan kadınlara,
Yoldaşım asırlardır.
Güneş ısıtmaz iliklerimi.
Adım Memet!
Künyem yazgımda saklı.

Gün gelir, gece erir,
Yıldızlar uyur kucağında göğün.
Bu geçmez Memet!
Bütün öğütler
Usluca kurulur dudaklara.
Emanet gibi bana sığınır,
Sabrı zorlayan işkence.
Bilirim ki.
Kâr etmez bu yazgı.

Ellerim buruk kelimeler taşır,
Yüreğimde ağı çiçekleri.
Benden ayrı kaç asırdır,
Yurdundan göçtüğüm sevgili.
Ve bu kekre yalnızlığım.
Bin, on bin, yüz bin...
Ağıt kaldırır bağrımdan.

-Ben Memed'im!
Tenim kavruktur,
Bildim bileli.
Ve ayrılık,
Bahtımda kapkara bir çizgidir.
Onun için en içli
Türküleri söyler dilim.

BİR ŞEHİT MEKTUBU

Bir dünyaydı sanki!
Buruşmuş bir kâğıdın yazıları.
Ağır gelmişti, rüzgar taşıyamıyordu.
Anlaşılması zor bir anlam içeriyordu.
Aldım elime, bir an bakmak için.
Dağılmış mürekkebi, gözyaşı gibiydi.
Burkuldu yüreğim, kaynadı kanım.
Bir asker mektubuydu, bir annenin elinden düşen;
Belli ki sonu acıydı, burkulması da ondan
Bir an takılıverdim ve okudum satırları.
Gözüme yaş doldu, yüreğime sancı.
Bir askerin yarası, annesinin feryadı
Bayrak diyordu, bayrak yazıyordu,
On satırı bayraktı.
Anlatıyordu; ayrı ayrı kırmızı beyazı
Uğrunda yapılanları, ayı, yıldızı
Bayrağın altında geçen her anı.
Belli ki kendisiydi o bayrağın rengi
Kendisi olmuştu bir an, o bayrağın direği,
Kırılan kolu, vurulan ayağı hissettirmemişti sızıyı,
Yine de anlatmıştı bayrağı.
Bir tarih gibi, bir tarihin sırrı gibi,
Yoktu artık kendisi, titremişti anasının eli,
Bir arkadaşının yazdıklarıydı, onun dili,
Bir an düşürmüştü anası kağıdı,
Bir ses, bir şehit annesi özür diledi,
Ve ağlayarak aldı kağıdı.

SEVDA DAMLASI

Düşmeye görsün yüreğine,
Yüreğinde ateş pınarları akarken,
Sevda damlası, on sekizinde.

Çağlayıp giden cehennem alevleri arasında,
Bir yer buluyor,
Yüreğinin derinliklerinde,
Sevda damlası, on sekizinde.

Çağlayanlar, fırtınalar,
Kıyametler kopuyor yüreğinde,
Dağlar denizlere koşuyor,
Okyanuslar ateşe,
Sen daha on sekizinde.

Ama o saf, temiz
Kendinden emin,
Kendine yer buluyor,
Yüreğinin bir köşesinde.

Akıp gidenin ömrün olduğunu anlıyorsun,
Yıllar, yıllar sonra,
Yüreğinde ne ateş pınarları kalmış,
Ne fırtınalar.
Ama biraz daha dinlersen,
O yine taptaze, canlı, masum,
O yine, on sekizinde,
İlk günkü gibi duruyor,
Yüreğinin derinliklerinde.

Artık özlemini dindirecek,
Sana on sekizini yaşatacak,
Bir tek o kalmış yanında,
Seni hiç bir gün yalnız bırakmayan,
Sevda damlası.

Bir an düşünürsün on sekizinde,
Bu damlayı yüreğine bırakan,
Gönlünün sultanını,
Şimdi ellerin kadını.

Bir an gözlerini kapatırsın,
Karşılaşmak istersin, yıllar sonra.
Yüreğinde bir sarsıntı hissedersin
Karşı koyar tüm gücüyle,
Bu buluşmaya, sevda damlası.

Çünkü o hala,
Gönlüne düştüğü gün gibi,
Berrak, taptaze.
Karşılaşırsan korkar,
Söküp atılmaktan yüreğinden.

Sen yine de, seni yıllarca terk etmeyen,
Yüreğindeki dinle.

Bırak seni yıllar önce bırakıp giden,
Bu damlaların sahibini ölmüş bil,
Sen gönlündeki,
Sevda damlasına,
Sahip çık yeter.

EY FİKRİM

Kırılmaz dalların,
Sararmaz yaprakların,
Kapanmaz yolların,
Sen bende üçüncü kolsun.

Ey fikrim,
Su gibi akıp gidiyorsun!

Kötülüğe iyilik,
Kavgaya yok diyorsun.
Her dönüşte Mevlana,
Yunusu düşünüyorsun.

Ey fikrim,
Su gibi akıp gidiyorsun!

Çölde kum, denizde su
Gökte yağmur bulutu,
Ateşleyip barutu,
Kalbimi yokluyorsun.

Ey fikrim,
Su gibi akıp gidiyorsun!

ZAMANI SÜZÜYORUM

Zamanı süzüyorum;
Baş kaldırıp dağlara.
Adaleti dillere,
Kıtalara götüren
Rüzgarlar biliyorum.

Zamanı süzüyorum;
Aynı topraktan çıkmış,
Karış karış yol almış,
Molasında kamp kurmuş,
Kurduğu yerde kalmış,
Oğuzlar biliyorum.

Zamanı süzüyorum;
Kılıcının kan olduğu,
Kabzasının gül koktuğu,
Rüzgarların yol verdiği
Yiğitler biliyorum.

Zamanı süzüyorum;
Altın sözler duyuyorum,
Ak sakallı hocalardan,
Savaş gönüllerin fethi,
Hizmet için insana,
Hakkın dergahına can,
Ne yunuslar biliyorum.

Zamanı süzüyorum;
Allah'ın sözü de
Kelamı da insana,
Azığında bir Kur'an var
Bir seccade, bir bayrak,
Dağ dağ gezen dervişler,
Sevgiyle beslenir,
Biliyorum .....
Zamanı süzüyorum;
Süzülen zaman ile
Özüme yürüyorum.

ÖZE DÖNÜŞ

İnsanlar şeytanlaşmış, bozkurtlar mankurtlaşmış,
Ülkemi bölmek için tüm şer güçler anlaşmış.
TÜPRAŞ, TELEKOM derken kaynaklarım satılmış.
Bu zavallı halimize hep ceddimiz ağlamış.

Laiklik din sayılmış, milliyet ırk sayılmış.
Grup karan diye diye liderler ilahlaşmış.
Millet dalmış iddiaya, diziye ve müziğe,
Doğruyu söyleyenler ekranlardan kovulmuş

Dost bizim şanlı tarihimizdir.
Musiki ritminde şen dilimizdir.
Akla pek uygun hak dinimizdir.
Dost Doğudadır, Batı düşmandır.

Emanet bize bu Cennet vatan.
Yol gösterir sana Ahi Evran
Pusulana Kuran, hedefin Turan
Sana güç verecek yüreğindeki iman

A'DAN B'YE

Önce başladı dilimizden,
Dini aldılar elimizden,
Kopardılar geçmişimizden,
Uyan ey gardaşım uyan!

Bu sağcı bu da solcu diye,
Bunca gencimiz öldü diye,
Sermaye yüklendi kediye,
Uyan ey gardaşım uyan!

Dönüyor hep aynı dolaplar,
Hâlâ kokmadı mı çoraplar?
Şimdi de Türk, Kürt çıkarttılar,
Uyan ey gardaşım uyan!

Şimdilerde moda kriterler,
Acep peşinde daha neler,
Uslu ol da alalım derler,
Uyan ey gardaşım uyan!

İpin ucu geçmiş eline,
Bağlamış ucunu beline,
Ulaşmak üzere emeline,
Uyan ey gardaşım uyan!

Canavardı döndü kediye,
Yem olmak üzere fareye,
Gelemez isen sen kendine,
Uyan ey gardaşım uyan!

Şener der ki dertler çok büyük,
Yapıştı damarına sülük,
İyileşemez mi bu körlük?
Uyan ey gardaşım uyan!

*Erol Yetiştiren
Zonguldak Şubesi*

ON DÖRT YIL SONRA

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Sizi gördüm öğretmenim
Seneler çok şeyler götürmüş
Yüzünüzdeki çizgilerden belliydi
Değişmeyen tek ışıltı kalmıştı
O da gözlerinizdeydi...

Yağmurlu bir gündü karşılaştığımız
Zorlandık tanırken birbirimizi
Hele siz...
Ancak hatırladınız, söyleyince ismimi
Ama sonra konuştuk, konuştuk
Yaşadık tekrar o eski günleri

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Tersine dönmüş zamanın sarkacındaydım
Çin Seddi'nden Viyana'ya kadar
Eski bir dost gibi baktığımızı hatırladım

Yağmur damlalarından oluşan bir ekranda
Siyah-beyaz yıllara döndüm
En kötü günlerde bile
Bize verdiğiniz emekleri
Ve ümitleri düşündüm

Siz bir aydınlık, şavktınız
Okulsuz köyler yüzünden
Kara kara bulutların
Her bir yanı sardığı yerlerde
Ve bir rüzgardınız
Dağıtmak için onların peşinde

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Tersine dönmüş zamanın sarkacındaydım
Topkapı'da atın üzerinde
Şehrin anahtarını aldığımızı hatırladım

Siz bir barıştınız, sevgiydiniz
Kulun kadere küstüğü
Dağbaşlarında
Ve pörsümüş gönüllerin
Tükenmiş hayallerin yanibaşında

Bir dere de, akarsuda
Can veren, kan veren su gibiydiniz
Tersine döndürmek için
Kurak beyinlerde
Susamış gönüllerdeydiniz

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Tersine dönmüş zamanın sarkacındaydım
Krala ve krallara karşı direndiğimiz
Fransa'daki ihtilali hatırladım

İçinizde doğruluğunuzdan başka
Bir hazineniz yoktu
Bu öyle bir kıymet
Öyle bir ziynetti ki
Elmasta daha, değeri çoktu

Bir abide gibiydiniz
Yazı tahtasının önünde
Duruşunuzu aynen hatırlıyorum
Çünkü çok benziyordu
Resimdeki başöğretmene

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Tersine dönmüş zamanın sarkacındaydım
Alçaltılmak istenen bir milleti
Mustafa Kemal'le yükselttiğimizi hatırladım

Bir alemdardınız ve...
Göklerden indirip hilalle yıldızı
Yüreğimizdeki kan kırmızısı beze
Nakşettiğinizi
Hatırlamak ne demek?
Bir an olsun unutmadık ki...

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Tersine dönmüş zamanın sarkacındaydım
Çanakkale'de Galiçya'da savaştığımız
Kafkasya'da donduğumuzu hatırladım

Fakat... Şakaklarımda yük var öğretmenim
Ölçüsü imkansız
Bu yükte koca koca dert var öğretmenim
Tarifi imkansız

Dünyada kan var öğretmenim
Geçmiş yüzyıllardan kalma
Kurusun diye hep uğraştınız...
Boşa gitmeyecek elbette
Karıncı misali
Bu uğurdaki çabanız

On dört yıl sonraydı, geçen gün
Tersine dönmüş zamanın sarkacındaydım
"Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" ün
Yüreğimizin başköşesindeki yerini hatırladım

Siz bizi hep uzak tuttunuz
Düşüncede bile
Çatışmalardan, kavgalardan
Ve hep zaferle çıkmamızı istediniz
Cehaletle olan savaşımızdan

Velhasıl öğretmenim, geçen gün
Tersine dönmüş ve geleceğe uzanan
Zamanın sarkacındaydım
Gelecek yüzyıllara bu halkı
Yakıştırdığımızı hatırladım
Her şey bir yana bizlere
İnsan olmayı öğrettiğinizi hatırladım...
Adam olmayı öğrettiğinizi hatırladım...

BEN SENİ HİÇ TANIMADIM BABA

Ben seni hiç tanımadım ki baba.
Gözlerin gözlerime bakmadı.
Ellerin ellerimi tutmadı.
Ama yüreğim yüreğinde
Hep attı durdu baba.

Ben seni
Bir kağıt parçası olan resminden
Annemin saçlarını okşarken anlattığı masallardan
Bazen, kan-ter içinde uyandığım rüyalarından
Ve sana dair kurduğum hayallerden
Hatırlıyorum baba.

Ne bir kez, masal anlatabildin
Ne bir şarkı söyleyebildin
Ne de bir şiir fısıldayabildin kulaklarıma
Bir kez okşayamadın saçlarımı.
Ama ben
Okşanmış gibi hep dağınık bıraktım onları baba.

Mahalle aralarında top oynarken
Düştüğümde hep seni arardım.
Sen yanımda olsaydın,
Hiç bileğim bükülür müydü?
Ya da hiç dayak yer miydim baba?

Ve akşam olurdu.
Herkesin babası gelirdi.
Bir sen gelmezdin.
Ama ben
Hep seni beklerdim.
Ellerinde balonlar,
Oyuncaklar,
Ya da gofretlerle,
Benim de babam bir gün gelecek derdim.

Nerden bilebilirdim ki baba.
Ölümün ayrılık olduğunu,
Gidip de gelmemek olduğunu,
Sensizlik olduğunu,
Nerden bilebilirdim ki, nerden, nerden?

Kış günleri şimşekler çakardı,
Cereyanlar kesilirdi.
Annemin göğsüne yaslardım başımı.
Ah! Bir de sen olsaydın baba.
Korkar mıydım hiç karanlıklardan?
Korkar mıydım yalnızlıklardan?

Telden arabalar,
Çamurdan evler,
Kargıdan uçurtma yapardım.
Yüreğimi uçurtmanın kuyruklarına bağlar.
Sana selam gönderirdim baba.
El ele tutuşan,
Bir çocuk görsem babasıyla.
Boğazım düğümlenir, içim titrerdi.
Ellerim, ellerinin sıcaklığını arar.
Damarlarında dolaşan kanı hissedirdi.
Ve sonra
Bardaktan boşanırcasına ağlardım baba.

Önümde bir gölge,
Arkamda ayak sesleri,
Ya da çalan bir araba kornası,
Uçan kuşların kanadında.
Seni hissedirdim.
Seni duyardım.
Seni görürdüm baba.

Ve yıllar geçti baba.
Büyüdüm artık.
Biliyorum artık gelemeyeceksin.
Tutamayacaksın ellerimden
Okşayamayacaksın saçlarımı.
İçimde bir yara olarak kalacak yokluğun.

Ama ben,
Seni yüreğimin derinliklerinde sakladım.
Her an çıkıverip.
Geleceksin diye.
Hep özledim.
Hep bekledim.
BEKLEYECEĞİM BABA.

www.turkegitimsen.org.tr

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi

Bayındır2 Sokak No:46 Kızılay/ANKARA
Tel:0.312.424 09 60(8 Hat) Faks:0.312.424 09 68